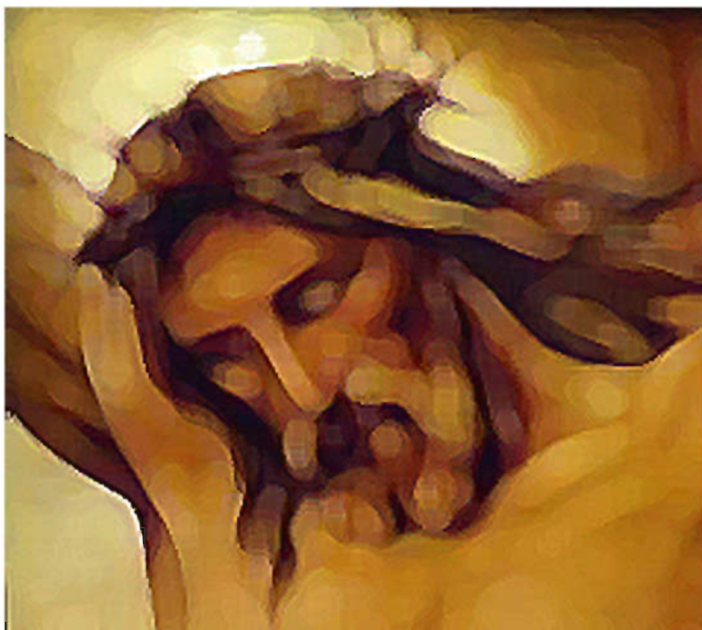

ഈ ഗ്രന്ഥശേഖരത്തിന് മുതൽക്കൂട്ടായ ഈ പുണ്യഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രചയിതാവിനും പ്രകാശകർക്കും നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ക്രിസ്തുമതച്ഛേദനം

ശ്രീചട്ടമ്പിസ്വാമികൾ

ക്രിസ്തുമതച്ഛേദനം

ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾ

ഈ ഗ്രന്ഥത്തെപ്പറ്റി

ശ്രീമദ് വിദ്യാനന്ദതീർത്ഥപാദർ

"ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ ഭരണം വന്നപ്പോഴും പാതിരിപ്രസ്ഥാനം (ക്രിസ്ത്യൻ) പൂർവ്വാധികം ശക്തിപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്തു. ക്ഷേത്രാരാധനയ്ക്കു പോകുന്ന ഭക്തന്മാരായ ഹിന്ദുക്കളെ തടഞ്ഞുനിർത്തി 'പിശാചിനെ തൊഴാൻ പോകരുതെന്നും സത്യദൈവമായ ദൈവത്തെ വിശ്വസിച്ച് തങ്ങളുടെ മതത്തിൽ ചേരണ'മെന്നും പാതിരിമാർ ധൈര്യമായി പ്രസ്താവിക്കുമായിരുന്നു. അവരുടെ പ്രഖ്യാപനത്തെ എതിർക്കുന്നതിനോ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുന്നതിനോ അന്ന് ഹിന്ദുക്കളിൽ ആരും തന്നെ മുന്നോട്ടുവന്നില്ല. ആ ചുറ്റുപാടിലാണ് പരമഭട്ടാര ശ്രീ ചട്ടമ്പി സ്വാമികൾ ഷണ്മുഖദാസൻ എന്ന പേരുവെച്ച് ക്രിസ്തുമതച്ഛേദനമെന്ന പുസ്തകം എഴുതി അച്ചടിപ്പിച്ച് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്. ഇത് 1070-ാമാണ്ടിനിടയ്ക്ക് ആയിരുന്നു എന്നാണറിവ്. ഏറ്റുമാനൂർ ഉത്സവത്തിനു കൂടുന്ന ഹിന്ദുക്കളെ സുവിശേഷപ്രസംഗം കേൾപ്പിക്കാൻ അന്ന് കോട്ടയത്തുനിന്നു ക്രിസ്ത്യൻ മിഷനറിമാർ ഏറ്റുമാനൂർ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ മുന്നിൽ വരിക പതിവായിരുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ഘട്ടത്തിൽ കാളിയാങ്കൽ നീലകണ്ഠപിള്ള എന്ന മാന്യനെ 'ക്രിസ്തുമതച്ഛേദനം' എഴുതികൊടുത്തു പഠിപ്പിച്ച് ഏറ്റുമാനൂർ ക്ഷേത്രപരിസരത്തിൽവെച്ച് ആദ്യമായി സ്വാമി തിരുവടികൾ പ്രസംഗിപ്പിച്ചു. തുടർന്ന് ടി. നീലകണ്ഠപ്പിള്ളയും കരുവാ കൃഷ്ണനാശാനും കേരളമൊട്ടുക്കു സഞ്ചരിച്ച് 'ക്രിസ്തുമതച്ഛേദന'ത്തിലെ ആശയങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിച്ച് പാതിരിപ്രസ്ഥാനത്തെ കുറെയെല്ലാം സ്തംഭിപ്പിച്ചു."

"മാനസികപരിവർത്തനംകൊണ്ടല്ല, ലൗകികപ്രലോഭനങ്ങൾകൊണ്ടാണ് ഹിന്ദുവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ഹരിജനങ്ങളും മറ്റും ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്കു മാറാൻ നിർബ്ബദ്ധരായതെന്ന് ഈ പ്രസ്താവനകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണല്ലോ. മതപ്രചാരത്തേക്കാൾ സ്വസമുദായ വികാസമാണ് ക്രിസ്തുമതപ്രചാരകന്മാരുടെ ലക്ഷ്യമെന്നുകൂടി ന്യായമായി ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. ഇങ്ങനെ ഹിന്ദുക്കൾ അന്യമതത്തിന്റെ പേരിൽ

അന്യസമുദായങ്ങളിൽ ലയിക്കുന്നതിന് അന്നത്തെ സവർണ്ണഹിന്ദുക്കളും കുറെയെല്ലാം കാരണക്കാരായിരുന്നു എന്നുള്ളതിന് ചില സൂചനകൾ.... പൂർവ്വപീഠികയിൽ സ്വാമിതിരുവടികൾ ഉല്ലേഖനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

"..........ക്രിസ്തുമതത്തെ ഖണ്ഡിക്കണമെന്നു മാത്രമല്ല ആ മതത്തിലെ തത്ത്വങ്ങൾ ഹിന്ദുക്കളും മനസ്സിലാക്കുകയും, അതും ഹിന്ദുമതവും തമ്മിൽ താരതമ്യപഠനം ചെയ്യണമെന്നുംകൂടി പരമഭട്ടാര ശ്രീ ചട്ടമ്പിസ്വാമിതിരുവടികൾ ആ ഗ്രന്ഥപ്രസിദ്ധീകരണംകൊണ്ടുദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ ആ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഒന്നാംഭാഗം ക്രിസ്തുമതസാരമായിട്ടും രണ്ടാം ഭാഗം 'ക്രിസ്തുമതനിരൂപണ'മായിട്ടുമാണ് അദ്ദേഹമെഴുതിയത്. ബൈബിളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തുമതതത്ത്വങ്ങളുടെ ചുരുക്കം ഭംഗിയാംവണ്ണം ക്രിസ്തുമതസാരത്തിൽ അദ്ദേഹം അടക്കിയിട്ടുണ്ട്.

ഭാരതീയ ദാർശനിക ദൃഷ്ടിയിൽകൂടി ആ തത്ത്വങ്ങളെ നിരൂപണം ചെയ്കയാണ് രണ്ടാംഭാഗത്തിൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അന്നത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ഭൂരിപക്ഷത്തിനും ക്രിസ്തുമതതത്ത്വങ്ങളെക്കുറിച്ച് ശരിയായ ബോധമില്ലായിരുന്നു. ബൈബിളിലെ കുറേ കഥകളും ഉപദേശങ്ങളും കാണാതെ പഠിക്കുക മാത്രമേ അക്കൂട്ടർ അന്നു ചെയ്തിരുന്നുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് ക്രിസ്തുമതത്തിലെ സിദ്ധാന്തങ്ങളും ആചാരാനുഷ്ഠാനക്രമങ്ങളും അവർക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. അതിനാൽ ക്രിസ്തുമതസാരം അവർക്കുകൂടി വളരെ പ്രയോജനപ്പെട്ടു എന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്. അതുപോലെ അന്നത്തെ കേരളത്തിലെ ഹിന്ദുക്കളിൽ വളരെയധികം പേർക്കും ഹിന്ദുമതതത്ത്വങ്ങളും അറിയുവാൻ പാടില്ലായിരുന്നു.... മിഷനറിമാർ ഹിന്ദുമതതത്ത്വങ്ങളെ നിരൂപണംചെയ്തു നിന്ദിക്കുമ്പോൾ അതിനു സമാധാനം പറയുവാൻ അന്നത്തെ ഹിന്ദുസമുദായത്തിന് അല്പംപോലും കഴിവില്ലായിരുന്നു.... അതിനാൽ ഹിന്ദുമതബോധമുണ്ടാക്കുവാനും, പാതിരിമാരുടെ വാദങ്ങൾക്കു സമുചിതമായ മറുപടി പറഞ്ഞ് അവരുടെ മതം മാത്രമേ സത്യവും പരിശുദ്ധവുമായിട്ടുള്ളൂ എന്ന വാദത്തെ തകർക്കാനുമാണ് ശ്രീ ചട്ടമ്പിസ്വാമി തിരുവടികൾ ശ്രമിച്ചത്.

'അതിനുവേണ്ടി അവിടുന്നു തിരഞ്ഞെടുത്തത് കാളിയാങ്കൽ നീലകണ്ഠപ്പിള്ളയേയും കരുവാ കൃഷ്ണനാശാനേയുമാണ്..... തിരുവിതാംകൂറിൽ കോട്ടയത്തുനിന്ന് വടക്കോട്ട് നീലകണ്ഠപ്പിള്ളയും കോട്ടയത്തുനിന്ന് തെക്കോട്ട് കൃഷ്ണനാശാനും മതപ്രസംഗത്തിനു നിയോഗിക്ക

പ്പെട്ടു. ഹിന്ദുമതത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിക്കുകയും ആ തത്ത്വങ്ങളിലും ഹൈന്ദവപുരാണകഥകളിലും ക്രിസ്ത്യൻ പാതിരിമാർ പുറപ്പെടുവിക്കാറുള്ള ആക്ഷേപങ്ങൾക്കു സമുചിതമായ സമാധാനം പറഞ്ഞ് ഹിന്ദുമതവൈശിഷ്ട്യം സ്ഥാപിക്കുകയായിരുന്നു ആ പ്രസംഗങ്ങളിലെ പരിപാടി.....

[-'ശ്രീമദ് തീർത്ഥപാദപരമഹംസസ്വാമികൾ' ഒന്നാം ഭാഗം "ക്രിസ്ത്യൻ പാതിരിമാരുടെ മതപരിവർത്തനസംരംഭം" എന്ന അദ്ധ്യായം.]

മന്നത്തു പത്മനാഭൻ

"ഉപദേശിമാരുടെ ഹിന്ദുമതവിദ്വേഷപ്രസംഗം കേട്ട് ദുസ്സഹനായി, യുക്തിവാദികളിൽ അഗ്രഗണ്യനായ ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾ 'ക്രിസ്തുമതച്ഛേദനം' എന്നൊരു വിശിഷ്ട ഗ്രന്ഥമെഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. അതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി കരുവാ കൃഷ്ണനാശാൻ എന്നൊരു ഈഴവപ്രമാണിയും കാളിയാങ്കൽ നീലകണ്ഠപ്പിള്ള എന്നൊരു നായർപ്രമാണിയും പല പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ പ്രസംഗങ്ങൾ ഉപദേശിമാരെ ഓടിക്കത്തക്കതായിരുന്നു."

(എന്റെ ജീവിതസ്മരണകൾ, 213, 214 പേജുകൾ)

ബോധേശ്വരൻ

"ഈ രാജ്യത്തെ ക്രിസ്തുമതപ്രചാരണം സ്വാമിയിലുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള പ്രത്യാഘാതങ്ങളെന്താണെന്ന് അറിയണമെന്നുള്ളവർ 'ക്രിസ്തുമതച്ഛേദനം' ഒന്നു വായിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഭാരതത്തിന്റെ സംസ്കാരത്തേയും തദ്വാരാ ഭാരതത്തേയും സംരക്ഷിക്കണമെന്നുള്ളവർക്ക് ഈ രാജ്യത്ത് വിദേശീയമതങ്ങളെ അടിച്ചേല്പിക്കുവാൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സമചിത്തതയോടെ കഴിഞ്ഞുപോകുവാൻ ഒക്കുന്നതല്ലല്ലോ. സ്വാമിയുടെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന കാലത്ത് രചിക്കപ്പെട്ട ഈ കൃതി ('ക്രിസ്തുമതച്ഛേദനം') ഭാരതീയ ദാർശനികന്മാരുടെ വീക്ഷണകോടിയിൽക്കൂടി ഒരു മതപ്രമാണത്തെ സമീപിക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തിൽപ്പെട്ടതാണ്. എന്നാൽ കരുവാ കൃഷ്ണനാശാൻ കാളിയാങ്കൽ തുടങ്ങിയ ശിഷ്യസത്തമന്മാർ ആ വഴിക്കുള്ള മതഖണ്ഡനപ്രവർത്തനങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്ത് ഉഗ്രതരമാക്കിച്ചെയ്തിരുന്നു എന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സംഗതിയായിട്ടുണ്ട്. വെളിയിൽനിന്നുള്ള യാതൊരു ബോധനങ്ങളും ലഭിക്കാനില്ലാതിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ ഹിന്ദുക്കൾക്കുവേണ്ടത്

എന്താണെന്നറിയുവാൻ സ്വാമിക്ക് (ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾക്ക്) ഉണ്ടായിരുന്ന കഴിവുകളെ വേണ്ടവർ വേണ്ടതരത്തിൽ കണ്ടറിഞ്ഞില്ലാ എന്നുള്ളത് വിശിഷ്യാ പ്രസ്താവിക്കണമെന്നില്ലല്ലോ.

('ശ്രീ ചട്ടമ്പിസ്വാമി ശതാബ്ദസ്മാരക ഗ്രന്ഥം':
വ്യാസനും ശങ്കരനും)

ശ്രീ. കെ. ഭാസ്കരപിള്ള

"ഈ ഗ്രന്ഥനിർമ്മിതിയിൽ ദ്വേഷബുദ്ധി ദർശിച്ച ഒരു സംശയാലുവിന് അവിടുന്നു (ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾ) നൽകിയ മറുപടി ഇതാണ്:

'ക്രിസ്തുമതദർശനം അനുസരിച്ചു മാത്രമാണ് ഞാൻ അതിനെ ഛേദിച്ചിട്ടുള്ളത്. എല്ലാത്തിനെയും പരിശോധിക്കണമെന്നും നല്ലതിനെ മുറുകെപ്പിടിക്കണമെന്നും ഉള്ളത് അവരുടെ പ്രമാണമാണ്. അതു പോലെ ഞാനും പരിശോധിച്ചു. ഒരു വസ്തുവിന്റെ അന്തർഭാഗത്ത് കിടക്കുന്നവയെ പരിശോധിക്കണമെങ്കിൽ ഛേദിക്കാതെ എന്താ നിവൃത്തി? ബീജം കണ്ടെത്തണമെങ്കിൽ ഫലം പൊട്ടിച്ച് തൊണ്ടുമാറ്റി നോക്കണം. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ അങ്ങനെ ചെയ്തു. എന്റെ ഛേദനം അധികം ഉപകാരമായി ഭവിച്ചത് അവർക്കാണ്. തന്നത്താനെ അറിയാൻ അതു പലർക്കും ഉപകാരപ്പെട്ടു എന്ന് ചില ക്രിസ്ത്യൻ സ്നേഹിതന്മാർ എന്നോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്'.

................................ക്രിസ്തുമതതത്ത്വങ്ങളെ പ്രാധാന്യമനുസരിച്ച് വരമ്പിട്ട് തിരിച്ച് കേവലം 21 പുറങ്ങളിൽ ഒതുക്കി നിറുത്തിയിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തുമതസാരം ആ മതത്തിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കമാണ്. ആ ഭാഗത്തെ ക്രിസ്തീയ പുരോഹിതന്മാരും മുക്തകണ്ഠം പ്രശംസിച്ചിട്ടുണ്ട്."

('ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾ' പേജ് 47, 48

പൂർവ്വപീഠിക

അല്ലയോ മഹാജനങ്ങളെ! എന്റെ ഈ ഉപക്രമം ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ തത്ത്വത്തെ ഏഴകളായിരിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ധരിപ്പിക്കുന്നതിനാകുന്നു. ക്രിസ്തുമതസ്ഥരായ പാതിരിമാർ മുതലായ ഓരോരോ കുക്ഷിംഭരികൾ നമ്മുടെ ഹിന്ദുമതത്തേയും ഈശ്വരനേയും ശ്രുതി, സ്മൃതി മുതലായ ആപ്തവാക്യങ്ങളേയും ന്യായം കൂടാതെ ദുഷിച്ചും അജ്ഞാനകുഠാരം, ത്രിമൂർത്തിലക്ഷണം, കുരുട്ടുവഴി, മറുജന്മം, സൽഗുരുലാഭം, സത്യജ്ഞാനോദയം, സമയപരീക്ഷ, ശാസ്ത്രം, 'പുല്ലേലി കുംചു' മുതലായ ദൂഷണപുസ്തകങ്ങളെ അച്ചടിപ്പിച്ച് പ്രസിദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ട് സാധുക്കളും അജ്ഞന്മാരുമായ പുലയർ ചാന്നാർ പറയർ മുതലായ ഹിന്ദുക്കളുടെ മനസ്സിനെ തൊപ്പി, കുപ്പായം മുതലായതുകളെ കൊടുത്തു മയക്കി ഭേദിപ്പിച്ച് സ്വമതമാർഗ്ഗത്തിൽ ഏർപ്പെടുത്തി നരകത്തിനു പാത്രീഭവിപ്പിക്കുന്നതിനെ നാം കണ്ടും കേട്ടുമിരുന്നുകൊണ്ട് ഈ മഹാപാതകത്തിനെ തടയാൻ യാതൊരു കഴിവും സമ്പാദിക്കാതെ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് അല്പവും ഉചിതമല്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ഈ ഉദാസീനതയിൽ വെച്ച് ഹിന്ദുക്കളിൽ ഇതുവരെ അഞ്ചിലൊരു ഭാഗത്തോളം ജനങ്ങൾ ഈ അപകടത്തിലകപ്പെട്ടുപോകുന്നതിനും, മേലും ഈ കഷ്ടത പ്രചാരപ്പെടുത്തുന്നതിനും അതുനിമിത്തം നമുക്കും നമ്മുടെ സന്തതികൾക്കും ഐഹികാമുഷ്മികങ്ങളായ അനേകഫലങ്ങൾക്ക് തടസ്ഥം സംഭവിക്കുന്നതിനും സംഗതിയായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥിതിക്ക് നമ്മുടെ ഹിന്ദുക്കളിലുള്ള പണ്ഡിതന്മാർ എല്ലാപേരും സ്വകാര്യത്തിൽത്തന്നെ വ്യഗ്രിച്ച് കാലക്ഷേപം ചെയ്യാതെ അനിർവാച്യമഹിയുടെയും അത്യന്തപുണ്യത്തിന്റെയും ശൃംഗാടകമായിരിക്കുന്ന ഈ പരോപകാരത്തിൽക്കൂടി സ്വൽപം ദൃഷ്ടി വച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ ജനോപദ്രവം എത്രയോ എളുപ്പത്തിൽ ദൂരീഭവിക്കുന്നതിനും അതുനിമിത്തം അനേകജീവന്മാർ ഈലോകപരലോകങ്ങളിൽ സുഖിക്കുന്നതിനും സംഗതിയാകുമെന്നുള്ളത് ഞാൻ പറയണമെന്നില്ലല്ലൊ, ഭോ! ഭോ! മഹാന്മാരെ, ഇതിനേക്കാൾ മഹത്തരമായി വേറെ യാതൊരു പുണ്യവുമില്ലെന്നാണ് എന്റെ ഉത്തമവിശ്വാസം. എന്തെന്നാൽ വ്രതം, ദാനം, ജപം, യജനം, അദ്ധ്യയനം മുതലായ പുണ്യ

ങ്ങൾ താന്താങ്ങളുടെ സുഖത്തിനുമാത്രമെന്നല്ലാതെ അന്യന്മാർക്ക് അത്രതന്നെ ഫലപ്രദമാണെന്ന് വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ? "അങ്ങനെയല്ലാ" ഈ പുണ്യം തനിക്കും തന്റെ സന്താനങ്ങൾക്കും അന്യന്മാർക്കും വിശിഷ്യാ ക്രിസ്തുമതക്കൊടുംകുഴിയിൽപ്പെട്ട് കഷ്ടപ്പെടുന്ന പെരുമ്പാപികൾക്കുപോലും സംബന്ധിക്കുന്നതാകുന്നു. വിശേഷിച്ച് മലയാളികളായ ഹിന്ദുക്കൾ ഈ സംഗതിയെ അശേഷം ആലോചിക്കാതെ, അവരുടെ പാട് അവർക്ക്, നമ്മുടെ കാര്യം നമുക്ക്, എന്നിങ്ങനെ വിചാരിച്ച് ജീവകാരുണ്യം കൂടാതെ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് ഈശ്വരകോപത്തിന് മുഖ്യമായ കാരണമല്ലയോ? ഹിന്ദുക്കളായ മഹാന്മാരെ! നിങ്ങൾ ഇനിയെങ്കിലും അടങ്ങിയിരിക്കാതെ അവരവരുടെ ശക്തിക്കുതക്കവണ്ണം വിദ്യകൊണ്ടോ ധനംകൊണ്ടോ കഴിയുന്നതും ഉത്സാഹിച്ച് ഈ ക്രിസ്തുമതദുരാചാരങ്ങളെ നിവൃത്തിപ്പിക്കുവാൻ തുനിയുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അശേഷം ധനപുഷ്ടിയും മറ്റുമുണ്ടായിട്ടല്ല എന്റെ ഈ ഉപക്രമം. പിന്നെയോ, അണ്ണാറക്കണ്ണനും തന്നാലായത് എന്ന പഴമൊഴിയേയും ഉത്സാഹിനം പുരുഷസിംഹമുപൈതി ലക്ഷ്മീഃ എന്ന സജ്ജനവചനത്തെയും അനുസരിച്ച് ഈ കാര്യത്തിൽ എന്നാൽ കഴിയുന്നതും ഉത്സാഹിപ്പാൻ തയ്യാറായതാണ്. ആ ഉത്സാഹത്തിന്റെ പൂർവ്വപീഠികയായിട്ടാണ് ഞാൻ ക്രിസ്തുമതച്ഛേദനമെന്ന ഈ പുസ്തകത്തെ എഴുതി ഇപ്രകാരം പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുമാറാക്കിയത്. ഈ ഉപന്യാസത്തിൽ യുക്തിന്യായങ്ങൾക്കോ മറ്റോ വല്ല ഭംഗവും വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ പരിഷ്കരിക്കുന്നതു തന്നെ മഹാന്മാരായ നിങ്ങളുടെ അനുഗ്രഹമെന്നു വിശ്വസിച്ച് ഈ പുസ്തകത്തെ നിങ്ങളുടെ ദിവ്യസന്നിധിയിൽ സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

- ഷണ്മുഖദാസൻ

ശിവമയം

ക്രിസ്തുമതസാരം

പതിപ്രകരണം

ദൈവത്തിന്റെ രൂപം

അനാദ്യനന്തനിത്യനായി, വ്യാപകനായി, സ്വതന്ത്രനായി, അരൂപനായി, അവികാരിയായി, സത്യം, ജ്ഞാനം, അടക്കം, ന്യായം, കൃപ, നന്മ, മേന്മ, നിറവ് മുതലായ ദിവ്യഗുണങ്ങളോടുകൂടിയവനായി പിതാവ്, പുത്രൻ, പവിത്രാന്മാവ് എന്നു മൂന്നുപേരായ ഒരുവനാകുന്നു ദൈവം. അവരിൽ പിതാവിനു യഹോവാ എന്നും പുത്രനു ക്രിസ്തു എന്നും യേശു എന്നും പവിത്രാത്മാവിനു പരിശുദ്ധആവി എന്നും കൂടി നാമങ്ങൾ ഉണ്ട്. (സങ്കീർത്തനം 90-അ, 2-വാ. യറമി 23-അ, 24-വാ. മർക്കോസ് 10 അ. 27 വാ. 1 തിമൊഥെയുസ് 6-അ. 15-വാ. സങ്കീർത്തനം 102-അ. 27-വാ. വെളിപാട് 1-അ. 8-വാ. 1-നാളാഗമം 28-അ. 9-വാ. ആദി. 17-അ. 1-വാ. പുറപ്പാട് 15-അ. 12-വാ. സങ്കീർത്തനം 145-അ. 17 -വാ. പുറപ്പാട് 34-അ. 6-വാ. മത്തായി 28-അ. 19-വാ. ആവർത്തനപുസ്തകം 32-അ. 4-വാ. ടി. 33-അ. 27-വാ.) സൃഷ്ടി, സ്ഥിതി, സംഹാരം, നിഗ്രഹം, അനുഗ്രഹം ഇവകളാകുന്നു ദൈവകൃത്യങ്ങൾ. അനാദ്യനായ ദൈവം ആദ്യംതന്നെ കൃത്യം ചെയ്യുവാൻ ഇച്ഛിച്ചു. പരമണ്ഡലത്തിങ്കൽ ദൈവദൂതന്മാരെ സൃഷ്ടിക്കുകയും അവരിൽ തനിക്ക് വിരോധികളായ ചിലരെ പിശാചുക്കളാക്കി നരകത്തിൽ ഇരിക്കത്തക്കവണ്ണം നിയമിക്കയും ചെയ്തു. (യഹൂദാ. 6-വെളിപാട് 12-അ. 9-വാ.) പിന്നീട് ഭൂമിയെയും ആകാശത്തെയും ഒന്നാംദിവസം ഒളിയെയും രണ്ടാംദിവസം വെളിയെയും ജലരൂപങ്ങളായ മേഘങ്ങളെയും മൂന്നാംദിവസം മണ്ണിൽനിന്നും സ്ഥാവരജീവന്മാരെയും നാലാംദിവസം മഹാപ്രകാശകങ്ങളായ നക്ഷത്രങ്ങളെയും അഞ്ചാംദിവസം ജലത്തിൽ ജലചരങ്ങളെയും ആറാംദിവസം നാനാവിധ മൃഗങ്ങളെയും സൃഷ്ടിച്ചു. അനന്തരം ആ ദിവസംതന്നെ തന്റെ സ്വരൂപമായിട്ട് മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്ക

ണമെന്നു സങ്കല്പിച്ചുകൊണ്ട് മനുഷ്യനെ ഉണ്ടാക്കി മൂക്കിന്റെ ദ്വാരം വഴിയായിട്ടു ജീവശ്വാസത്തെ ഊതിക്കയറ്റി അവനെ ജീവാത്മാവോടു കൂടിയവനാക്കി. പിന്നീട് ആ മനുഷ്യന്റെ ശരീരക്കൂറിൽനിന്ന് ഒരു സ്ത്രീയെക്കൂടി ഉണ്ടാക്കുകയും ആ ആദിമമനുഷ്യരെ ഏഷ്യാഖണ്ഡത്തിലെ തുലുക്ക് ദേശത്തുള്ള ഏദനെന്ന സ്ഥലത്തു നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട തോട്ടത്തിൽ ഇരുത്തി. സൃഷ്ടികാലത്തുതന്നെ മനുഷ്യരോട് നിങ്ങൾ സന്തതിയോടുകൂടി പല വംശക്കാരായി ഭൂമിയിൽ നിറഞ്ഞ് അതിലുള്ള സകലവസ്തുക്കളെയും പരിപാലിപ്പിൻ എന്ന് ആശീർവദിക്കുകയും മനുഷ്യർക്കു സ്ഥാവരജീവന്മാരെ ഭോജനമായിട്ട് നിയമിക്കുകയും ഏദനിലുള്ള തോട്ടത്തിൽ കാത്തുനിന്നു വേല ചെയ്യുന്നതിനും തോട്ടത്തിലുള്ള സകലവിധ വൃക്ഷങ്ങളുടെ പഴങ്ങളെ ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവാനും ആജ്ഞാപിക്കുകയും, തോട്ടത്തിന്റെ നടുക്കുള്ള ഗുണദോഷങ്ങളെ അറിവിക്കുന്ന വൃക്ഷത്തിന്റെ കനിയെ ഭക്ഷിക്കരുതെന്നു വിലക്കുകയും, ഭക്ഷിക്കുന്നു എങ്കിൽ ആ ദിവസത്തിൽത്തന്നെ മരിക്കുമെന്ന ശിക്ഷ പറകയും ചെയ്തു. ദൈവത്തെ ഉപചരിക്ക, ശനിവാരനിയമം, സൃഷ്ടികൾക്കുപചരിക്ക, വിധിച്ചതിനെ ചെയ്യുക, വിലക്കിയ കനിയെ ത്യജിക്ക: ഇത്രയുമാകുന്നു ആദിമനുഷ്യർക്കു നിയമിക്കപ്പെട്ട മതം. അവർ അവിടെ അപ്രകാരമിരിക്കുമ്പോൾ പിശാചാധിപതിയായ സർപ്പം വന്ന് വിലക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷത്തിന്റെ കനിയെ ഭക്ഷിച്ചാൽ മരിക്ക ഇല്ലാ എന്നും നയനപ്രകാശവും ഗുണദോഷജ്ഞാനവും ഉണ്ടാകുമെന്നും ആ സ്ത്രീയോടു പറഞ്ഞു. അനന്തരം ആ പഴം തീറ്റിക്കു രസവും കാഴ്ചയ്ക്ക് ഭംഗിയുള്ളതും ബുദ്ധിയെ തെളിയിക്കുന്നതുമാകുന്നു എന്നു കണ്ട ആ സ്ത്രീയും, അവൾ കൊടുത്തിട്ട് ആ മനുഷ്യനും ഭക്ഷിച്ചു. അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് നയനശോഭ ഉണ്ടാകുകയും അപ്പോൾത്തന്നെ അവർ നഗ്നരായിട്ട് ഇരിക്കുകയാണെന്നറിഞ്ഞ് അത്തി ഇലകളെ തയ്ച്ച് അരയിൽ കെട്ടിക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം പകൽ അവസാനിച്ചപ്പോൾ തോട്ടത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചുവരുന്ന യഹോവയുടെ ശബ്ദത്തെ കേട്ട് അവർ ദേവസന്നിധാനത്തിൽനിന്നു മാറി മരങ്ങളുടെയിടയിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുകയും അപ്പോൾ യഹോവ മനുഷ്യനെ വിളിച്ച് "നീ എവിടെ" എന്നു ചോദിക്കയും അതിനവൻ "ഞാൻ നഗ്നനാകകൊണ്ട് ഭയപ്പെട്ട് ഒളിച്ചിരിക്കുന്നു" എന്ന മറുപടി പറകയും അപ്പോൾ യഹോവ "നിന്നെ നഗ്നനെന്ന് ആരറിയിച്ചു? നീ വിലക്കിയ കനിയെ തിന്നോ" എന്നു ചോദിക്കയും "എന്നോടുകൂടി ഇരുത്തിയ സ്ത്രീ തന്നു ഞാൻ അതിനെ ഭക്ഷിച്ചു." എന്ന് പറയുകയും യഹോവ സ്ത്രീയോട് "നീ എന്താണ് ഇങ്ങനെ ചെയ്തത്?" എന്നു ചോദിക്കയും അവൾ "സർപ്പത്തിന്റെ വഞ്ചന ഹേതുവായിട്ടു ഞാൻ തിന്നുപോയതാണ്" എന്നുപറകയും,

യഹോവ സർപ്പത്തെ നോക്കി, നീ ഇപ്രകാരം ചെയ്തതുകൊണ്ട് എല്ലാ മൃഗജന്തുക്കളെക്കാളും ഏറ്റവും ശപിക്കപ്പെട്ട് ജീവപര്യന്തം വയറുകൊണ്ടിഴഞ്ഞ് മണ്ണുതിന്നു പോകും. അതുകൂടാതെയും നിനക്കും ഈ സ്ത്രീക്കും നിന്റെ സന്തതിക്കും തമ്മിൽ ശത്രുതയുണ്ടാകും. അതുകൊണ്ട് നിന്റെ തലയെ ചതയ്ക്കും. നീ അതിന്റെ കുതികാലിനെ ചതയ്ക്കും എന്നും, പിന്നീട് സ്ത്രീയെ നോക്കി "നീ അധികവേദനയോടുകൂടി കുട്ടികളെ പ്രസവിക്കുകയും നിന്റെ ഭർത്താവിന്റെ കീഴിൽ ഇരിക്കുകയും അവൻ നിന്നെ പരിപാലിക്കുകയും, ചെയ്യുമെന്നും പിന്നീട് മനുഷ്യനെ നോക്കി നീ നിമിത്തം ഭൂമി ശപിക്കപ്പെട്ടു. അതു നിനക്ക് ഇനി മുള്ളുചെടികളെയും മുള്ളുമരങ്ങളെയും മുളപ്പിക്കുമെന്നും, നീ ജീവപര്യന്തം ക്ലേശപ്പെട്ടു ഭൂമിയിലുള്ള സസ്യങ്ങളെ വിയർപ്പു മുഖത്തോടുകൂടി തിന്നു മണ്ണായ നീ മണ്ണിൽത്തന്നെ ചേരുമെന്നു പറയുകയും ചെയ്തു. (ആദ്യപുസ്തകം 2-ം 3-ം അ.)

യഹോവാ പിന്നെയും ആ ആദിമനുഷ്യരുടെ സന്താനരൂപമായിട്ടു തന്നെ ആത്മാക്കളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് വിലക്കപ്പെട്ടതിനെ ചെയ്ത ആ ആദിമനുഷ്യരും അവരുടെ ശുക്ലശോണിതത്തിൽ നിന്നും ജനിക്കുന്ന സകലമനുഷ്യരും പാപികളായിത്തീർന്നു. പാപം ഹേതുവായിട്ടു ദുഃഖമുണ്ടായി. (റോമാ. 5-അ. 12-19 വാ. സങ്കീ.51 അ.5-വാ)

യഹോവാ ഇപ്രകാരം ആത്മാക്കളെ സൃഷ്ടിച്ച് താനാഗ്രഹിച്ച കാലംവരെയും ശരീരത്തോടുകൂടി ജീവിച്ചിരിക്കത്തക്കവണ്ണം സ്ഥിതി ചെയ്ത് സ്ഥിതിയുടെ അവസാനത്ത് സംഹരിക്കുന്നു. അവരിൽ തനിക്കു വിരോധികളായ അശുദ്ധന്മാരെ നിഗ്രഹിക്കുകയും തന്നെ വിശ്വസിച്ചു വഴിപ്പെടുന്ന ഭക്തന്മാരായ ശുദ്ധന്മാരെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യും.

(സങ്കീ. 103-അ. 19-വാ. പത്രോസ് 3-അ. 10-വാ. മത്തായി 25-അ. 46-വാ.)

ജീവലക്ഷണം

ഉൽപ്പത്തിക്കാലത്ത് യഹോവയാൽ ശുദ്ധസ്വരൂപമായിട്ടു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവരായി ആദ്യനന്തനിത്യന്മാരായി അവ്യാപകന്മാരായി സ്വാവധിപര്യന്തം സ്വതന്ത്രന്മാരായി അരൂപന്മാരായി മനസ്സാകുന്ന സംബന്ധസാധനത്തോടു കൂടിയവരായി ചിന്ത, അറിവ്, സ്നേഹം, ദ്വേഷം, യത്നം, സുഖം, ദുഃഖം എന്ന ഗുണങ്ങൾ ഉള്ളവരായിരിക്കുന്ന ചേതനന്മാരത്രേ ജീവന്മാരാകുന്നത്. ആ ജീവന്മാരിൽ സൃഷ്ടി മുതൽ പാപം

ചെയ്യാതിരിക്കുന്നവരായ ദേവദൂതന്മാരും പാപത്തിൽനിന്നു വേർപെട്ട വരായ മുക്തന്മാരും ശുദ്ധജീവന്മാരെന്നും തങ്ങളാലും തങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാരാലും സമ്പാദിക്കപ്പെട്ട പാപത്തോടുകൂടിയവർ അശുദ്ധ ജീവന്മാരെന്നും, പറയപ്പെടും. (ആദ്യപുസ്തകം 27. യോബ്. 33 അ. 4 വാ. 32 അ. 8 വാ. മത്തായി 10 അ. 28-വാ., ലൂക്കോസ് 24-അ. 39-വാ. യോബ്. 35-അ. 10-വാ., പ്രസംഗക്കാരൻ 12-അ. 7-വാ.)

ജീവന്മാർ തങ്ങളുടെ പാപകർമ്മം ഹേതുവായിട്ടു നിഗ്രഹഫലത്തെ പ്രാപിക്കകൊണ്ട് സ്വതന്ത്രന്മാരാകുന്നു എങ്കിലും സ്വകീയപുണ്യകർമ്മംകൊണ്ട് അനുഗ്രഹഫലത്തെ പ്രാപിക്കാത്തതിനാൽ പരതന്ത്രന്മാരുമാകുന്നു.

പാശനിരൂപണം

ആദ്യന്തമുള്ളതായും അനിത്യമായും ദേവനിയമം ഉള്ളപ്പോൾ അനന്തനിത്യമാകുന്നതായും അവ്യാപകമായും പരതന്ത്രമായും ഇന്ദ്രിയവിഷയമായും വികാരിയായും അചേതനമായും ഇരിക്കുന്ന ജഡവസ്തുവാകുന്നു പാശം. അത് കാര്യപാശമെന്നും ദുഷ്കർമ്മപാശമെന്നും രണ്ടുവിധമായിരിക്കും. അവയിൽ ദൈവത്തിനാൽ ഉപാദാനകാരണംകൂടാതെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ജഡപദാർത്ഥം കാര്യപാശം. അതാകട്ടെ പൃഥിവി, ജലം, വായു, തേജസ്സ് എന്ന് ഭൂതവാച്യങ്ങളാകുന്ന ദ്രവ്യങ്ങളും ഗുണങ്ങളും കർമ്മങ്ങളുമാകുന്നു. ആ കാര്യപാശംതന്നെ ശുദ്ധമെന്നും അശുദ്ധമെന്നും രണ്ട് വിധമായിരിക്കും. അവയിൽ ശുദ്ധപാശമെന്നത് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടമാതിരിയിൽത്തന്നെ ഇരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗമണ്ഡലം മുതലായവയും, അശുദ്ധപാശമെന്നത് സൃഷ്ടിച്ചതിന്റെ ശേഷം ജീവന്മാരുടെ പാപം ഹേതുവായിട്ട് ദോഷപ്പെട്ട ഭൂമി മുതലായവയും ആകുന്നു. ഇനി ദുഷ്കർമ്മപാശമെന്നത് ജീവന്മാർക്ക് വിധിക്കപ്പെട്ട കർമ്മത്തെ ചെയ്യായ്കകൊണ്ടും വിലക്കപ്പെട്ടതിനെ ചെയ്കകൊണ്ടും ഉണ്ടായ വാസനാരൂപവും ശുക്ലശോണിതവഴിയുടെ സന്തതിയിൽ ചെല്ലുന്നതും പരിശുദ്ധിയെ കെടുത്തുന്നതും മയക്കത്തെ ചെയ്യുന്നതും ഭയം, ക്ലേശം, വ്യാധി, മൂപ്പ്, മരണം എന്നിവകളെ ഉണ്ടാക്കുന്നതും ദുഃഖസാധനവും ബലിദാനത്താൽ പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നതും പരിഹരിക്കപ്പെടാത്ത സ്ഥിതിക്ക് നിത്യനരകവേദനയ്ക്ക് കാരണവും ജഡഗുണവും ആയിരിക്കുന്ന പാപകർമ്മമാകുന്നു. അതും ജന്മപാപമെന്നും, കർമ്മപാപമെന്നും രണ്ടുവിധം. ഇനി പാപമാകുന്നത് ദേവവാക്യത്തെ വിശ്വസിക്കാത്തതാണെന്നും ദേവവിധിയെ ലംഘിക്കുന്നതാണെന്നും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം അഭിപ്രായപ്പെടുന്ന പക്ഷക്കാരും ഉണ്ട്. ബൈബിൾശാസ്ത്രത്തിൽ

സ്പഷ്ടമായി പറയപ്പെടാത്ത വിഷയങ്ങൾക്കും വ്യാഖ്യാതാക്കന്മാർ ഓരോരോ സങ്കല്പ്പപ്രകാരം അവനവന്റെ പോക്കിനു തക്കവണ്ണം അഭിപ്രായപ്പെട്ട് അന്യോന്യം മലയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

ജീവകൃത്യം

ശരീരികളായി ജനിച്ച ആത്മാക്കൾ ജന്മപാപവാസനാഹേതുവായിട്ടു ദുരിച്ഛയോടുകൂടി മേൽക്കുമേൽ പാപങ്ങളെ ചെയ്യും. ചിലർ ചില പുണ്യത്തെയും ചെയ്തെന്ന് വന്നേക്കാം. എങ്കിലും ഈശ്വരേച്ഛാപ്രകാശനമായ ബൈബിൾബോധമുണ്ടായി ബന്ധമറ്റവർ മാത്രമേ മുക്തിസാധനാസമ്പന്നന്മാരായും പുണ്യകൃത്തുക്കളായും ഭവിക്കൂ.

ജീവഭോഗം

ആത്മാക്കൾ ഇപ്പോൾ പ്രയത്നിച്ച് ദേവചിത്തപ്രകാരം സുഖ-ദുഃഖങ്ങളെ അനുഭവിക്കും. ഇഹത്തിൽ പാപംചെയ്തവരും മുക്തിസാധനോപായസമ്പാദ്യം കൂടാതെ പുണ്യം ചെയ്തവരും പരത്തിൽ നിത്യനരകത്തെ പ്രാപിച്ച് അവസാനമില്ലാത്ത ദുഃഖത്തെ അനുഭവിക്കും.

സൃഷ്ടിക്കുപിൻപ് 4005 വത്സരശേഷം, പിതാവ്, പുത്രൻ, പവിത്രാത്മാവ് എന്നവരിൽ, പുത്രനായ ക്രിസ്തു ഭൂമിയിൽ ഏഷ്യാഖണ്ഡത്തിൽ തുലുക്കദേശത്ത് കാനാനെന്ന നാട്ടിൽ യോസേപ്പ് എന്നവനു ഭാര്യയായിട്ടു നിയമിക്കപ്പെട്ട മര്യാൾ എന്നവളുടെ വയറ്റിൽ പവിത്രാത്മാവിനാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഗർഭപിണ്ഡത്തിൽ വന്നകപ്പെട്ട്, മനുഷ്യത്വവും ദൈവത്വവും ഉള്ളവനായി ജനിച്ചു വളർന്ന് പണ്ഡിതന്മാരോട് പ്രസംഗിച്ചുനടന്ന് 30 വയസ്സിൽ യോവാനോട് (യോഹന്നാനോട്) സ്നാനമേറ്റ് പവിത്രാത്മാവിന്റെ ആവേശവും സിദ്ധിച്ച് 40 ദിവസംവരെയും കാട്ടിൽ ഭക്ഷണം കൂടാതെ ഇരുന്ന് പിശാചിനാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ട് മനുഷ്യരെ വഞ്ചിച്ച പിശാചിനെ താൻ ജയിച്ച് അത്ഭുതങ്ങളെ ചെയ്ത് മനുഷ്യർ ലംഘിച്ച കൽപനകളെ താൻ അനുഷ്ഠിച്ചു കാണിച്ച് മതബോധകന്മാരായ അപ്പോസ്തലന്മാരേ ആജ്ഞാപിച്ച്, ഏർപ്പെടുത്തി ജ്ഞാനജ്ഞാപകസംസ്കാരങ്ങളെ നിയമിച്ച് മനുഷ്യരുടെ സകല പാപങ്ങളെയും താൻ ഏറ്റുകൊണ്ട് അവരനുഭവിക്കേണ്ടതായ വേദനകളെ താൻതന്നെ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ട് കുരിശിൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ട് സർവ്വപാപബലിയായി മരിച്ചു മൂന്നാം ദിവസം ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ് സ്വർഗ്ഗമണ്ഡലത്തിൽ കയറി പിതാവായ യഹോവയുടെ വലത്തു വശത്തിരിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുവിനാൽ ചെയ്യപ്പെട്ട ബലിദാനമായ ദേവപുണ്യം മാത്രമേ മുക്തിസാധനമായും ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പരിപൂർണ്ണവിശ്വാസം ഒന്നുമാത്രമേ ജീവന്മാർക്ക് ദേവപുണ്യഫലം സിദ്ധിക്കുന്നതിലേക്ക് ഉപായമായും ഭവിക്കൂ. മുക്തിസാധനോപായമായി വിശ്വാസമുള്ളിടത്തു സത്യം, നീതി, ദയ മുതലായ ജീവപുണ്യങ്ങൾ നിയതകാര്യം മാത്രമായിരിക്കും. അവകൾ കടമയാകകൊണ്ട് ബലിയാകയില്ലതാനും.

ദേവപുണ്യപ്രസാദ, ഫല, ജ്ഞാപകത്തിലേക്കുവേണ്ടി ക്രിസ്തുവിനാൽ രണ്ടുവക സംസ്കാരങ്ങൾ നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അവ സ്നാനവും നൽകരുണയും ആകുന്നു. സ്നാനമെന്നത് മനസ്സിനെ തിരിക്കുന്നതിലേക്കും പാപശുദ്ധിക്കും ഹേതുവായ ക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മയ്ക്ക് അടയാളമിട്ട് ത്രിദേവനാമത്തോടുകൂടിയ ജലംകൊണ്ടുള്ള സ്നാനമാകുന്നു. ഇതിനെ അല്പം ഭേദപ്പെടുത്തി സ്വീകരിക്കുന്ന അഭിപ്രായക്കാരുമുണ്ട്. നൽകരുണയെന്നത് പാപബലിയായ ക്രിസ്തുവിന്റെ മാംസരക്തങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മയ്ക്കുവേണ്ടി അടയാളമിട്ടു ഭക്ഷിക്കുന്ന അപ്പവും ദ്രാക്ഷാരസവും ആകുന്നു. സ്നാനം ലിംഗാഗ്രചർമ്മച്ഛേദനത്തിനു പകരവും നൽകരുണ നിസ്കാരോത്സവത്തിനു പകരവുമായിട്ടത്രേ വച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇപ്രകാരം പറയപ്പെട്ട മതമാണ് യൂദമതത്തിന്റെ ജ്ഞാപ്യവസ്തുവായ ശുദ്ധക്രിസ്തുമതം. ഇതുണ്ടായപ്പോൾ ജ്ഞാപകങ്ങളായ യൂദമതക്രിയകൾ തള്ളപ്പെട്ടു.

മുക്തിസാധനം

ഇങ്ങനെ ന്യായപ്രകാരം യഹോവാ ശപിച്ചതുകൊണ്ട് ആത്മാക്കൾക്ക് എല്ലാവർക്കും പാപകർമ്മം ഉണ്ടാക്കിയതിനെ കണ്ട് അവരുടെ മേൽ തോന്നിയ ദയ ഹേതുവായിട്ട് അനുഗ്രഹം ചെയ്‌വാൻ ഇച്ഛിച്ചു മുക്തിസാധനോപായം ഉണ്ടാകുന്നതിലേക്ക് നിശ്ചയിച്ചു.

മുക്തിസാധനമാകുന്നത്

പാപപരിഹാരമായി പരിശുദ്ധസ്ഥാനത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്ന സാധനമാകുന്നു മുക്തിസാധനമാകുന്നത്. പാപനീക്കത്തിനനുകൂലമായ കർമ്മം ബലിദാനമാകുന്നു. ബലി എന്നത് ഉപഹാരപദാർത്ഥമാകുന്നു. ദോഷനിവൃത്തിക്കായിക്കൊണ്ട് ജീവന്മാരാൽ കൊടുക്കപ്പെട്ട ആട്, മാട്, മുതലായ ഉപഹാരപദാർത്ഥങ്ങൾ ദേവന്റെ ഉടമകളും അവരാൽ ചെയ്യപ്പെടുന്ന പുണ്യകർമ്മങ്ങളെല്ലാം ദേവനു ചെയ്യുവാനുള്ള കടമകളും

ആകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ജീവന്മാർ ബലിദാനത്തിനു സ്വതന്ത്രകർത്താക്കന്മാരല്ലാ. ആട്, മാട് മുതലായവ സ്വതന്ത്രബലികളുമല്ലാ. ജീവപുണ്യങ്ങൾ സ്വതന്ത്രപുണ്യകർമ്മങ്ങളുമല്ല. അതുകൊണ്ട് പരതന്ത്രങ്ങളായ ഇവകളെല്ലാം ദേവാനുഗ്രഹനിയമത്താലല്ലാതെ ഫലിക്കുന്നവയല്ലാ. ബലിദാനത്തിനു സ്വതന്ത്രകർത്താവു ദേവൻതന്നെയാകുന്നു. ദേവനായ ക്രിസ്തുവത്രെ അവതാരദ്വാരാ സ്വതന്ത്രബലിയാകുന്നതിലേക്ക് സമ്മതിച്ചവൻ. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരനിവേദനം, മരണം മുതലായ ദേവപുണ്യക്രിയകൾ മാത്രമേ സ്വതന്ത്രപുണ്യകർമ്മങ്ങളായിട്ടു ഭവിക്കൂ. അതുകൊണ്ട് യഹോവ തന്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തുവിനെ ആ മനുഷ്യരുടെ സന്തതിയിൽ ഒരു മനുഷ്യനായിട്ട് അവതരിച്ച് പിശാചിനെ ജയിച്ച് പരമാർത്ഥോപദേശം ചെയ്ത്, തന്നെ പാപബലിയായിട്ടുകൊടുത്ത് ജീവന്മാരെ അനുഗ്രഹിക്കത്തക്കവണ്ണം ഏർപ്പെടുത്തുകയും, ക്രിസ്തു അതിലേക്ക് സമ്മതിച്ചു മദ്ധ്യസ്ഥനാകുകയും ചെയ്തു. ഇതിനെ സൂചിപ്പിച്ചാണ് സ്ത്രീയുടെ സന്തതി സർപ്പത്തിന്റെ തലയെ അറുക്കുമെന്ന് ദേവൻ ശാപകാലത്തിൽത്തന്നെ അടയാളമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. അതാണ് കൃപാനിയമം. അതുകൊണ്ട് ക്രിസ്തുവിന്റെ ബലിദാനത്തിന്റെ ജ്ഞാപകചിഹ്നമായിട്ടാകുന്നു ആട്ടിൻകുട്ടിയെ ബലിദാനത്തിലേക്കു നിയമിച്ചത്. പൂർവ്വികന്മാരും അപ്രകാരംതന്നെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ബലിദാനമായ ജ്ഞാപ്യത്തെക്കുറിച്ച് വിശ്വസിച്ച് മേഷബലിദാനമായ ജ്ഞാപകത്തെ ചെയ്തുവന്നു.

ആ സങ്കല്പവും വിശ്വാസവും നടപടിയുംതന്നെ ആദി ക്രിസ്തുമതം. സൃഷ്ടിക്കുപിൻപ് 1657 സംവത്സരം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ജലപ്രളയാവസാനകാലത്ത് മാംസഭോജനത്തെയും സൃഷ്ടിയുടെ 2106-ാം സംവത്സരത്തിൽ അബ്രഹാമിൽ ലിംഗാഗ്രചർമ്മച്ഛേദനത്തെയും നിയമിച്ചു. സൃഷ്ടിയുടെ 2513-ാം സംവത്സരത്തിന്റെ ശേഷം യഹോവാ മോശ എന്നവനു പ്രത്യക്ഷനായിട്ടു പൂർവ്വനിയമത്തിന്റെ വിസ്താരമായ മൂന്നുവക വിധികളെ ഉപദേശിച്ചു. അവ സന്മാർഗ്ഗവിധി, ക്രിയാവിധി, നീതിവിധി എന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

1. ഒരേ ദൈവത്തെത്തന്നെ വണങ്ങണം.
2. അന്യദൈവത്തെ വണങ്ങരുത്.
3. ദൈവനാമത്തെ വൃഥാ ഉച്ചരിക്കരുത്.
4. ശനിപുണ്യവാരനിയമം (എന്ന ഈ ദേവാർത്ഥകാര്യങ്ങൾ നാലും)
5. അച്ഛനമ്മമാരെ ഉപചരിക്ക.
6. കൊല്ലായ്ക

7. വ്യഭിചരിക്കായ്ക
8. മോഷ്ടിക്കായ്ക.
9. കള്ളസാക്ഷി പറയായ്ക.
10. അന്യമുതലിനെ ആഗ്രഹിക്കായ്ക.

(എന്ന മനുഷ്യാർത്ഥകാര്യം ആറുംകൂടി) ഇങ്ങനെ പത്തുവിധമായ നിയമം പുണ്യങ്ങളെ വിധിക്കുന്ന 10 കല്പനകളാകുന്നു സന്മാർഗ്ഗവിധികൾ. അതിന്നു ദേവന്യായപ്രമാണം എന്നും പേരുണ്ട്.

ശരീരശുദ്ധി, ദ്രവ്യശുദ്ധി, ആശൗചം, ഉപവാസം, പുണ്യസ്ഥലം, പുണ്യകാലം, പുണ്യദ്രവ്യം, ഗുരുത്വം, ആലയസേവ, പൂജ, നിസ്ക്കാരോത്സവം മുതലായ നിയമപുണ്യങ്ങളെ അറിവിക്കുന്നത് ക്രിയാവിധി.

ഇനി നീതിവിധി എന്നത്

യുദ്ധം, സമാധാനം, മാതാവ്, കുട്ടികൾ, ഉടയവൻ, അടിയവൻ, അന്നം, വസ്ത്രം, വീട്, നിലം, ധാന്യം, പ്രഭുത്വം, പണം, ആട്, മാട്, പക്ഷി, മൃഗം, കടിഞ്ഞൂൽ, ലേവ്യാജീവനം, മനുഷ്യശരീരം, ജീവൻ എന്നിവകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഒഴുക്കവഴക്കങ്ങളെയും ദണ്ഡത്തെയും അറിയിക്കുന്നതാകുന്നു.

ഇവകളിൽ ക്രിയാവിധി എന്നത് ഇഷ്ടസിദ്ധിക്കും ഭക്തിക്കും കാരണമായും ഭക്തന്മാരെ വേർപെടുത്തുന്ന മുദ്രയായും ക്രിസ്തു കൃത്യ ജ്ഞാപകചിഹ്നമായും ഇരിക്കുന്നു. ഇത് ആദി ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ പിരിവായ യൂദക്രിസ്തുമതം എന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

പവിത്രാത്മക കൃത്യം

മൂന്നുപേരിൽ ഒരുവനായ പവിത്രാത്മാവ് സൃഷ്ടി മുതലായ കൃത്യങ്ങളിൽ സഹായിക്കുന്നു. (സങ്കീർത്തനം 104-അ. 30-വാ) പരിശുദ്ധ ഭക്തന്മാരെ ഉണർത്തി അവരെക്കൊണ്ടു ബൈബിളിനെ ഉണ്ടാക്കിച്ചു. (തീമൊഥെയൂസ് 3-അ. 16-വാ. പത്രോസ് 1-അ. 12-വാ) ക്രിസ്തുവിനെ ദോഷരഹിതമനുഷ്യനായിട്ടു ജനിപ്പിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനു പൂർണ്ണജ്ഞാനത്തെയും കൃപയെയും കൊടുത്തുപകരിച്ച് ഏതുകാലത്തും ക്രിസ്തുവിനെ ഭജിക്കുന്ന ഭക്തന്മാർക്ക് ബൈബിൾ അറിയുന്നതിനായിട്ട് അവരുടെ മനസ്സിനെ പ്രകാശിപ്പിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കത്തക്കവണ്ണമാക്കി. ക്രിസ്തു ദേവപുത്രനാകുന്നു എന്നുള്ളതിനെ അവരിൽ കാണിച്ച ദുഃഖത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിച്ചു ബാഹ്യാന്തരങ്ങളായി സകല പാപങ്ങളെയും നീക്കി

ശുദ്ധീകരിച്ച് ദേവനെ പരിപൂർണ്ണമായിട്ടു സേവിക്കുന്നതിലേക്കു തക്കതായ ആർദ്രതയെയും കൊടുത്ത് പിന്നെ വേണ്ടവയായ സകലസൽഗുണപരമപുണ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു അവരെ അലങ്കരിച്ചുവരുന്നു.

പവിത്രാത്മാവിന്റെ സിദ്ധിക്ക് പ്രാർത്ഥനയാകുന്നു മുഖ്യസാധനം. ഇങ്ങനെ പറയപ്പെട്ട ക്രിസ്തുമതത്തിനെ അറിഞ്ഞ് സകലമനുഷ്യരും തന്റെ പാപത്തെക്കുറിച്ച് ഉണർന്ന് പശ്ചാത്താപപ്പെട്ട് ബൈബിൾവിധി പ്രകാരം യേശുക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വാസമുണ്ടായി ക്രിസ്തുഭക്തസമൂഹമായ ശ്രീസഭയിൽ ചേർന്ന് സ്നാനം, നൽകരുണ എന്നീ സംസ്കാരങ്ങളെ ചെയ്ത് ദേവനെ പ്രാർത്ഥിച്ച് ദൃഢവിശ്വാസത്തോടുകൂടി ദൈവപുണ്യം സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ട് ബൈബിളിനെ ഓതി ഉണർന്ന് എല്ലാവരോടും പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ട് നിലയിൽനിന്നും തെറ്റാതെ ഇരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

നിഗ്രഹാനുഗ്രഹം

ക്രിസ്തുനാഥൻ ലോകാവസാനകാലത്ത് വിചാരണ അല്ലെങ്കിൽ ന്യായതീർപ്പു ചെയ്യുന്നതിലേക്കു മഹിമയോടുകൂടി വന്ന് അപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരെ മാത്രമല്ല, മരിച്ചവരെയും ശരീരത്തോടുകൂടി എഴുന്നേൽപ്പിച്ച് എല്ലാവരേയും തന്റെ സന്നിധിയിൽ വരുത്തി സന്മാർഗ്ഗികളെ വലതുവശത്തും ദുർമ്മാർഗ്ഗികളെ ഇടതുവശത്തും ആയിട്ടു നിർത്തി അവരുടെ പുണ്യപാപങ്ങളെ വിചാരണചെയ്ത് അവരിൽ തന്നെ വിശ്വസിക്കാത്ത ദുർമാർഗ്ഗികളെ ഗന്ധകവും അഗ്നിയും കൂടി എരിയുന്ന നിത്യനരകത്തിൽ തള്ളി നിഗ്രഹിക്കുകയും തന്നെ വിശ്വസിച്ച സന്മാർഗ്ഗികളെ മാത്രം പാപവും, ദുഖവും, മരണവും അണയാത്ത ശുദ്ധസ്ഥലമായ സ്വർഗ്ഗമണ്ഡലത്തിൽ ഇരുത്തി അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യും.

മുക്തി

പാപം നീങ്ങി പരിശുദ്ധസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് മുക്തിസ്ഥാനത്ത് ശുദ്ധശരീരികളായിരുന്ന് ദേവനെ സ്തുതിച്ചുപാടി ദേവമഹിമയെ വർദ്ധിപ്പിച്ച് ദേവസന്നിധാനസുഖത്തെ നിത്യവും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

ഇങ്ങനെ ക്രിസ്തുമതസാരം
സമാപ്തം.

ക്രിസ്തുമതച്ഛേദനം
കൃത്യനിമിത്തം

അല്ലയോ ക്രിസ്തീയപ്രസംഗികളെ!

യഹോവാ, ചിദചിദ്രൂപമായ ഈ ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചുവല്ലോ. കാര്യം കാരണത്തോടുകൂടിയത് എന്നല്ലയോ ന്യായം. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഈ ലോകം കാര്യമാകയാൽ ഇതിനും നിമിത്തകാരണമായ പ്രയോജനം അപേക്ഷ്യമാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ ആരെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും ഒരു കാര്യത്തെ ഒരു നിമിത്തവും കൂടാതെ ചെയ്കയില്ല. "പ്രയോജന മനുദ്ദിശ്യ ന മന്ദോƒപി പ്രവർത്തതേ"-പ്രയോജനത്തെ അപേക്ഷിക്കാതെ മന്ദനായുള്ളവൻപോലും ഒന്നുംതന്നെ പ്രവർത്തിക്കുകയില്ലാ. എന്നാൽ ആ പ്രയോജനം സ്വാർത്ഥമോ പരാർത്ഥമോ എന്നു നോക്കുമ്പോൾ (യശായാ 43 അ. 7-വാ) ഞാൻ അവനെ എന്റെ മഹത്വത്തിനായിട്ടു സൃഷ്ടിച്ചു എന്നു നിങ്ങളുടെ ബൈബിൾ പ്രമാണത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് യഹോവായുടെ ഈ ലോകസൃഷ്ടി സ്വാർത്ഥമായിട്ടുതന്നെയെന്ന് തീർച്ചയാകുന്നു. അത്രയുമല്ല. സൃഷ്ടിക്കു മുമ്പേ ജീവന്മാരില്ലായിരുന്നു എന്നുള്ളത് നിങ്ങളുടെ മതത്തിന്റെ പരമസിദ്ധാന്തമാകയാൽ അന്യന്മാർ നിമിത്തമെന്ന് കാണിക്കുന്നതിനു വഴിയും കാണുന്നില്ല. [1]പാരിശേഷ്യയുക്തിയാൽ യഹോവാ തന്റെ നിമിത്തമായിട്ടുതന്നെ ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു എന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു.

യഹോവാ ആദ്യം ശുദ്ധജ്ഞാനമില്ലാതെ അജ്ഞാനബന്ധമുള്ളവരായിട്ടുതന്നെ രണ്ടു മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിക്കുകയും അവരുടെ സമീപത്തിൽ ഉപയോഗമില്ലാത്ത ഒരു വൃക്ഷത്തെ വച്ചുണ്ടാക്കുകയും അതിന്റെ കനിയെ തിന്നുപോകരുതെന്ന ന്യായം കൂടാതെ ഒരു കല്പന അവർക്കു കൊടുക്കുകയും പിശാചിനെ നശിപ്പിച്ചുകളയുകയോ വിലക്കി നിറുത്തുകയോ ചെയ്യാതെ ഭൂമിയിൽ ജീവന്മാരെ പരീക്ഷിക്കുന്നതിനായി ഏർപ്പെടുത്തി വിടുകയും ആ ആദിമനുഷ്യർ ബുദ്ധിമോഹത്താലും വിഷയേച്ഛയാലും പിശാചിന്റെ ദുർബ്ബോധനയാലും കല്പനയെ ലംഘിച്ചു പാപികളായിപ്പോകയും ചെയ്തു.

അനന്തരം വേറെ യാതൊരു മാർഗ്ഗവും നോക്കാതെ ആ പാപിക ളുടെ സന്താനരൂപമായിട്ടുതന്നെ പിന്നെയും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് എല്ലാ ജീവന്മാരും പാപികളായിത്തീർന്നു. പാപികളുണ്ടായതുകൊണ്ട് അനുഗ്രഹവും അപേക്ഷിതമായി. അങ്ങനെ പാപികളുണ്ടായതിനു ഹേതുവാകയാൽ ഈ സൃഷ്ടി അനുഗ്രഹത്തിനു നിമിത്തമായും ഭവിച്ചു. പാപികൾക്കു പരീക്ഷാരൂപമായിട്ട് മുക്ത്യുപായങ്ങൾ അറിയി ക്കപ്പെട്ടു. ആ ഉപായങ്ങളോടു ചേർന്നവരെ ദേവനെ അനുസരിക്കുക യെന്ന ഗുണമുള്ള ശുദ്ധന്മാരെന്നും അല്ലാത്തവരെ ദൈവവിരോധഗു ണമുള്ള അശുദ്ധന്മാരെന്നും അറിയുന്നതിനും ശുദ്ധന്മാർക്ക് പരലോ കകാര്യങ്ങളെ ഉണർത്തുന്നതിനുമാണ് [2]അഴിവോടുകൂടിയ ഭൂമിയിൽ പാപികൾക്ക് അധിവാസം നിയമിക്കപ്പെട്ടത്. അതുകൊണ്ട് ഈ വിധ മുള്ള സ്ഥിതി (രക്ഷയും സ്ഥിതിയുടെ അനന്തരം സംഹാരവും അനു ഗ്രഹനിമിത്തങ്ങളാകും.) മുക്തിയിൽ ഇരിക്കുന്ന ശുദ്ധന്മാരെ ദേവോ പചാരവൃത്തിയിൽനിന്നും മാറിക്കളയാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ദണ്ഡഭയം കൊടുക്കുന്നതിനാണ് അശുദ്ധന്മാരെ അഴിച്ചുവിടാതെ ദണ്ഡിപ്പിക്കു ന്നതായ നിഗ്രഹം. അതുകൊണ്ട് നിഗ്രഹം, അനുഗ്രഹം നിലനിൽക്കു ന്നതിലേക്കു നിമിത്തമാകും. ഇപ്രകാരം സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരം. നിഗ്ര ഹങ്ങൾ കൊണ്ട് നിറവേറ്റപ്പെട്ട അനുഗ്രഹമാണ് പ്രധാനകൃത്യം. ആ അനുഗ്രഹമേ ദേവോപചാരത്തിനു നിമിത്തമാകൂ. അതുകൊണ്ടു ദേവ മഹിമ പ്രകാശിക്കും. ആകപ്പാടെ എല്ലാ കാര്യങ്ങൾകൊണ്ടും സംഭവി ക്കുന്ന പരമപ്രയോജനം യഹോവയുടെ ആനന്ദാനുഭവംതന്നെ. ഇപ്ര കാരം അനുഭവത്തെക്കൊണ്ടുനോക്കുമ്പോൾ സൃഷ്ടിയുടെ സ്വാർത്ഥ കത്വം സ്പഷ്ടതയെത്തന്നെ പ്രാപിക്കുന്നു.

ജീവന്മാർ തന്റെ മഹിമയെ അറിഞ്ഞു ഭയപ്പെട്ട് തന്നെ സ്തുതിച്ചു വണങ്ങുന്നതിനും തന്നിമിത്തം തന്റെ മഹിമ സംപ്രകാശിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണ് യഹോവാ ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചത്. ആകയാൽ സൃഷ്ടി കാലത്തിനുമുമ്പ് തന്റെ മഹിമ പ്രകാശിക്കാതെയും അതു തനിക്ക് ഒരു കുറവായിട്ടുംതന്നെയിരുന്നു എന്നും, ആ കുറവിനെ നീക്കുന്നതിലേക്ക് കാംക്ഷിച്ചാണ് സൃഷ്ടിപ്പാൻ തുടങ്ങിയതെന്നും നിശ്ചയമാകുന്നു.

അതല്ല, തന്റെ മഹിമ മുമ്പേതന്നെ കുറവുകൂടാതെ സ്വയംപ്രകാ ശിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ ആ മഹിമയെ വീണ്ടും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന തിനുവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി നിഷ്ഫലമാകുന്നു. ആ മഹിമയെ ജീവന്മാരിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ അതും തന്റെ നിമിത്തമാകയാൽ മുൻപറയപ്പെട്ട ദോഷം പറ്റും.

ജീവന്മാർനിമിത്തം തന്നെ ജീവന്മാരിൽ പ്രകാശിപ്പിപ്പാൻ തുടങ്ങി എങ്കിൽ സൃഷ്ടിക്കുമുമ്പേ ജീവന്മാരില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് അതും വിരുദ്ധംതന്നെ.

തന്നാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുവാൻപോകുന്ന ജീവന്മാരിൽ തന്റെ മഹിമയെ പ്രകാശിപ്പിക്കണമെന്നായിരുന്നു എങ്കിൽ സൃഷ്ടിപ്പ് പ്രകാശിപ്പിന്നും, പ്രകാശിപ്പു സൃഷ്ടിപ്പിന്നും, നിമിത്തമെന്നു വരികയാൽ [3]അന്യോന്യാശ്രയമെന്ന ദോഷത്തിനു സംഗതിയാകും.

മുമ്പിനാലെ പ്രകാശിച്ചുതന്നെയിരുന്നു എങ്കിലും, തന്നെയനുഭവിക്കുന്നതിലേക്ക് ആരുമില്ലാതെയിരുന്നതുകൊണ്ട് ഉപയോഗപ്പെടാതെ വൃഥാ കിടന്ന ആ മഹിമയെ അനുഭവിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ജീവന്മാരെ സൃഷ്ടിച്ചതെങ്കിൽ തന്റെ മഹിമയക്കു താൻതന്നെ ഭോക്താവായിരിക്കെ മേൽപ്രകാരം വൃഥാ കിടന്നു എന്നുള്ളത് യുക്തമാകുന്നില്ല. ജീവന്മാരില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് താൻ തന്റെ മഹിമയെ അവരെ അനുഭവിപ്പിക്കുകയും വേണ്ട. വേണമെങ്കിൽ അനുഭവിപ്പിക്കണമെന്നുള്ളത് സൃഷ്ടിക്കണമെന്നുള്ളതിന്നും നിമിത്തം എന്നുവരികയാൽ ഇവിടെയും അന്യോന്യാശ്രയമെന്ന ദോഷം അനുവർത്തിക്കും. ആകയാൽ ഏതു പ്രകാരം പറഞ്ഞാലും മഹിമ പ്രകാശിക്കാതെ ഇരുന്നത് എങ്ങനെയും യഹോവയ്ക്ക് ഒരു കുറച്ചിൽ തന്നെയായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിലേക്കുവേണ്ടി പ്രയത്നിക്കണമെന്നില്ലായിരുന്നു. ആ കുറച്ചിൽ മുമ്പില്ലാതിരുന്ന ജീവന്മാരെ അല്ലാ മുമ്പേ ഉണ്ടായിരുന്ന യഹോവയെത്തന്നെ സംബന്ധിക്കും. ആകയാൽ യഹോവ തന്റെ മഹിമ പ്രകാശിക്കാതിരുന്നതിനെപ്പറ്റി കുറവുള്ളവനായിത്തീർന്നു എന്നു വന്നുപോയതിനാൽ കുറവോടുകൂടിയവനെന്നും അപ്പോൾ അതിന് എതിരായി നിറവില്ലാത്തവനെന്നും ആ കുറച്ചിൽകൊണ്ടും അതിനെ നിവർത്തിപ്പിക്കണമെന്നും പ്രയത്നിക്കകൊണ്ടും, വ്യാകുലപ്പെട്ടിരുന്നവനാകയാൽ പരമാനന്ദം ഇല്ലാത്തവനെന്നും തനിക്ക് ആനന്ദപ്രാപ്തിക്കുവേണ്ടി സൃഷ്ടിപ്പാൻതുടങ്ങി എന്നു കാണുന്നതുകൊണ്ട് സുഖത്തെ ചെയ്യുന്നവയെക്കുറിച്ച് കാമവും ദുഃഖത്തെ ചെയ്യുന്നവയെക്കുറിച്ച് ക്രോധവും ആ രണ്ടിന്റെയും മൂലമായ മോഹവും ഉള്ളവനെന്നും അനാദിയായിട്ട് ഈ കുറവിനെ നീക്കുന്നതിലേക്ക് ഉപായം അറിയാതിരുന്നതുകൊണ്ട് അനാദിജ്ഞാനം ഇല്ലാത്തവനെന്നും അനാദിയായിട്ടു കൃത്യം ചെയ്യാത്തതുകൊണ്ട് [4]അനാദികർതൃത്വം ഇല്ലാത്തവനെന്നും അനാദിയേ കർതൃത്വം ഇല്ലാതിരുന്ന് ചില കാലങ്ങൾക്കു മുമ്പെ കർതൃത്വത്തെ പ്രാപിച്ച് കൃത്യം തുടങ്ങിയതുകൊണ്ട് യഹോവ പ്രാപിച്ച കർതൃത്വം മുമ്പേ ഇല്ലാതിരുന്നു. പിന്നീടുണ്ടായതായ കാര്യലക്ഷണത്തോടുകൂടിയതാകകൊണ്ടും അതിനു വേറെയൊരു കർത്താവ്

അപേക്ഷിക്കപ്പെടുകയാലും അതു നിമിത്തം യഹോവാ അതിനെ വേറൊരു കർത്താവിങ്കൽനിന്നു സമ്പാദിച്ചതാണെന്നും തെളിവാക കൊണ്ടും സ്വതന്ത്രത്വം ഇല്ലാത്തവനെന്നും അനാദിയായിട്ടല്ലാതെ ഇട യിൽ കുറവോടു കൂടിയ [5]കിഞ്ചിൽ കർതൃത്വത്തെ പ്രാപിച്ചു സ്വഭാവം വേർപെടുകയാൽ അവികാരിത്വം[6] ഇല്ലാത്തവനെന്നും വികാരത്തോടു കൂടിയതുകൊണ്ടും കുറവുള്ളതുകൊണ്ടും അനാദിനിത്യവ്യാപകത്വ മില്ലാത്തവനെന്നും തന്റെ സുഖത്തിനായിട്ടു താൻതന്നെ പാപം വിള യുന്നതിലേക്ക് ഹേതു ഉണ്ടാക്കി പല ജീവന്മാരെയും നിത്യകാല ദണ്ഡിപ്പാറാക്കിയതുകൊണ്ട് ന്യായവും, കൃപയും, നന്മയും ഇല്ലാത്ത വനെന്നും ജീവന്മാരിൽതന്നെ നിത്യവും ഉപചരിക്കത്തക്കവർ ഇന്നാ രെല്ലാമാകുന്നുവെന്നുള്ളതിനെ ജ്ഞാനംകൊണ്ട് അറിയാതെ അവരെ പാപികളാക്കി ഭൂമിയിലിരുത്തി വിധികളെ കൊടുത്ത് പരീക്ഷിച്ചിട്ടു മാത്രം അറിയുന്നതുകൊണ്ട് സർവ്വജ്ഞത്വം ഇല്ലാത്തവനെന്നും ജീവ ന്മാർക്കു പാപവും ദുഃഖവും വരുത്താതെ അവരെക്കൊണ്ടുതന്നെ ഉപ ചരിപ്പിക്കയും തനിക്കു സുഖത്തെ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ കഴി യാതിരുന്നതുകൊണ്ട് സർവ്വശക്തിയില്ലാത്തവനെന്നും തെളിവാകുന്നു. പിന്നെയും പാപം ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ളതിനെ മുൻപേകൂട്ടിയറിയാത്തതു കൊണ്ട് പൂർണ്ണജ്ഞാനം ഇല്ലാത്തവനെന്നും അറിഞ്ഞിട്ടും അതിനെ തടുപ്പാൻ കഴിയാതെ ഒഴിഞ്ഞു എന്നുവരുകിൽ പൂർണ്ണശക്തിയില്ലാത്ത വനെന്നുംകൂടി സ്പഷ്ടമാകും. ജീവന്മാരുടെ സുഖാനുഭവത്തിനു പുണ്യവും ദുഃഖാനുഭവത്തിനു പാപവും നിയതകാരണമെന്നറിഞ്ഞ തുകൊണ്ടു സുഖത്തെ ജനിപ്പിക്കുന്നതിലേക്കാണ് പാപത്തെയുണ്ടാ ക്കിയതെന്നുവരികിൽ പാപം ഇല്ലാത്ത ദേവദൂതന്മാർക്കും സുഖം ഉണ്ടാ ക്കിയിരിക്കയാൽ അവിടെ സുഖാനുഭവത്തിന് പാപം കാരണമാകാത്ത തുകൊണ്ട് ആയതു തീരെ യോജിക്കുന്നില്ല. ഇപ്രകാരം കുറവ്, വ്യാകു ലത, കാമം, ക്രോധം, ആദിജ്ഞാനം, മോഹം, ആദികൃത്യം, പരതന്ത്ര ത്വം, വികാരത്വം, അവ്യാപകത്വം, അന്യായം, അതികഠിനത, ദുഷ്ടത, കിഞ്ചിജ്ഞത്വം, കിഞ്ചിച്ഛക്തി മുതലായ ദോഷങ്ങൾ ഉള്ളവനാകയാൽ യഹോവ ഈശ്വരത്വം ഉള്ളവനല്ല. പാപിഷ്ഠൻ എന്നുതന്നെ ന്യായം കൊണ്ടു സിദ്ധിക്കുന്നു. ഈ ദോഷങ്ങളെല്ലാം അഹന്ത, കർമ്മം, മായ എന്ന പാശങ്ങളാലുണ്ടാകുന്നവയാകുന്നു എന്നു ദൈവശാസ്ത്രം ഘോഷിക്കുന്നതുകൊണ്ട് യഹോവയാകട്ടെ പാശബദ്ധൻതന്നെയാണ്. ആകയാൽ അനാദിയായിട്ട് അഹന്താപാശത്താൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ട് തന്റെ പരിപാകയിച്ഛാശക്തിക്കു വ്യക്തി ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് പരതന്ത്രനായി രുന്ന യഹോവ അനാദിനിത്യവ്യാപകസ്വതന്ത്ര സർവ്വജ്ഞനായും അനാ ദിസിദ്ധബദ്ധാത്മനിമിത്തം അനാദികൃത്യകർത്താവായും രക്ഷിതാ

വായും ഇരിക്കുന്ന പരമശിവന്റെ ദിവ്യപ്രസാദരൂപസത്യസങ്കല്പകാരണത്താൽ തന്റെ പൂർവ്വകാലീന കർമ്മാനുസരണമായിട്ടു നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട മായാകാര്യമായ ശരീരവും കാരണവും എടുത്ത് കിഞ്ചിജ്ഞത്വം അല്പകൃത്യം മുതലായ നിയതഭുവനത്തിലിരുന്ന് നിയതഭോഗങ്ങളെ അനുഭവിച്ചു തന്റെ അധികാരാവസാനത്തിൽ മരിച്ചുപോകുന്ന ഒരു പശുവാകുന്നു എന്നു "ശൈവസിദ്ധാന്തം."

ഇനി ചില ക്രിസ്ത്യന്മാർ ഇന്ന കാലത്തിൽ ഇന്നസ്ഥലത്ത് ഇന്ന പ്രകാരം ഒരു നിമിത്തവും കൂടാതെ സൃഷ്ടികൃത്യം ചെയ്യണമെന്ന ഒരു സങ്കല്പം യഹോവായുടെ ഹൃദയത്തിൽ അനാദിയായിട്ട് അടങ്ങിക്കിടക്കുന്നു എന്നും ആ അനാദിസിദ്ധസങ്കല്പപ്രകാരം നിയതകാലത്തിൽ വേറെ ഒരു നിമിത്തവും കൂടാതെ യഹോവാ സൃഷ്ടിച്ചു എന്നും പറയുന്നു. ആ വചനം ബൈബിളിൽ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടും തനിക്കുവേണ്ടി സൃഷ്ടിച്ചു എന്നറിയിക്കുന്ന മേപ്പടി പ്രമാണങ്ങളെക്കൊണ്ട് തടുക്കപ്പെടുകയാലും അപ്രമാണമാകുന്നു.

മേലും ഇന്നകാലത്തിൽ ഇന്ന സ്ഥലത്തിൽ ഇന്നപ്രകാരം സൃഷ്ടി ചെയ്യണമെന്ന സങ്കല്പം യഹോവായുടെ ഹൃദയത്തിൽ അനാദിയായിട്ട് അടങ്ങിക്കിടന്നു എന്നുവരികിൽ അപ്രകാരംതന്നെ ഇന്നകാലത്ത് ഇന്നയിന്നപ്രകാരം സ്ഥിതിസംഹാര, നിഗ്രഹങ്ങൾ എന്ന കൃത്യങ്ങളെയും ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നുള്ള സങ്കല്പവും കൂടി സർവ്വജ്ഞനായ യഹോവായുടെ ഹൃദയത്തിൽ അനാദിയായിട്ട് അടങ്ങിക്കിടന്നു എന്നു പറയേണ്ടിവരും. ആകയാൽ സൃഷ്ടികൃത്യത്തിനു വേറെ ഒരു നിമിത്തവും അപേക്ഷിക്കപ്പെടാത്തതുപോലെ തന്നെ, മറ്റുള്ള കൃത്യങ്ങൾക്കും വേറെ യാതൊരു നിമിത്തവും അപേക്ഷിക്കപ്പെടുകയില്ല. ആയതുകൊണ്ട് യഹോവാ ജീവന്മാരുടെ പാപപുണ്യങ്ങളായ നിമിത്തകാരണങ്ങളെ ആവശ്യപ്പെടുകയില്ലെന്നും [7]അനാദിസിദ്ധസങ്കല്പപ്രകാരം അവരവർക്കു നരകമുക്തികളെ കൊടുക്കുമെന്നും ആ സ്ഥിതിക്കു ജീവന്മാർ മോക്ഷസിദ്ധിക്കായിട്ട് യാതൊരുകാര്യത്തെയും നിരൂപിക്കയും ചെയ്കയും വേണ്ടെന്നും അങ്ങനെ വേണ്ടെന്നിരിക്കുമ്പോൾ ജീവന്മാർ മോക്ഷത്തിലേക്കുവേണ്ടി വിശ്വാസത്തെയും പ്രയത്നത്തെയും കൈക്കൊണ്ടു ചെയ്യണമെന്നു നിയമിക്കുന്ന ബൈബിൾ വെറുതെയുള്ളതാണെന്നും ആ ബൈബിളിനെ കൽപിച്ച യഹോവാ അറിവില്ലാത്തവനെന്നും വന്നുപോകും. അതിനാൽ അനാദിസിദ്ധസങ്കല്പനിമിത്തസ്വീകാരം സാധുവാകുന്നതല്ല.

ഇനി ദേവന്റെ കൃത്യനിമിത്തം എന്താകുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുന്നത് ജീവന്മാർക്കു തക്കതല്ല എന്നും ദേവൻ തന്റെ ഇച്ഛാപ്രകാരം ചെയ്യു

ന്നതല്ലാതെ ജീവന്മാരുടെ യുക്തിക്ക് ചേരത്തക്കവണ്ണം ചെയ്യുന്നവനല്ല എന്നും ചിലരു പറയുന്നുണ്ട്. ആ വാക്കുകൊണ്ട് [8]അനിഷ്ടപ്രസംഗം ഉണ്ടാകും. എന്തെന്നാൽ സകലമതവാദികളും അവനവന്റെ മതശാസ്ത്ര ത്തെത്തന്നെ ദൈവവാക്യം എന്നു ഘോഷിക്കുമാറെയുള്ളൂ. അവയിൽ അസത്തുക്കളായ മതശാസ്ത്രങ്ങളെ ദേവവാക്യങ്ങളല്ലായെന്നു ശോധ നചെയ്തു തള്ളുന്നതിലേക്ക് അതാതു ശാസ്ത്രങ്ങളിലുള്ള തെറ്റുകൾ കാണിച്ച് ആക്ഷേപം ചെയ്യുമ്പോൾ ദേവനിർമ്മിതശാസ്ത്രമാണെന്നും ആയതു കിഞ്ചിജ്ഞന്മാരായിരിക്കുന്ന ജീവന്മാരുടെ യുക്തിക്ക് അനു സാരിയായിരിക്കയില്ലെന്നും ദേവൻ സ്വേച്ഛപ്രകാരം ചെയ്യുമെന്നും അവ കളെക്കുറിച്ച് ജീവന്മാർ വിചാരിച്ചുകൂടായെന്നും അതാത് മതക്കാരാൽ സമാധാനംപറയപ്പെടും. ആ സ്ഥിതിക്ക് സകല മതങ്ങളും സത്യമായി ട്ടുള്ളവതന്നെ എന്ന് വന്നുപോകയും അപ്പോൾ ക്രിസ്തുമതം ഒന്നുമാ ത്രമേ സത്യമായിട്ടുള്ളു എന്ന വാദം ദൂരെ തെറിച്ചുപോകയും ചെയ്യു മല്ലോ.

അല്ലാതെയും, തനിക്കുവേണ്ടി സൃഷ്ടിച്ചു എന്നു യഹോവയാൽ ബൈബിളിൽ പറയപ്പെട്ടതുകൊണ്ടും അറിവിന്നു വിഷയമാകാത്തതു പ്രമാണത്തിൽ പറയപ്പെടുകയില്ലാത്തതുകൊണ്ടും, സൃഷ്ടിയുടെ നിമിത്തം [9]അവജ്ഞേയമായിട്ടുള്ളതാകയാൽ (അറിയാൻ കഴിയുന്ന താകയാൽ) അതിന്റെ ബോധം ജീവന്മാർക്ക് അനർഹമെന്നു പറയു ന്നത് ബൈബിളിനു വിരുദ്ധമാകുന്നു. ഇനിയും ദൈവകൃത്യനിമിത്തം അവാച്യമായിട്ടുള്ളതെന്നു പറയുന്നുവെങ്കിൽ ഭവബന്ധത്തോടു (സം സാരബന്ധം) കൂടിയ ജീവന്മാർക്ക് അഗ്രാഹ്യവും അതിനാൽ ശ്രുതി യിൽ (വേദത്തിൽ) പറയപ്പെടാത്തതും ആയ പരമരഹസ്യമല്ലല്ലോ അവാച്യം. ഇവിടെ അങ്ങിനെയല്ലല്ലോ. കൃത്യനിമിത്തം ദേവമഹിമ പ്രകാശമെന്ന് യഹോവാ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നല്ലോ. എന്നിട്ടും അതിനെ അവാച്യമെന്നു പറയുന്നത് 'അമ്മ മച്ചി' എന്നു പുത്രന്മാർ പറയുന്ന തുപോലെതന്നെ വിചാരിക്കാം.

ഇങ്ങനെ ദൈവകൃത്യനിമിത്തത്തെക്കുറിച്ചു വിചാരിച്ചതിലും ദൈവലക്ഷണമില്ലെന്നു സാധിച്ചിരിക്കുന്നു.

കുറിപ്പുകൾ

1. യഹോവായാണ് ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചത് എന്നും, സൃഷ്ടിക്കുവേണ്ട എല്ലാ കാര്യങ്ങളും യഹോവതന്നെയാണ് ചെയ്തതെന്നും, യഹോവയ്ക്കുമുമ്പ് അന്യ ന്മാരാരും സൃഷ്ടിനടത്തിയിട്ടില്ല എന്നും ബൈബിൾ പറയുന്നു. ആകയാൽ ആ സൃഷ്ടിജാലങ്ങളിൽവരുന്ന ഗുണദോഷങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വവും യഹോവ

യ്ക്കുതന്നെയാണ്. പാപവൃത്തികളുടെ കാരണക്കാരൻ യഹോവയാണെന്നുവരുന്നു. എല്ലാം യഹോവതന്നെയാണ് ചെയ്തതെന്നും, മറ്റാരും ഒന്നുംതന്നെ ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നും തെളിയുന്നതാണ് പാരിശേഷ്യയുക്തി.

2. അഴിവ് = പ്രളയം അഥവാ സമ്പൂർണ്ണമായ മാറ്റം

3. അന്യോന്യാശ്രയമെന്ന ദോഷം. കുടമുണ്ടാക്കുന്നതിനു കളിമണ്ണാണ് ആശ്രയം. അതിനാൽ കുടം കളിമണ്ണിനെ ആശ്രയിക്കുന്നു. കളിമണ്ണില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ കുടം ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. ഇവിടെ കുടത്തിനു കള്ളിമണ്ണിനോടുമാത്രമേ ആശ്രയമുള്ളൂ. അല്ലാതെ മറിച്ചല്ല. ബൈബിൾ പ്രകാരം ആദിമ മനുഷ്യന്റെ സൃഷ്ടിക്കു കാരണം, ആശ്രയം യഹോവയാണ്. അപ്പോൾ യഹോവ തന്റെ മഹിമയ്ക്കുവേണ്ടി തന്റെ സൃഷ്ടിയായ മനുഷ്യനെ ആശ്രയിക്കുക എന്നത് അന്യോന്യാശ്രയദോഷമാണ്. ഇങ്ങനെ ആശ്രയിക്കുന്നതു യുക്തിക്കു നിരക്കാത്തതാണ്.

4. സത്യംജ്ഞാനമനന്തം ബ്രഹ്മ, എന്നാണ് ആപ്തവാക്യം. ബ്രഹ്മം സർവ്വത്ര, സർവ്വദാപരിപൂർണ്ണമാണ് എന്ന ഉപനിഷത്ത് സങ്കല്പിക്കുന്നു. എന്നുവച്ചാൽ പ്രാപഞ്ചികമായ ന്യൂനതകളൊന്നും ബ്രഹ്മത്തിനില്ലെന്നർത്ഥം. ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾ ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ബൈബിളിലെ സൃഷ്ടിസങ്കല്പമനുസരിച്ച് യഹോവയ്ക്കു പ്രാപഞ്ചികമായ ന്യൂനതകളെല്ലാം ഉണ്ടെന്നാണ്. കാമം, ക്രോധം, മോഹം, കർമ്മദോഷം തുടങ്ങിയ അനേകം ദോഷങ്ങൾക്കു അദ്ദേഹം വിധേയനാണെന്നു ഈ വാകൃത്തിലൂടെ സ്വാമിജി നിരീക്ഷിക്കുന്നു. കാരണം, സാധാരണ മനുഷ്യനെപ്പോലെ യഹോവ കോപിക്കുകയും ദുഃഖിക്കുകയും മനുഷ്യനെ ശിക്ഷിക്കുകയും ഒക്കെ ചെയ്യുന്നു. ഇത് ദൈവം സ്നേഹമാണെന്നും സത്യമാണെന്നുമുള്ള പൊതുസങ്കല്പത്തിനു വിരുദ്ധമാണ്. യഹോവ തന്റെ മഹിമയെ പ്രചരിപ്പിക്കണമെന്നു തോന്നിയപ്പോഴാണ് അതിനുവേണ്ടി മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചത്. സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭത്തിൽതന്നെ ഭാവികാര്യങ്ങളെല്ലാം അറിഞ്ഞ് വേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. സൃഷ്ടിക്കുശേഷം ചില കുഴപ്പങ്ങൾ കണ്ടപ്പോൾ മനുഷ്യനെ ശപിച്ചു. ഇത് അനാദികർതൃത്വം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ്.

5. കിഞ്ചിൽ കർതൃത്വം = അപൂർണ്ണമായ കർതൃത്വം

6. അവികാരിത്വം ഇല്ലായ്മ = യഹോവയ്ക്കു അനേകം ന്യൂനതകളുണ്ടെന്നു കണ്ടെത്തിയ ശേഷം സ്വാമികൾ ഓരോ ന്യൂനതയും എടുത്തു വിശദീകരിക്കുന്നു. അവയിലൊന്നാണ് അവികാരിത്വം ഇല്ലായ്മ. വികാരമുള്ള അവസ്ഥയാണിത്. വികാരം മാറ്റമാണ്. മാറുന്ന വസ്തു അനന്തമായി മാറിക്കൊണ്ടേയിരിക്കും. ഇതിന്റെ അർത്ഥം യഹോവ മാറിമാറി യഹോവയല്ലാതായിത്തീരുമെന്നാണ്.

7. അനാദികാലത്ത്, അതായത് സൃഷ്ടികർമ്മം തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ സൃഷ്ടി എപ്രകാരമായിരിക്കണമെന്നും, ഭാവിയിൽ കാര്യങ്ങൾ എപ്രകാരമായിരിക്കണമെന്നുമുള്ള സങ്കല്പം യഹോവയുടെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് ചില ക്രിസ്ത്യന്മാർ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിനെയാണ് അനാദിസിദ്ധസങ്കല്പം എന്നു പറയുന്നത്. ഇതുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ സൃഷ്ടിക്കുശേഷം മനുഷ്യർക്കു പുതിയ വിശ്വാസവ്യവസ്ഥകൾ ഉണ്ടാക്കേണ്ടിവരുമായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ അനാദിസിദ്ധസങ്കല്പം ഇല്ലായിരുന്നു എന്നു വരുന്നു.

8. അനിഷ്ടപ്രസംഗം = ഉദ്ദേശിച്ചതിന്, അഥവാ നേരത്തെ പ്രസ്താവിച്ചതിന് വിപരീതമായ പ്രസ്താവന.

9. അവജ്ഞേയം = അറിയേണ്ടത്.

ഉപാദാനം

അല്ലയോ ക്രിസ്തീയ പ്രസംഗികളെ!

യഹോവാ [1]ഉപാദാനകാരണം കൂടാതെ ശൂന്യത്തിൽനിന്നാണ് ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചതെന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നല്ലോ. എന്നാൽ സത്ക്കാരണത്തിൽനിന്നു സത്ക്കാര്യമേ ജനിക്കൂ. കാരണത്തിൽ ശക്തി രൂപമായിരുന്നതുതന്നെ പിന്നെ കാരകങ്ങളാൽ (കാരകങ്ങൾ-കർത്താവ്, കർമ്മം തുടങ്ങിയവ) വ്യക്തിരൂപമായിട്ടു കാര്യമാകും. വിത്തിൽനിന്ന് മരം എങ്ങനെയോ അതുപോലെ കാരണം കൂടാതെ കാര്യോൽപത്തി ഒരിടത്തുമില്ല. അസത്കാരണത്തിൽ അസത്ക്കാര്യം അല്ലാതെ സത്കാര്യം ജനിക്കുകയുമില്ല. മണലിൽനിന്ന് എണ്ണ ഉണ്ടാകയില്ല. പൊന്നിൽനിന്ന് ഇരുമ്പുണ്ടാകുന്നില്ല. അപ്രകാരംതന്നെ എല്ലാവറ്റിൽനിന്നും എല്ലാം ഉണ്ടാകുന്നില്ല. കുടത്തെ അപേക്ഷിച്ചു മണ്ണിനെയും തൈരിനെ അപേക്ഷിച്ചു പാലിനെയും സ്വീകരിക്കുന്നതുപോലെ അതാതു കാര്യങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് കാരണങ്ങളെ സ്വീകരിക്ക എന്നുള്ളതും, കാര്യത്തിൽ കാരണത്വം ഇരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതും ന്യായസിദ്ധമാകയാൽ സത്കാര്യവാദം സാധിക്കപ്പെട്ടു. ആകയാൽ ഘടം മുതലായ കാര്യങ്ങൾക്ക് കുലാലൻ മുതലായ കർത്തൃകാരണവും മണ്ണ് മുതലായ ഉപാദാനകാരണവും മാറ്റമില്ലാതെ നിയതമായിരിക്കയാൽ കാര്യമായ ലോകത്തിന് കർത്താവും ഉപാദാനകാരണവും ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതെന്ന് അനുമിക്കപ്പെടും. ലോകമായ ഒരു പക്ഷത്തിൽ (പക്ഷം-സാദ്ധ്യം ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് സംശയമുള്ള സ്ഥലമാണ് പക്ഷം) കാര്യത്വമായ ഒരു അനുമാനത്താൽ (ഒരു പക്ഷത്തിൽ ഹേതുവിനെ ആശ്രയിച്ച് സാദ്ധ്യമുണ്ടെന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്ന പ്രമാണമാണ് അനുമാനം) അനുമിക്കപ്പെടുന്ന കർത്താവും ഉപാദാനകാരണവും ആയ രണ്ടു സാദ്ധ്യങ്ങളിൽ ഒന്നു (കർത്താവ്) സിദ്ധമാകും എന്നും മറ്റേത് അസിദ്ധമാകുമെന്നും കല്പിക്കുന്നത് ഒരുവിധത്തിലും യുക്തമാകുന്നില്ലല്ലോ.

അതല്ല, അപ്രകാരം സമ്മതിക്ക എന്നു വന്നാൽ അനുമാനപ്രമാണങ്ങളെല്ലാം (അനുമാനപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രാമാണ്യം നഷ്ടപ്പെടുമെന്നർത്ഥം) അഴിഞ്ഞുപോകുന്നതാണ്.

അങ്ങനെയെങ്കിൽ [2]കാര്യത്വഹേതുവിനാൽ [3]ദൃഷ്ടാന്തസിദ്ധഘടാദികർത്താക്കളിൽ എന്നപോലെ ദാർഷ്ടാന്തിക സിദ്ധലോകകർത്താവിലും അല്പജ്ഞാനം അല്പശക്തി പരവശത മുതലായ ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നുവന്നുപോകുമല്ലോ. എന്നാൽ ദൃഷ്ടാന്തത്തിൽ ഘടകർത്താവായ ജീവാത്മാവാകട്ടെ ഘടത്തെ നിവൃത്തിക്കുന്നതായ തന്റെ കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് മുഴുവനും അറിയുന്നവനും മുഴുവനും ചെയ്യുന്നവനും സ്വതന്ത്രനും തന്റെ കാര്യനിവൃത്തിക്കുതക്കതായ ശരീരാവധി നിലയുള്ളവനും ആയിരിക്കും. അപ്രകാരംതന്നെ ഈശനും തന്റെ കാര്യത്തിൽ പൂർണ്ണജ്ഞാനം മുതലായവയോടും കൂടിയവനായിരിക്കുമെന്ന് തീർച്ചയാകും.

അങ്ങനെ എങ്കിൽ ഘടകർത്താവ് (ഘടം-കുടം, പടം-വസ്ത്രം) തന്റെ കാര്യമല്ലാത്ത പടം മുതലായവയെ ചെയ്യാത്തതുപോലെ ഈശനും തന്റെ കാര്യമല്ലാത്ത വേറൊന്നിനെ ചെയ്യാത്തവനാകുമല്ലോ. എന്നാൽ,

ഈശന്റെ കാര്യമല്ലാതെ അന്യകാര്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഈ സംശയത്തിലേക്ക് അവസരമേ ഇല്ല, അതിനാൽ കാര്യത്വഹേതുവിനാൽ ഉപാദാനകാരണം സാധിക്കപ്പെടുന്നു.

എന്നാൽ ദൈവം സർവ്വ സാമർത്ഥ്യംകൊണ്ട് കാരണം കൂടാതെ കാര്യത്തെ ജനിപ്പിക്കും എന്നുവരികിൽ,

അതു ചേരുകയില്ല, സർവ്വസാമർത്ഥ്യമെന്നത് ശരിയായി എല്ലാവറ്റെയും തടസ്സംകൂടാതെ നടത്തുന്ന ശക്തിയാകുന്നു. ആ ശക്തി ഉണ്ടെന്നുംവച്ച് ശരിയായതിനെ അല്ലാതെ ശരിയല്ലാത്തതിനെ ചെയ്ക എന്നുള്ളത് ഒരു വിധത്തിലും സർവ്വസാമർത്ഥ്യത്തെ താങ്ങുന്നതല്ല. കൃശതയും സ്ഥൂലതയും മാറാതെ ഇരിക്കവേ കടുകിനകത്ത് മലയെ കടത്തുന്നത് തക്കതല്ല. അങ്ങനെ ചെയ്യാത്തതുകൊണ്ട് സർവ്വസാമർത്ഥ്യഭംഗം ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകയില്ല. ഉണ്ടാകുമെന്നുവരികിൽ ദൈവം തനിക്കു തുല്യനായ വേറെ ഒരു അനാദിദൈവത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും, തന്നെ ഇല്ലാതാക്കിക്കളയുന്നതിനും കഴിയാത്തവനാകയാൽ അസമർത്ഥനെന്നു വരേണ്ടതാണ്. അതു നിങ്ങൾക്കു സമ്മതമല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഉപാദാനകാരണത്തെ അപേക്ഷിക്കയാൽ [4]സർവ്വസാമർത്ഥ്യഭംഗം ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല.

ഇനിയും ദൈവം താൻതന്നെ ഉപാദാനകാരണവും നിമിത്തകാരണവുമായിട്ടുനിന്ന് ലോകത്തെ ജനിപ്പിച്ചു എന്ന് നിശ്ചയിക്കാമല്ലോ. എങ്കിൽ,

അതും ചേരുകയില്ല, കാര്യം കാരണാത്മകം എന്നാണ് ന്യായം. ആകയാൽ വെളുത്ത വസ്ത്രത്തിന്റെ ഉപാദാനകാരണമായ തന്തുവും വെളുത്ത നിറത്തോടുകൂടി ഇരിക്കുന്നതുപോലെ ചേതനവും അചേതനവുമായ ലോകത്തിന് ഉപാദാനകാരണമായിരിക്കകൊണ്ട് ദൈവവും ചേതനത്വവും അചേതനത്വവും ഉള്ളവനെന്നു പറയേണ്ടിവരും. അപ്പോൾ അന്യോന്യം വിരുദ്ധങ്ങളായ ചേതനത്വാചേതനത്വങ്ങളെന്ന രണ്ടു ധർമ്മങ്ങളും കൂടി ഒരു ധർമ്മിയിൽ ഇരിക്കുകയുമില്ലല്ലോ.

ഒരംശംകൊണ്ടു ചേതനത്വവും ഒരംശംകൊണ്ട് അചേതനത്വവും ഉള്ളവനെന്നു വരികിൽ, [5]സാവയവത്വം ഉണ്ടായി [6]ഘടപടാദികൾക്ക് എന്നപോലെ [7]കാര്യത്വം വന്ന് [8]പരമകാരണത്വഭംഗം ഭവിക്കും. "യദ്യദ് സാവയവം തത്തത് കാര്യം യഥാ ഘടപടാദി" ഏതെല്ലാം അവയവത്തോടു കൂടിയതോ അതെല്ലാം കാര്യമാകുന്നു. ഘടം പടം മുതലായവ എങ്ങനെയോ അപ്രകാരം ഇതല്ലയോ ന്യായം.

ഇനിയും ദൈവം സ്വതന്ത്രത്വമുള്ളവനാകയാൽ വേറൊന്നിനെ അപേക്ഷിക്കാതെ സ്വേച്ഛാപ്രകാരം ലോകത്തെ നിർമ്മിച്ചുവെന്ന് അനുവദിക്കാമെങ്കിൽ, അതും ചേരുകയില്ലാ. സ്വതന്ത്രത്വം ഉള്ളതുകൊണ്ട് ന്യായത്തെ നോക്കാതെയോ നോക്കിയോ കൃത്യത്തെ ചെയ്യുന്നത്?

നോക്കാതെ ചെയ്യുമെങ്കിൽ, ജീവന്മാരുടെ പുണ്യപാപങ്ങളാകുന്ന കാരണങ്ങൾ വേണ്ടെന്നും തോന്നിയപോലെ നിയമംകൂടാതെ സുഖദുഃഖങ്ങളെ കൊടുക്കുമെന്നും, കാര്യത്തിനു തക്കതായ കാലം, ദേശം മുതലായ സാമാന്യകാരണങ്ങളെയും നോക്കാതെ യഥേഷ്ടം കൃത്യം ചെയ്യുമെന്നും [9]ധർമ്മിധർമ്മഭാവസംബന്ധന്യായം (ഭൂമിക്ക് കാഠിന്യവും ഗന്ധവും, ജലത്തിന് ദ്രവത്വവും രസവും, അഗ്നിക്ക് രൂപം, വായുവിന് സ്പർശം എന്നിങ്ങനെയാണ് ധർമ്മിധർമ്മഭാവസംബന്ധം) നോക്കാതെ കാഠിന്യമുള്ളതായ ഭൂമിയെ ദ്രവത്വമുള്ളതാക്കുകയും ദ്രവത്വമുള്ള ജലത്തെ കാഠിന്യവും ഗന്ധവും ഉള്ളതാക്കുകയും അഗ്നിയെ രസമുള്ളതാക്കുകയും വായുവിനെ രൂപമുള്ളതാക്കുകയും ഇനിയും തോന്നിയപ്രകാരമെല്ലാം ചെയ്യുമെന്നും, ന്യായം നോക്കിത്തന്നെയാണെങ്കിൽ കാര്യകാരണസ്വഭാവസംബന്ധന്യായത്തെയും [10]സൽക്കാര്യവാദന്യായത്തെയും അനുസരിച്ച് ഉപാദാനകാരണത്തെ അപേക്ഷിച്ച് കൃത്യം ചെയ്യും എന്നല്ലയോ സമ്മതിക്കേണ്ടത്?

അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ഉപാദാനകാരണം മുതലായവയെ അപേക്ഷിച്ച് കൃത്യം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ദൈവം സ്വതന്ത്രത്വം ഇല്ലാത്തവനാകുമല്ലോ. എന്നാൽ അങ്ങനെ അല്ല. ദൈവത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യ

മെന്നത് സ്വതന്ത്രമായ വേറെ ഒന്നിനാൽ പ്രേര്യമാണമല്ലാതെയിരുന്ന് സാധനം മുതലായവയെ നിയമിച്ചു നടത്തുന്ന ശക്തിയാകുന്നു. അല്ലാതെ ജീവകർമ്മം മുതലായവയെ അപേക്ഷിക്കാതെ ഇരിക്കുന്ന തല്ല. ഭണ്ഡാഗാരം മുതലായവയെ അപേക്ഷിച്ച് ദാനം മുതലായ കൃത്യ ങ്ങളെ ചെയ്യുന്ന രാജാവിനു സ്വാവധി സ്വതന്ത്രത്വം കുറയാത്തതു പോലെ, നിമിത്തം, ഉപാദാനകാരണം, ജീവകർമ്മം മുതലായവയെ അപേക്ഷിച്ചു കൃത്യം ചെയ്യുന്ന ദൈവത്തിനും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു യാതൊരു കുറവും ഇല്ല.

ഇങ്ങനെ ഉപാദാനകാരണത്തെക്കുറിച്ചു വിചാരിച്ചതിലും ദൈവ ലക്ഷണമില്ലെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു.

കുറിപ്പുകൾ

1. ഉപാദാനകാരണം: ഏതെങ്കിലും സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നതിനു ആധാരമായി നിൽക്കുന്ന വസ്തു ഉപാദാനകാരണം. നൂലിന് പഞ്ഞി ഉപാദാനകാരണമാണ്. മുണ്ടിനു നൂല് ഉപാദാനകാരണമാണ്. മുണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന ആൾ കർതൃകാരണമാണ്. സൃഷ്ടിക്കു ഇപ്രകാരം ഉപാദാനകാരണമില്ലാതെ യഹോവാ ശൂന്യത്തിൽനിന്നു സൃഷ്ടിന ടത്തി എന്നാണ് ബൈബിൾ പറയുന്നത്.
2. കാര്യത്വഹേതു = സൃഷ്ടിയുടെ കാരണം.
3. ദൃഷ്ടാന്തസിദ്ധഘടാദികർത്താക്കൾ ഈശ്വരൻ ലോകത്തെ സൃഷ്ടിക്കുമ്പോൾ എന്താണുസൃഷ്ടിക്കേണ്ടത് എങ്ങനെ സൃഷ്ടിക്കണെ എന്നെല്ലാം അറിവുണ്ടാ യിരിക്കും. കുടമുണ്ടാക്കുന്ന കുലാലന് (ഘടാദികർത്താവ്) മണ്ണ് എങ്ങനെയുള്ള തായിരിക്കണം, കുടം എങ്ങനെ ഉണ്ടാക്കണം എന്നിവയെക്കുറിച്ച് നല്ല അറിവു ണ്ട്. അതുപോലെ ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ച ദൈവത്തിനു (ദാഷ്ടാന്തിക സിദ്ധ ലോകകർത്താവ് = സ്വന്തം ആജ്ഞകൊണ്ട് ലോകത്തെ സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയുന്ന ആൾ) ലോകസൃഷ്ടിയുടെ നാനാവശത്തെക്കുറിച്ച് നല്ല അറിവുണ്ട്. എന്നാൽ യഹോവ സൃഷ്ടിതുടങ്ങിയപ്പോൾ ഭാവിയിൽ വരാൻപോകുന്ന പലകാര്യങ്ങളെ ക്കുറിച്ചും അറിവില്ലാത്തവനായിരുന്നു എന്നാണ് ബൈബിൾവചനംകൊണ്ടു കാണുന്നത്.
4. സർവ്വസാമർത്ഥ്യഭംഗം = എല്ലാം ചെയ്യാൻ കഴിവുണ്ട് എന്ന അവസ്ഥയുടെ ഭംഗം.
5. സാവയവത്വം = അവയവങ്ങളോടുകൂടിയ അവസ്ഥ
6. ഘടപടാദികൾ = കുടം, വസ്ത്രം മുതലായവ
7. കാര്യത്വം = അവയവം അഥവാ രൂപം ഉള്ള അവസ്ഥ
8. പരമകാരണത്വഭംഗം = പരമപ്രധാനമായ അഥവാ ഏറ്റവും അടിസ്ഥാനപരമായ കാരണം എന്ന തത്ത്വത്തിന്റെ ഭംഗം
9. ധർമ്മിധർമ്മാഭാവസംബന്ധന്യായം = വസ്തുവിനെയും അതിന്റെ ധർമ്മത്തെയും നോക്കി ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ന്യായം. ഭൂമിയുടെ ധർമ്മം കാഠിന്യവും ഗന്ധവുമാണ്, ജലത്തിന്റെ ധർമ്മം ദ്രവത്വവും.
10. സൽക്കാര്യവാദന്യായം = കാര്യകാരണബന്ധത്തിലൂടെയുള്ള തത്വാന്വേഷണം

ആദിസൃഷ്ടി

അല്ലയോ ക്രിസ്തീയ പ്രസംഗികളെ!

യഹോവ ആദിമനുഷ്യരെ വിവേകമില്ലാത്തവരായിട്ടു സൃഷ്ടിച്ചത് എന്തിന്? അങ്ങനെ അല്ല അവർ വിവേകമുള്ളവർതന്നെ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ വിലക്കപ്പെടുന്നതിനെ ചെയ്യുന്നതാണ് ചീത്ത, ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത് എന്നു തിരിച്ചറിയാതെ വിലക്കിയ കനിയെ ഭക്ഷിച്ചത് എന്തുകൊണ്ട്?

ആ കനിയെ ഭക്ഷിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഉണ്ടായ ഗുണദോഷജ്ഞാനം മുമ്പെ ഇല്ലാതിരുന്നതും എന്തുകൊണ്ട്?

അപ്രകാരം സൃഷ്ടിച്ച യഹോവാ അവരെ ഇരുത്തിയ തോട്ടത്തിൽ ഉപയോഗമില്ലാത്ത ഒരു വൃക്ഷത്തെയുംകൂടി ഉണ്ടാക്കിവച്ചത് എന്തിന്? ഒരു പിതാവാകട്ടെ കാഴ്ചയ്ക്കു നല്ലതായ ഒരു വിഷക്കനിയെ കൊണ്ടുചെന്നു വിവേകമില്ലാത്ത കുട്ടികൾ ഇരിക്കുന്ന തന്റെ വീട്ടിൽവെച്ച്, ഇതിനെ ഭക്ഷിക്കരുതെന്നു വിലക്കിയേച്ച് പോയതിന്റെ ശേഷം അവർ അതിനെ ഭക്ഷിച്ച് അപചയപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ ആ കുറ്റം ആ പിതാവിന്റെ പേരിലല്ലാതെ കുട്ടികളുടെ പേരിലാകുമോ? അതുപോലെ ആദിമനുഷ്യർ പാപികളായകുറ്റം, ആ യഹോവാ എന്ന ദൈവത്തിലല്ലാതെ അവരിൽ ഇരിക്കുമോ?

ഇനിയും ആ ദൈവം, താൻ പറഞ്ഞപ്രകാരം വിലക്കിയ പഴത്തെ ഭക്ഷിച്ച ആളിനെ അന്നുതന്നെ മരണശിക്ഷ കൊടുക്കാതെ വിട്ടുകളഞ്ഞത് നീതിയോ? അത് കൃപകൊണ്ടെന്നുവരികിൽ സർവ്വജ്ഞനായ താൻ പിന്നീട് വരുവാൻപോകുന്ന എല്ലാവറ്റെയും അറിയുന്നവനായിരിക്കെ അതിനെ മുമ്പിൽക്കൂട്ടി നിരൂപിക്കാതെ വിട്ടുപോയത് എന്തുകൊണ്ട്?

മേലും, ആ കനിയെ തിന്നാൽ ഗുണദോഷജ്ഞാനം ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ളതു വാസ്തവമാണല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്ക് അതിനെ വിലക്കിയതുതന്നെ വഞ്ചകമല്ലയോ? എന്നാൽ അങ്ങനെ അല്ല, ആ വൃക്ഷത്തിനു സ്വയമേ ഗുണദോഷജ്ഞാനം അറിയിക്കുന്ന ഒരു ശക്തി ഇല്ല. യഹോവ

വിധിച്ചപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതു നല്ലതെന്നും വിലക്കിയതിനെ ചെയ്യുന്നതാണ് ചീത്ത എന്നും അറിയുന്നതിലേക്ക് ഒരു അറികുറിയായി നിൽക്കകൊണ്ട് അതിനെ ഗുണദോഷത്തെ ഉണർത്തുന്ന വൃക്ഷമെന്നു പറഞ്ഞു, എന്നുവരികിൽ, ഈ അർത്ഥത്തെ സമ്മതിക്കുന്നതിലേക്കു പ്രമാണമൊന്നുമില്ലാതെയും ആ കനിയെ ഭക്ഷിച്ചപ്പെൾ അവരുടെ കണ്ണുകൾ തുറക്കപ്പെട്ടു എന്നു പറഞ്ഞും ഇരിക്കകൊണ്ട് ആയത് തീരെ ചേരുകയില്ല.

ഇനിയും എന്തെങ്കിലുമാകട്ടെ, വൃക്ഷത്തെ അവിടെ വയ്കുകയും ഇതിന്റെ പഴത്തെ ഭക്ഷിക്കരുതെന്നു വിലക്കുകയും ചെയ്തത് എന്തിനായിട്ട്? തന്റെ വിധിക്ക് അടങ്ങുന്നത് ഗുണം, അടങ്ങാത്തത് ദോഷം എന്നുള്ളതിനെ ആ മരം വഴിയായി അവർക്ക് അറിവുകൊടുക്കണമെന്നു നിരൂപിച്ചിട്ടാകുന്നു എങ്കിൽ തനിക്കും പരന്മാർക്കും ഉപകാരപ്പെടത്തക്കതായ വേറെ വല്ല കൽപനകളെയും കൽപിക്കാമായിരുന്നല്ലോ. ഒരു ഫലവും ഇല്ലാത്തതായ ഈ വൃഥാകൽപനയെ കൽപിച്ചത് എന്തിന്?

അതും ആത്മാക്കൾക്ക് വിവേകത്തെ കൊടുത്തതാണ് എങ്കിൽ ദൈവമാകുന്നു സർവ്വകാരണനെന്നും അതുകൊണ്ട് അവന്റെ വിധിയെ അനുസരിക്കുന്നതാണു ഗുണമായിട്ടുള്ളതെന്നും അല്ലാത്തത് ദോഷമാണെന്നും അവർ നല്ലതിൻവണ്ണം അറിയുമായിരുന്നു. അപ്പോൾ അതിലേക്കായിട്ട് ഈ വിഷവൃക്ഷം വേണമെന്നില്ലല്ലോ? വേണമെങ്കിൽ മുക്തന്മാരായവർക്കും ഇങ്ങനെയുള്ള കൽപനകൊടുക്കേണ്ടതായിരുന്നല്ലോ.

അല്ലാതെയും, തന്റെ ആജ്ഞയിൽ ഉൾപ്പെടുമോ ഇല്ലയോ എന്നു പരീക്ഷിക്കുന്നതിനു വിഷവൃക്ഷത്തെവച്ച് വിലക്കിനോക്കി എന്നുവരുമ്പോൾ മുമ്പിൽകൂട്ടി അറിയാത്തതുകൊണ്ട് സർവ്വജ്ഞനല്ലെന്നു വന്നുപോകുമല്ലോ.

ദൈവം മനുഷ്യർക്ക് സ്വാധീനത്തെ കൊടുത്തിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ പേരിൽ അല്ലാതെ ദൈവത്തിന്റെ പേരിൽ കുറ്റമില്ല. എങ്കിൽ,

ഒരു പിതാവ് വിവേകമില്ലാത്ത കുട്ടികൾക്കു സ്വാധീനതയെ കൊടുക്കുകയും അതുഹേതുവായിട്ട് അവർ വലിയ ദോഷങ്ങളെ ചെയ്യുകയും ചെയ്താൽ ആ ദോഷങ്ങൾ ആരുടെ പേരിൽ ഇരിക്കും? വിവേകമില്ലാത്തവർക്ക് സ്വാധീനതയെ കൊടുത്തതു നീതിയോ? അതും ഇരിക്കട്ടെ, ദൈവം തന്റെ രൂപമായിട്ടു സൃഷ്ടിച്ച മനുഷ്യരെ വഞ്ചിച്ചു കെടുതൽചെയ്യുന്നതിന് ഒരു പിശാച് ശക്തനാകുമോ? അപ്രകാരം പിശാചു വന്നു ദോഷപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ ദൈവം അവിടെ ഇല്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ

സർവ്വവ്യാപകനല്ലെന്നും, അതിനെ അറിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ സർവ്വജ്ഞനല്ലെന്നും, അറിഞ്ഞിട്ടും ആ പിശാചിനെ ഖണ്ഡിപ്പാൻ കഴിയാതെ ഇരുന്നുപോയി എങ്കിൽ അനന്തശക്തിയുള്ളവനല്ലെന്നും അതിലേക്ക് സമ്മതിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ കരുണയില്ലാത്തവനെന്നും തീർച്ചയാക്കാം.

ഒരു ദുഷ്ടമൃഗം വന്നു തന്റെ കുട്ടിയെ കൊല്ലുന്നതിനുതുടങ്ങുമ്പോൾ അതിനെ വിലക്കുവാൻ കഴിയുന്നതും പ്രയാസപ്പെടാതെ, വൃഥാ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവനെ പിതാവ് എന്നു പറയാമോ? ഒരിക്കലും പറഞ്ഞുകൂടാ. ആ സ്ഥിതിക്കു നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തെ സർവ്വലോകപിതാവാണെന്ന് നിരൂപിക്കുന്നതും പറയുന്നതും ശരിയാണോ?

പിശാചിനെ ശിക്ഷിക്കുകയും മനുഷ്യരെ മുക്തിയിൽ ചേർത്തുകൊള്ളുകയും ചെയ്യാം എന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ആയിരുന്നു എങ്കിൽ വ്യാധിയേയും ഔഷധത്തേയും സമ്പാദിക്കുന്നത് ബുദ്ധികേടാകയാൽ അത് ഒരു ഭ്രാന്തകൃത്യമായിട്ടായിരിക്കും എന്നുമാത്രം പറയേണ്ടിവരും.

ഇനിയും മനുഷ്യരുടെ ശുദ്ധിയെ നശിപ്പിച്ചത് പിശാചാണെന്നു പറയുന്നല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്ക് മുമ്പേതന്നെ ദേവദൂതന്മാരുടെ ശുദ്ധിയെ നശിപ്പിച്ച് ഈ പിശാചാകത്തക്കവണ്ണം ആക്കിത്തീർത്തത് വേറെ ഒരു പിശാച് എന്നു നിശ്ചയിക്കേണ്ടതാണ്. അതിലേക്ക് അന്ന് അവിടെ അപ്രകാരം ഒരു പിശാച് ഇല്ലായിരുന്നതുകൊണ്ട് യഹോവാതന്നെ എല്ലാവരേയും കെടുത്ത പിശാച് എന്നു പറയപ്പെടണം.

അതുകൂടാതെയും പിശാച് സർപ്പവേഷം കെട്ടിവന്നു മനുഷ്യരെ ദോഷപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ട് ആ പിശാചിനെ ശപിക്കാതെ സർപ്പങ്ങളെ എല്ലാം ശപിച്ചത് എന്തിന്?

പാപം ഉണ്ടാകുന്നതിന് ഒരു വിധത്തിലും കാരണങ്ങളാകാത്ത സർപ്പങ്ങൾ എല്ലാം ശാപമേറ്റ സ്ഥിതിക്ക് ആ പാപോത്പത്തിക്കു നേരെ കാരണമായിരുന്ന പിശാചും വൃക്ഷവും അതുകളെ സൃഷ്ടിച്ച ദൈവവും ശാപമേല്ക്കാതെ ഒഴിഞ്ഞതു നീതിയായിട്ടുള്ളതുതന്നെയോ?

ഇനിയും ആദിമനുഷ്യർ ദോഷം ചെയ്തതുകൊണ്ട് അവർക്കു കൊടുത്ത ശാപം അവരുടെ സന്തതിയിൽ ജനിക്കുന്ന എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും പറ്റത്തക്കവണ്ണം നിശ്ചയിച്ചതിന്റെ കാരണമെന്താണ്?

ആദിപുസ്തകം 6 അ. 6–7 വാ. താൻ ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചതിനെക്കുറിച്ച് പരിതപിച്ചു. അത് യഹോവായുടെ ഹൃദയത്തിൽ വേദനയായിരുന്നു. നാം മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചത് നമുക്കു പരിതാപമായിരിക്കുന്നു.

യഹോവാ, ഇപ്രകാരം ഇച്ഛയോടുകൂടി മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ട് പിന്നെ പരിതപിച്ചത് എന്തിന്?

താൻ സൃഷ്ടിച്ച മനുഷ്യർ ശുദ്ധന്മാരായിരിക്കാതെ, പാപികളായി പോയതുകൊണ്ട് പരിതപിച്ചു എങ്കിൽ,

അതു ന്യായംതന്നെ, ആ മനുഷ്യർ പാപികളായെന്നുമാത്രമല്ലേ ഉള്ളൂ. വേറെ അന്യായമൊന്നും ചെയ്തില്ലല്ലോ. അവരെ സൃഷ്ടിച്ച തിനെക്കുറിച്ച് പരിതപിച്ച് യഹോവാ താൻ സൃഷ്ടിച്ച ദൈവദൂതൻ പാപിയായും പിശാചായും തീർന്നു എന്നുമാത്രമല്ല, തന്റെ അടിമക ളായ മനുഷ്യരെയും ദോഷപ്പെടുത്തി, തന്റെ പേരിൽ അപകീർത്തിയും ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു, തന്റെ കല്പനയെയും ലംഘിച്ച് താൻ ജനിച്ച് കഷ്ടപ്പെട്ടു മരിക്കുന്നതിലേക്ക് ഇടയാക്കി. ജനനമരണമില്ലാത്തവനെ ന്നുള്ള പേരിനെയും അനർത്ഥവത്താക്കി. ഇങ്ങനെ എല്ലാം തനിക്കു മഹാനാശങ്ങളെ ചെയ്തുകൊണ്ട് ആ അവരെ സൃഷ്ടിച്ചതിനെ വിചാ രിച്ച് അത്യന്തം പരിതപിക്കാനുള്ളതായിരിക്കെ അല്പംപോലും അതി നെപ്പറ്റി പരിതപിക്കാതെ ഇരുന്നത് എന്തുകൊണ്ടോ? സൃഷ്ടിച്ചു തുട ങ്ങിയാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള ദോഷങ്ങളെല്ലാം സംഭവിക്കുമെന്നുള്ളതിനെ മുമ്പിൽക്കൂട്ടി അറിഞ്ഞിരുന്നില്ലെങ്കിൽ സർവ്വജ്ഞനല്ല എന്നും അറി ഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ കൃപ ഇല്ലാത്തവനെന്നും പിന്നീടു പരിതപിച്ചതു കള്ളമെന്നും നിശ്ചയിക്കേണ്ടതാണ്.

അല്ലാതെയും ലോകത്ത് ഇന്നത് ഇന്നപോലെ ആകുമെന്ന് അറി ഞ്ഞിരുന്നാൽ ഇന്നത് ഇന്നവണ്ണം നടത്തേണ്ടതാണെന്നുള്ള നിയതനി ശ്ചയവുംകൂടി അപ്പോൾ ചെയ്തുകൊള്ളുകയില്ലയോ? ആ സ്ഥിതിക്കു യഹോവാ നിശ്ചയിച്ചപ്രകാരംതന്നെ എല്ലാം നടക്കും എന്നല്ലാതെ ഇടയ്ക്കു തെറ്റിപ്പോകുമോ? തെറ്റിപ്പോകുമെങ്കിൽ സർവ്വജ്ഞത്വവും സർവകർത്തൃത്വവും ഇല്ലാതാകുമല്ലോ. അങ്ങനെ ഒന്നും തെറ്റിപ്പോയി ല്ലെങ്കിൽ സമസ്തവും യഹോവായുടെ നിയമപ്രകാരം തന്നെ സംഭവി ച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു പറയേണ്ടതാണ്. അതുകൊണ്ട് സകലപാപങ്ങളും വീഴ്ചകളും യഹോവായുടെ പേരിൽ അല്ലാതെ മനുഷ്യരുടെ മേൽ ഇരിക്കുന്നതിലേക്കു തീരെ ന്യായം ഇല്ല.

ആദ്യമേതന്നെ സകലത്തെയും നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു പ്രമാണം (പുതിയ നിയമത്തിലുള്ള ഈ ലേഖനം പൗലോസ് അപ്പോ സ്തലന്റേതാകുന്നു. എഫെസോസുകാർ എന്നാണ് ബൈബിളിന്റെ പുതിയ തർജ്ജമകളിൽ പ്രയോഗിച്ചുകാണുന്നത്) എഫെസിയക്കാർ 1 അ. 4-വാ. നാം ശുദ്ധിയുള്ളവരായും സ്നേഹത്തിൽ തന്റെ മുമ്പാകെ

കുറ്റമില്ലാത്തവരായും ഇരിക്കേണ്ടുന്നതിന് അവൻ ലോകത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിനു മുമ്പേ നമ്മെ ഇവങ്കൽ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന പ്രകാരംതന്നെ ടി (11-വാ). തന്റെ മനസ്സിന്റെ ആലോചനപോലെതന്നെ സകലത്തെയും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്റെ നിർണ്ണയപ്രകാരം നാം മുൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടിട്ട് ഇവങ്കൽ നമുക്ക് ഒരവകാശം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. റോമാക്കാർ 8-അ. 28-വാ. വിശേഷിച്ചും ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവരും അവന്റെ മുൻനിശ്ചയപ്രകാരം വിളിക്കപ്പെട്ടവരും ആയുള്ളവർക്ക് എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നന്മയ്ക്കായിട്ട് ഒരുമിച്ചു വ്യാപാരിക്കുന്നു എന്നു നാം അറിയുന്നു. റോമാ. 8-അ. 29-വാ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവൻ മുൻ അറിഞ്ഞവരെ തന്റെ പുത്രൻ അനേകസഹോദരന്മാരിൽ ആദ്യജാതനായിരിക്കേണ്ടുന്നതിന് അവന്റെ സ്വരൂപത്തോട് അനുരൂപപ്പെടുവാനായിട്ടു മുൻനിശ്ചയിച്ചു. ടി. 30. അവൻ ഏവരെ മുൻ നിശ്ചയിച്ചുവോ അവരെത്തന്നെ അവൻ നീതീകരിച്ചു. ഏവരെ അവൻ നീതീകരിച്ചുവോ അവരെ അവൻ മഹത്വപ്പെടുത്തി. (അപ്പോസ്തോ: നടപ്പുകൾ 2 അ. 22 വാ.). ദൈവത്തിന്റെ നിശ്ചയ ആലോചനയാലും മുൻ അറിവിനാലും ഏല്പ്പിക്കപ്പെടുകകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അവനെപ്പിടിച്ച് ദുഷ്ടകൈകൾകൊണ്ട് അവനെ കുരിശിൽ തറച്ചുകൊന്നു. (റോമാക്കാർ 9-അ. 22-33 വാ) പിന്നെ ദൈവം തന്റെ ക്രോധത്തെ കാണിപ്പാനും തന്റെ ശക്തിയെ അറിയിപ്പാനും ഇഷ്ടപ്പെട്ട് നാശത്തിനു യോഗ്യമായ ക്രോധപാത്രങ്ങളെ വളരെ ദീർഘശാന്തതയോടു സഹിച്ചു എങ്കിൽ എന്ത്? താൻ മഹത്വത്തിനുമുമ്പിൽ ഒരുക്കിയ കാരുണ്യപാത്രങ്ങളിൽ തന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ ഐശ്വര്യത്തെ അറിയിപ്പാനും ഇഷ്ടപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ എന്ത്? 2. തെസ്സലോനിയക്കാർ 2.അ. 13.വാ. എന്നാൽ കർത്താവിനാൽ സേവിക്കപ്പെട്ട സഹോദരന്മാരെ, നിങ്ങളെ ദൈവം ആദി തുടങ്ങി ആത്മാവിനാലുള്ള ശുദ്ധീകരണത്താലും സത്യത്തിലുള്ള വിശ്വാസത്താലും രക്ഷയ്ക്ക് തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കകൊണ്ട്,

ഈ വാക്യങ്ങളിൽ ഇന്നത് ഇന്നവണ്ണം നടത്തണമെന്നു സൃഷ്ടികാലത്ത് ആദ്യംതന്നെ യഹോവാ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. അതുകൊണ്ട് യഹോവായുടെ നിയമപ്രകാരംതന്നെയാണ് സകല ദോഷങ്ങളും സംഭവിച്ചത് എന്നു തെളിവായിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ ആ ദൈവം താൻ ചെയ്ത പാപത്തിലേക്കുവേണ്ടി ആത്മാക്കളെ ദണ്ഡിപ്പിക്കുന്നത് മഹാ അന്യായമാകുന്നു. ഇങ്ങനെ ആദിസൃഷ്ടിനിരൂപണംകൊണ്ട് ദൈവലക്ഷണമില്ലെന്ന് സാധിക്കപ്പെടുന്നു

ദുർഗ്ഗുണം

അല്ലയോ ക്രിസ്തീയ പ്രസംഗികളെ!

നിങ്ങളുടെ യഹോവാ എന്ന ദൈവത്തിൽ, ഇല്ലാത്തവയായ സർവ്വജ്ഞത്വാദിഗുണങ്ങൾ ആ ദൈവത്തിൽ ഉള്ളതായിട്ട് വലിയ കള്ളം പറഞ്ഞു എന്നുതന്നെയുമല്ല അദ്ദേഹത്തിനുള്ളവകളായ വൈരാഗ്യം (വൈരഭാവം), കോപം, അസൂയ, ജീവദ്രോഹം, സ്തുതിപ്രീതി, വ്യാകുലത്വം, ദുഷ്ടത്വം, അസത്യം മുതലായ വലിയ ദുർഗ്ഗുണങ്ങളെ ഒന്നിനേയും വെളിക്കു പറയാതെ മറച്ചുവെച്ചുകളയുകയും ചെയ്തല്ലോ?

എന്നാൽ ഞങ്ങൾ മുൻപറഞ്ഞ ദുർഗ്ഗുണങ്ങൾ എല്ലാം യഹോവയ്ക്ക് ഉണ്ടെന്നുള്ളതിനെ, നിങ്ങൾ സത്യമെന്നു കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന, ബൈബിൾപ്രമാണംകൊണ്ടുതന്നെ സാധിക്കാം. പുറപ്പാടുപുസ്തകം (20അ. 5വാ) ഞാൻ വൈരാഗ്യമുള്ള ദൈവം; (ടി. 34 അ. 14വാ.) വൈരാഗ്യമെന്ന നാമമുള്ള യഹോവാ വൈരാഗ്യമുള്ള ദൈവം; യോശുവാ (24-അ. 19-വാ.) അവൻ വൈരാഗ്യമുള്ള ദൈവം എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് വൈരാഗ്യമുള്ളവനെന്നും,

സംഖ്യാപുസ്തകം. (16-അ. 46-വാ) അതികോപം യഹോവായുടെ സന്നിധിയിൽനിന്ന് പുറപ്പെട്ട് ബാധതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. (പുറപ്പാട്, 32 -അ. 10-വാ). എന്റെ കോപം അവർക്കു വിരോധമായി കത്തി ഞാൻ അവരെ നശിപ്പിക്കേണ്ടുന്നതിന് എന്നെ വിടുക. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് കോപമുള്ളവനെന്നും. ആദ്യപുസ്തകം (3-അ. 22-23-വാ.) അനന്തരം ദൈവം പറഞ്ഞു: ഇതാ മനുഷ്യർ ഗുണദോഷങ്ങളെ അറിയത്തക്കവനായി നമ്മിൽ ഒരുവനെപ്പോലെ ആയി. ഇപ്പോൾ അവൻ തന്റെ കയ്യു നീട്ടി ജീവവൃക്ഷത്തിന്റെ കനിയേയും പറിച്ചു ഭക്ഷിച്ചു സദാകാലവും ജീവിച്ചിരിക്കാത്തവണ്ണം നിയമിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു (കരുതി) ഏദൻ എന്ന തോട്ടത്തിൽനിന്നും അവനെ ഇറക്കിവിട്ടു. (ആദ്യപുസ്തകം 11-അ.) ജനങ്ങൾ ഒരു വലിയ ഉന്നതമായ കോവിൽ കെട്ടുവാൻ തുടങ്ങിയതിനെ കണ്ട് അതിനാൽ അവർ മഹാകീർത്തി അടയാൻ പോകുന്നു എന്നു കരുതി യഹോവാ അവരെ ഭിന്നിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞതിനാൽ അസൂയ ഉള്ളവനെന്നും,

(പുറപ്പാടുപുസ്തകം 12–അ.) മിസ്രയിം ദേശത്തുള്ള എല്ലാ കടിഞ്ഞൂൽകുട്ടികളെയും പാതിരാത്രിയിൽ കൊന്നു. പറവോവിന്റെ ഹൃദയത്തെ കഠിനപ്പെടുത്തി തന്റെ കല്പനയെ കൈക്കൊള്ളാതെ വിലക്കിക്കൊണ്ട് അവനെയും അവന്റെ സേനകളെയും തന്റെ മഹിമ പ്രകാശിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സമുദ്രത്തിൽ മുക്കിക്കൊന്നു. (ലെവിയാപുസ്തകം 16–അ. 1–വാ.) തന്റെ സന്നിധിയിൽ വന്ന അഹരോന്റെ പുത്രന്മാരെ രണ്ടുപേരെ കൊന്നു (ശമുയെൽ 1–പുസ്തകം. 25 അ. 38–വാ.) നാബാൻ എന്നവനെ അടിച്ചുകൊന്നു. പിന്നെയും ഇസ്രയേൽ ജനങ്ങളുടെയും മറ്റു പലരുടെയും ഇടയിൽ അനേക കലഹങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി വളരെ കൊലചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട്, ജീവദ്രോഹി എന്നും,

തന്റെ മഹിമ പ്രകാശിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രയത്നിച്ചു തിരിയുന്നവനെന്നും ബൈബിളിൽ പല സ്ഥലത്തും പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് സ്തുതിപ്രിയനെന്നും,

സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ സന്തോഷിക്കുകയും പിന്നീട് പരിതപിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ട് വ്യാകുലത്വമുള്ളവനെന്നും (പുറപ്പാട് 1–അ.) വയറ്റാട്ടികളായ സിപ്രായും പൂയായും (ശിഫാറാപൂവാ) കള്ളം പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു. (1–രാജാക്കന്മാർ 22–അ.) ഒരു ആത്മാവിനെ അയച്ചു കള്ളം പറയിച്ച ആഹാബ് എന്നവനെയും അവന്റെ സേനകളെയും കൊന്നു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് അസത്യവാനെന്നും, (പുറപ്പാട് 11.അ.)

ഇസ്രയേല്യന്മാരെ അയൽക്കാരോട് ആഭരണങ്ങളെ ഇരവൽ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു ഒളിച്ച് ഓടിപ്പോകത്തക്കവണ്ണം കൊളുത്തിവിട്ടു. (2 ശമുവേൽ 12–അ.) ദാവീദ് എന്നവൻ ഉറിയാവിന്റെ ഭാര്യയെ പിടിച്ചതുകൊണ്ട് ദാവീദിന്റെ സ്ത്രീകളെ അവന്റെ അയൽക്കാരനോടു ശയിക്കാൻ കൽപിച്ചു. (ആദ്യപുസ്തകം 20–അ. അബ്രാഹാവും 26–അ.) ഇസഹാക്കും കള്ളം പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം അവരെ ശിക്ഷിക്കാതെ അനുഗ്രഹിച്ചു. (ഹൊശയാ 1 അ. 2 വാ.) നീ ചെന്ന് നിനക്കു വേശ്യാവൃത്തിയുള്ള ഒരു ഭാര്യയേയും വേശ്യാവൃത്തികളിലെ പൈതങ്ങളെയും എടുത്തുകൊൾക എന്നിങ്ങനെയെല്ലാം പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് മഹാദുഷ്ടതയുള്ളവൻ എന്നും കാണുന്നു.

ഇനിയും ബൈബിൾ പുസ്തകത്തിൽ കാണുന്ന യഹോവായുടെ ദുർഗ്ഗുണങ്ങളെയും ദുരാചാരങ്ങളെയും ദുർവാക്കുകളെയും എല്ലാം

പറക എന്നുവച്ചാൽ അധികവിസ്താരമായി പോകുമെന്നും ഇത്രയും കൊണ്ട് മതിയാകുമെന്നും കരുതി ഇവിടെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

ഇനി (ആദിപുസ്തകം 1 അ. 26-27 വാ.) ദൈവം തന്റെ രൂപമായിട്ടു മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു എന്നു കാണുന്നു. അപ്പോൾ യഹോവാ അരൂപിയോ സ്വരൂപിയോ? ഒരിക്കലും സ്വരൂപിയല്ലാ. അരൂപി തന്നെയാണ്. എങ്കിൽ അരൂപമായ സ്വരൂപത്തിലല്ലയോ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കൂ. ഇപ്പോൾ മനുഷ്യരെന്നു പറയപ്പെട്ടുവരുന്ന മനുഷ്യരെത്തന്നെയാണു സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നത് എന്നുവരുകിൽ സൃഷ്ടിച്ച ദൈവം അരൂപിയല്ലാ സ്വരൂപി അത്രേ.

ഹെ! അങ്ങനെ അല്ല തന്റെ സ്വരൂപമെന്നു പറഞ്ഞതിനർത്ഥം ശരീരമെന്നല്ലാ ആത്മാവ് എന്നാണ് എങ്കിൽ യഹോവാ സൃഷ്ടിച്ചതു ശരീരത്തെയോ ആത്മാവിനെയോ, രണ്ടിനേയുംകൂടിയോ? ആദിപുസ്തകം 2 അ. 7 വാ. യഹോവാ മനുഷ്യനെ മണ്ണുകൊണ്ട് സൃഷ്ടിച്ചു ജീവശ്വാസത്തെ മൂക്കിൽക്കൂടി ഊതി മനുഷ്യനെ ജീവാത്മാവാക്കി എന്നു കാണുകയാൽ സൃഷ്ടിച്ചത് തന്റെ രൂപത്തിലെന്നിരിക്കകൊണ്ടും ആത്മാവ് ദൈവത്തിന്റെ ജീവശ്വാസമാകയാൽ അതു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതല്ലെന്ന് ഇരിക്കയാലും ആത്മാവിനെയല്ല ശരീരത്തെയാണ് സൃഷ്ടിച്ചത്. ജ്ഞാനത്തിന്റെ വടിവിൽ സൃഷ്ടിച്ചു എന്നു പറയുന്നതിനാൽ ഇനിയും വലിയ ദോഷം ഇരിക്കുന്നു. അതായത് ആദിമനുഷ്യനെ ജ്ഞാനത്തിന്റെ രൂപമായിട്ടാണു സൃഷ്ടിച്ചതെങ്കിൽ അവനു സ്വാഭാവികമായിട്ടു ജ്ഞാനം പ്രകാശിക്കാതെ ഇരിക്കുമോ? പ്രകാശിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ ഗുണദോഷങ്ങളെ തിരിച്ചറിയാതെ ഇരിക്കുമോ? അറിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിൽ തന്റെ സ്ത്രീ, പിശാചായ സർപ്പത്തിന്റെ കൈവശപ്പെട്ടുപോകുമോ? അവൾ വശപ്പെട്ടു പോയാലും അവളുടെ വാക്കിനെ ഇവൻ കേൾക്കുമായിരുന്നോ? ഇല്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് സ്വരൂപമെന്നത് അറിവല്ല, ശരീരംതന്നെയാണ്.

ഇനിയും സ്വരൂപമെന്നുള്ളതിന് അർത്ഥം അറിവ് എന്നാണ് എങ്കിൽ മനുഷ്യനു കനി തിന്നുന്നതിന് മുമ്പിലുണ്ടായിരുന്ന ജ്ഞാനമേ ദൈവത്തിനുള്ളു എന്നും അപ്പോൾ കനി തിന്നതിന്റെ ശേഷം മനുഷ്യനുണ്ടായ ഗുണദോഷജ്ഞാനംപോലും ദൈവത്തിനില്ലെന്നും ഒരുവേള ഉണ്ടെന്നു പറയുന്നപക്ഷം യഹോവായും ഈ കനിയെ എപ്പോഴോ ഒരിക്കൽ തിന്നിട്ടാണ് ഗുണദോഷജ്ഞാനം വന്നിട്ടുള്ളത് എന്നും, സ്വാഭാവികമായിട്ട് ഈ ജ്ഞാനം ഇല്ലെന്നും തീർച്ചയാകും എന്നാകുന്നു.

പിന്നെയും മണ്ണുകൊണ്ടുണ്ടാക്കി എന്നും മൂക്കിൽ ഊതി എന്നും കല്പന കൊടുത്തു എന്നും കാണുന്നല്ലോ. ഇതിലേക്ക് കയ്യ്, വായ്, മൂക്ക് ഇവകളും, ദൈവംവരുന്ന ശബ്ദത്തെ കേട്ടു എന്നു കാണുക യാൽ ശബ്ദം കേൾക്കുമാറു നടക്കുന്നതിലേക്ക് കാലുകളും കായൻ, നോവാ മുതലായവർക്കു കാണപ്പെട്ടു എന്നിരിക്കയാൽ രൂപവും കൂടാതെ എങ്ങനെ ആണ്? ഇനിയും ആദം നഗ്നനാകകൊണ്ട് ലജ്ജിച്ച് ഒളിച്ചിരുന്നു എന്ന കാണുന്നു. അപ്പോൾ അരൂപിയെ കാണുന്നതിനോ കാണാതെ ലജ്ജിക്കുന്നതിനോ ആർക്കെങ്കിലും ഇടവരുമോ? ഇല്ലല്ലോ. ഇതെല്ലാംകൊണ്ടും നോക്കുമ്പോൾ യഹോവാ സ്വരൂപിയെന്നുതന്നെ നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്നു.

ആദിപുസ്തകം 3 അ. 8 വാ. പകൽ തണുപ്പുള്ള സമയത്തു തോട്ട ത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന യഹോവാ എന്നിരിക്കയാൽ യഹോവാ ഉച്ചക്കാ ലത്തെ വെയിലിനെ ഭയപ്പെട്ട് എളവെയിലിൽ സുഖത്തിനുവേണ്ടി ലാത്തുന്നുവെന്നും അതുകൊണ്ടു ശീതോഷ്ണസുഖദുഃഖാദികൾ ഉള്ള വനെന്നും ഉറപ്പാകുന്നു.

ഇനിയും പലതുമുണ്ട്. അവകളെല്ലാം ഇരിക്കട്ടെ.

ഇങ്ങനെ എല്ലാംകൊണ്ടും യഹോവയ്ക്കു ദൈവലക്ഷണമി ല്ലെന്നും ആയതിനാൽ വണങ്ങത്തക്കവനെന്നും മഹത്വമുള്ളവനെന്നും അർത്ഥമുള്ളതായി പറയപ്പെടുന്ന 'എലോഹിം' സർവ്വവല്ലഭനെന്ന് അർത്ഥമുള്ളതായി പറയപ്പെടുന്ന 'ഏലിയോൻ' തന്നാൽത്താനായി ജീവനുള്ളവൻ, നിത്യൻ, യഥാവാൻ, ആദ്യന്തമില്ലാത്തവൻ, മാറ്റമില്ലാ ത്തവൻ ഈ അർത്ഥങ്ങളുള്ളതായി പറയപ്പെടുന്ന 'യഹോവാ' എല്ലാ വരുടെയും മേലും ദൈവമായവൻ സകലതിനും ന്യായാധിപതി എന്ന അർത്ഥങ്ങളുള്ളതായി പറയപ്പെടുന്ന 'ശദായി' എബ്രായഭാഷയിലുള്ള ഈ നാമങ്ങളും ദൈവമെന്നർത്ഥമുള്ള 'തെയൊസ്സി' കർത്താവെ ന്നർത്ഥമുള്ള 'കൂറിയോസ്സി' ഗ്രീക്കുഭാഷയിലുള്ള ഈ നാമങ്ങളും ഈ യഹോവാദൈവത്തിനു ചേരാത്തവയാകുന്നു എന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നു.

ക്രിസ്തുചരിതം

യേശുക്രിസ്തുവും അല്പംപോലും ദൈവത്വമില്ലാത്ത ആളാണെന്നു കാണിക്കാം.

യൂറോപ്പുഖണ്ഡത്തിലുള്ള പൂർവ്വചരിത്രങ്ങളിൽ യേശുവിന്റെ കാലത്തു സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികളെ ഉള്ളപ്രകാരം കാലദേശങ്ങളെ നിർണ്ണയിച്ച് എഴുതിവച്ചത് യൊസിമോസ് എന്ന ആളാകുന്നു. യേശുവാകട്ടെ യഥാർത്ഥമായിട്ട് അക്കാലത്തുണ്ടായിരിക്കയും മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിക്കൽ മുതലായ അത്ഭുതങ്ങൾകൊണ്ട് ജനങ്ങളെ ഭ്രമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു എങ്കിൽ യൊസിമോസ് എഴുതിയ ചരിത്രത്തിൽ പറയാതെ വിട്ടുകളയുമായിരുന്നോ? ഒരുവേള അവകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെവിയിൽ കടക്കാതെയിരുന്നതായിരിക്കാം. എങ്കിലും യേശു കുരിശിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ പകൽസമയം രാത്രിസമയം പോലെ അന്ധകാരമായിരുന്നു എന്നുള്ള വിശേഷസംഭവത്തെക്കൂടി അദ്ദേഹം അറിയാതിരുന്നുപോയോ? ഒരുസമയം അങ്ങനെയുമിരിക്കട്ടെ. അന്നുണ്ടായതായി പറയപ്പെട്ട ഭൂകമ്പത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽനിന്നും തീരെ നീങ്ങിപ്പോയോ? അത്രയുമല്ല, യേശു ജനിച്ച ആണ്ട്, മാസം, തീയതി ഇവകളെ ബൈബിളിൽ പറയാതെ വിട്ടുകളഞ്ഞതെന്തുകൊണ്ട്? ജനിച്ച ദിവസത്തെക്കാളും മരിച്ച ദിവസം അവശ്യം ഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നിട്ടും ആയതിനെയും പറഞ്ഞിട്ടില്ലല്ലോ. നൂതനമായിട്ട് ഒരു നക്ഷത്രം ഉദിച്ച് അതിനെക്കൊണ്ടു ജനനനാളിനെ ഗണിക്കാമല്ലോ. എന്നാൽ [1]1890 സംവത്സരങ്ങൾക്കുമുമ്പേ അപ്രകാരം ഒരു നക്ഷത്രം ഉദിച്ചിട്ടുള്ളതായി ഇൻഡ്യാ, ചീന, പേർഷ്യ, യൂറോപ്പ് ഈ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള ആകാശഗണിതശാസ്ത്രിമാർ ആരെങ്കിലും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടോ? അതുമില്ല. ആകയാൽ യേശു എന്നൊരാളുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതുതന്നെ സന്ദേഹത്തിലായിരിക്കുന്നു.

അതിരിക്കട്ടെ, വാസ്തവമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നെന്നുതന്നെ വിചാരിക്കാം. എന്നാലും യേശുവിന്റെ ജനനം മുതല്ക്കേ മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ അല്ലാതെ വേറെ എന്തെങ്കിലും വിശേഷമുണ്ടായിരുന്നോ? ഗർഭത്തില

കപ്പെടാതെയോ, യോനീസംബന്ധം കൂടാതെയോ ജനിച്ചോ? ജനിച്ച പ്പോൾത്തന്നെ ലോകപ്രസിദ്ധങ്ങളായ അത്ഭുതങ്ങൾ എന്തെങ്കിലുമു ണ്ടായോ? സാധാരണ പ്രസിദ്ധങ്ങളായ അത്ഭുതങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടായോ? സാധാണ മനുഷ്യരൂപത്തെപ്പോലെയല്ലാതെ നാലു തല എട്ടു കൈ ഇങ്ങനെ വല്ലവിധമുമായിരുന്നോ? ജനിച്ചപ്പോൾതന്നെ എണീറ്റുനടന്ന് ഉപദശിപ്പാൻ തുടങ്ങിയോ? വിശപ്പ്, ദാഹം, നിദ്ര, ജലം, മലം ഈവക ഉപാധികളോടു കൂടാതെ വളർന്നോ? ഇല്ലല്ലോ. പിന്നെ അദ്ദേഹം ജനിച്ച മുഹൂർത്തവിശേഷംകൊണ്ട് ആദ്യംതന്നെ മാതാവി ങ്കൽ പാതിവ്രത്യദോഷശങ്ക ആരോപിക്കപ്പെട്ടു. രണ്ടാമത് ആ ദിക്കിൽ അന്നേദിവസം രണ്ടുവയസ്സിനകം പ്രായമുള്ള മൂവായിരം കുട്ടികൾ കൊല്ലപ്പെടുകയും തന്നിമിത്തം ജനങ്ങൾക്കുണ്ടായ വ്യസനാധിക്യം ഹേതുവായിട്ട് ആ ദിക്കു മുഴുവനും ശൂന്യമടഞ്ഞുപോകയും ചെയ്തു. ദൈവപുത്രനാണ് ജനിച്ചതെങ്കിൽ അതുനിമിത്തം സന്തോഷപ്പെടുവാ നുള്ള ദിക്കു മുഴുവനും ഇങ്ങനെ വ്യസനം കൊണ്ടാടുമോ? ഒരിക്കലു മില്ല. ആയതുകൊണ്ടു ക്രിസ്തുതന്നെ അനാദിയായിട്ടു ബന്ധിച്ച മൂല കാരണത്താൽ പൂർവ്വകാലീന കർമ്മാനുസാരമായിട്ട് മായാകാര്യമായ ചർമ്മം, രക്തം, മാംസം, മേദസ്സ്, അസ്ഥി, മജ്ജ, ശുക്ളം എന്ന സപ്ത ധാതുക്കളെക്കൊണ്ടുണ്ടായ ശരീരത്തെ എടുത്തു ഗർഭോൽപത്തി ആയ പ്പോൾ മാതാവിന്റെ മൂലാഗ്നികൊണ്ടു തപിച്ച ഗർഭസഞ്ചിയിൽ നിറഞ്ഞ നീരിൽ മുഴുകി വായുവിനാൽ നെരുങ്ങി തത്തളിച്ച് മാതാവിനുണ്ടായ വിശപ്പ്, ദാഹം മുതലായ വേദനകളാൽ കഷ്ടപ്പെട്ടു യോനീദ്വാരത്തിൽ ഞെരുങ്ങി ജനനവേദന മുഴുവനും അനുഭവിച്ചു ജനിച്ചുവളർന്ന് മത ദ്രോഹം, ദൈവദൂഷണം മുതലായ കഠിനപാതകങ്ങളെ ചെയ്ത് അല ഞ്ഞുതിരിഞ്ഞ് 33-ാം വയസ്സിൽ താൻ ചെയ്ത മഹാദോഷ ങ്ങൾനിമിത്തം കുരിശിൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ടു നിലവിളിച്ച് പറഞ്ഞവസാനി പ്പിക്കാൻ കഴിയാത്ത വേദനകളോടുകൂടി മരിച്ചതുകൊണ്ടും മറ്റു കാര ണങ്ങളാലും അദ്ദേഹം സാധാരണജീവന്മാരെക്കാളും ദുഷ്ടജീവനാ ണെന്നുള്ളതു തെളിവായിരിക്കുന്നു.

(മർക്കോസ് 13-അ. 32 വാ.) എന്നാൽ ആ നാളിനെയും നാഴിക യെയും കുറിച്ചു പിതാവല്ലാതെ ഒരുത്തനും അറിയുന്നില്ല. സ്വർഗ്ഗത്തി ലുള്ള ദൂതന്മാരാകട്ടെ പുത്രൻ (യേശു) ആകട്ടെ അറിയുന്നില്ല. ഈ വാക്യംകൊണ്ട് സർവ്വജ്ഞനായ (എല്ലാമറിഞ്ഞ) ദൈവം (പിതാവ്) ഒരുത്തനിരിക്കുന്നെന്നും യേശുവിന് അപ്രകാരമുള്ള ശക്തി ഇല്ലെന്നും തെളിവാകയാൽ ക്രിസ്തു സർവ്വജ്ഞനല്ല.

യേശു തന്റെ ദൈവസ്വഭാവത്തോടുകൂടി നമ്മെപ്പോലെ പശിദാഹങ്ങളും ബലഹീനതകളും ഉള്ളതായ ഒരു മനുഷ്യസ്വഭാവത്തേയും ധരിച്ചിരുന്നു എന്നും ക്രിസ്തുവിനെ ബൈബിളിൽ ദൈവപുത്രനെന്നും മനുഷ്യപുത്രനെന്നും പറയുന്നതായും സ്വർഗ്ഗത്തുള്ള ദൂതരും പുത്രനും കൂടെ അറിയുന്നില്ലെന്നല്ലാതെ ദൈവപുത്രനും കൂടെ എന്നു പറഞ്ഞില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യപുത്രനെന്നാണ് അതിന് അർത്ഥം ചേർക്കേണ്ടതെന്നും പറയുന്നു എങ്കിൽ ഇതിന്നു പ്രമാണമേ ഇല്ല. അതു കൂടാതെയും നിങ്ങൾ യേശുവിന് അറിഞ്ഞുകൂടെന്നും പൊതുവേയുള്ള ന്യായമായ അർത്ഥത്തെയല്ലാതെ ഇപ്രകാരം അസംബന്ധങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതു തീരെ അബദ്ധമായിട്ടു ഭവിക്കും. എങ്ങനെ എന്നാൽ,

ഇവിടെ ദൈവപുത്രനെന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് 'അറികയില്ലെ'ന്നുള്ള വാക്കിനെ ദൈവസ്വഭാവത്തോടു ചേർത്തുകൂടാ എങ്കിൽ മനുഷ്യപുത്രനെന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് മനുഷ്യസ്വഭാവത്തോടും ചേർത്തൂകൂടാ എന്നും, ദൈവം എന്നും മനുഷ്യൻ എന്നും കൂടാതെ വെറും പുത്രനെന്നുമാത്രം പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടു വെറും സ്വഭാവത്തോടുകൂടെ തന്നെ ചേർക്കാവൂ എന്നും അപ്പോൾ യേശുവിനെ ദൈവത്വം, മനുഷത്വം ഇതുകൾ രണ്ടും അല്ലാത്ത ഒരു വെറും-ത്വം- ഇങ്ങനെ മൂന്ന് 'ത്വ'ങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നും ആയതു ബൈബിളിനു വിരോധമെന്നും വന്നുപോകും.

മേൽപറഞ്ഞ നാളിനേയും നാഴികയേയും മനുഷ്യനാണ് അറിയാൻ പാടില്ലാത്തത്. അതുകൊണ്ട് അറികയില്ല എന്ന വാക്കിനെ മനുഷ്യത്വത്തോടുതന്നെ ചേർക്കേണ്ടതാണ് എങ്കിൽ മനുഷ്യരിൽ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാർ ലോകാവസാനകാലം മുതലായ കാലങ്ങളെ നല്ലപോലെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുന്നല്ലോ. ദൈവത്വത്തിനാൽ മാത്രമേ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളു എന്നു നിങ്ങളാൽ പറയപ്പെട്ട ലോകാവസാനസമയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ജ്ഞാനം ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്ര പണ്ഡിതന്മാരിലും ഇരിക്കകൊണ്ട് അവരിലും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ദൈവത്വം ഉണ്ടെന്നു പറയേണ്ടതായിട്ടു നേരിടും. പിന്നെ മൂഢന്മാർ ഇതിനെ അറികയില്ലെന്ന് ആക്ഷേപം കൂടാതെ പറയാം. അതുകൊണ്ട് അറികയില്ല എന്നുള്ള വാക്കിനെ മനുഷ്യത്വത്തോടും ചേർക്കാൻ പാടില്ല - മൂഢത്വത്തോടും ചേർക്കേണ്ടതായിട്ടേ ഇരിക്കൂ. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഈ വാക്കിനെ യേശുവിന്റെ മൂഢത്വത്തോടു ചേർക്കേണ്ടതായിട്ടും അപ്പോൾ യേശുവിനു മൂഢത്വം എന്നൊരു ത്വം - കൂടെ ചേർക്കണമെന്നും നിശ്ചയിക്കേണ്ടി

വരും. ഒരുവേള യേശു വരുംകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് വല്ലതും പറഞ്ഞിട്ടു ള്ളതായി നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടാലും-ഇപ്പോൾ സാധാരണ കണിയാന്മാരും ചില കർണ്ണയക്ഷിസേവകന്മാരും ചില കോടങ്കികളും അതുപോലെ തന്നെ വരുംകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞുവരുന്നത് പ്രത്യക്ഷമായിരി ക്കകൊണ്ട് ആയത് ഒരു വിശേഷമായി കരുതിക്കൂടാ.

ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം അസത്യവും ജ്യോത്സ്യന്മാർ മുതലായവർ കള്ള ന്മാരും ആകുന്നു എങ്കിൽ, ഗ്രഹണം മുതലായവയെ ഇന്നപ്പോൾ എല്ലാ മെന്ന് മുൻകൂട്ടി കണ്ടുപിടിക്കകൊണ്ടും മനുഷ്യർക്ക് വരാൻ പോകുന്ന സകല അനുഭവങ്ങളെയും കുറിച്ച് ജാതകം നിർമ്മിക്കൽ തുടങ്ങിയു ള്ളവ പ്രത്യക്ഷമായിരിക്കകൊണ്ടും ആ വാക്ക് അൽപംപോലും സാധു വാകയില്ല.

ജ്യോത്സ്യന്മാരാൽ ഇന്നപ്പോൾ എന്ന് അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സമയത്തു തന്നെയാണ് ലോകം അവസാനിക്കാൻപോകുന്നതെന്നുള്ളതു പ്രത്യ ക്ഷാനുഭവം അല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ആയതിനെ വിശ്വസിക്കയില്ലാ എങ്കിൽ ഗ്രഹപ്പിഴസമയങ്ങൾ, മരണനാൾ, ക്ഷാമകാലം, ഗ്രഹണങ്ങൾ മുതലാ യവ ജ്യോത്സ്യന്മാർ ഇന്നപ്പോഴെല്ലാമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിൻവണ്ണം ഒത്തുവരുന്നതുകൊണ്ട് ലോകാവസാനസമയവും അവരുടെ കണക്കു പ്രകാരം ഒക്കുന്നതാണെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ മാർഗ്ഗമിരിക്കെ, ആയതിനെ വിശ്വസിക്കയില്ലെന്നും ബൈബിളിൽ പറയുന്ന ലോകാവസാനകാല ത്തേയും ന്യായവിചാരണയേയും കുറിച്ചു പലവിധമായ തർക്കങ്ങളും തകരാറുകളും നേരിട്ടും വിശ്വസിക്കത്തക്കതായ യാതൊരു കാരണവും പ്രത്യക്ഷാനുഭവവും ഇല്ലാതെയും ഇരുന്നിട്ടും ആയതിനെ വിശ്വസി ക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നത് എന്ത് അന്യായമാണ്? അല്ലാതെയും ദേവ ദൂതന്മാരും പുത്രനുംകൂടെ അറികയില്ലെന്നു- തുല്യമായിട്ടു പറഞ്ഞി രിക്കെ നിങ്ങൾ പുത്രനെ മാത്രം വിശേഷപ്പെടുത്തി എടുത്തു പറയു ന്നത് ആ വാക്യത്തിനുംകൂടി വിരുദ്ധമാകുന്നു. ഇനിയും അറികയില്ലെ ന്നുള്ളത് അറിയിക്ക ഇല്ലെന്നുംകൂടി അർത്ഥമിരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ടാലും അതും നിശ്ചയമായിട്ടു ദേവദൂതന്മാർക്കും കൂടി പറ്റും. പിന്നെയും കുഴക്കായിട്ടുതീരും. എങ്ങനെയെല്ലാം ഉപായം നോക്കി യാലും സർവ്വജ്ഞത്വം ഇല്ലെന്നുള്ളതിന് ഉറപ്പല്ലാതെ ഇളക്കം അൽപം പോലും വരുന്നതല്ലാ. ഇതിലേക്ക് ഇതാ ഒന്നുകൂടി കാണിച്ചുപോകു ന്നു. (മർക്കോസ് 11 അ. 13 വാ.) (ഇലകളുള്ള ഒരു അത്തിമരത്തെ ദൂര ത്തുനിന്ന് കണ്ട് അതിൽ വല്ലതും കിട്ടുമോ എന്നു വച്ച് ചെന്ന് അതിന രികെ എത്തിയപ്പോൾ ഇലകൾ അല്ലാതെ ഒന്നും കണ്ടില്ലാ, അത്തിപ്പഴ

ങ്ങളുടെ സമയം അപ്പോഴല്ലാഞ്ഞു.) ഈ വാക്യംകൊണ്ടും സാധാരണ മനുഷ്യരെപ്പോലെതന്നെ യേശുവിനും അടുത്തുചെന്നു നോക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അറിഞ്ഞുകൊള്ളുന്നതിനുള്ള സർവ്വജ്ഞാനം ഇല്ലെന്നു നിശ്ച യമാകുന്നു.

ഹേ അങ്ങനെയല്ലാ; യേശു ഇതൊരുപമയായിട്ടു പറഞ്ഞതാണ്. എങ്ങനെയെന്നാൽ ഇലകളുള്ള ഒരു അത്തിമരത്തെ ദൂരത്തുനിന്നും കണ്ടത് ദൂരമാകുന്ന സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും പുഷ്ടിയായിരിക്കുന്ന ജറു സലമിനെ കണ്ടതിനും അതിൽ വല്ലതും കണ്ടുകിട്ടും എന്നുവച്ച് അതി നരികെ ചെന്നതു ജറുസലമ്യരിൽ ന്യായം, കനിവ്, വിശ്വാസം മുത ലായ നല്ല ഫലങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുമോ എന്ന് അടുത്തന്വേഷിച്ചതിനും ഇലകൾ അല്ലാതെ ഒന്നും കാണാഞ്ഞത് ഇസ്രായേല്യരിൽ മാർഗ്ഗ ത്തിന്റെ പുറമെയുള്ള ആചാരങ്ങളായ വെറും വേഷമല്ലാതെ വിശ്വാ സത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ യാതൊന്നും ഇല്ലാത്തതിനും അത്തിപ്പഴങ്ങളുടെ കാലം അപ്പോളല്ലാഞ്ഞു എന്നത് ജറുസലേം, തന്റെ സന്ദർശനകാ ലത്തെ അറിയാതിരുന്നതിനും ഇനി നിങ്കൽനിന്ന് എന്നേക്കും ആരും ഫലം തിന്നരുതെന്ന് യേശു ശപിച്ചതു നിന്നിൽ കല്ലിന്മേൽ കല്ലുശേ ഷിക്കാതിരിക്കുംനാളുകൾ വരുമെന്നതിനും, ഉടനെ അത്തി ഉണങ്ങി പ്പോയതു ജറുസലേമിന്റെ നാശത്തിനും അടയാളമാകുന്നു എന്നു പറ ഞ്ഞാലും സർവ്വജ്ഞാനമില്ലെന്നുള്ളതിന് അധികസ്ഥിരതയല്ലാതെ കുറവ് അല്പംപോലും കാണുന്നില്ല. എങ്ങനെ എന്നാൽ വെറും വേഷ മല്ലാതെ കനിവ്, വിശ്വാസം മുതലായവ ഇല്ലാത്ത ജറുസലേമ്യരെ സ്വർഗ്ഗ ത്തുനിന്നും കാണുന്നതിനു മുമ്പിൽത്തന്നെ അവരുടെ വാസ്തവത്തെ അറിയുന്നതാണ് സർവ്വജ്ഞാനത്തിന്റെ ലക്ഷണം. അതുപോയിട്ട് സ്വർഗ്ഗത്തുനിന്നും കണ്ടപ്പോഴെങ്കിലുമറിഞ്ഞോ? അതും ഇല്ല. അടുത്തു ചെന്ന് അന്വേഷിച്ചതിന്റെ ശേഷമല്ലേ അറിഞ്ഞുള്ളൂ. ആയതുകൊണ്ട് ഇത് സർവ്വജ്ഞാനലക്ഷണമാണെങ്കിൽ എല്ലാവരേയും സർവ്വജ്ഞന്മാ രെന്നുതന്നെ പറയാം. അല്ലാതെയും ജറുസലേമിനെ ശപിച്ചത് വലിയ അന്യായമല്ലയോ? വിശ്വാസം മുതലായവയെ ഉണ്ടാക്കുന്നത് പരിശുദ്ധാ ത്മാവിന്റെ ചുമതലയായ തൊഴിലായിരിക്കെ അപ്രകാരം ചെയ്തു നന്നാ ക്കാതിരുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തെ അല്ലയോ ശപിക്കാനുള്ളത്? അത്രയുമ ല്ല, അത്തിമരത്തെ ശപിച്ചതാണ് അതിലും വിശേഷമായിട്ടുള്ളത്. ഇതെ ന്തൊരു ഭ്രാന്ത്! കഷ്ടം! കഷ്ടം! സാക്ഷാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലിരുന്നപ്പോൾ ഇല്ലാത്ത സർവ്വജ്ഞാനവും വകതിരിവുമാണോ യേശുവിനു ഭൂമിയിൽ വന്നിരുന്നപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നത്? ഇനിയും,

(ലൂക്കോസ് 22. അ. 43 വാ.) ആകാശത്തുനിന്ന് ഒരു ദേവദൂതൻ വന്ന് അവനെ ബലപ്പെടുത്തി (യോഹന്നാൻ 11-അ. 58-വാ) യേശു യഹൂദന്മാരെ ഭയപ്പെട്ട് ഒളിച്ചുനടന്നു എന്നു കാണുകകൊണ്ട് സർവ്വ കർതൃത്വവും സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉള്ളവനല്ലാ (ഭയന്നവനാകുന്നു).

മത്തായി 26-അ. 37, 38 വാ. യേശുനാഥൻ ദുഃഖപ്പെട്ട് അതിവ്യസനപ്പെട്ടു തുടങ്ങി. എന്റെ ആത്മാവു മരണംവരെയും മഹാദുഃഖപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു കാണുകയാൽ യേശു സമബുദ്ധിയുള്ളവനല്ലെന്നും ദുഃഖത്തെക്കുറിച്ചു പേടിയും സുഖത്തെക്കുറിച്ചു കാമവും ഉള്ളവനാണെന്നും വന്നുപോകയാൽ നിത്യാനന്ദനല്ല. (മത്തായി 12 അ. 17-വാ.) കണ്ടാലും, ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ള എന്റെ ഭൃത്യൻ, എന്റെ സ്നേഹിതൻ, എന്റെ ആത്മാവ് അവങ്കൽ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു എന്നു യേശുവിനെക്കുറിച്ച് യഹോവാ പറഞ്ഞതായിട്ടും (ലൂക്കോസ് 13-അ. 35-വാ.) കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നും കാണുകയാൽ യേശു ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടവും അനുഗ്രഹവും സിദ്ധിച്ച ഒരു ഭൃത്യനെന്നുമാത്രം തെളിവാകുന്നു.

(മത്തായി 23-അ. 46-വാ) വിശേഷിച്ചും യേശു പിതാവേ! നിന്റെ കൈകളിൽ ഞാൻ എന്റെ ആത്മാവിനെ ഏൽപിക്കുന്നു. (മത്തായി 26 -അ. 39-വാ.) എന്റെ പിതാവേ! ഞാനിച്ഛിക്കുംപോലെയല്ല നീ ഇച്ഛിക്കുംപോലെയത്രേ, എന്നു യേശു പറഞ്ഞതായി കാണുക കൊണ്ടു തന്റെ ആത്മാവിന് ഉടയവനും രക്ഷിതാവുമായിട്ട് പിതാവ് (ദൈവം) ഒരുത്തനുണ്ടെന്നും താൻ ദൈവമല്ലെന്നും തന്റെ ഇച്ഛ പോലെ ഒന്നും ഫലിക്കയില്ലെന്നും ഫലിക്കണമെങ്കിൽ ദൈവത്തോടപേക്ഷിക്കണമെന്നും സിദ്ധിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം തനിച്ച് ജപധ്യാനം ചെയ്‌വാൻ ഒരു മലയുടെ മുകളിൽ കയറി എന്നും യേശുവിനെ കുരിശിൽ തറച്ചിട്ട് ജനങ്ങൾ പരിഹസിച്ചപ്പോൾ (മത്തായി 27-അ. 46-വാ) "ഏലി, ഏലി, ലാമാ ശബക്താനി" (അർത്ഥം: എന്റെ ദൈവമേ! എന്റെ ദൈവമേ! എന്തുകൊണ്ടു നീ എന്നെ കൈവിട്ടത്?) എന്നു യേശു ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞതായും കാണുന്നു. ഇതിനാൽ യേശു സാധാരണമനുഷ്യനെപ്പോലെതന്നെ മരണത്തെക്കുറിച്ചു ഭയവും ഭ്രമവും ഉള്ളവനായും നിലവിളിച്ചതുകൊണ്ട് വേദനയെ സഹിപ്പാൻ ധൈര്യവും ശക്തിയും ഇല്ലാത്തവനായും സർവ്വശക്തനല്ലാത്ത അൽപദേവതയെ സേവിച്ചതുകൊണ്ട് അവസാനകാലത്ത് നിരാധാരനായും തന്റെ വിശ്വാസവും ആഗ്രഹവും വിഫലങ്ങളായും ഭവിച്ചു എന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു.

(മത്തായി 20-അ. 20-23-വാ.) സെബതിപുത്രന്മാരുടെ അമ്മ അവ ളുടെ പുത്രന്മാരെ അനുഗ്രഹിക്കണമെന്ന് യേശുവിനോടു യാചിച്ചതിന്റെ ശേഷം അത് എന്റെ പിതാവിനാൽ ആർക്ക് ഒരുക്കപ്പെടുന്നുവോ അവർക്കല്ലാതെ തരുവാൻ എനിക്കുള്ളതല്ല എന്നു പറഞ്ഞതായിട്ടു കാണുന്നു. ഇതിനാൽ ആർക്കും ഒന്നും കൊടുക്കുന്നതിലേക്ക് യേശു വിനു കഴികയില്ലെന്ന് തന്നത്താൻ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ സംഗതി കളെക്കൊണ്ടു നോക്കുമ്പോൾ യേശുവാകട്ടെ അൽപവും സ്വാതന്ത്ര്യം കൂടാതെ മറ്റൊരു ദൈവത്തെ സേവിച്ച് അവന്റെ നാമംകൊണ്ടു മഹിമ സിദ്ധിച്ച് അവനായിട്ട് തന്റെ പ്രാണങ്ങളെ കൊടുത്ത് അവനാൽ പ്രേരി ക്കപ്പെട്ട് അവന്റെ ഇച്ഛപോലെ എല്ലാം ചെയ്തു പ്രാർത്ഥിച്ച് അവന്റെ കൽപനപ്രകാരം നിൽക്കുന്ന അടിമയാകുന്നു എന്നു നിശ്ചയം.

യേശു മനുഷ്യത്വവും ദൈവത്വവും ഉള്ളവനാകകൊണ്ട്, മേൽപ്പ റഞ്ഞ സംഗതികളെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിനു ചേർന്നവ യാകുന്നു എങ്കിൽ, ആയതു തീരെ ചേർച്ചയാകുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെ ന്നാൽ, യേശുവിൽ വെറും മനുഷ്യത്വം മാത്രമല്ലാതെ ദൈവത്വവുംകൂ ടിയുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ അദ്ദേഹം സ്നാനംചെയ്തപ്പോൾ പവിത്രാ ത്മാവ് ആകാശത്തിൽനിന്നു പ്രാവിന്റെ രൂപമായിട്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെമേൽ പ്രവേശിക്കുകയും അദ്ദേഹം വ്യാകുലനായി ഭവിക്കുകയും, ദേവദൂത നാൽ ബലപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും, മരിക്കുമ്പോൾ ദൈവമേ എന്നെ എന്തു കൊണ്ട് കൈവിട്ടു എന്നു പറഞ്ഞു നിലവിളിക്കുകയും, ദൈവത്തിനാൽ സേവകനെന്നു പറയപ്പെടുകയും ചെയ്യണമെന്നില്ലായിരുന്നു. അല്ലാ തെയും സാധാരണജനിച്ചുവളർന്ന് എന്തൊക്കെ അൽപം പ്രസംഗിച്ചു കൊണ്ടുനടന്നതായ ഒരു മനുഷ്യനിൽ ദൈവത്വംകൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു വെന്ന് അൽപംപോലും മതിയായ കാരണം കൂടാതെ പറഞ്ഞു സാധി പ്പാൻ ഉത്സാഹിച്ചുനോക്കുന്നതു ചേരുന്നില്ല; ചേരുകയുമില്ല.

മതിയായ കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. എങ്ങനെയെന്നാൽ ദൈവം യേശു വിനെ തന്റെ പുത്രനെന്നും താൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവെന്നും പറ ഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് യേശുവിന് ദൈവത്വമുണ്ടെന്ന് സാധിക്കാമല്ലോയെ ങ്കിൽ,

(യോഹന്നാൻ 10 അ. 33 മുതൽ 36 വരെ വാ.) യഹൂദന്മാര് യേശു വിനോട് മനുഷ്യനായിരിക്കുന്ന നീ എന്തേ നിന്നെത്തന്നെ ദേവൻ എന്ന് പറയുകയും ദേവനെ ദുഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു കടന്നു ചോദി ച്ചപ്പോൾ അവരോട് ഉത്തരമായിട്ട് "നിങ്ങൾ ദൈവങ്ങളാകുന്നു" എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു എന്ന് നിങ്ങളുടെ വേദത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നി

ല്ലയോ? ദൈവത്തിന്റെ വചനം ആർക്കുണ്ടായോ അവർ ദൈവങ്ങൾ എന്ന് അവൻ ചൊല്ലുന്നു എങ്കിൽ (വേദവാക്യമോ ലംഘിക്കപ്പെടുവാൻ കഴിയുകയില്ലല്ലോ). പിതാവ് ശുദ്ധമാക്കി ലോകത്തിൽ അയച്ചിട്ടുള്ള എന്നെക്കുറിച്ച് 'ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനാകുന്നു'. എന്ന് നിങ്ങ ളോടു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് നീ ദൈവദൂഷണം പറയുന്നു എന്ന് നിങ്ങൾ പറയുന്നുവോ? (യോഹന്നാൻ 20 അ. 17 വാ.) എന്നെ തൊടരുത്. എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ അടുക്കലേക്ക് ഇതുവരെയും കരേറിപ്പോയില്ല. എന്നാൽ നീ എന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ അടുക്കൽ പോയിട്ടു ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെയും നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെയും എന്റെ ദൈവത്തിന്റെയും നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്റെയും അടുക്കൽ കരേ റിപ്പോകുന്നു എന്നു പറക. ഇതാ യേശുവിന്റെ ഈ ഒരു വാക്യവും പോരെയോ? ഇതിൽ സംശയം അറത്തു പറഞ്ഞുകളഞ്ഞല്ലോ (യേശു ദൈവമല്ലെന്ന്). ഇതുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവർക്ക് ഏതാണോ ദൈവം അതു തന്നെ യേശുവിനും ദൈവമെന്നും യേശുവിന് ആരാണോ പിതാവ് അവൻതന്നെ മറ്റുള്ളവർക്കും പിതാവ് എന്നും നിശ്ചയമാകുന്നു. (യറ മിയ 31 അ. 9 വാ.) ഞാൻ ഇസ്രയേലിന് പിതാവും എബ്രാഹിം എന്റെ കടിഞ്ഞൂലും ആകുന്നു എന്ന് യഹോവാ പറഞ്ഞതായിട്ടും ഉണ്ട്. ഇനിയും ബൈബിളിൽ പലയിടത്തും ഇതുപോലെ കാണാം. അതു കൊണ്ട് മറ്റ് പലരേയും, പുത്രന്മാരെന്ന് പറഞ്ഞതുപോലെതന്നെ യേശു വിനേയും പുത്രനെന്ന് ഒരു ഉപചാരമായിട്ടു പറഞ്ഞുവെന്നല്ലാതെ ഇതി ലേക്ക് അദ്ദേഹത്തിനുമാത്രം പ്രത്യേകിച്ച് യാതൊരു വിശേഷതയും കാണുന്നില്ല. ഈ സ്ഥിതിക്കു ദൈവപുത്രൻ എന്നു പറഞ്ഞതിനെ കാര ണമാക്കിക്കൊണ്ടു ദൈവംതന്നെ എന്നു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. എങ്കിൽ മേൽപ്പറയപ്പെട്ട ദൈവപുത്രന്മാരും കൂടി ദൈവങ്ങളാണെന്നും എബ്രാഹിം മൂത്തപുത്രനാകയാൽ മൂത്ത ദൈവമെന്നും ആ മുറയ്ക്ക് കടശിയിലുള്ളവനാകകൊണ്ട് യേശു എല്ലാപേരിലും ഇളയപുത്രനും ഇളയദൈവവുമാകുന്നു എന്നും അപ്പോൾ അനേകദൈവങ്ങളും ഉണ്ടെന്ന് വന്നുപോകും. ആയത് പരിഹാസത്തിനിടയായിട്ടു ഭവിക്കും.

ഇനിയും മറിയമെന്ന കന്യകയിൽ ഭർത്തൃസംയോഗം കൂടാതെ ജനിച്ചതുകൊണ്ട് യേശുവിനു ദേവത്വം ഉണ്ടെന്നുവരാം. എങ്കിൽ,

ആ സ്ത്രീയെ യോസപ്പിനു ഭാര്യയായിട്ടു നിയമിക്കപ്പെട്ടതിനു ശേഷം ഗർഭം ധരിച്ചതുകൊണ്ട് അവനാൽ ആകട്ടെ വേറെ ആകട്ടെ ചേരപ്പെട്ടുതന്നെ ഗർഭം ധരിക്കണമെന്നല്ലാതെ ചേരാതെയാണെന്നു പറ യുന്നതെങ്ങനെ?

യോസേപ്പും മറിയവും ലൗകിക ആശയെ തീരെ ത്യജിച്ചു മരണംവരെ ചേരാതെതന്നെ മനഃപൂർവ്വമായിട്ടു തപോവൃത്തിയിലിരുന്നു എങ്കിൽ അവർ വിവാഹനിയമത്തിൽ ഉൾപ്പെടണമെന്നില്ലായിരുന്നല്ലോ, അല്ലാതെയും (മത്തായി 1 അ. 25 വാ.) അവൾ അവളുടെ പ്രഥമപുത്രനെ പ്രസവിക്കുവോളം അവൻ അവളെ അറിയാതേയിരുന്നു എന്നതുകൊണ്ട് മൂത്തമകനെ പെറ്റതിന്റെ ശേഷം ചേർന്നുവെന്നും (യോഹന്നാൻ 2 അ. 12 വാ.) അതിന്റെശേഷം അവനും അവന്റെ സഹോദരന്മാരും എന്നതുകൊണ്ട് അവർ രണ്ടുപേരും ആഗ്രഹമുള്ളവരായിരുന്നു എന്നല്ലാതെ ആഗ്രഹത്തെ ത്യജിച്ചവരല്ലെന്നും തെളിവായിരിക്കകൊണ്ട് പിന്നെ ചേർന്നതു പോലെതന്നെ മുമ്പിലും ചേർന്നിരിക്കും, എന്നുതന്നെയുമല്ല വിവാഹം നിയമിക്കപ്പെട്ട ദിവസം മുതൽ അവർ രണ്ടുപേരും ഒരു സ്ഥലത്തുതന്നെയാണ് താമസിച്ചിരുന്നതും. അങ്ങനെയായിരുന്നിട്ടും അവർ ചേർന്നിട്ടില്ലെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെയറിയാം? അവർതന്നെ അപ്രകാരം പറഞ്ഞു എങ്കിൽ അത് അവരുടെ അഭിമാനത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതിനോ വേറെ എന്തെങ്കിലും കാര്യത്തിനോവേണ്ടി അപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കാം. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ഇപ്രകാരം സിദ്ധാന്തിച്ചു പറയുന്നത് ശരിയല്ല.

യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ, തങ്ങളുടെ ഗുരുവിനെ സ്തുതിക്കുന്നതിനായിട്ട് യേശു മരിച്ച് എത്രയോ സംവത്സരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം എഴുതിയ കള്ളക്കഥകളെ എങ്ങനെയാണ് വിശ്വസിക്കുന്നത്?

ആകയാൽ മറിയം പുരുഷനോടു ചേരാതെ പുത്രനെ പ്രസവിച്ചു എന്നുള്ളത് ശുദ്ധമേ കള്ളമാകകൊണ്ട് അതുഹേതുവായിട്ട് യേശുവിനു ദൈവത്വം സാധിച്ചുകൂടാ. അതൊരുവേള സത്യമെന്നു കരുതിക്കൊണ്ടാലും മനുഷ്യരിൽ വച്ച് ഒരു വിശേഷമനുഷ്യൻ എന്നല്ലാതെ ജനിപ്പിക്കപ്പെട്ടവനെ മഹാദൈവമെന്നു പറയുന്നത് ചേരാത്തതാകുന്നു.

ഇനി യേശുനാഥൻ ജന്മപാപസംബന്ധം കൂടാതെ ജനിച്ചു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നല്ലോ. ആദിമനുഷ്യൻ ചെയ്ത പാപം വിട്ടുപോകാതകൊണ്ട് അവന്റെ സന്തതികളിൽ ചേരുമെന്ന് ദൈവനിയമം ഇരിക്കകൊണ്ടും യേശു എന്ന ആളും ആ ആദിമനുഷ്യന്റെ സന്തതിയിൽനിന്നുണ്ടായ മറിയത്തിന്റെ ഉദരത്തിൽ അവളുടെ ശോണിതകാര്യശരീരിയായി ജനിച്ചവനാകകൊണ്ട് ജന്മപാപം സംബന്ധിക്കുമെന്നുള്ളതിലേക്കു സന്ദേഹമില്ല. അദ്ദേഹം പരിശുദ്ധനാകയാൽ പാപം സംബന്ധിക്കയില്ലായെങ്കിൽ ജനിക്കുന്നതിനുമുമ്പേ പരിശുദ്ധന്മാരായിരിക്കുന്ന ജീവന്മാരെ എല്ലാവരെയും ജനിക്കുമ്പോൾ ജന്മപാപം പിടികൂടുമെന്ന

തുകൊണ്ടും, ദൈവം പക്ഷപാതി അല്ലാത്തവനാകകൊണ്ടും ജന്മപാപം സംബന്ധിക്കയില്ലാ എന്നു പറയുന്നതു തീരെ യുക്തമാകുന്നില്ല. “ദൈവമേ എന്നെ കൈവിട്ടോ” എന്നു നിലവിളിച്ചും “എന്റെ ജീവനെ നിന്റെ കൈകളിൽ ഏല്പിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു മരിച്ചതുകൊണ്ട്, അദ്ദേഹം ദൈവത്തിന്റെ കൃപയെ അപേക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള ഒരുവനാകുന്നു. താൻ ദൈവമാകുന്നു എന്ന് യേശു തന്നെത്താനെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ എന്നറിയുന്നതിനു ബൈബിളിനെ ആയിരം പ്രാവശ്യം മറിച്ചും തിരിച്ചും നോക്കിയാലും ഒരിടത്തും ഒരു മരുന്നിനെങ്കിലും അല്പം കാണുകയില്ല. അങ്ങനെയിരിക്കെ എങ്ങനെയാണ് ഏത് പ്രമാണത്തെ അനുസരിച്ചാണ് യേശുവിനെ ദൈവമെന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നത്?

താൻ ദൈവമാണെന്നു തന്നത്താനെ പറയുന്നതിലേക്ക് യേശുവിനു പ്രിയമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അപ്രകാരം പറയാതിരുന്നു എങ്കിൽ യേശുവിനു പ്രിയമില്ലാത്തതും വിരോധവും താൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതുമായ ഈ വിഡ്ഢിത്തം എന്തിനാണ് മറ്റുള്ളവർ ഉണ്ടാക്കി പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നടക്കുന്നത്?

യേശു തന്നത്താനെ മനുഷ്യപുത്രനെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് സഞ്ചരിച്ചല്ലോ അത് എന്താണ്? മനുഷ്യനായവൻ താൻ മനുഷ്യനാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നടക്കാറില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടു യേശു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതുതന്നെ ഒരു വിശേഷമുണ്ടായിട്ടാണ് എന്ന് നിങ്ങളിൽ ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്.

ശരിതന്നെ. അതിൽ വിശേഷമിരിക്കുന്നു എന്തെന്നാൽ തച്ചനായ യേശു സാധാരണ അൽപതൊഴിലാളികളും പഠിപ്പില്ലാത്തവരുമായ ജനങ്ങളിൽ ചിലരെ കൈവശപ്പെടുത്തി, അവരോടു താൻ ദൈവപുത്രനാണെന്നും ദൈവത്താൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ടവനാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നടന്നതിന് വിരോധികളായ യഹൂദന്മാർ എവിടെവച്ചാണ് കണ്ടുപിടിച്ചു തൊന്തരവു ചെയ്യുന്നതെന്നറിഞ്ഞില്ലാ എന്നിങ്ങനെ ഭയപ്പെട്ടു. അതിലേക്കുപായമായിട്ടത്രേ മനുഷ്യപുത്രനെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഇതുതന്നെയാണ് അതിൽ ഇരിക്കുന്ന വിശേഷം. യേശു ചില സമയങ്ങളിൽ യഹൂദന്മാരെ കണ്ട് ഒളിച്ചു കളഞ്ഞതുതന്നെയാണ് ഇതിലേക്കു ദൃഷ്ടാന്തവും.

(മത്തായി 16-അ. 27, 28 വാ.) മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ പിതാവിന്റെ മഹത്വത്തിൽ തന്റെ ദൂതന്മാരുമായി വരും അപ്പോൾ അവൻ ഏവനും അവനവന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു തക്ക പകരം നൽകും. മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ

രാജ്യത്തിൽ വരുന്നതു കാണുവോളം മരണത്തെ ആസ്വദിക്കാത്തവർ ചിലർ ഈ നിൽക്കുന്നവരിൽ ഉണ്ട് എന്ന് യേശു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇതെന്തെന്നാൽ ബൈബിളിൻപ്രകാരം [2]1890 സംവത്സരത്തിനു മുമ്പിൽ യേശുക്രിസ്തു ഈ ലോകത്തിൽ ഇരുന്നിരുന്നപ്പോൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ജനങ്ങളോട് നിങ്ങളിൽ ചിലർ ജീവനോടെ ഇരിക്കുമ്പോൾതന്നെ ലോകത്തിന്റെ അവസാനകാലം വരുമെന്നും അപ്പോൾ ന്യായവിചാരണം ചെയ്യപ്പെടുമെന്നും അതിനെ അവർ കാണുമെന്നും അർത്ഥമാകുന്നു.

യേശു അപ്രകാരം പറഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക് അക്കാലത്തിരുന്നവരിൽ ചിലർ ഇപ്പോഴിരിക്കുന്നുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ ആയവർക്കു കുറഞ്ഞ പക്ഷം 1890 വയസ്സ് കാണും. അത്രത്തോളം വയോധികന്മാർ ഇപ്പോഴില്ലാത്തതുകൊണ്ടും അവർ മരിച്ച് ഏകദേശം 1790 സംവത്സരമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടും ലോകാവസാനവും ന്യായവിചാരണകാലവും ഇനിയും ആയിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടും യേശു വെറും നുണയാണ് പറഞ്ഞതെന്നുകൂടി നിശ്ചയിക്കാം.

യൂറോപ്പുഖണ്ഡത്തിൽ ഈ വാക്യത്തെ സത്യമെന്നു വിശ്വസിച്ച് ക്രിസ്ത്യന്മാരിൽ അനേകം പേർ ക്രിസ്തു ജനിച്ച് 1000-ാം സംവത്സരത്തിൽ ലോകാവസാനകാലം വന്നുപോയെന്ന് ഭയപ്പെട്ട് പത്രങ്ങളെഴുതി എങ്ങും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിവന്നതിൽ ഏറെക്കുറെ ടി. ഖണ്ഡം മുഴുവനും അക്കാലത്ത് ഇതുതന്നെ ഒരു വലിയ ഘോഷമായിരുന്നു. ഇതിനെ കേട്ടവരെല്ലാം ബന്ധപ്പെട്ട പാതിരിമാരുടെ അടുക്കൽചെന്ന് അഭയംവീണ് ശുശ്രൂഷ ചെയ്തുവന്നു. അക്കാലത്ത് സൈന്യത്തോടുകൂടി പോയിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരാൾ സൂര്യഗ്രഹണമുണ്ടായതിനെക്കണ്ട് "ഓഹോ ലോകാവസാനം ആരംഭിച്ചുപോയി. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് സൂര്യൻ മറയുന്നത്. ഇനി ചെറുതുചെറുതായിട്ട് സമസ്തവും മറഞ്ഞുപോകും" എന്നു നിശ്ചയിച്ച് ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ട് ആ മനുഷ്യനും സൈന്യവും അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും കണ്ട കണ്ട ദിക്കുകളിലേക്ക് ഓടി. ആ സമയത്ത് അനേക ജനങ്ങൾ അവരവരുടെ ബന്ധുക്കളെയും സ്വത്തുക്കളേയുമുപേക്ഷിച്ചിട്ട് പാലസ്തീനിൽ ക്രിസ്തു വന്നു രക്ഷിക്കുമെന്നു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് അവിടേക്ക് ഓടിപ്പോയി. ആയിടയിൽ സൂര്യഗ്രഹണമോ ചന്ദ്രഗ്രഹണമോ ഉണ്ടായാൽ ലോകാവസാനം വന്നുപോയെന്നും ചൊല്ലി ദിക്കുവിട്ടോടി ഗുഹകളിലും മറ്റും ഒളിച്ചിരിക്ക വഴക്കമായിരുന്നു. ഭൂഗോളഖഗോളശാസ്ത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടും ക്രിസ്തുവിനെ ദൈവമെന്നു വിചാരിച്ച്

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ മൊഴികളെ സത്യമെന്നു വിശ്വസിച്ചതുകൊണ്ടും ആകുന്നു ഈ അനർത്ഥം വന്നത്. അതെല്ലാം എന്തിനു പറയുന്നു! നാഗരികമുള്ള ഇക്കാലങ്ങളിലും ചില ക്രിസ്ത്യന്മാർ 1881-ാം വർഷം ആ വാക്യത്തെ വിശ്വസിച്ച് ഭയപ്പെട്ടതിനെ എല്ലാവരും അറിഞ്ഞിരിപ്പാനിടയുണ്ടല്ലോ. ഇപ്പോഴും ചില ചെറിയ പത്രികകളിൽ ക്രിസ്തു ഇതാ വരുന്നു! മേഘത്തിൻ നടുവേ വരുന്നു! കള്ളനേപ്പോലെ വരുന്നു! ഇതാ വന്നുപോയി! എന്നിങ്ങനെ എഴുതി ഭയപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. വിശ്വസിപ്പാൻ ആരുമില്ലെങ്കിലും അവർ അല്പവും ലജ്ജകൂടാതെ എഴുതുന്നതിൽ നിന്നും പിന്മാറുന്നില്ല. അതുമിരിക്കട്ടെ, മേൽക്കാണിച്ച ന്യായങ്ങളെക്കൊണ്ട് യേശുക്രിസ്തു ദൈവമല്ലെന്നും അദ്ദേഹം മുഖാന്തിരം മനുഷ്യർക്ക് ഇഹപരസുഖങ്ങൾ യാതൊന്നും സിദ്ധിപ്പാൻ ഇടയില്ല എന്നും നിശ്ചയമായിരിക്കുന്നു.

ഇനി ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി യേശുവിന്റെ അഭിപ്രായം എങ്ങനെയാണെന്നുകൂടി ഒന്നു നോക്കിക്കളയാം.

(മത്തായി 7-അ. 21-വാ) എന്നോടു കർത്താവേ കർത്താവേ എന്നു പറയുന്നവൻ എല്ലാം സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കയില്ല. സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവനത്രേ. ഇതിനാൽ താൻ ദൈവമല്ലെന്നും കർത്താവ് എന്നു പറയുന്ന ഒരുവനും സ്വർഗ്ഗത്തു എത്തുകയില്ലെന്നു യേശു തന്നെത്താനെ സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടതായി തെളിയുന്നു.

ഒരുവൻ യേശുവിനെ നല്ലവനെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ യേശു അവനോട് (മത്തായി 19-അ. 17-വാ.) എന്നെ നല്ലവനെന്നു പറയുന്നത് എന്ത്? ദൈവം ഒരുവനൊഴികെ നല്ലവൻ ഒരുത്തനും ഇല്ല. ഇതാ, ഇനി എന്തു വേണം? ഇതിലേക്ക് ഇത്രയും പോരെങ്കിൽ ത്രൈകത്വത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന പ്രകരണങ്ങൾ കണ്ടുകൊൾക. ഹെ! അങ്ങനെയല്ല, യേശുവിനെ നല്ലവനെന്നു വിളിച്ചവൻ യേശുവിനെ സാക്ഷാൽ ദൈവമെന്നുള്ള വിശ്വാസം കൂടാതെ ഇരുന്നതുകൊണ്ടും യേശു എല്ലാവരുടെയും ഉള്ളിലിരുപ്പിനേയും വരുവാൻപോകുന്നതിനേയും എല്ലാം അറിയുന്നവനാകകൊണ്ടും അവന്റെ അവിശ്വാസവിളിയെ താൻ കൈക്കൊള്ളാതെ നിഷേധിച്ചതാകുന്നു എങ്കിൽ, ഈ സമാധാനത്തിനു വാക്യപ്രമാണമേ ഇല്ല. ഒരുവേള ഉണ്ടെന്നു നിരൂപിച്ചുകൊണ്ടാലും യേശുവിന് അന്യഹൃദയവിചാരത്തെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞുകൂടെന്നുള്ളത് നിശ്ചയമാണ്. എന്തെന്നാൽ പണവും വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ട് യേശുവിനെ കൊല്ലുന്നതിലേക്ക് കാണിച്ചുകൊടുത്തവനായ യൂദാവിന്റെ അവിശ്വാസത്തെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളാതെ അവനെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരുവനാക്കി വച്ചുകൊള്ളുകയും

അവന്റെ ചതിവിനെ അറിഞ്ഞ തൽക്ഷണംതന്നെ മനസ്സെരിഞ്ഞ് പെട്ടെന്ന് അവനെ ശപിക്കയും ചെയ്തതുകൊണ്ടത്രെ. ഇനിയും അനേകമുണ്ട്. അവിടവിടെ കണ്ടുകൊള്ളാം.

ഇനിയും യേശുനാഥൻ പലപ്രകാരത്തിലും അത്ഭുതങ്ങളെ ചെയ്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ദൈവം എന്നു വിചാരിക്കാമല്ലോ. എങ്കിൽ യേശുവിനാൽ ചെയ്യപ്പെട്ട അത്ഭുതങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണെന്നും അതുകളെ യേശു ചെയ്തു എന്നു പറയുന്നതു സത്യംതന്നെയോ, എന്നും ആലോചിച്ചുനോക്കാം.

യേശു പിശാചിനെ ജയിച്ചു ഓടിച്ചു. പിശാച് എന്നുള്ളത് എന്താണ്? അത് ആരാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത്? എന്നറിയുന്നതിലേക്ക് ബൈബിളിനോട് അന്വേഷിച്ചാൽ ആയത് ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഒന്നും പറയാതെ മൗനവ്രതം അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പിന്നെ ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാതാക്കന്മാരും മറ്റുള്ള ക്രിസ്ത്യന്മാരും ലോകസൃഷ്ടിസമയത്ത് ദൈവം അനേകായിരം ദേവദൂതന്മാരേയും സൃഷ്ടിച്ചു എന്നും അവർ ദൈവത്തിന് കീഴടങ്ങായ്കയാൽ ദൈവം ശപിച്ചു എന്നും അങ്ങനെ ശപിക്കപ്പെട്ടവനാകുന്നു പിശാചെന്നും പറയുന്നു. ബൈബിളിൽ അരിച്ചെടുത്താലും കടുകളവും അകപ്പെടാത്ത ടി. വിഷയം വ്യാഖ്യാതാക്കന്മാർക്കും മറ്റുള്ള ക്രിസ്ത്യന്മാർക്കും എങ്ങനെ അറിവുകിട്ടിയോ? ആവോ! ഹോ! ഹോ! ദേവദൂതൻ യോസഫിനു സ്വപ്നത്തിൽ വന്ന് പറഞ്ഞതുപോലെ ഇവരോടും വന്ന് പറഞ്ഞതായിരിക്കാം. ഒരുവേള ആ പിശാചിന്റെ കഥ സത്യമെന്നുവച്ചുകൊണ്ടാലും യേശു ദൈവമാവുകയില്ല നിശ്ചയം.

എങ്ങനെ എന്നാൽ പിശാച് ഉന്നതസ്ഥാനത്തിൽനിന്നും താണ സ്ഥിതിയിൽ വന്നത് ആരാൽ? ദൈവത്തിനാലല്ലയോ? യേശു ദൈവമാണെന്നു വരികിൽ അടുക്കൽ പിശാച് വരുമോ? കണ്ട ഉടനെ ഓട്ടം പിടിക്കുകയോ കാൽക്കൽ വന്ന് നമസ്ക്കരിക്കയോ ചെയ്യുമായിരുന്നല്ലോ? മാടൻ, കാളി, അയ്യനാർ, ശങ്കിലിഭൂതത്തൊൻ മുതലായ ചെറിയ ദേവതകളുടെ സന്നിധിമുമ്പാകെതന്നെ പിശാച് ഉപദ്രവമുള്ളവർ ചെന്നാൽ 'അയ്യോ! ഞാൻ പൊയ്ക്കൊള്ളാമേ! ഇതാ പോകുന്നേ! എന്ന് നിലവിളിച്ചുകൊണ്ട് ബാധിക്കപ്പെട്ടവനെ വിട്ടും കളഞ്ഞ് പായുന്ന അടയാളവും കാണിച്ച് നെടുംകമ്പിനീട്ടുന്നല്ലോ. അതുപോയിട്ട് ഈ യേശുനാഥനെ വന്നുപിടിക്കുന്നതിലേക്ക് പിശാച് അൽപം സംശയിക്കപോലും ചെയ്തില്ലെന്നതിലേക്ക് പ്രമാണം ഇതാ നോക്കുവിൻ.

(മത്തായി 4-അ. 1-4 വാ. ലൂക്കോസ് 4-അ. 1 മുതൽ 13 വരെ വാ.) ക്രിസ്തുവിനെ പിശാചുപിടിച്ചെന്നും കുറ്റം ചെയ്വാൻ നിശ്ചയിച്ചെന്നും

പട്ടിണി ഇട്ടെന്നും കാട് നാട് മുതലായ പലേ സ്ഥലങ്ങളിലും കൊണ്ടു നടന്നു എന്നും ഉയർന്ന പർവ്വതത്തിൽ കരേറ്റി എന്നും, തന്നെ വന്ദിപ്പാൻ പറഞ്ഞു എന്നും കാണുന്നതുകൊണ്ട് യേശുവിനു പിശാചിനെ തന്റെ അടുക്കൽ വരാതെയാക്കുവാനോ വന്നുപിടിച്ചതിന്റെ ശേഷം തന്നെ ഉപദ്രവിക്കാത്തവിധത്തിൽ അടക്കി നിറുത്തുവാനോ തൽക്ഷണം മാറ്റി ദൂരത്തുകളയുന്നതിനോ ഒന്നിനും തന്നെ ശക്തിയില്ലെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാകുന്നു.

അങ്ങനെയല്ലാ, (മത്തായി 4 അ. 1–വാ.) യേശുനാഥൻ യോഹന്നാനിൽ നിന്നു സ്നാനം ഏറ്റ ഉടനെ പിശാചിനാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടവനായി ആത്മാവിനാൽ മരുഭൂമിയിലേക്കു മേൽപോട്ടു നടത്തപ്പെട്ടു. എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് ആത്മാവിന്റെ അനുവാദപ്രകാരം പരീക്ഷിപ്പാനായിട്ടാണ് യേശുവിനെ പിശാചുപിടിച്ചത്. അല്ലാതെ പിശാചിനു തോന്നിയതുപോലെ അക്രമമായിട്ടു വന്നു പിടിച്ചതല്ല എങ്കിൽ ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് അല്പം പര്യാലോചിക്കാം. ആത്മാവ് യേശുവിനെ വനാന്തരത്തിൽ കൊണ്ടുചെന്ന് പിശാചിനാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെടത്തക്കവണ്ണം ആക്കിയത് എന്തിനായിട്ട്? യേശു പരീക്ഷകളിൽ ജയിച്ച് പിശാചിന്റെ പക്കൽനിന്ന് ഇദ്ദേഹം ദൈവപുത്രൻതന്നെയാണ് എന്നു യോഗ്യതാപത്രം (സർട്ടിഫിക്കറ്റ്) സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ടാൽ ലോകര് അപ്രകാരം വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളുമെന്ന് ആത്മാവ് നിരൂപിച്ചായിരിക്കുമോ? പിതാവ്, പവിത്രാത്മാവ്, പുത്രൻ ഇവർ മൂന്നുപേരും ത്രൈകത്വപ്രകാരം ഒരുത്തനല്ലോ ആകുന്നത്. ആ സ്ഥിതിക്ക് പുത്രൻ പവിത്രാത്മാവിൽനിന്നും പവിത്രാത്മാവ് പിതാവിൽ (ദൈവത്തിൽ അതായത് യഹോവായിൽ) നിന്നും വേറെയല്ലയെന്നും വരുമല്ലോ. പുത്രൻ പിശാചിനാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് പവിത്രാത്മാവും പിതാവും കൂടി പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരായിത്തന്നെ ഭവിച്ചു.

ഇനിയും ദൈവംതന്നെ അല്ലെങ്കിൽ തന്റെ അംശമായ യേശുവിനെ ലോകർ അംഗീകരിക്കത്തക്കവണ്ണം പിശാചിന്റെ പരീക്ഷയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയതിനെക്കുറിച്ചു വിചാരിച്ചാൽ ആ ദൈവം ഒരുവേള പിശാചിനു തന്നെ (അല്ലെങ്കിൽ തന്റെ അംശമായ യേശുവിനെ)ക്കാളും ശക്തി ഉണ്ടായിരിക്കുമോ എന്നു സംശയമുള്ളവനായും പിശാചിനു തന്നോളം (അല്ലെങ്കിൽ അംശമായ യേശുവിനോളം) ശക്തി ഇല്ലെന്നുള്ള നിശ്ചയം ഇല്ലാത്തവനായും ജീവകോടികൾ യേശുവിനെ വിശ്വസിക്കുന്നതിലേക്ക് ഇതുതന്നെ നല്ല മാർഗ്ഗമെന്നു നിരൂപിച്ചും ഇരുന്നിരിക്കുമെന്ന് അനുമാനിക്കുന്നതിനേ വഴി കാണുന്നുള്ളു. ഹാ! ഹാ! അദ്ദേഹത്തിന്റെ സർവ്വജ്ഞത്വമോ അദ്ദേഹം ദൈവത്തിന്റെ ഒരംശമായിരിക്കുന്ന വിധമോ

അദ്ദേഹം ലോകത്തിന്റെ രക്ഷാമാർഗ്ഗത്തെ കണ്ടുപിടിച്ച് നിയമിച്ച യോഗ്യതയോ? അമ്മമ്മാ! ഇതുകളെല്ലാം ഏറ്റവും അതിശയിക്കത്തക്ക വകളായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. ആകട്ടെ ഇനി യേശു പിശാചിന്റെ പരീക്ഷകളിൽ ജയിച്ചോ എന്നും പരീക്ഷകൾതന്നെ എന്തെല്ലാമായിരുന്നു എന്നും നോക്കാം. പിശാച് യേശുവിന് വിശപ്പുണ്ടെന്നു കണ്ടിട്ട് അല്പവും കൂസൽ കൂടാതെ നീ ദൈവപുത്രനാണെങ്കിൽ ഈ കല്ലുകളോട് അപ്പമാകാൻ ചൊല്ലുക എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നിട്ടോ, യേശു അപ്രകാരം ചെയ്തില്ലാ. ഭേഷ്! ബലെ! ഇതാണോ ജയം? യേശു പിന്നെയെന്തു ചെയ്തു? മനുഷ്യൻ അപ്പംകൊണ്ട് മാത്രമല്ല ജീവിക്കുന്നത്. ദൈവവായുടെ വരുന്ന സകല വചനത്താലത്രെ എന്ന് പറകമാത്രമേ ചെയ്തുള്ളു. ഹാ! ഹാ! ഈ അസംബന്ധം പറഞ്ഞതും കല്ലുകളെ അപ്പമാക്കാതെ ഇരുന്നതും എന്തുകൊണ്ട്? "യേശു 40 ദിവസം ഉപവസിച്ചതിന്റെ ശേഷം വിശന്നു" എന്ന് മത്തായിതന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് വിശപ്പില്ലാഞ്ഞിട്ടായിരുന്നു എന്ന് നിശ്ചയിപ്പാനും പാടില്ല. വിശപ്പിനെ ജയിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് എങ്കിൽ ഭക്ഷണത്തിന് ഒന്നും ഇല്ലാതിരുന്ന ആ സമയം നോക്കി വിശപ്പ് പ്രതികൂലമായിട്ടു വരുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്? വന്നാലും യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞതുപോലെ ദൈവവായുടെ വരുന്ന സകല വചനങ്ങളെക്കൊണ്ട് അതിനെ തടുത്തുകളയാൻ കഴിയുമായിരുന്നു എങ്കിൽ, തന്നത്താൻ മറന്ന് അത്തിമരത്തിനെ ശപിക്കത്തക്കവണ്ണം ഉണ്ടായ കോപത്തിന് കാരണമായിട്ടു വന്ന വിശപ്പിനെ തടുക്കുന്നതിലേക്ക് ഈ [3]വചനഭേഷജത്തെ അന്നു പ്രയോഗിച്ചുനോക്കാതെ ഇരുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്? പ്രയോഗിച്ചിട്ടും ഫലിച്ചില്ലാ എങ്കിൽ യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞതായി പറയുന്നത് (മത്തായി 4-അ. 4-വാ.) ശുദ്ധമേ നുണതന്നെയാണ്. ആകയാൽ യേശുവിനു വിശപ്പില്ലാഞ്ഞിട്ടും വിശപ്പിനെ അടക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നിട്ടും വേണ്ടെന്നു തോന്നീട്ടും അല്ല കല്ലിനെ അപ്പമാക്കാഞ്ഞത്. ദിവ്യശക്തി എന്നു വേണ്ട, ഒരു ജാലശക്തി പോലും ഇല്ലാഞ്ഞിട്ടുതന്നെയാണ്. "ഉത്തരം മുട്ടിയാൽ കൊഞ്ഞനം കാട്ടും" എന്ന പഴഞ്ചൊല്ലുപോലെയത്രെ യേശുവിന്റെ ചിലപ്പോഴുള്ള വാക്കുകൾ. പിന്നെ എന്തായിരുന്നു പരീക്ഷ? പിശാച് യേശുവിനെ എടുത്തുകൊണ്ടു ചെന്നു ദേവാലയത്തിലെ മാളികമുകളിൽ വച്ചും കൊണ്ടു താഴത്തുചാടുക, പാടുകേട് ഒന്നും വരാതെ ദൈവദൂതൻ വന്നു താങ്ങിക്കൊള്ളുമെന്നു പറഞ്ഞു. എന്നിട്ടോ? അപ്രകാരവും ചെയ്തില്ല. ഓഹോ! ഇവിടെ ഒന്നിനൊന്നു നല്ല ജയമായിട്ടുതന്നെയാണ് കാണുന്നത്. എങ്കിലും യേശു മുമ്പിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ ഇതിലേക്കും ഉത്തരമായിട്ടു വല്ലതും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? ഉണ്ട്-ഉണ്ട്. നിന്റെ കർത്താവായ ദൈവത്തെ പരീക്ഷിക്കരുതെന്നുംകൂടി എഴുതിയിരിക്കുന്നില്ലയോ

എന്നായിരുന്നു പറഞ്ഞത്. ഇത് എന്തൊരു അസംബന്ധം! പിശാച് പറഞ്ഞപ്രകാരം ചാടാതെയിരുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്? യേശു ക്ഷമയുള്ളവനാകയാൽ അങ്ങനെ ചെയ്യാതെ ഇരുന്നതാണ് എങ്കിൽ, ഇത്ര ക്ഷമയുള്ള പുണ്യവാളൻ അന്യായമായിട്ട് ചില സമയങ്ങളിൽ ചിലരെ ശപിക്കുകയും ക്രൂരവാക്ക് പറയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതെന്തുകൊണ്ട്? അതിനാൽ ക്ഷമകൊണ്ടല്ല ഭയപ്പെട്ടിട്ടത്രെ ചാടാഞ്ഞത്. അല്ലാതെയും പിശാചിനാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ട് ജയിക്കാനും ആത്മാവിന്റെ നിയോഗപ്രകാരവും തന്നെയാണ് യേശു പിശാചിന്റെ കയ്യിൽ അകപ്പെട്ടത് എന്നുള്ള സമാധാനം അസത്യമല്ലെന്നു വരികിൽ നിശ്ചയമായിട്ടും പരീക്ഷിപ്പാനുള്ള കടമ പിശാചിന്റെ മേലും ആ സമയത്തു പിൻവാങ്ങാതെ എതിർത്തുനിന്ന് ആ പരീക്ഷകളിൽ ഒക്കെ ജയിക്കേണ്ട കടമ യേശുവിന്റെമേലും ആകുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് പിശാച് പരീക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി പറഞ്ഞതെല്ലാം നടത്തി ജയവീരനായിക്കൊള്ളാതെ [4]ചോമാരിയായി (നിസ്സംഗനായി) ഇരുന്നുകളഞ്ഞതും ആ സമയത്ത് ആവശ്യമില്ലാത്തതായ ചില വാക്കുകളെ പറഞ്ഞതും അല്ലയോ, തന്നെ അയച്ച ആത്മാവിന്റെയും ദൈവത്തിന്റെയും അഭിപ്രായത്തിനും താൻ ഏറ്റുകൊണ്ടുവന്ന കാര്യത്തിനും നേരെ വിരുദ്ധമായിട്ടുള്ളത്?

അതും ഇരിക്കട്ടെ. ഇനി യേശു ദൈവത്തിന്റെ ഒരു കൃപയുള്ളവനെന്നു വരികിലും നിശ്ചയമായിട്ട് ദേവദൂതൻ വന്ന് രക്ഷിക്കുമെന്ന് ധൈര്യപ്പെട്ടു താഴത്തു ചാടിക്കളയരുതാഞ്ഞോ? അല്ലാത്തപക്ഷം തന്റെ മഹിമകൊണ്ട് ആ പിശാചിനെ താഴത്തു തള്ളിക്കളകയെങ്കിലും തന്റെ സ്വരൂപത്തെ താഴത്തു ചാടിയതുപോലെ തോന്നിപ്പിക്ക എങ്കിലും ചെയ്യരുതാഞ്ഞോ? ഇതുകളിൽ ഒന്നിനെയും ചെയ്തതായി കാണുന്നില്ലല്ലോ.

പിന്നെയും യേശുവിനെ പമ്പരംപോലെ കറക്കി എടുത്ത് ഒരു വലിയ മലയുടെ മുകളിൽ കൊണ്ടുചെന്നു സകല രാജ്യങ്ങളെയും കാണിക്കുകയും തന്റെ പാദങ്ങളിൽ നമസ്കരിച്ചാൽ ഇതുകളെല്ലാം നിനക്കു തരാമെന്നു പറയുകയും ചെയ്തു. യേശു കിടന്ന് 'ഭയപ്പെട്ടു' കുടുങ്ങി വിലപിച്ച് ഭ്രാന്തുപറക മാത്രമേ അപ്പോഴും ചെയ്തിട്ടുള്ളു. പിന്നെ ഭയംകൊണ്ട് എന്തെല്ലാം ഗോഷ്ടികൾ പിശാചിന്റെ മുമ്പാകെ കാണിച്ചിരിക്കുമെന്ന് അവർക്കു രണ്ടുപേർക്കും തന്നെ അറിയാം. അതും ഇരിക്കട്ടെ. പിശാചിനെ ജയിക്കയും ശിക്ഷിക്കയും ചെയ്തു എങ്കിൽ ജയവീരനെന്നും ലോകരക്ഷകനെന്നും വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളാമായിരുന്നു. ഇവിടെ വാസ്തവമായിട്ടു പറയണമെങ്കിൽ യേശു പിശാചിനെ ജയിക്കയല്ല ഉണ്ടായത്. പിശാച് യേശുവിനെ ജയിക്കയായിരുന്നു. ആകയാൽ പിതാവ്, പവിത്രാത്മാവ്, പുത്രൻ ഈ മൂന്നുപേരും പരീക്ഷക

നായ പിശാചിനേക്കാൾ ശക്തി കുറഞ്ഞവരാണെന്നു നല്ലതിൻവണ്ണം തെളിയുന്നു. ഇങ്ങനെ പിശാചിനോടു തോറ്റവൻ ദൈവമാണുപോലും. അതെ! അതെ! ഇദ്ദേഹം നല്ല സമർത്ഥൻതന്നെ. ഇദ്ദേഹം പിശാചിനെ ജയിച്ച ജയമേ ജയം! ഇദ്ദേഹം മലയിൽനിന്നു ചാടിയ ചാട്ടമേ ചാട്ടം! ഇദ്ദേഹം കല്ലിനെ അപ്പമാക്കിയ മിടുക്കേ മിടുക്ക്! അടെ അപ്പാ! എന്ത് അത്ഭുതം! അയ്യോ! തന്റെ വാക്കുകളെ കേൾക്കാത്ത യേശുവിനെ അപ ജയപ്പെടുത്താതെ പാവമെന്നും ചൊല്ലി വിട്ടുകളഞ്ഞ പിശാചല്ലയോ യഹോവയെക്കാളും കൃപയുള്ളവൻ? ഒരുത്തനെ പിടിച്ചിരുന്ന അനേകം പിശാചുക്കൾ ക്രിസ്തുവിനോട് ഒരായിരം പന്നികളെ ഭക്ഷണത്തിനാ യിട്ടു ചോദിക്കയും ക്രിസ്തു അക്രമമായിട്ട് അപ്രകാരം കൊടുക്കുക യും, പിശാചുക്കൾ ആ പന്നികളെ സമുദ്രത്തിൽ മുക്കിക്കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. ആ പന്നികളുടെ ഉടയക്കാരന് എത്രയോ നഷ്ടം! നോക്കു വിൻ! ഇതും യേശുവിന്റെ ദേവത്വത്തിന് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണു പോലും.

ഒരിക്കൽ യേശുവിന് വിശന്നുബുദ്ധിമുട്ടിയപ്പോൾ ആയതിന് അറിഞ്ഞ് പഴം കൊടുക്കാത്തതുകൊണ്ട് അത്തിവൃക്ഷത്തെ ശപിച്ച് ഉണ ക്കിക്കളഞ്ഞു. ഹോ! ഇത് വലിയ അത്ഭുതംതന്നെ. പഴമില്ലാത്ത കാലത്ത് എങ്ങനെയാണ് കൊടുക്കുന്നത്? ഒരുവേള പഴം ഉള്ള സമയംതന്നെ ആയിരുന്നാലും അന്യന്മാർ ആവശ്യംപോലെ പറിച്ചുകൊള്ളുക അല്ലാതെ അതിനെ അറിഞ്ഞുതരുന്നതിലേക്കു മരത്തിനു കഴിയുമോ? അല്ലാതെയും മരങ്ങൾ വളർന്ന് അതാതുകാലങ്ങളിൽ പൂക്കുന്നതും കായ്ക്കുന്നതും പഴുക്കുന്നതും എല്ലാം ദൈവനിയമംപോലെ അല്ലയോ? അദ്ദേഹം ദൈവമെന്നു വരികിൽ പഴം കൊടുക്കാത്തതിനു കാരണം മറ്റാരുമല്ലല്ലോ. ആയതുകൊണ്ട് യേശു തന്നെത്തന്നെ ശപിച്ചുകൊള്ളു കയല്ലാതെ ഒരു ദോഷത്തിനും കാരണമാകാത്ത ആ വൃക്ഷത്തെ ശപി ച്ചത് എന്തിന്? എങ്കിലും അമ്പമ്പോ! അത്ര വലിയ വിശപ്പോ? ആ വിശ പ്പിനെ അടക്കുവാൻ കഴിയാത്തവനാണോ നാല്പതു ദിവസംവരെ ഉപ വസിച്ചത്? ഇതു ശുദ്ധമേ നുണതന്നെ. വിശപ്പിനെ അടക്കുവാൻ അദ്ദേ ഹത്തിനു ശക്തിയുണ്ട് എങ്കിലും, തന്റെ മഹിമയെ ശിഷ്യന്മാർക്കു കാണിക്കുന്നതിലേക്കു വേണ്ടിയായിരുന്നു ശപിച്ചത് എങ്കിൽ, പഴം കൊടുക്കാത്ത വൃക്ഷത്തിനെക്കൊണ്ട് അപ്പോൾത്തന്നെ കൊടുപ്പി ക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അതാണ് അധികം മഹിമ. എന്തെന്നാൽ തൽക്കാലം വിശപ്പ് അടങ്ങി തൃപ്തിപ്പെടുകയും ശിഷ്യന്മാർ വിശ്വസി ക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നല്ലോ. വേണമെന്നുള്ളത് ഒന്നും ചെയ്യുന്ന തിലേക്ക് യേശുവിന് അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഇദ്ദേഹം ആ സ്ഥിതിക്ക് ഒരു വേള നാല്പതു ജിവസം ഉപവസിച്ചു എന്നുവരികിലും ആയതു തന്റെ

മനസ്സോടുകൂടിയല്ലാ. പിന്നെയോ ഒരുത്തരും ഒന്നും കൊണ്ടുചെന്നു കൊടുക്കാതെയും തനിക്കുപോയി അന്വേഷിക്കുന്നതിന് പിശാച് വിട്ടയയ്ക്കാതെയും ഇരുന്നതുകൊണ്ട് കരുകരുത്ത പട്ടിണിയിൽ അകപ്പെട്ടുപോയതാകുന്നു.

ഇനി യേശു വെള്ളത്തിൽ നടന്നു എന്നു പറയുന്നത് പക്ഷേ, സത്യംതന്നെ ആയിരുന്നാലും, ആയത് ഒരു അതിശയമല്ല. ഇക്കാലത്ത് സാധാരണ മനുഷ്യർക്കു ചെയ്യത്തക്കതായ ജലസ്തംഭമെന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഒരു വിദ്യയാകുന്നു.

ഇനി ജാലവിദ്യക്കാരും വൈദ്യന്മാരും മെസ്മറിസക്കാരും ഇക്കാലങ്ങളിൽ ചെയ്യുന്നതായ ചില ചെറിയ വിശേഷങ്ങൾപോലെ യേശുവും ചെയ്തതായിട്ടു കാണുന്നുണ്ട്. അവകൾ നിസ്സാരങ്ങളാകയാൽ ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല.

യേശു മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിച്ചതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനെ ദൈവമെന്നു പറയാം. എങ്കിൽ ക്രിസ്തു മരിച്ചവരുടെ ഉയിർപ്പിൽ മുമ്പനായി എന്ന് (അപ്പോസ്തലർ നടപ്പുകൾ 26.അ. 23-വാ) അതുപോലെതന്നെ (വെളിപ്പാടു 1-അ. 5-വാ) പറകയാൽ, യേശു മറ്റൊരുത്തരെയും ജീവിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്നു നിശ്ചയമാകുന്നു. എങ്ങനെ എന്നാൽ ഇദ്ദേഹം വേറെ ഒരുത്തനെ ജീവിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്ക് ഇദ്ദേഹത്തിനാൽ ജീവിപ്പിക്കപ്പെട്ടവൻ മുമ്പൻ എന്നും ഇദ്ദേഹം പിമ്പൻ എന്നും വരുവാനേ പാടൊള്ളു. എന്തെന്നാൽ യേശു ഉയിർത്തതിന്റെ ശേഷം മറ്റൊരുത്തരെ ജീവിപ്പിച്ചു എന്നു പറയുന്നതിലേക്ക് ബൈബിൾ തീരെ സമ്മതിക്കാത്തതിലത്രേ. യേശു ജീവിച്ചവരിൽ ഒന്നാമൻ എന്നല്ലാതെ ജീവിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരിൽ ഒന്നാമനെന്നും പറഞ്ഞില്ലല്ലോ. എന്നാൽ,

ഏവൻ യേശുവിനാൽ ജീവിപ്പിക്കപ്പെട്ടു എന്നു പറയപ്പെടുന്നോ ആ അവൻ യേശുവിനാൽ ജീവിപ്പിക്കപ്പെട്ടവനായാലും താനേ ജീവിച്ചവൻകൂടിയാകുന്നു. ഇന്നലെ രാത്രി ഇടിവെട്ടി. അതുകേട്ട് ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു എന്ന് ഒരുവൻ പറയുമ്പോൾ ശബ്ദം ഹേതുവായിട്ടെങ്കിലും ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു എന്നു പറയുന്നതുപോലെ യേശുവിനാൽ ജീവിപ്പിക്കപ്പെട്ടവൻ താനേ ജീവിച്ചവനും ആകുന്നു.

ഇനി യേശു അന്യന്മാരാൽ ജീവിപ്പിക്കപ്പെടാതെ താനേ ജീവിച്ചവൻതന്നെ ആണോ? അല്ലല്ല. അദ്ദേഹവും ജീവിപ്പിക്കപ്പെട്ടവൻതന്നെ എന്ന് (റോമർ അ-15, 24-വാ.) ദൈവം ക്രിസ്തുവിനെ മരിച്ചവരിൽ നിന്നും എഴുപ്പി എന്നു (കൊരിന്തി. 15 അ. 12 മുതൽ 15 വരെ വാ.)

യേശു ഉയിർത്ത് എഴുന്നു എന്ന്, കാരണം കൂടാതെ പറഞ്ഞുംവച്ച് തൽക്ഷണംതന്നെ ദൈവത്താൽ എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് കാരണത്തോടുകൂടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

റോമാ. (4-അ. 24-വാ) യേശുവിനെ ജീവനോടെ എഴുപ്പിയവനെ വിശ്വസിക്ക എന്നും (അപ്പോസ്തലർ നടപ്പ് 3-അ. 5-വാ.) ദൈവം ക്രിസ്തുവിനെ മരിച്ചവരിൽനിന്നും എഴുപ്പി എന്നും (കൊരിന്തി. 15-അ. 12 മുതൽ 15 വരെ വാ.) യേശു ഉയർത്ത് എഴുന്നുവന്നു എന്ന് കാരണം കൂടാതെ പറഞ്ഞുവച്ച് തൽക്ഷണംതന്നെ ദൈവത്താൽ എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെട്ടു എന്നു കാരണത്തോടുകൂടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (റോമാ. 10-അ. 8, 10 വാക്യം) ദൈവം ക്രിസ്തുവിനെ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു എന്നു നിന്റെ ഹൃദയത്തോടെ വിശ്വസിച്ചാൽ നീ രക്ഷപെടുമെന്നു പരിഷ്കാരമായി പറയുന്നു. ആകയാൽ യേശു മരിച്ചുയർത്തവരിൽ ഒന്നാമനെന്ന് പ്രമാണവാക്യം ശരിയാണെന്നു വരികിൽ മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിച്ചു എന്നത് അബദ്ധംതന്നെ.

ഇനി യേശു ജനങ്ങളുടെ സകല പാപങ്ങൾക്കും ബലിയായിട്ട് മരിച്ചതുകൊണ്ട് ദൈവം എന്നു പറയാം എങ്കിൽ,

ഏതു ദൈവത്തിന് ആരാണ് യേശുവിനെ ബലിയായിട്ടു കൊടുത്തത്? കുറ്റം ചെയ്ത യേശുവിനെ യഹൂദന്മാർ പിടിച്ചു കൊന്നുകളഞ്ഞു. അല്ലാതെ ഒരിക്കലും ബലിയായതല്ല. അദ്ദേഹം കുറ്റക്കാരനല്ലാഞ്ഞു എങ്കിൽ യഹൂദന്മാർ കൊല്ലുകയും ഇല്ലായിരുന്നല്ലോ. അപ്പോൾ ബലിയും ഇല്ലല്ലോ.

അതുമല്ലാ പാപബലിയായിട്ടു മരിക്കുന്നതിലേക്കു മനസ്സോടുകൂടി അവതരിച്ചവനാണെങ്കിൽ താൻ നേരെ യഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ പരസ്യമാക്കാതെ ഗൂഢമായിട്ടു സഞ്ചരിച്ചതെന്തിന്? ഗൂഢമായിട്ടല്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ (യോഹന്നാൻ 11-അ. 57-വാ.) മഹാപുരോഹിതരും പരീസരും യേശു ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തെ ആരെങ്കിലും അറിഞ്ഞാൽ തെര്യപ്പെടുത്തണമെന്ന് ഉത്തരവുകൊടുത്ത് അന്വേഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തല്ലോ. എന്നിട്ടും കാണാതെ ഇരുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്? അതിനാൽ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഗൂഢമായിട്ടുതന്നെയാണ് സഞ്ചരിച്ചിരുന്നതെന്നു നിശ്ചയം. എന്നിട്ടും ഭയം മുഴുത്തുതകൊണ്ട് സമാധാനമില്ലാതെ അവിടം വിട്ട് വേറെ സ്ഥലത്ത് ഒളിച്ചുതാമസിക്കുകയും ചെയ്തല്ലോ. അത് എന്തിനായിട്ട്? അതങ്ങനെ വൃഥാ പൊയ്പോയെന്നല്ലാതെ ഭയപ്പെട്ടും ഒളിച്ചും അല്ലാ എങ്കിൽ (യോഹന്നാൻ 11-അ. 53, 54 വാ.) അന്നു മുതൽ അവർ യേശുവിനെ കൊല്ലുവാൻ ആലോചന ചെയ്തുകൊണ്ട്

വന്നതിനാൽ യേശു പ്രസിദ്ധമായിട്ട് യഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ സഞ്ചരിക്കാതെ അവിടംവിട്ടു മരുഭൂമിക്കരുകിൽ എപ്രായിം എന്ന നഗരത്തിലേക്ക് പിൻവാങ്ങി. അവിടെ ശിഷ്യന്മാരുമായി പാർത്തു എന്നും (യോഹന്നാൻ 8-അ. 58, 59 വാ.) യഹൂദന്മാർ കല്ലെറിയാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഒളിച്ചുപൊയ്ക്കളഞ്ഞെന്നും മലയുടെ വക്കിൽ കൊണ്ടുചെന്ന് തല കീഴായി താഴത്തു തള്ളുന്നതിനു യഹൂദന്മാർ ഭാവിച്ചപ്പോൾ ഒളിച്ചോടി എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്? അതു മറ്റുള്ള രക്തസാക്ഷികളെപ്പോലെ വേഗത്തിലോ ചില ആളുകൾ മാത്രം അറികയോ കഷ്ടപ്പെട്ടാൽ പോരാ തങ്ങൾക്ക് ഒരു രക്ഷിതാവ് വന്ന് കഷ്ടം അനുഭവിച്ചു മരിച്ചത് ലോകം അറിഞ്ഞില്ലെന്ന് ന്യായവിധിനാളിൽ ഒഴിവുകഴിവു പറയാതിരിപ്പാൻ പ്രസിദ്ധമായി കഷ്ടപ്പെടേണ്ടതാകയാൽ ഇസ്രായേല്യർ എല്ലാവരുംകൂടി വരുന്ന വലിയ പെരുന്നാളായ പെസഹാ ഉത്സവത്തിൽ പുറജാതികളും കാൺകെത്തന്നെ ആകാവൂ എന്നു പിതാവിനാൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടും പുത്രനാൽ സമ്മതിക്കപ്പെട്ടും ഇരുന്നതായ ആ സമയം വരുന്നതിനുംമുമ്പെ കഷ്ടപ്പെടുന്നതിനു മനസ്സില്ലാഞ്ഞിട്ടായിരുന്നു ഒളിച്ചിരുന്നത് എങ്കിൽ, ഇതിലേക്ക് വാക്യപ്രമാണം ഉണ്ടോ, ഇല്ലല്ലോ. അതും ഇരിക്കട്ടെ. നിങ്ങൾ പറയുന്ന പ്രകാരം യേശുവിന്റെ കഷ്ടപ്പാട് ലോകം ആസകലം അറിയണമെന്ന് പിതാവിന് നിർബന്ധമായി ഉണ്ടായ അഭിപ്രായപ്രകാരംതന്നെ എല്ലാവരും ആ കഷ്ടപ്പാടിനെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞോ? ഇപ്പോൾ അറിയുന്നോ? ഇനി അറിയുമോ? അനേകഖണ്ഡങ്ങളിൽ അനേക ജനങ്ങൾ യേശുവിന്റെ പേരുപോലും കേട്ടറിയുന്നതിനു മുമ്പേ മരിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ എത്രയോ മരിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഇനിയെത്രയോ മരിച്ചുപോകുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് പിതാവിന് ഇതിനെപ്പറ്റി യാതൊരു അഭിപ്രായവും ഇല്ലായിരുന്നു. ഉണ്ടായിരിന്നെങ്കിൽ ആയത് തെറ്റിപ്പോയിരിക്കയാൽ പിതാവിന്റെ മറ്റുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളും ഫലിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ പാടില്ല. ആ ദിക്കിലുള്ള ജനങ്ങളെല്ലാവരും അറിയണമെന്നേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എങ്കിൽ പിന്നെയെന്താണ് നിങ്ങൾ മറ്റുള്ള ദേശങ്ങളിലും ഈ മതത്തെ കൊണ്ടുനടന്നു കാലക്ഷേപം ചെയ്യുന്നത്? അല്ലാതെയും പിതാവിനാൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട നേരത്തിൽ അല്ലാതെ അതിനു മുമ്പേ കഷ്ടപ്പെടുവാൻ മനസ്സില്ലെന്ന് പറഞ്ഞതിനാൽ യേശുപിതാവ് നിർബന്ധിച്ച് നിശ്ചയിച്ചതുകൊണ്ട് മാത്രമാണ് കഷ്ടം അനുഭവിച്ചതെന്നും തന്റെ സ്വന്തമനസ്സു കഷ്ടപ്പെടുന്നതിലേക്ക് അല്പവും ഇല്ലായിരുന്നു എന്നും പിതാവിന്റെ നിർബന്ധം അല്ലെങ്കിൽ അപ്പോഴും കഷ്ടപ്പെടുകയില്ലാഞ്ഞു എന്നും ഉള്ളതു വെളിവാകുന്നു.

ഇനിയും പിതാവിനാൽ ഒരുസമയം കുറിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ, അതുപോലെയും ആ സമയത്തും അല്ലാതെ തനിക്ക് കഷ്ടപ്പാടു വന്നുകൂടല്ലോ. വരികയുമില്ലല്ലോ. പിന്നെയെന്തിനാണ് മുമ്പിൽ ക്കൂട്ടി ഒളിച്ചത്? പിതാവിനാൽ ഇങ്ങനെ കുറിക്കപ്പെട്ട വിവരം അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഒളിച്ചതെങ്കിൽ, അറിഞ്ഞിരിക്കാത്തപ്പോഴേ അതിന് താൻ സമ്മതിച്ചും ഇരിക്കയില്ല. അപ്പോൾ ഈ കഷ്ടപ്പാട് മനുഷ്യർക്കു വേണ്ടിയും തന്റെ മനസ്സോടുകൂടിയും അല്ല, തന്റെ തലേലെഴുത്തുകൊണ്ട് വന്നതാണെന്നു നിശ്ചയമാകുന്നു.

അങ്ങനെയല്ല, പിതാവിനാൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമേ അറിഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ. ആയത് ഇന്ന സമയമാണെന്നുള്ളത് അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാകുന്നു ഒളിച്ചതെങ്കിൽ, സമയം നിശ്ചയമില്ലെന്ന് വരികിൽ, ഒളിച്ചതിന് കാരണം ഭയമല്ലാതെ വേറെ ഒന്നും അല്ലെന്നു വരും അതും ഇരിക്കട്ടെ. [5]കടശിയിൽ പിടികൂടിയ ദിവസം തന്നെയാണ് പിതാവിനാൽ കുറിക്കപ്പെട്ട ദിവസമെന്ന് അതിനു മുമ്പിൽ അറിഞ്ഞിരിക്കാൻ ഇടയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അന്നും താൻ ഒളിച്ചുകളയേണ്ടതല്ലായിരുന്നോ? അങ്ങനെ ചെയ്യാതെ നേരേ നിന്നുകൊടുത്തു എന്നു കാണുന്നല്ലോ. അതെന്താണ്? അതിനുമുമ്പേ ചിലരുടെ അടുക്കൽനിന്ന് പെട്ടെന്ന് മറഞ്ഞുകളഞ്ഞിട്ടുള്ള ദിവ്യശക്തി അപ്പോൾ എവിടെപ്പോയിരുന്നു? പിതൃസങ്കല്പപ്രകാരം എന്നുള്ള കാരണം ഇവിടെ ഒരുവിധവും ചേരാത്തതുകൊണ്ട് അതു ഹേതു ആയിട്ടാണ് മുമ്പ് ഒളിച്ചുകളഞ്ഞതും പിന്നെ നേരെനിന്നുകൊടുത്തതും എന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതിലേക്കു പാടില്ല. ശത്രുക്കളുടെ കൈക്കുള്ളിൽ അകപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് ഓടിമറഞ്ഞു രക്ഷപെട്ടുകൊള്ളുവാൻ അപ്പോൾ പാടില്ലാതെ വന്നതിനാലത്രെ നിന്നുകൊടുത്തത്. അല്ലാതെ അവിടെ എന്തു ചെയ്യുവാൻ കഴിയും? അതിനാൽ യഹോവ അപ്പോൾ യേശുവിനെ പാപബലിക്കായിട്ട് നിശ്ചയിക്കുകയോ ആയത് ഇന്ന സമയത്തെന്നു തീരുമാനിക്കുകയോ, യേശു അതിനെ അറിയുകയോ സമ്മതിക്കുകയോ ഒന്നുംതന്നെ ചെയ്തിട്ടുള്ളതല്ലെന്ന് നിശ്ചയം.

ആകെപ്പാടെ പിതാവ് തന്നെക്കുറിച്ച് ഇന്നപോലെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ആ സ്ഥിതിക്ക് അപ്രകാരമേ ഭവിക്കൂ എന്നും ഉള്ള ഒരറിവും വിശ്വാസവും യേശുവിനുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ നിശ്ചയമായിട്ടും ഒളിച്ചുനടക്കുകയില്ലായിരുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം യേശുവിനെ കാണിച്ചുകൊടുത്ത യഹൂദാവിനെ അനുഗ്രഹിക്കാതിരുന്നതും (മത്തായി 26–അ. 24 –വാ.) മനുഷ്യപുത്രനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യനു ഹാ കഷ്ടം! ആ മനുഷ്യൻ ജനിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവനുകൊള്ളാമായിരുന്നു എന്നിങ്ങനെ

യേശു ശാപമിട്ടതും എന്തിനായിട്ട്? യഹൂദയുടെ ഈ ദ്രോഹപ്രവൃത്തി യെപ്പറ്റി അവൻ ശാസിക്കപ്പെട്ടില്ലെന്നു വരാതെയിരിപ്പാൻവേണ്ടി ആയ തിനെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു കൊടുത്തതാണ് എങ്കിൽ,

അപ്രകാരം ഒരു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കലായ ശാപം മനസ്സില്ലാത്ത തന്നെ ഇങ്ങനെ നിർബന്ധിച്ച് അകപ്പെടുത്തിയവനും ഇതിലേക്ക് എല്ലാം കാര ണഭൂതനുമായ പിതാവിന്നു കൊടുക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്യാ ത്തതുകൊണ്ട് ഇത് ശരിയായ ശാസനയല്ല. വ്യസനംകൊണ്ടുള്ള ശാപം തന്നെയാണ്.

സകലവും അറിയുന്ന തന്റെ ദൈവസ്വഭാവപ്രകാരം യഹൂദയുടെ ദ്രോഹത്തെ താൻ ആദ്യമേ വെളിപ്പെടുത്തുവാനായിട്ടാണ് ശപിച്ചതെ ങ്കിൽ ഇവനെ ദ്രോഹിയെന്ന് ആദ്യമേ അറിയാതെ അപ്പോസ്തലന്മാ രിൽ ഒരുവനായിട്ട് സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ടുതന്നെ യേശുവിനു മുമ്പിൽകൂ ട്ടിയുള്ള അറിവില്ലായിരുന്നു എന്നു നിശ്ചയമാകുന്നു. അതല്ല താൻ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ ആ ദ്രോഹത്തെ താൻ ചെയ്യിച്ചതായിട്ടല്ലേ വരൂ? ആ മുറയ്ക്ക് കൂടിയേ തീരൂ എങ്കിൽ തന്നെ യും, പ്രധാനകാരണക്കാരനായ യഹോവയെയും അല്ലയോ ശപിച്ചു കൊള്ളേണ്ടത്? അതുകൊണ്ട് ഈ സമാധാനവും യഹൂദായെ മാത്രം ദ്രോഹി എന്നു പറയുന്നതും ചേരുന്നില്ല.

എല്ലാംകൂടി അടത്തു മുറുകി വന്നപ്പോൾ മറ്റു ചിലരെപ്പോലെ യേശുവും അറിഞ്ഞിരിക്കുമെന്നല്ലാതെ മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞിരുന്നു എന്നു പറയുന്നതു കള്ളമാകുന്നു.

ഇനിയും യേശുവിന്റെ കഷ്ടതയ്ക്ക് കാരണം യഹൂദാവിന്റെ കാട്ടി ക്കൊടുക്കലോ പിതാവിന്റെ നിശ്ചയിക്കലോ അതോ രണ്ടും കൂടിയോ? യഹൂദാവിന്റെ കാട്ടിക്കൊടുക്കലാണെങ്കിൽ പാപബലിയല്ലെന്നു നിശ്ചയം. പിതാവിന്റെ നിശ്ചയിക്കലാണെങ്കിൽ അതിന് അനുകൂലമായ കാണിച്ചുകൊടുക്കലിനെ ചെയ്ത യഹൂദാവിനെ ഒരിക്കലും ദ്രോഹി യാണെന്നു പറകയും നരകത്തിൽ തള്ളുകയും ചെയ്തുകൂടാ. രണ്ടും കൂടി ആണെങ്കിൽ ഒന്നു ഗുണമെന്നും ഒന്നു ദോഷമെന്നും പറയുന്നത് വലിയ അന്യായമാണ്. അതിനാൽ ഭയപ്പെട്ട് ഒളിച്ചുനടന്ന തന്നെ കാണി ച്ചുകൊടുത്തതിലുണ്ടായ സങ്കടംകൊണ്ട് മനസ്സെരിഞ്ഞു ശപിച്ചതുത ന്നെയാണ്. ഈ ന്യായങ്ങളെക്കൊണ്ട് ക്രിസ്തു പാപബലിയായിട്ടല്ലാ മരിച്ചതെന്നു തെളിയുന്നു.

ഇതിനു മുൻപിൽ യേശു മരിച്ചതിന്റെ ശേഷം ദൈവത്താൽ ജീവി ക്കപ്പെട്ടതല്ലാതെ താനേ ജീവിച്ചല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇപ്പോൾ

ദൈവവും ജീവിപ്പിച്ചില്ല എന്നും മരിച്ചവൻ മരിച്ചവൻതന്നെ എന്നും സ്ഥാപിക്കാം (1 കൊരിന്തിയർ 15-അ. 17-വാ) ക്രിസ്തു എഴുന്നേറ്റില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം വൃഥാ ആയിരിക്കുമെന്ന് പൗലോസ് പറയുന്നു. ക്രിസ്ത്യന്മാരുടെ വിശ്വാസത്തിനു ക്രിസ്തു ഉയിർത്തെഴുന്നു എന്നുള്ളത് മുഖ്യകാരണമായിരിക്കയാൽ ആ വിഷയത്തെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം ഒരു പുസ്തകം എഴുതിവരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആയതിനെ ഇവിടെ ചുരുക്കി പറയുന്നു. യേശു ഉയിർത്തെഴുന്നോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് വിചാരിക്കണമെങ്കിൽ അപ്പോഴുണ്ടായിരുന്നവരിൽ ആരെങ്കിലും കണ്ടിട്ടുണ്ടോ എന്ന് നോക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. അപ്പോഴിരുന്ന യഹൂദന്മാരെല്ലാവരും ക്രിസ്തു ഉയിർത്തെഴുന്നു എന്ന് ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നത് ശുദ്ധമേ അസത്യമാണെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞുവരുന്നതിനെ ക്രിസ്തുവിന് സാധകമായി പറയുന്ന ബൈബിൾകൊണ്ടു നോക്കാം. ബൈബിളാചാര്യന്മാരിൽ ഒരുത്തരും യേശു ഉയിർത്തെഴുന്നതിനെ നേരെ കണ്ടതായി പറയുന്നില്ല പിന്നെയോ? അവൻ കണ്ടു, ഇവൾ കണ്ടു എന്നെല്ലാം അന്യന്മാരുടെ മേൽ പഴി ചുമത്തുന്നേയുള്ളൂ. ഹോ! ശരിതന്നെ, അവർ കാണാത്തതിനെ എങ്ങനെയാണ് കണ്ടതായിട്ടു പറയുന്നത്? (മത്തായി 28-അ. 17-വാ) പതിനൊന്നു ശിഷ്യന്മാരും യേശുവിനെ ഗലീലിയായിൽ കണ്ടു വന്ദിച്ചു. എന്നാൽ ചിലർ സന്ദേഹപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഈ പതിനൊന്നു പേരിൽ മത്തായിയും ഒരുവനാണ്, ഇയാൾ സന്ദേഹപ്പെട്ടവരിൽ ഒരുത്തൻതന്നെയോ അല്ലയോ എന്നറിയുന്നില്ല. ഇയാൾ വാസ്തവത്തിൽ കണ്ടിരുന്നു എങ്കിൽ താൻ കണ്ടു എന്ന് എന്തുകൊണ്ടു പറഞ്ഞുകൂടാ? അതിനാൽ ഇയാളും സന്ദേഹിച്ചവരിൽ ഒരുവൻതന്നെയാണ്. എന്നാൽ ചില ശിഷ്യന്മാരെങ്കിലും സംശയിപ്പാൻ എന്ത്? കണ്ടത് യേശുവിനെ അല്ലയോ? വളരെനാൾ ശുശ്രൂഷയും ചെയ്തുകൊണ്ട് യേശുവിനോടുകൂടി സഞ്ചരിച്ച പ്രധാന ശിഷ്യന്മാരുപോലും സംശയിച്ചും വിശ്വസിക്കാതെയും ഇരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് 1890 സംവത്സരത്തിനു മുമ്പ് ക്രിസ്തു ഉയിർത്തെഴുന്നു എന്നു പറയുന്നതിനെ നാം എങ്ങനെയാണ് വിശ്വസിക്കുന്നത്? അല്ലാതേയും, യേശു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്നു പറഞ്ഞവരായ മത്തായി, മർക്കോസ്, ലൂക്കോസ്, യോഹന്നാൻ ഇവർ നാലുപേരും അന്യോന്യവിരോധമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിനെ ചുരുക്കി കാണിക്കാം! (യോഹന്നാൻ) പ്രഭാതകാലത്ത് ഇരുട്ടുള്ളപ്പോൾ മഗ്ദലൂർ മറിയാൾ (ഒരുത്തി) യേശുവിന്റെ കല്ലറയ്ക്കു പോയി (മത്തായി) ഉഷസ്സിന് മഗ്ദലൂർമറിയാളും വേറെ മറിയാളും (രണ്ടുപേർ) കല്ലറയ്ക്കു പോയി (മർക്കോസ്) അതികാലത്ത് സൂര്യോദയത്തിങ്കൽ മഗ്ദലൂർമറിയാളും യാക്കൂബിന്റെ അമ്മയായ മറിയാളും

സാളമേ എന്നവളും (മൂന്നുപേർ) കല്ലറയ്ക്കുപോയി (ലൂക്കോസ്) എത്രയും പ്രഭാതത്തിൽ മഗ്ദലൂർ മറിയാളും വേറെ സ്ത്രീകളും (പലർ) കല്ലറയ്ക്കു പോയി (മത്തായി) യേശുവിന്റെ കല്ലറയിന്മേൽ കല്ലിരിക്കുന്നതായിട്ടു ടി. സ്ത്രീകൾ കണ്ടു. അപ്പോൾ ദൈവദൂതൻ വാതിലിലിരുന്ന കല്ലിനെ മറിച്ച് തള്ളിയും വച്ച് അതിന്മേൽ ഇരുന്നു (മർക്കോസ്) സ്ത്രീകൾ കണ്ടപ്പോൾ കല്ലറയിന്മേൽ കല്ലില്ലായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഒരു യുവാവ് (ദേവദൂതനല്ല) കല്ലിന്മേലിരിക്കുന്നതിനെ കണ്ടു. (മർക്കോസ്) രണ്ടു മനുഷ്യർ നിൽക്കുന്നതിനെ അവർ കണ്ടു. ഇവിടെ മത്തായി മർക്കോസുകൾ പറഞ്ഞ ദേവദൂതനെയോ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ ഇരുന്നതിനെയോ ഇവർ കണ്ടില്ല. (യോഹന്നാൻ) സ്ത്രീകൾ രണ്ട് ദൂതന്മാരെ ഇരുന്നതായിട്ട് കണ്ടു. മത്തായി പറഞ്ഞ ഒരു ദേവദൂതനെയോ മർക്കോസ് പറഞ്ഞ ഇരുന്നിരുന്ന യുവാവിനെയോ ലൂക്കോസ് പറഞ്ഞ നിന്നിരുന്നവരായ രണ്ടു മനുഷ്യരെയോ സ്ത്രീകൾ കണ്ടില്ല. (ലൂക്കോസ്) പിന്നെ സ്ത്രീകൾ ഈ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞു (മർക്കോസ് 16.അ. 8-വാ.) സ്ത്രീകൾ ഭയന്ന് ഒരുത്തരോടും പറഞ്ഞില്ല (മത്തായി 27-9) സ്ത്രീകൾ ശിഷ്യന്മാരെ അറിയിക്കാൻ പോകുമ്പോൾ യേശുവിനെ കണ്ടില്ല (മത്തായി) മഗ്ദലൂർമറിയാൾ യേശുവിനെ കണ്ട ഉടനെ യേശുവിന്റെ കാലിനെ തൊട്ടു വണങ്ങി (യോഹന്നാൻ 20-അ. 15, 17-വാ.) മഗ്ദലൂർ മറിയാൾ യേശുവിനെ തൊട്ടില്ല (യോഹന്നാൻ) യേശുവാണെന്ന് മനസ്സിലായില്ല (യോഹന്നാൻ) ആദ്യം മഗ്ദലൂർമറിയാൾക്ക് കാണപ്പെട്ടു (മത്തായി) യേശു സ്ത്രീകൾക്ക് ആദ്യം കാണപ്പെട്ടു (ലൂക്കോസ് 24അ. 50, 51-വാ) യേശു ബെത്തനെയിൽനിന്നും സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് പോയി (അപ്പോസ്തലർ 1 അ. 9-12 വാ.) ക്രിസ്തു ഒലിവാ എന്ന മലയിൽനിന്നും സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോയി (ലൂക്കോസ് 24-അ. 33-36, 37-വാ) (യോഹന്നാൻ 20-അ. 19-വാ) യേശുവിന്റെ പതിനൊന്നു ശിഷ്യന്മാർക്കും ജറുസലേമിൽവച്ച് ആദ്യപ്രാവശ്യം ദർശനം ഉണ്ടായി. (മത്തായി 28-അ. 16, 17-വാ.) പതിനൊന്നു ശിഷ്യന്മാർക്കും ഗലീലായിൽവച്ച് യേശു ആദ്യപ്രാവശ്യം കാണപ്പെട്ടു (മത്തായി 12-അ. 40-വാ.) യേശു കല്ലറയിൽ മൂന്ന് പകലും മൂന്ന് രാവും ഇരിക്കും (എന്ന് യേശു) പറഞ്ഞു. (മാർക്കോസ് 14-അ. 25-42, 44-45, 46-വാ.) യേശു കല്ലറയിൽ ഒരു പകലും രണ്ട് രാവും ഇരുന്നു. ടി. നാലുപേരും പരസ്പരം വിരുദ്ധങ്ങളായി ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കകൊണ്ട് ഒരിക്കലും വിശ്വസിക്കത്തക്കവയല്ല. ഇപ്രകാരം കൈവിട്ടുകളഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക് വേറെ ഇനി എന്തൊന്നാണ് ഇതിലേക്ക് ആധാരമായിട്ടുള്ളത്?

അവർ നാലുപേരും ഇപ്രകാരം വിരുദ്ധങ്ങളായിട്ടു പറഞ്ഞു എന്നു വരികിലും അവരിൽ ഒരുത്തനെങ്കിലും ക്രിസ്തു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റില്ലാ

എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? ഇല്ലല്ലോ എന്ന് ചില ക്രിസ്ത്യന്മാർ പറയുന്നു എങ്കിൽ ഇതിലേക്ക് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം പറയാം, കേൾപ്പിൻ. തിരുവനന്ത പുരത്ത് അട്ടക്കുളങ്ങരെ ഷാപ്പിൽ കട്ടിലിന്മേൽ കാലത്ത് 6 മണി മുതൽ വൈകിട്ട് 6 മണി വരെ ഒരു വെളുത്ത കാക്ക ഇരുന്നു എന്ന് ഒരുവനും, ആ കാക്കതന്നെ ആ സമയത്തു വെമ്പായത്തു കുറുപ്പിന്റെ വീട്ടിൽ കിടക്കയിൽ ഇരുന്നതായിട്ട് മറ്റൊരുത്തനും, ആ സമയത്തുതന്നെ ആ കാക്ക ശംഖുമുഖത്ത് കൊട്ടാരത്തിൽ ഇരുന്നതായിട്ട് മൂന്നാമതൊരു ത്തനും, ആ കാക്ക ആ സമയത്തുതന്നെ കൊട്ടാരക്കര ക്ഷേത്രത്തിൽ ഇരുന്നതായിട്ട് ഒരുത്തനും പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ അതിനെ കേൾക്കു ന്നവർ ഇവരിൽ ആരും വെള്ളക്കാക്ക ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞില്ലല്ലോ, ആയ തുകൊണ്ട് വെള്ളക്കാക്ക ഉണ്ടായിരുന്നതുതന്നെ എന്ന് നിരൂപിക്കുമോ? പരിഹസിക്കുമോ? പരിഹസിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. മേൽക്കാണിച്ച ന്യായ ങ്ങളെക്കൊണ്ട് പിശാചിനെ ജയിച്ചു എന്നുള്ളതുമുതൽ മരിച്ചുയർത്തു എന്നുള്ളതുവരെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവയിൽ ഒരത്ഭുതവും യേശുവിനാൽ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന് തെളിവാകുന്നു.

ഇത്രയുമുല്ല, കടശിയിൽ യേശുവിനെ പിടിച്ചിരുന്നവർ അവനെ പരിഹസിച്ച് തല്ലി, കണ്ണ് മൂടിക്കെട്ടി, മുഖത്ത് അടിച്ചേച്ച് നിന്നെ അടി ച്ചവൻ ആരെന്നു ചോദിച്ചതിന്റെ ശേഷം യേശുവിനു പറയാൻ കഴി ഞ്ഞില്ല. ഏരോദേസുരാജാവ് യേശുവിനെ കണ്ടു വളരെ സന്തോഷ ത്തോടുകൂടി വല്ലതും ഒരത്ഭുദം ചെയ്തു കാണിപ്പാൻ പറഞ്ഞിട്ട് അതിനും കഴിഞ്ഞില്ല. എന്നിട്ടാണ് തൂക്കിലിടുവാൻ നിയമിച്ചത്. മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും മൂപ്പന്മാരും ഇവൻ ഇസ്രായേൽ രാജാവെങ്കിൽ കുരിശിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവരട്ടെ എന്നാൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വ സിക്കും എന്നു പറഞ്ഞിട്ടും താൻ പ്രേതംപോലെ നിന്നതല്ലേ ഉള്ളൂ? കല്ലേറു കൊള്ളുമെന്നു തോന്നിയപ്പോഴും മലവക്കിൽനിന്നു തള്ളപ്പെ ടാൻനേരത്തും ശിഷ്യന്മാരോടു സമാധാനം പറഞ്ഞേച്ചു ഭയന്ന് ഒളി ച്ചോടിയതിനെ ദിവ്യശക്തികൊണ്ടു മറഞ്ഞുകളഞ്ഞതാണെന്നല്ലയോ നിങ്ങൾ പറയുന്നത്. എന്നാൽ ആ ദിവ്യശക്തി ഈ സമയത്ത് എവി ടെപ്പോയി? യേശുവിന് ഒളിച്ചുള്ള സഞ്ചാരം പതിവായിരുന്നു. ചില പ്പോൾ ശത്രുക്കൾ വല്ലവരും പിടികൂടിയാലും വല്ലവിധവും ആൾക്കൂട്ട ത്തിൽ പതുങ്ങി ഒളിച്ചോടുക പലപ്പോഴും ഉണ്ടായതിനാൽ ഒരിയ്ക്കൽ അവർ വളരെ താത്പര്യപ്പെട്ടു പിടികൂടി. അപ്പോഴകപ്പെട്ടുംപോയി. അങ്ങനെ അകപ്പെട്ട ദിവസം പിതാവിനാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട ദിവസമാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ഈ സ്ഥിതിക്ക് സകല

പേർക്കും ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും ഉണ്ടെന്നും ദൈവമാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളാമല്ലോ.

ആകട്ടെ, മേൽപ്പറഞ്ഞ അത്ഭുതങ്ങളെല്ലാം യേശു ചെയ്തതായിട്ട് നോക്കാം. എന്നാലും ദൈവമെന്നു പറയാൻ പാടില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മോശ, യേശുവാ, ഏലീശാ, എലിയാ മുതലായവരും ഇതുപോലെതന്നെ അനേകം അത്ഭുതങ്ങളെ ചെയ്തതായിട്ടും (പുറപ്പാടുപുസ്തകം 7-ഉം, 8-ഉം അദ്ധ്യായം) നിങ്ങളുടെ ബൈബിളിൽ ഘോഷിക്കയാൽ അവരേയും പ്രത്യേകം ദൈവമെന്നു പറയേണ്ടതായിട്ടുവരും. അതുകൊണ്ടത്രേ,

അല്ലാതെയും (മത്തായി 17 അ 20 വാ) ഒരു കടുകുമണിയോളം മാത്രം നിങ്ങൾക്കു വിശ്വാസമുണ്ടായാൽ ഈ മലയോട് ഇവിടെ നിന്ന് അവിടേക്ക് വാങ്ങിപ്പോകയെന്ന് (നീങ്ങിപ്പോയെന്ന്) പറയാം. വാങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്യും. അത്രയുമല്ല നിങ്ങൾക്ക് കഴിയാത്തത് ഒന്നും ഉണ്ടാകയില്ല. (ടി-22 വാ. യോഹന്നാൻ 14 അ) ഉപവസിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവർക്കും ദൈവത്തിൽ വിശ്വാസമുള്ള എല്ലാവർക്കും വലിയ അത്ഭുതങ്ങളെ ചെയ്വാൻ കഴിയുമെന്നും (പുറപ്പാടുപുസ്തകം 7, 8 അദ്ധ്യായം) ദൈവത്തിന്റെ മഹിമയിനാൽ മോശ മുതൽപേരെ ഈജിപ്ത് ദേശത്ത് പറവോ എന്ന രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു കോലിനെ പാമ്പാക്കൽ, വെള്ളത്തെ രക്തമാക്കൽ, തവള ഉണ്ടാക്കൽ മുതലായ അത്ഭുതങ്ങളെ ചെയ്തപ്പോൾ രാജസമീപത്തുണ്ടായിരുന്നവരും ദൈവ ശത്രുക്കളും ശൂന്യക്കാരുമായ മാന്ത്രികന്മാർ ഇതുകൾക്കു തുല്യമായും അധികമായും ചെയ്തു എന്നു കാണുന്നു. ഇതുകളാൽ ദൈവം അല്ലാത്തവർക്കും വിശ്വാസമില്ലാത്ത ദൈവശത്രുക്കൾക്കും അത്ഭുതങ്ങളെ ചെയ്യുവാൻ കഴിയുമെന്നുള്ളതു സ്പഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.

പിന്നെയും (മത്തായി 24-അ. 24-വാ.) കള്ളക്രിസ്തുക്കളും കള്ള ദീർഘദർശിമാരും വന്നുകഴിയുന്നതായിരുന്നാൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരെയും വഞ്ചിപ്പാൻതക്കവണ്ണം വലുതായിട്ടുള്ള അടയാളങ്ങളെയും അത്ഭുതങ്ങളെയും കാട്ടും. ഇതിനാൽ ഒരുവൻ അത്ഭുതങ്ങളെ ചെയ്താൽ അവനെ ദൈവമെന്നു വിശ്വസിച്ചുപോകരുത്. എന്നു മാത്രമല്ല ദൈവഭക്തനാണെന്നെങ്കിലും വിചാരിക്കുന്നതിലേക്ക് മാർഗ്ഗവും ദൈവശത്രുവാണെന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതിലേക്ക് യാതൊരു വിരോധവും ഇല്ലെന്നും ഉറപ്പാക്കാവുന്നതാണ്. എങ്ങനെ വിചാരിച്ചാലും യേശുവിനെ ദൈവമെന്നു പറയുന്നതിലേക്ക് കടുകോളവും ന്യായം കാണുന്നില്ലാ.

ഇപ്രകാരം മരിച്ചുപോയ യേശു ഉയിർത്തെഴുന്നില്ലെന്ന് അനേകം പ്രബലന്യായങ്ങളെക്കൊണ്ടു സ്ഥാപിച്ചു. ഇനി മരിച്ചതിന്റെ ശേഷം

ഏത് സ്ഥിതിയിൽ ആയിരിക്കാം എന്നുള്ളതിനെ ബൈബിളിലെ ന്യായങ്ങളെക്കൊണ്ടുതന്നെ ചിന്തിച്ചുനോക്കാം.

പാപികൾക്കെല്ലാവർക്കും നരകമാകുന്നു നിത്യവാസസ്ഥലം. എന്നാൽ യേശുവാകട്ടെ എല്ലാവരുടെയും സകലപാപങ്ങളെയും ഏറ്റുപോയതുകൊണ്ട് എല്ലാപേരെക്കാളും മഹാപാപിയും അതുഹേതുവായിട്ട് [6]തിടിനെന്നു നരകത്തിൽ പോയി വീഴുന്നതിലേക്കു മാത്രമല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനും യോഗ്യത ഇല്ലാത്തവനും ആകുന്നു. ആയതുകൊണ്ട് യേശു നരകത്തിൽതന്നെ പതിച്ചിരിക്കുമെന്ന് ഉറപ്പായിട്ടു നിശ്ചയിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നു തന്നെയുമല്ല ഇതിന്നനുസരണമായിട്ടു ക്രിസ്തു മരിച്ചതിന്റെ ശേഷം പാതാളത്തിൽ ഇറങ്ങി എന്നുംകൂടി അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് സന്ദേഹമില്ലാ. ക്രിസ്തു നരകത്തിൽതന്നെ പോയിരിക്കുന്നു എന്നു തീർച്ചയായിരിക്കുന്നു.

ഇനിയും നരകത്തിൽ പോയവർക്ക് തിരിച്ചു കരേറ്റമില്ലെന്നു നിങ്ങൾതന്നെ സിദ്ധാന്തമായിട്ടു പറയുന്നതുകൊണ്ട് നരകത്തിൽ പോയവനായ യേശുവും അപ്രകാരംതന്നെ മടങ്ങി കരേറീട്ടില്ലെന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതിനേ ന്യായമുള്ളു. ഇതിലേക്ക് അനുകൂലമായിട്ട് (യോഹന്നാൻ 20-അ. 17-വാ.) എന്റെ പിതാവിന്റെ അടുക്കലേക്ക് ഇതുവരെയും കരേറി പോയിട്ടില്ലാ എന്നിങ്ങനെ പ്രമാണവും സിദ്ധിച്ചിരിക്കയാൽ സംശയമില്ലാ. മോക്ഷത്തിൽ പോയിട്ടില്ലെന്നും കൂടി തീർച്ചയായി. അപ്പോൾ മോക്ഷത്തിൽ വ്യാപിക്കാത്ത സ്ഥിതിക്കും എങ്ങും വ്യാപിച്ചിരുന്നു എന്നും പറയാനും പാടില്ല. അതുകൊണ്ട് തന്റെ യോഗ്യതയ്ക്കു തക്കവണ്ണം ചെന്നുചേർന്ന സ്ഥാനവും ആരായാലും ശരി ചെന്നകപ്പെട്ടവർക്ക് ഒരുകാലത്തും മോചനമില്ലാത്ത സ്ഥലവും ആയ നിത്യനരകത്തിൽത്തന്നെ അടങ്ങിക്കിടക്കുന്നു എന്നല്ലാതെ വേറെ ഒരു വിധത്തിലും പറയുന്നതിലേക്ക് ശ്രുതിയും യുക്തിയും അനുഭവവും ഒന്നുംതന്നെ ഇല്ലാ.

ആകയാൽ, (യോഹ. 20 അ. 28-വാ.) (മത്തായി 1-അ. 23-വാ.) നമ്മോടുകൂടെയുള്ള ദൈവം (എബ്ര 1-അ. 8-വാ.) നിത്യസിംഹാസനസ്ഥനായ ദൈവം (റോമ. 9-അ. 5-വാ.) എന്നേക്കും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനായി സർവ്വത്തിന്മേലും ദൈവമായവൻ. (യഹൂദ. 25-അ. തിമോ. 1-അ. 17-വാ.) നമ്മുടെ രക്ഷിതാവാകുന്ന ഏകജ്ഞാനിയായ ദൈവം, (തീമോ. 6 അ. 14-16 വരെ വാ.) ധന്യനായ ഏകാധിപതിയും രാജാധിരാജാവും കർത്താധികർത്താവും, (1 യോഹ. 3-അ. 16-വാ.) നമുക്കു

വേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ വച്ച ദൈവം, (അപ്പോ. നടപ്പ്. 20-അ. 28-വാ.) നമ്മെ സ്വന്തരക്തത്താൽ സമ്പാദിച്ച ദൈവം. (തീത്തു. 2-അ. 14-വാ.) മഹാദൈവം (തീമോ. 3-അ. 16-വാ.) ജഡത്തിൽ വെളിപ്പെട്ട ദൈവം (1 യോഹ. 5-അ. 2-വാ.) സത്യദൈവം (എശായ 9-അ. 6-വാ.) ശക്തിയുള്ള ദൈവം (യോഹ. 1-അ. 1-വാ.) വചനമാകുന്ന ദൈവം (വെളി. 17-അ. 14-വാ.) കർത്താധികർത്താവ് (ലൂക്കാ. 2-അ. 6-വാ.) കർത്താവാകുന്ന ക്രിസ്തു (വെളി. 1-അ. 8-വാ.) ഇരുന്നവനും ഇരിക്കുന്നവനും വരുന്നവനുമായ കർത്താവ് (1 കൊരി. 8-അ. 6-വാ.) യേശുക്രിസ്തു എന്ന ഏക കർത്താവ് (എശായാ 6-അ. 4-11-വാ.). സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയായ കർത്താവ് (യോഹ 12-അ. 38-വാ 1 കൊരിന്തി. 2-അ. 8-വാ.) മഹത്വത്തിൽ കർത്താവ് (റോമാ. 14-അ. 8-വാ.) ജീവികൾക്കും മരിച്ചവർക്കും കർത്താവ് (2 കൊരി. 15 അ. 47 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നുള്ള കർത്താവ്) നീതിയും കരുണയുമുള്ളവനെന്ന അർത്ഥമുള്ളതായി പറയുന്നു, അൽപ്പാഒമേഗാ (വെളി. 22-അ. 13-വാ.) ആദിയും അന്തവും (വെളി. 3-അ. 14-വാ.) ആമേൻ. (വെളി. 19-അ. 16-വാ.) രാജാധിരാജാവ് (എബ്രാ. 1-അ. 12-വാ.) യഥാവാൻ (വെളി. 2-അ. 23-വാ.) ഉൾപ്പൂവുകളെയും ഹൃദയങ്ങളെയും ആരായുന്നവൻ. (കൊലാ. 1-അ. 17-വാ.) സർവ്വത്തിനും മുമ്പൻ (യോഹ. 16-അ. 30-വാ.) സകലവും അറിയുന്നവൻ (കൊലൊ. 1 അ. 16-വാ.) സകലവും സൃഷ്ടിച്ചവൻ (വെളി. 1-അ. 8-വാ.) സർവ്വശക്തൻ (2. തെസ്സ. 1-അ. 8-വാ.) ന്യായാധിപതി പ്രതികാരം ചെയ്യുന്നവൻ (1 യോഹ. 12-അ. 12-വാ.) നിത്യൻ (എശായാ 9-അ. 6-വാ.) നിത്യപിതാവ് (യറമി. 23 അ 5വ) രാജാവ് (വെളി 22. അ. 12 വ) പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നവൻ (മത്താ. 9-അ. 6-വാ.) പാപങ്ങളെ മോചിക്കുന്നവൻ (യോഹ. 6, 53-54 വാ.) മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിക്കുന്നവൻ (എബ്രാ. 13-അ. 8-വാ.) മാറ്റമില്ലാത്തവൻ (വെളി. 22-അ. 13-വാ.) ഒന്നാമത്തവനും ഒടുക്കത്തവനും (ലൂക്കാ. 1-അ. 76-വാ.) അത്യുന്നതൻ (എശാ. 40-അ. 3-വാ. യറി. 23-അ. 6-വാ.) യഹോവാ (സങ്കീ. 68 -അ. 4-വാ.) എന്നിങ്ങനെ എല്ലാം യേശുവിനുള്ളതായി പറയപ്പെടുന്ന നാമങ്ങളൊന്നും യേശുവിനു ചേരുകയില്ല. ഇപ്രകാരമുള്ളവനായിരുന്ന യേശുവിനെ ദൈവമെന്നു സ്ഥാപിപ്പാൻവേണ്ടി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അയുക്തങ്ങളും അസത്യങ്ങളുമായ സമാധാനങ്ങളെയും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുകളായ മഹിമകളെയും നോക്കുമ്പോൾ ഇനി ആരെയാണ് ഏതു ജീവന്മാരെയാണ് നിങ്ങളുടെ ഈ ന്യായപ്രകാരം ദൈവമെന്നു സ്ഥാപിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തത്? കഷ്ടം! കഷ്ടം! എന്തെങ്കിലും തൽക്കാലകാര്യലാഭത്തെക്കരുതി മടികൂടാതെ ഇതിൻവണ്ണം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നടപ്പാൻ

തുനിഞ്ഞാലും കേൾക്കുന്നവർക്കെല്ലാം ഒരുപോലെ മതികെട്ടുപോകുമെന്നു നിരൂപിച്ചോ?

ഇങ്ങനെ യേശുവിനെക്കുറിച്ച് വിചാരിച്ചതിലും ദൈവലക്ഷണമില്ലെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു.

കുറിപ്പുകൾ

1. ചട്ടമ്പിസ്വാമി ഈ പുസ്തകം രചിച്ച വർഷത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.
2. ചട്ടമ്പിസ്വാമി ഈ പുസ്തകം രചിച്ച വർഷത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.
3. വചന ഭേഷജം = വാക്കാകുന്ന ഔഷധം
4. ചോമാരി = മഠയൻ
5. കടശിയിൽ = അവസാനമായി
6. തിടീനെന്ന് = പെട്ടെന്ന്

ഇനി നിഗ്രഹാനുഗ്രഹം

ക്രിസ്തു ലോകാവസാനത്തു വിചാരണ ചെയ്‌വാനായിട്ടു വരും എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നുവല്ലോ. വിചാരണകാലത്തിനു മുമ്പേ മരിച്ച വർ എല്ലാപേരും ചെന്നു ചേരുന്നതു നരകമോക്ഷങ്ങളിലോ? വേറെ വല്ല സ്ഥലത്തോ? വേറെ സ്ഥലത്താകുന്നുവെങ്കിൽ ആദം, അബ്രഹാം മുതലായവരും വിചാരണകാലത്തിനു മുമ്പേതന്നെ മോക്ഷത്തിലും മറ്റു പലരും നരകത്തിലും പ്രവേശിച്ചുവെന്നു നിങ്ങളുടെ ബൈബിൾ പറ യുന്നതു കള്ളമാകുന്നു.

മരിച്ചവരെല്ലാപേരും തൽക്ഷണംതന്നെ നരകത്തിലും മോക്ഷ ത്തിലും ചെന്ന് സുഖദുഃഖങ്ങളെ അനുഭവിക്കും എന്നുവരുകിൽ ലോകാ വസാനകാലത്തിൽ വിചാരണചെയ്യണമെന്നില്ലല്ലോ. അതല്ല വിചാരണ ചെയ്യണം എങ്കിൽ ആ വിചാരണകൊണ്ട് മുക്തിയിൽ ഇരുന്നവരെ നര കത്തിലും നരകത്തിൽ ഇരുന്നവരെ മുക്തിയിലും മാറ്റി മാറ്റി ഇരു ത്തുമോ? ഇരുത്തുകയില്ലെങ്കിൽ വിചാരണ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് പ്രയോ ജനം യാതൊന്നും ഇല്ലല്ലോ. എന്നാൽ മുമ്പേയിരുന്നപ്രകാരംതന്നെ മുക്തിയിൽ ഇരുന്നവരെ മുക്തിയിലും നരകത്തിൽ ഇരുന്നവരെ നരക ത്തിലും ഇടുമെങ്കിൽ അദ്ദേഹം നൂതനമായി വിചാരണ ചെയ്യുമെന്നു ള്ളത് എന്തിനായിട്ട്? ആകയാൽ ലോകാവസാനത്തിൽ വിചാരണയെ ന്നൊന്നുണ്ടെന്നു പറയുന്നതുതന്നെ ശുദ്ധകള്ളമാകുന്നു.

ഇനിയും അദ്ദേഹം വിചാരണ ചെയ്യുമ്പോൾ മദ്ധ്യസ്ഥനായിരിക്കു മെന്ന് നിങ്ങൾ പറയുന്നല്ലോ. ആത്മാക്കൾ യാതൊരു കർമ്മവും ചെയ്യാ തിരിക്കെ തന്റെ മനസ്സുപോലെ ചിലരെ സുഖഭോഗികളായിട്ടും ചിലരെ ദുഃഖാനുഭോഗികളായിട്ടും സൃഷ്ടിച്ചതുകൊണ്ട് പക്ഷപാതിയായിരിക്കു ന്നവൻ മദ്ധ്യസ്ഥനാകുന്നതിനു യോഗ്യനല്ല.

ഇനി ക്രിസ്തുവാകട്ടെ വിചാരണകാലത്ത് ഏതു പ്രമാണംകൊണ്ടു വിചാരിക്കും? ബൈബിളിനെക്കൊണ്ടു വിചാരിക്കും എങ്കിൽ ആ പുസ്തകം അനേകകോടി മുഖങ്ങളായി പിരിഞ്ഞു മുന്നും പിന്നും ഒന്നി നൊന്നു വിപരീതപ്പെട്ട് ഒരു പേക്കൂത്തുപോലെ ഇരിക്കുന്നതിനെ

നിങ്ങൾ നല്ലതിൻവണ്ണം കണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. അതിനെക്കൊണ്ടു നീതി വിചാരിക്കുന്നതെങ്ങനെ? അതിനെക്കൊണ്ടുതന്നെ ഒരുവേള വിചാരിച്ചാലും ആ ബൈബിളിനെ കണ്ടും കേട്ടും അറിയാത്ത പല പല ദേശങ്ങളിലിരിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് ഏതിനെക്കൊണ്ട് നീതി വിചാരിക്കും? ഇന്നത് നല്ലത് ഇന്നത് ചീത്ത എന്ന് പകുത്തറിയുന്ന വിവേചനകളുള്ള മനസ്സാക്ഷിയെക്കൊണ്ട് വിചാരിക്കുമെങ്കിൽ മുൻപറഞ്ഞപോലെ നല്ലതും ചീത്തയും ഇന്നതിന്നതാകുന്നു, എന്നറിയുന്നതിന് സമ്പ്രദായശാസ്ത്രങ്ങൾ കൂടാതെകഴികയില്ല. ആകയാൽ അവനവൻ കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായശാസ്ത്രങ്ങൾക്ക് ചേർച്ചയായിട്ടുതന്നെ അവനവന് അറിവുണ്ടായിരിക്കും. ആ സ്ഥിതിക്ക് അവനവന്റെ അറിവാകുന്ന മനസ്സാക്ഷിയെക്കൊണ്ട് വിചാരിക്കേണ്ടതാണെങ്കിൽ അവനവന്റെ മതശാസ്ത്രങ്ങളെത്തന്നെ പ്രമാണമാക്കികൊണ്ട് വിചാരിക്കേണ്ടിവരും. അങ്ങനെ വിചാരിക്കുന്നപക്ഷം ബൈബിളിനെത്തന്നെ പ്രമാണമാക്കിക്കൊണ്ടു വിചാരിക്കുമെന്നും മറ്റുള്ള മതശാസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം അസത്യശാസ്ത്രങ്ങളാണെന്നും നിങ്ങൾ എന്തിനു വേണ്ടിയെങ്കിലും നടന്നു ഘോഷിക്കുന്നത് വലിയ കള്ളം ആയിപ്പോകും. അവർക്കും ബൈബിളിനെക്കൊണ്ടുതന്നെ വിചാരിക്കുമെങ്കിൽ അവരുടെ ജനനം മുതൽ മരണം വരെയും കണ്ടും കേട്ടും അറിയാത്ത ബൈബിൾ കല്പനകളെ അവരു കൈക്കൊണ്ടില്ലാ എന്നു കോപിച്ച് അവരെ ദണ്ഡിപ്പിക്കുന്നത് മഹാകഠിനവും അന്യായവും ആയിപ്പോകും. ആയതിനാൽ ക്രിസ്തുവിനു വിചാരണചെയ്യുന്നതിലേക്കും പ്രമാണമേ ഇല്ല.

ക്രിസ്തു തന്നെവിചാരിക്കാത്തവരെ നിത്യനരകത്തിൽ തള്ളിക്കളയുന്നുവെന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നുവല്ലോ. ഗർഭത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോഴും ജനിക്കുമ്പോഴും ജനിച്ചതിന്റെ ശേഷം ശിശുപ്രായത്തിലും മരിച്ചുപോയ ആത്മാക്കളും കുരുടും ചെകിടും ആയിരുന്നു. മരിച്ചുപോയവരും ജനിച്ചനാൾ തുടങ്ങി ചിത്തഭ്രമം മുതലായ വ്യാധി പിടിച്ചുകിടന്നു മരിച്ചുപോയവരും ക്രിസ്തുമതം നടപ്പാക്കാത്ത ദേശങ്ങളിലിരുന്ന് അവനവന്റെ മതശാസ്ത്രംകൊണ്ട് സിദ്ധിച്ച അറിവിൻപ്രകാരം സന്മാർഗ്ഗികളായി മരിച്ചുപോയവരും ക്രിസ്തുവിനെ അറിഞ്ഞും വിശ്വസിച്ചും ഇരിക്കയില്ല.

ബൈബിളിനെ പഠിച്ചറിഞ്ഞിട്ടും അത് ദൈവശാസ്ത്രം എന്നുവിശ്വാസം വരാതെ താൻ കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മതത്തിൽത്തന്നെ ഇരുന്നു മരിച്ചവരും ക്രിസ്തുവിനെ വിശ്വസിച്ചിരിക്കയില്ലല്ലോ. അപ്പോൾ ആ ആത്മാക്കളെ നരകത്തിൽ തള്ളുമോ? മുക്തിയിൽ ചേർക്കുമോ? നരകത്തിൽ തള്ളുമെങ്കിൽ അതുപോലത്തെ അന്യായം വേറെ ഒന്നും

ഇല്ല. മുക്തിയിൽ ഇരുത്തുമെങ്കിൽ തന്നെ വിശ്വസിക്കാത്തവരെ നരകത്തിൽ തള്ളിക്കളയുമെന്ന് പറയുന്നത് ഒട്ടും ചേരുകയുമില്ല.

നിങ്ങളുടെ ദൈവം ആത്മാക്കളെ ഇടക്കാലത്തു സൃഷ്ടിക്കയും അവരോടുകൂടിത്തന്നെ അശുദ്ധതയേയും ശുദ്ധം ഇല്ലാത്ത കരണാദികളേയും കാമക്രോധലോഭമോഹ മദമാത്സര്യഗുണങ്ങളെയും അദ്ദേഹത്തിനാൽ അല്ലാതെ മനുഷ്യരിൽ ഒരുവരാലും അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടുവാൻ കഴിയാത്തതും യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ലാത്തതും ആയ ഒരു നീതിവിധിയെ നിയമിച്ച് നടത്തിക്കയും ചെയ്തേച്ച് പിന്നെ വിചാരണകാലത്ത് ആ ആത്മാക്കളെ കുറ്റവാളികളാക്കിത്തീർക്കുന്നത് എന്തു നീതിയാണ്?

യഹോവാ ആത്മാക്കളെ അശുദ്ധന്മാരായിട്ട് സൃഷ്ടിച്ചില്ലായെങ്കിൽ ആത്മാക്കൾ അശുദ്ധകരണാദികളെ താന്താങ്ങളായിട്ട് ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടോ? അങ്ങനെ ഉണ്ടാക്കിയില്ല എന്നുള്ളതിന് പ്രമാണമായിട്ട് കോപം മുതലായ ദുർഗ്ഗുണങ്ങളെല്ലാം ജനിച്ചയുടനെ കാണപ്പെടുന്നല്ലോ. അവ ജന്മപാപംകൊണ്ടാകുന്നുവെങ്കിൽ ആദി ആത്മാവിൽ അവ എങ്ങനെ ഉണ്ടായി? ആദി ആത്മാവ് ചെയ്ത പാപംകൊണ്ടുണ്ടായി എങ്കിൽ ആ പാപം ചെയ്യുന്നതിന് കാരണമായ വിപരീതജ്ഞാനം ഉണ്ടായതെങ്ങനെ? ആകയാൽ ആത്മാക്കളെ അശുദ്ധന്മാരായിട്ടുതന്നെ സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നു തെളിവാകുന്നു.

യഹോവ ഇന്നാർക്ക് ഇന്ന പ്രകാരം നടത്തണമെന്ന് ആരംഭത്തിൽത്തന്നെ നിയമച്ചില്ല എന്നു പറയുന്നുവെങ്കിൽ നടക്കാൻ പോകുന്നവയെ നിയമിക്കാത്തപ്പോഴേ അവയെ അറിഞ്ഞുമിരിക്കുകയില്ല. അങ്ങനെയല്ല അറിഞ്ഞുതന്നെയിരിക്കുമെങ്കിൽ നിയമിച്ചുമിരിക്കും. നിയമിച്ചിട്ടും അപ്രകാരം നടക്കാതെ തെറ്റിപ്പോയെങ്കിൽ കർത്തൃത്വം ഇല്ലെന്നുവരും. അതുകൊണ്ട് യഹോവായുടെ നിയമപ്രകാരം അല്ലാതെ വേറെ ഒരുവിധത്തിലും ഒന്നും നടക്കയില്ല എന്ന് സമ്മതിക്കേണ്ടതായിട്ടു തീരും.

ആകയാൽ, അദ്ദേഹം തന്നത്താനെ ആത്മാവിനേയും അശുദ്ധതയേയും വിഷവൃക്ഷത്തേയും യാതൊരു പ്രയോജനവും ഇല്ലാത്ത ഒരു വിധിയെയും പിശാചിനെയും നിർമ്മിച്ച് ഒടുക്കം തന്റെ ഈ വല്ലാത്ത ചെയ്വനകളെക്കൊണ്ടു പാപം ഉണ്ടായപ്പോൾ തന്റെ കുറ്റത്തെ അന്യന്മാരിൽ സ്ഥാപിക്കുകയും താൻ ദയവുള്ളവനെപ്പോലെ വെളിയിൽ കാണിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി രണ്ടാമതും ആ പാപത്തെ തന്നിൽ വഹിച്ചും താൻ വേദനപ്പെടുന്നവനെന്നപോലെ ഭാവിക്കയും തന്നോടുകൂടിയ മനു

ഷ്യത്വത്തെമാത്രം വേദനപ്പെടുത്തുകയും താൻ രക്ഷകനെന്നു പേരെടുത്തുകൊള്ളുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ഒന്നും അറിയാത്തവനേയും ചെയ്യാത്തവനേയുംപോലെ വന്ന് നീതിവിചാരണ കഴിച്ച് ആത്മാക്കളെ കുറ്റവാളികളാക്കിത്തീർക്കുന്നതു മഹാഅനീതിയാണെന്ന് കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കുപോലും അറിയാവുന്നതാണ്. ആകയാൽ, അദ്ദേഹം യാതൊരുത്തരേയും കുറ്റവാളികളാക്കിത്തീർപ്പാൻ ന്യായമില്ല.

ക്രിസ്തുവിനെ ഒരുവൻ വിശ്വസിക്കാതെയിരിക്കുന്നത് പാപമാകുന്നുവെന്നു നിങ്ങൾ തന്നെത്താനെ പറകകൊണ്ടും ക്രിസ്തു മുന്നും പിന്നും ഉള്ള സകല പാപങ്ങൾക്കുമായിട്ട് പാടുപെട്ടു എന്ന് കാണുകകൊണ്ടും വിശ്വസിക്കാത്തതായ പാപത്തിനും ക്രിസ്തു അനുഭവിച്ച വേദനതന്നെ പ്രായശ്ചിത്തമായിട്ടു തീരും. ആകയാൽ ക്രിസ്തു താൻമാത്രം നരകവേദന അനുഭവിക്കയല്ലാതെ മറ്റുള്ളവരേയുംകൂടി അനുഭവിപ്പിക്കയെന്നുള്ളത് നീതിയാകയില്ല. ഇങ്ങനെ നിഗ്രഹാനുഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ചു വിചാരിച്ചതിലും ദൈവലക്ഷണമില്ലെന്നു തെളിവായിരിക്കുന്നു.

പവിത്രാത്മചരിത്രം

പവിത്രാത്മാവ്, സൃഷ്ടി മുതലായ കൃത്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്ന സഹായം ചെയ്യുന്നു എന്ന് നിങ്ങൾ പറയുന്നല്ലോ. യഹോവാ സർവ്വ ശക്തൻ എന്നുവരികിൽ താൻ ചെയ്യുന്ന കൃത്യങ്ങൾക്ക് പവിത്രാത്മാവിന്റെ സഹായംകൂടി ഇച്ഛിക്കുമോ? യഹോവാ സ്വയം കൃത്യം ചെയ്യുന്നതിന് ത്രാണിയില്ലാത്തവനല്ല എങ്കിലും അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്ന കൃത്യങ്ങൾക്ക് താനുംകൂടി സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെയാണ് പവിത്രാത്മാവ് ചെയ്യുന്ന സഹായം എന്നു പറയുന്നത് എങ്കിൽ ഈ അഭിപ്രായത്തെ സമ്മതിക്കുന്നതിലേക്കു പ്രമാണം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടും ഉണ്ടായിരുന്നാലും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സമ്മതത്തെ ഇച്ഛിച്ചിട്ടേ യഹോവാ കൃത്യം ചെയ്യുകയുള്ളൂ എന്നും അതിനാൽ യഹോവാ അനന്തശക്തിയുള്ളവനല്ലെന്നും വന്നുപോകും. പവിത്രാത്മാവ് ബൈബിളിനെ താൻതന്നെ ഉണ്ടാക്കാതെ ഭക്തന്മാരെ ഉണർത്തി അവരെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിച്ചത് എന്തിനായിട്ട്? ഈ പവിത്രാത്മാവ് ക്രിസ്തുവിനെ ദോഷരഹിതമനുഷ്യാകൃതിയായിട്ട് സൃഷ്ടിച്ചപ്പോഴേതന്നെ അദ്ദേഹത്തിൽ ശുദ്ധിയും ജ്ഞാനവും കൂടി ഉണ്ടായിരിക്കുമായിരുന്നല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്ക് പ്രാവിന്റെ രൂപം ധരിച്ചു വന്നു പ്രവേശിച്ചതും (യോഹന്നാൻ 1–അ. 32 –വാ.) അങ്ങനെ പ്രവേശിച്ചിരുന്നിട്ടും ഒടുക്കും ആ ക്രിസ്തു വേദനയോടുകൂടി നിലവിളിച്ചപ്പോൾ രക്ഷിക്കാതെ വിട്ടുകളഞ്ഞതും എന്തിനായിട്ട്? അങ്ങനെയല്ല രക്ഷിക്കതന്നെ ചെയ്തു എന്നുവരികിൽ യേശു "എന്റെ പിതാവേ എന്റെ പിതാവേ" എന്നു വിളിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമ്മയായ മറിയത്തിനോട് രമിച്ച പിതാവായ താൻ മിണ്ടാതെയിരുന്നുകളഞ്ഞത് എന്തുകൊണ്ട്? അത് ഇരിക്കട്ടെ.

ആദിമനുഷ്യനെ വഞ്ചിപ്പാൻ വന്ന പിശാച് മറ്റുള്ള വേഷങ്ങളെയൊന്നും കൈക്കൊള്ളാതെ സർപ്പത്തിന്റെ വേഷത്തെ കൈക്കൊണ്ടതിനാൽ ആയതു പാപത്തിനു കാരണമായി ഭവിച്ചു എന്നു ചൊല്ലി സർപ്പങ്ങളെയൊക്കെ ശപിച്ച യഹോവാ പവിത്രാത്മാവ് മറ്റുള്ള വേഷങ്ങളെയൊന്നിനേയും എടുക്കാതെ പ്രാവിന്റെ വേഷത്തെത്തന്നെ സ്വീക

രിച്ചത് പുണ്യത്തിനു കാരണമായല്ലോ എന്നു സന്തോഷിച്ച് പ്രാവുക ളെയൊക്കെയും "നിങ്ങളെ ആരും വെടിവെക്കയും തിന്നുകയും ഇല്ല" എന്നു പറഞ്ഞ് ഒന്ന് അനുഗ്രഹിച്ചുകളയാതെ ഇരുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്? ഇങ്ങനെ പവിത്രാത്മാവിനെക്കുറിച്ചു വിചാരിച്ചതിലും ദൈവലക്ഷണ മില്ലെന്നു തെളിവായിരിക്കുന്നു.

ത്രൈ്യകത്വം

ഈ വാക്യം ബൈബിളിലില്ല. പിതാവ് എന്നു പറയപ്പെടുന്ന യഹോവായെ ദൈവമെന്നു പറയുന്നതല്ലാതെ ഒരിടത്തെങ്കിലും ക്രിസ്തുവിനെ ദൈവം എന്നു പറയുന്നില്ല. പിതാവ് പുത്രൻ പവിത്രാത്മാവ് എന്നു മൂന്നു നാമങ്ങളും ഒരുമിച്ച് ബൈബിളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന വാക്യങ്ങൾ മൂന്നും മൂന്നുതന്നെയാണ്.

ഒന്നാമത് (യോഹന്നാൻ 5-അ. 7 വാ.) പരലോകത്തിൽ സാക്ഷ്യം പറയുന്നവർ മൂവരുണ്ട്. ആത്മാവ്, ജലം, രക്തം ഇവർ മൂന്നും ഒന്നിലേക്കാകുന്നു.

രണ്ടാമത് (മത്തായി 28-അ. 19-വാ.) പിതാവ്, പുത്രൻ, പവിത്രാത്മാവ് ഇവരുടെ നാമത്തിൽ സ്നാനപ്പെടുത്തുക.

മൂന്നാമത് (കൊരിന്തിയർ 13-അ. 14-വാ.) കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയും ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹവും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൂട്ടായ്മയും നിങ്ങളെല്ലാവരോടുംകൂടി ഇരിപ്പൂതാക. ഇവയിൽ ആദ്യത്തെ വാക്യം തമിഴിലും ഇംഗ്ലീഷിലുമുള്ള ബൈബിളിൽ മാത്രമല്ലാതെ ഇതുകൾക്കു മൂലമായ ഗ്രീക്കുഭാഷയിലുള്ള ബൈബിളിൽ ഇല്ല. പക്ഷപാതം കൂടാതെ ന്യായത്തെ മാത്രം സ്വീകരിക്കുന്നവരായ ഓരോരോ യൂറോപ്യക്രിസ്ത്യന്മാരുപോലും ഈ വാക്യം ബൈബിളിൽ വ്യാജമായിട്ടാണ് ചേർത്തിരിക്കുന്നത് എന്നുകണ്ട് അതിനെ നീക്കിക്കളഞ്ഞു. ആകയാൽ അതിനെപ്പറ്റി ഗൗനിക്കുന്നത് അനാവശ്യമാകുന്നു. രണ്ടാമത്തെ വാക്യത്തിൽ പിതാവ്, പുത്രൻ, പവിത്രാത്മാവ് ഈ മൂന്നിനേയും ഒന്നെന്നു പറയുന്നുണ്ടോ? ഇല്ല ഓരോന്നിനെ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമെങ്കിലും ദൈവമെന്നു പറയുന്നുണ്ടോ? അതുമില്ല. മൂന്നും തുല്യമാണെന്നു പറയുന്നുണ്ടോ? അങ്ങനെയും ഇല്ല. ആ മൂന്നിനേയും വന്ദിക്കുന്നതിനു പറയുന്നുണ്ടോ? അതുമില്ല. ഇപ്രകാരം ഒന്നെന്നോ വെവ്വേറെ ദൈവമെന്നോ തുല്യമെന്നോ വന്ദ്യമെന്നോ പറയാതിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് ആ മൂന്നിനേയും എങ്ങനെയാണ് നിങ്ങൾ ദൈവലക്ഷണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി ത്രൈ്യകത്വമാക്കി സ്വീകരിക്കുന്നത്.

മൂന്നാമതു വാക്യത്തിൽ വേറെ ദൈവമെന്നോ മൂന്നും തുല്യ മെന്നോ ഒന്നെന്നോ വന്ദ്യമെന്നോ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്നുതന്നെയുമല്ലാ ത്രൈക്യത്വത്തെ നിഷേധിക്കുകയുംകൂടി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. എങ്ങനെ എന്നാൽ പിതാവ്, പുത്രൻ, പവിത്രാത്മാവ് എന്നു പറയാതെ ദൈവം, പുത്രൻ, പവിത്രാത്മാവ് എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ ആ മൂന്നു പേരിൽ ഒരുത്തൻ ദൈവമെന്നും മറ്റു രണ്ടുപേരും ദൈവമല്ലെന്നും തെളി വാകുന്നു ദൈവമല്ലാത്തതിനാൽ ക്രിസ്തു ത്രൈക്യത്വത്തിൽ ചേർന്ന വനല്ല. (ടി. വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി വിവരമായി അറിയണമെന്നുള്ളവർ 1827-ാം വർഷം അക്ടോബർ മാസം 28-ന് റെവറണ്ട് ഹെണ്ട് റിവയർ എന്ന പാതിരിയാൽ ചെയ്യപ്പെട്ട ഉപന്യാസത്തെ നോക്കുക.) ഇനി ഇതി നെപ്പറ്റി പിതാവ് ക്രിസ്തു ഇവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെയും ബൈബിളാ ചാര്യന്മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെയും കാണിച്ചു ത്രൈക്യത്വം തീരെ ഇല്ലാ ത്തതാണെന്നും സ്ഥാപിക്കുന്നുണ്ട്.

(പുറപ്പാടു പുസ്തകം 8-അ. 3-വാ.) എന്റെ മുമ്പാകെ അന്യദൈ വങ്ങൾ നിനക്കുണ്ടാകരുത് (ആവർത്തനപുസ്തകം 32-അ. 39-വാ.) ഞാൻ, ഞാൻതന്നെ അവനാകുന്നു. എന്നോടുകൂടി മറ്റു ദൈവമില്ല. (യശായാ 4, 5 അ. 5 മുതൽ 8 വരെ വാ.)

ഞാൻ യഹോവയാകുന്നു. മറ്റൊരുത്തനുമില്ലാ. ഞാനല്ലാതെ മറ്റൊരു ദൈവവുമില്ല. ഞാൻ യഹോവായാകുന്നു. (പുറപ്പാടുപുസ്തകം 3-അ. 15-വാ.) ഇരിക്കുന്നവനായ ഞാനിരിക്കുന്നു. (മത്തായി 22-അ; 31, 32 വ) അബ്രഹാമിന്റെ ദൈവവും ഇസഹാക്കിന്റെ ദൈവവും യാക്കോബിന്റെ ദൈവവും ആയ യഹോവാ ഇത് എന്നേക്കും എന്റെ നാമവും ഇതു തലമുറയായി എന്റെ ഓർമ്മ പ്രസ്താവവുമാകുന്നു. മേൽ പറയപ്പെട്ട വിഷയത്തെപ്പറ്റി യേശു സമ്മതിച്ചുകൊള്ളുന്നതിനെ നോക്കുവിൻ. ഞാൻ അബ്രഹാമിന്റെ ദൈവവും ആകുന്നു എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെ നിങ്ങൾ വായിച്ചില്ലയോ. (മത്തായി 19-അ. 17-വാ). ഒരുവൻ യേശുവിനെ നല്ലവനെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ യേശു അവ നോടായിട്ട് എന്നെ നല്ലവനെന്നു പറയുന്നത് എന്ത്? ദൈവം ഒരുവ നൊഴികെ നല്ലവനൊരുത്തനുമില്ല. (മർക്കോസ് 12-അ. 32-വാ.) ഒരു വൻ ഒരു ദൈവമേ ഉള്ളൂ അവനൊഴികെ മറ്റാരുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞ പ്പോൾ യേശു ശരിതന്നെ എന്ന് സമ്മതിച്ചു. (യോഹന്നാൻ 14-അ. 28-വാ.) പിതാവ് എന്നേക്കാൾ വലിയവനാകുന്നു എന്ന് യേശു പറയുന്നു. (അപ്പോസ്തലർ 2-അ. 22-വാ.) യേശുക്രിസ്തുവായ മനുഷ്യനെ ദൈവം സമ്മതിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷ് ബൈബിളിൽ നോക്കുക (1 കൊരിന്തി. 11 അ. 3-വാ.) മനുഷ്യനും ക്രിസ്തുവിനും എത്രത്തോളം വ്യത്യാസമുണ്ടോ

അത്രത്തോളം വ്യത്യാസം ദൈവത്തിനും ക്രിസ്തുവിനും തമ്മിലുണ്ടെന്നുള്ള അർത്ഥത്തിൽ ഇതാ സകലപുരുഷനും തല ക്രിസ്തുവാകുന്നു ക്രിസ്തുവിനു തല ദൈവമെന്നും; ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുപോയാൽ അധികവിസ്താരമാകുമെന്നു കരുതി ഇനി പേർ അദ്ധ്യായം വചനം ഇവയെ മാത്രം കാണിക്കുന്നു (പുറപ്പാട് പുസ്തകം 3-അ. 14, 15-വാ., ടി. 20-അ. 3-വാ., ആവർത്തനപുസ്തകം 4-അ. 39-വാ., ടി 6-അ. 4-വാ., ടി. 32-അ. 39-വാ., ടി. 5-അ. 7-വാ., ശാമുവേൽ 7-അ. 22-വാ., 2 രാജാക്കന്മാർ 19-അ. 19-വാ., നെഹെമിയാ 9-അ. 6-വാ., സങ്കീർത്തനം 83-അ. 18-വാ, ടി. 36-അ. 10-വാ., യെശായാ 37-അ. 16-വാ., ടി. 37-അ. 27-വാ., ടി. 40-അ. 25-വാ., ടി. 41-അ. 4-വാ., ടി. 42-അ. 8-വാ., ടി 44-അ. 68-വാ., ടി. 45-അ. 5, 6-വാ., ടി. 45-അ. 18, 21, 22-വാ., ടി. 43-അ. 10, 11, 14, 15-വാ., ഓശിയാ 13-അ. 4-വാ., യോവെ. 2-അ. 27-വാ., മത്തായി 19-അ. 17-വാ, ടി 7-അ. 21-വാ, ടി-12 അ. 32-34 വാ; ടി. 20-അ. 23-വാ., മത്തായി 26-അ. 39-വാ., ടി. 5-അ. 42-വാ., യോഹന്നാൻ-17 അ-3 വാ, ടി 4-അ. 34 വാ. ടി 5-അ. 38 വാ. ടി. 6-അ. 37-വാ., ടി. 20-അ. 17-വാ., ടി. 14-അ. 28-വാ., മർക്കോസ് 13-അ. 42-വാ., മർക്കോ: 11-അ. 20വാ. ടി 22-അ. 29-വാ, റോമർ 17-അ. 27-വാ, ടി. 10-അ. 9-വാ., ടി. 4-അ. 24 -വാ., 1 കൊരിന്തിയർ 8-അ. 6-വാ., ടി. 1-അ. 6-വാ., ടി. 11-അ. 3-വാ., 2 കൊരിന്തിയർ 8-അ. 3-വാ., 1 തിമോഥെയൂസ് 1-അ. 17-വാ., ടി. 24-അ. 5-വാ., ടി. 6-അ. 15, 16-വാ., ഗലാത്യക്കാർ 3-അ. 20-വാ, എപ്പിസീയർ 4-അ. 6-വാ; ടി. 1-അ. 17-വാ., യാക്കോബ് 2-അ. 19-വാ. വെളിപ്പാട് 15-അ. 34-വാ. കൊലോസിയർ 1-അ. 3-വാ.

ഈ വാക്യങ്ങളാൽ ബൈബിൾപ്രകാരംതന്നെ ത്രൈയേകത്വമില്ലെന്നു നിശ്ചയമാകുന്നു. ഇനിയെങ്കിലും ത്രൈയേകത്വമെന്ന വാക്കിനെ നിങ്ങൾ മറന്നുകളവിൻ.

ആകട്ടെ, എങ്കിലും ഈ വാക്യം ഉള്ളതായിട്ടുതന്നെ നിരൂപിച്ചാലും ആയതു ശരിയായിടുമോ എന്നു നോക്കാം. ത്രൈയേകത്വം എന്ന പദത്തിനു മൂന്ന് ഒന്നാവും എന്നുള്ളത് എന്നാകുന്നു അർത്ഥം. മൂന്ന് ഒന്നാകുമെങ്കിൽ മൂന്നായിട്ടിരിക്കെ ഒന്നാകുന്നോ? ആ മൂന്നും നശിച്ച് ഒന്നാകുന്നോ? മൂന്നും മൂന്നായിട്ടിരുന്ന് ഒന്നാകുന്നു എങ്കിൽ മൂന്ന് മൂന്നായിട്ടുതന്നെ ഇരുന്നാൽ മറ്റൊന്നാകുന്നതെങ്ങനെ? ആയത് ഒരിക്കലും ശരിയാകയില്ല. മൂന്നു മാതളപ്പഴം മൂന്നായിട്ടു തന്നെ ഇരിക്കവെ അവ ഒരു പഴമാകുമോ? ഇല്ലല്ലോ. അതിനാൽ മൂന്നു മൂന്നായിട്ടിരിക്കയിൽ ഒന്നാകുമെന്നുള്ള പക്ഷം യുക്തമല്ല. മൂന്നു നശിച്ച് ഒന്നാകുമെങ്കിൽ ആ മൂന്നെന്നുള്ളത് ഇല്ലാതെപോകുമല്ലോ. അല്ലാതെയും മൂന്ന് ഒന്ന് ഇവ

യിൽ കാരണം ഏത്? കാര്യം ഏത്? മുൻപ് ഇല്ലാതിരുന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന താകുന്നു കാര്യം. ആകയാൽ മുൻപ് ഇല്ലാതിരുന്നുണ്ടായ ഒന്നു കാര്യ മാകും. കാര്യത്തിനു നിയതമായി മുൻനില്പതു കാരണമാകയാൽ കാര്യമായ ഒന്നിനെ നിയതമായി മുൻനിന്ന് മൂന്നു കാരണമാകും. കാര ണമായ മൂന്ന് ഒന്നാകുമ്പോൾ ആ മൂന്നെന്നുള്ളത് നശിക്കുന്നതിനാൽ കാരണമില്ലാതെ പോകുന്നു.

ഇപ്രകാരം ഉപമേയത്തേയും നോക്കിക്കണ്ടാൽ പിതാവ് പുത്രൻ പവിത്രാത്മാവ് ഈ മൂന്നുപേരും നശിച്ചുപോകും. ഈ മൂന്നും നശി ച്ചാലും ഇവയാലുണ്ടാകുന്ന ഒന്നെങ്കിലും നിലനിൽക്കയില്ലയോ? എന്നാൽ അതും നശിച്ചുപോകും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ കാര്യം നശ്വ രമാകുന്നു എന്നിരിക്കയാലത്രെ. അതിനാൽ പിതാവ്, പുത്രൻ, പവി ത്രാത്മാവ് ഈ കാരണമായ മൂന്നിനോടുംകൂടി കാര്യമായ ഒന്ന് നശി ക്കുമെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാകുന്നു.

ഇനിയും മൂന്ന് ഒന്നാകുമെന്നുള്ളതിൽ പിന്നെയും ഒരു ദോഷമി രിക്കുന്നു. അതായത് മൂന്നിനും വികാരത്വമുണ്ടാകലാകുന്നു. മൂന്നിനും ത്രിത്വം നശിച്ച് വികാരത്തെ പ്രാപിക്കാതെ ഒന്നാകയില്ല. ഇപ്രകാരം പിതാവ്, പുത്രൻ, പവിത്രാത്മാവ് എന്ന മുപ്പൊരുളിനും വികാരം കൂടാതെ ഒന്നാകാൻ കഴികയില്ല.

ഇനി ഒന്നു മൂന്നാകുമെങ്കിൽ ഒന്ന് ഒന്നായിരുന്നുകൊണ്ട് മൂന്നാ കുന്നോ? ഒന്നു നശിച്ച് മൂന്നാകുന്നോ? ഒന്നായിരുന്നുകൊണ്ട് മൂന്നാ കുമെങ്കിൽ ആയത് പാടുള്ളതല്ല. ഒരു മാതളപ്പഴം ഒന്നായിട്ടുതന്നെ മുഴു വനുമിരിക്കെ ആയത് മൂന്നു പഴമാകുന്നതെങ്ങനെ? ആകയാൽ ഒന്ന് ഒന്നായിരുന്നുകൊണ്ട് മൂന്നാകുമെന്നുള്ളപക്ഷം ഛേദിക്കപ്പെട്ടുപോകു ന്നു. ഒന്ന് മൂന്ന് ഇവയിൽ ഒന്ന് കാരണവും മൂന്ന് കാര്യവുമാണ്. എന്നു തന്നെയുമല്ല കാരണം നശിച്ച് കാര്യമാകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്രകാരം ഉപമേയത്തെ നോക്കിയാൽ ഏകമായ ദൈവം നശിച്ച് പിതാവ്, പുത്രൻ, പവിത്രാത്മാവ് എന്ന മൂന്നു പേരായി ഭവിക്കുന്നു. കാര്യം നശ്വരമായി ട്ടുള്ളതാകുന്നു. എന്നിരിക്കയാൽ കാര്യങ്ങളായ ടി. പിതാവ്, പുത്രൻ, പവിത്രാത്മാവ് ഈ മൂന്നു പേരും നശിച്ചുപോകത്തക്കവരാകുന്നു എന്നു നിശ്ചയമാകുന്നു.

ഇനി ടി. മൂന്നുപേരും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ഉള്ളവർതന്നെ എന്നു വരികിലും തുല്യശക്തന്മാരകയാൽ ഒരുത്തൻതന്നെ എന്നു പറയാം, എങ്കിൽ ചില ഗുണങ്ങളെക്കൊണ്ട് തുല്യന്മാരാകയാൽ മനുഷ്യരെല്ലാ വരേയും ഒരുത്തൻ എന്നു പറയേണ്ടതാണ്. മനുഷ്യരിൽ ചില ഗുണം

ശരിയായിട്ടും ചില ഗുണം ശരിയിടാതെയും ഇരിക്കയാൽ ഒരുത്തനെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. ടി. മൂന്നുപേരുടെ അടുക്കലും അല്പവും ഭേദം കൂടാതെ എല്ലാ ഗുണങ്ങളും ശരിയായിട്ടിരിക്കയാൽ അവരെ ഒരുവൻ എന്നു പറയാമെങ്കിൽ മൂന്നു വെള്ളിരൂപാകൾ അല്പവും ഭേദം കൂടാതെ ഒത്തിരുന്നിട്ടും അവയെ ഒരുരൂപാ എന്നു പറഞ്ഞുകൂടാത്തതുപോലെ ടി. മൂന്നുപേരും തുല്യന്മാരായിരുന്നാലും ഒരുത്തൻ എന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. അല്ലാതെയും ആ മൂന്നുപേരും ക്രിയകൊണ്ടും കാലദേശഗുണങ്ങളെക്കൊണ്ടും തുല്യന്മാരാണെന്നു പറയുന്നതിന് ഇടയില്ല. പിതാവ് ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു. മനുഷ്യരെ പാപികളാക്കി. ഒഴിവുനാളിൽ വേല ചെയ്ത ഒരുത്തനെ കല്ലെറിഞ്ഞു കൊല്ലുന്നതിനു കൽപിച്ചു. വൃഢച്ഛേദനം ചെയ്യാത്ത ഒരുത്തനെ ഒളിച്ചിരുന്നു കൊല്ലുവാൻ നോക്കി. ഈജിപ്ത്യന്മാരോടു കൊള്ളചെയ്‌വാൻ പറഞ്ഞ് പത്തുകല്പനയെ കൊടുത്തു. സൃഷ്ടിക്കുമുമ്പിരുന്നു യേശുവിന്റെ ഇടത്തുഭാഗത്തിരുന്നു ബലിയെ സ്വീകരിച്ചു. ഇനിയും ഇപ്രകാരമുള്ള അനേകകാര്യങ്ങളെ ചെയ്തു. യേശു രാജ്യദ്രോഹവും ദൈവദ്രോഹവും ചെയ്തു. എന്നും ചൊല്ലി കുരിശിൽ തറച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ട് പിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരുന്നു.

ഇനി പവിത്രാത്മാവ് മറിയത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് യേശുവായി ഭവിച്ചു പ്രാവിനെപ്പോലെ ഭൂമിയിലേക്കു വന്നു. ഇതിനാൽ മൂന്നുപേരും ഒരുപോലെയുള്ളവരല്ലെന്നു തെളിവാകുന്നു.

ഒരു വസ്തു രണ്ട് അല്ലെങ്കിൽ മൂന്നാകയെന്നും മൂന്ന് അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടു വസ്തുക്കൾ ഒന്നാകയെന്നുമുള്ളത് അപരിപൂർണ്ണവസ്തുവിൽ അല്ലാത്ത പരിപൂർണ്ണവസ്തുവിൽ സംഘടിക്കയില്ല. ജലം നിറഞ്ഞ മേലടപ്പിട്ട ഒരു പാത്രത്തിനകത്ത് ജലം രണ്ടും മൂന്നും ആകെയെന്നുള്ളതു ചേരുമോ? ഒരു വസ്തു രണ്ടായിട്ട് പിരിയണമെങ്കിൽ അതിനു വേറെ സ്ഥലം വേണ്ടിവരുന്നു. ഇടവിടാതെ എങ്ങും നിറഞ്ഞിരുന്നാൽ പിരിവുണ്ടാകാൻ പാടില്ല. പിരിക്കയും കൂടുകയും ചെയ്യുന്നവയെല്ലാം വികാരത്തോടുകൂടിയ ജഡവസ്തുക്കൾ ആയിരിക്കണം. അല്ലാതെ പരിപൂർണ്ണമായ ഒന്നു പലതാകയും പലതൊന്നാകയും ചെയ്കയെന്നുള്ളത് ചേരുകയില്ലാ. ഇപ്രകാരം പിതാവ്, സുതൻ, പവിത്രാത്മാവ് ഈ മൂവരും ഒരുവനാണെന്നും ഒരുവൻ ആ മൂവരാകുന്നു എന്നും പറയുന്നതു ദോഷമായിട്ടു തീരും.

ഇനി വേറെ ഒരു പ്രകാരത്തിൽ ടി. മൂന്നുപേരിൽ രണ്ടുപേരെ എടുത്തു നോക്കാം. ആയതു ശരിപ്പെട്ടാൽ അതിനെത്തന്നെ മൂന്നുപേർക്കും വച്ചുകൊള്ളാം.

പാൽ തൈരാകുന്നതുപോലെ പിതാവ് പുത്രനായിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ [1]പൂർണ്ണത്വദോഷമില്ല എങ്കിൽ ഇതു, കാരണം നശിച്ചു കാര്യമാകുന്ന പരിണാമവാദമത്രെ. പാലുതന്നെ തൈരാകുന്നു എന്നുള്ളതിൽ പാൽ നശിച്ചാണ് തൈരാകുന്നത്. ഇപ്രകാരം ഉപമേയത്തേയും നോക്കിയാൽ പിതാവ് നശിച്ചു പുത്രനാകണം. അപ്പോൾ പിതാവ് പരമണ്ഡലത്തിലും പുത്രൻ ഭൂമിയിലും ഇരുന്നു എന്നത് അബദ്ധമായിപ്പോകും. എന്തെന്നാൽ തൈരായിട്ടു ഭവിച്ച പാലും ആ തൈരും തമ്മിൽ പിരിഞ്ഞു വേറെ[2] സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇരിക്കയില്ലെന്നുള്ളതുകൊണ്ടത്രെ. ആകയാൽ പിതാവും പുത്രനും തമ്മിൽ പിരിഞ്ഞു രണ്ടു സ്ഥലത്ത് ഇരുന്നതായി കാണുകകൊണ്ട് [3]ക്ഷീരദധിദൃഷ്ടാന്തം ഘടിക്കയില്ല. ഈ ക്ഷീരദൃഷ്ടാന്തം പറയുന്നതിലിനിയുമൊരു ദോഷം ഇരിക്കുന്നു. അതായത്, പാലു നശിച്ച് തൈരാകുന്നു. അനന്തരം ആ തൈരും തൈരായിട്ടുതന്നെയിരിക്കാതെ ആയതു നശിച്ച് മറ്റൊന്നാകും. ആ മറ്റൊന്നു നശിച്ച് വേറൊന്നാകും. ഇപ്രകാരം ഒരു നിലയില്ലാതെ പൊയ്പ്പോകുമെന്നാകുന്നു. ഇതുപോലെതന്നെ പിതാവ് നശിച്ച് യേശുവായി യേശു നശിച്ച് മറ്റൊരുത്തനായി അവനും നശിച്ച് വേറൊരുത്തനായി ഇങ്ങനെ അളവ് കടന്നു പൊയ്പോകും. ഈ സ്ഥിതിക്ക് തൽക്കാലം പിതാവുമില്ലാ യേശുവുമില്ലാ. ഇപ്പോൾ ഇരിക്കുന്നവൻ ഇന്നവനെന്ന് അറിയാനും പാടില്ല. ഒരുവേള അറിയുമെന്ന് വെച്ചുകൊണ്ടാലും ആയവൻതന്നെ ഇനിമേലും ഇരിക്കുമെന്നു നിശ്ചയിപ്പാനും ഇടയില്ല. അല്ലാതെയും ഏവനെങ്കിലും ഒരുവൻ ഇപ്പോൾ ഉള്ളതായിട്ടു നിരൂപിക്കപ്പെടുകിൽ അവൻതന്നെ പരമണ്ഡലത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവനെന്നു വരണം. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഇപ്പോഴും പിതാവും പുത്രനും ഇരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നത് ബൈബിളിന് വിരോധമായി ഭവിക്കും. ബൈബിളിനെ വിരോധമായി നിശ്ചയിക്കുന്നവരെ ക്രിസ്ത്യന്മാരെന്നു പറഞ്ഞും കൂടാ. ഇരിക്കട്ടെ, പാലു മുഴുവനും നശിച്ചു തൈരാകുന്നതുപോലെയല്ല പാലിൽ നിന്നു കുറേ ഭാഗം നശിച്ച് തൈരാകുന്നതായി ഭാവിച്ചുകൊണ്ട് അപ്രകാരംതന്നെ പിതാവിൽ കുറെ ഭാഗം നശിച്ച് പുത്രനാകുന്നു എന്നു നിശ്ചയിക്കാമല്ലോ. എങ്കിൽ നിഷ്കളങ്കനും നിർവ്വികാരനുമായ ദൈവത്തിനു കുറേഭാഗമെങ്കിലും കളങ്കം ഭവിച്ചാൽ മേൽപറഞ്ഞ നിഷ്കളങ്കാദിനാമങ്ങൾ ചേരാത്തവയായിത്തീരും. അല്ലാതെയും കളങ്കപ്പെട്ട ഭാഗമൊഴിച്ചു കളങ്കമായിരിക്കുമോ? എന്നാൽ അതുമില്ല. എന്തു കാരണത്താൽ ഒരിക്കൽ കുറേ ഭാഗം കളങ്കപ്പെട്ടുവോ ആ കാരണത്താൽത്തന്നെ മറ്റൊരിക്കൽ മറ്റേ ഭാഗവും, കടശിയിൽ (അവസാനം) മറ്റേ ഭാഗമെങ്കിലും ഒരുവേള ക്ഷണംകൊണ്ട് മുഴുവനും കളങ്കപ്പെട്ടുപോകും. കളങ്കപ്പെട്ട് വികാരത്തെ പ്രാപിക്കാതിരുന്നാലും സാവകാശത്തിൽ അപ്ര

കാരമായിപ്പോകുമെന്നുള്ളതിലേക്കു സന്ദേഹമില്ലാ. പിതാവിന്റെ കാലം ഇത്രത്തോളം എന്നു ഗണിക്കുന്നതിലേക്ക് ഒരുത്തരാലും കഴികയില്ലെന്ന് നിങ്ങൾ തന്നെ സമ്മതിക്കകൊണ്ട് ഇതിനു മുമ്പിൽത്തന്നെ പിതാവ് കളങ്കപ്പെട്ടു നശിച്ചുപോയിരിക്കണം. പാലു നശിച്ചു തൈരായാൽ വീണ്ടും പാലാകയില്ല. അതുപോലെ പിതാവു നശിച്ചു പുത്രനായാൽ [4]മറുപടിയും (മുമ്പേപ്പോലെ) പിതാവാകയില്ല. ഈ സ്ഥിതിക്ക് പിതാവ് ഇപ്പോഴും ഇരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതു കള്ളമായിപ്പോകും. ഇനി വേറെ ഒരുവിധത്തിൽ നോക്കാം. മണ്ണു കുടമാകുന്നതുപോലെ പിതാവ് പുത്രനാകുന്നു. ഇതിൽ മണ്ണു നശിക്കാതെ കുടമാകുന്നതൊന്ന്, കുടം മടങ്ങിയും (തിരിച്ചും) മണ്ണാകുന്നതൊന്ന്. ഇപ്രകാരം പിതാവു നശിക്കാതെ പുത്രനാകുന്നതൊന്ന്. പുത്രൻ മടങ്ങിയും പിതാവാകുന്നതൊന്ന്, മൃത്തികയും ഘടവുംപോലെ പിതാവു പുത്രൻ ഈ രണ്ടു പേരും ഒരുത്തനാകുന്നു എങ്കിൽ മണ്ണും കുടവും വെവ്വേറെ അല്ലാ ഒരേ വസ്തുവത്രേ. പിതാവും പുത്രനും അങ്ങനെയല്ല വേറെ വേറെ ആണല്ലോ. മണ്ണ് ഒരു സ്ഥലത്തും കുടം മറ്റൊരു സ്ഥലത്തും ഇരിക്കുകയില്ല. പിതാവ് ഒരു സ്ഥലത്തും പുത്രൻ (ക്രിസ്തു) മറ്റൊരു സ്ഥലത്തും അതായത് പരമണ്ഡലത്തിലും ഭൂമിയിലും ഇരുന്നു എന്നു ബൈബിൾ പറയുന്നു. ആകയാൽ മൃത്ഘടദൃഷ്ടാന്തം ചേർച്ചയുള്ളതല്ല. മണ്ണാകട്ടെ [5]കംബുഗ്രീവാദിവികാരങ്ങളെ (കുംബുഗ്രീവാദി–ഇടുങ്ങിയ കഴുത്ത് തുടങ്ങിയ) പ്രാപിച്ച് കുടമാകുന്നു. അപ്രകാരം പിതാവായ യഹോവായും വികാരപ്പെട്ടു പുത്രനായെന്നും പറയേണ്ടതാണ്. മണ്ണിന്റെ വികാരത്തിനത്രേ കുടമെന്നു പേർ. അതുപോലെ യേശു എന്ന നാമവും പിതാവിന്റെ വികാരത്തിനുള്ളതാണെന്നു വന്നുപോകും. അല്ലാതെയും, മണ്ണും കുടവുംപോലെ അഭിന്നമായിട്ടു പറയുന്നതിൽ ഇനിയും ദോഷങ്ങളിരിക്കുന്നു. യേശു മുള്ളുമുടി ധരിച്ചു. പിതാവും ധരിച്ചോ? യേശു കുരിശിൽ തൂങ്ങി മരിച്ചു. പിതാവും അങ്ങനെ മരിച്ചോ? യേശു നിലവിളിച്ചു. പിതാവും നിലവിളിച്ചോ? യേശു പിതാവിനെ നോക്കി എന്നെ എന്തുകൊണ്ട് കൈവിട്ടു എന്നു പറഞ്ഞു നിലവിളിച്ചു. പിതാവും തന്റെ പിതാവിനെ നോക്കി അപ്രകാരം നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞോ? അപ്രകാരം വിളിച്ചു പറഞ്ഞു എങ്കിൽ ആ പിതാവിന്റെ പിതാവായിട്ടു വേറൊരുത്തനും അവന്റെ പിതാവായിട്ട് മറ്റൊരുത്തനും ഇരിക്കണം. ഇങ്ങനെ [6]അനവസ്ഥാദോഷം ഉണ്ടാകും. യേശു ദൈവവും മനുഷ്യനും ആയിരുന്നു. പിതാവും അപ്രകാരമായിരുന്നോ? യേശു മറിയത്തിന്റെ ഉദരത്തിൽ ജനിച്ചു. പിതാവും അപ്രകാരം ജനിച്ചോ? പിതാവ് പുത്രൻ ഈ രണ്ടുപേരും പരമണ്ഡലത്തിൽ വലതുവശത്തും ഇടതുവശത്തുമായിട്ട് ഇരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതിൽ വലതുഭാഗത്തിരിക്കുന്നവൻ ഇടതു

ഭാഗത്തും ഇടതുഭാഗത്ത് ഇരിക്കുന്നവൻ വലതുഭാഗത്തും ഇല്ല. ഇതുപോലെ മണ്ണും കുടവും വെവ്വേറെ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നുണ്ടോ? കാരണമായ മണ്ണിൽനിന്നും കുടത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് കുശവൻ വേണമെന്നുള്ളതുപോലെ കാരണമായ പിതാവിൽനിന്നും യേശുവിനെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിലേക്ക് ഒരുത്തൻ വേണം. അവൻ ആർ? അവനെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ ഏവൻ? ഇപ്രകാരം അനേകദോഷങ്ങൾ നേരിടുന്നതുകൊണ്ടും മൃത്ഘടദൃഷ്ടാന്തം ചേരുകയില്ല.

ഇനി ബിംബപ്രതിബിംബദൃഷ്ടാന്തം നോക്കാം. സൂര്യനായ ബിംബം ജലത്തിൽ പ്രതിബിംബിക്കുന്നതുപോലെ പിതാവായ ബിംബം പ്രതിബിംബിച്ച് യേശുവായിത്തീർന്നു. ഇതിലും ദോഷം ഇല്ലാതിരിക്കുന്നില്ല. പിതാവിന്റെ സ്ഥാനത്ത് സൂര്യനും യേശുവിന്റെ സ്ഥാനത്ത് പ്രതിബിംബസൂര്യനും ആകുന്നു. ഇവയിൽ സൂര്യൻ ഉള്ള വസ്തു. അപ്രകാരംതന്നെ പിതാവ് ഉള്ളവനും യേശു ഇല്ലാത്തവനും തോന്നൽ മാത്രവും എന്നുവരണം, അപ്പോൾ യേശു ജനിച്ചു കുരിശിൽ തൂങ്ങി മരിച്ച് അത്ഭുതങ്ങളെ ചെയ്ത് സ്വർഗ്ഗത്തിലിരിക്കുന്നു; ന്യായവിധിക്ക് വരുമെന്നും മറ്റും ഇതുപോലെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്രങ്ങൾ അശേഷവും ഇല്ലാത്തവകാളാണെന്നു തീർച്ചയാകും. യേശു ഇല്ലാത്തവനെന്നു വരുമ്പോൾ [7]തച്ചരിത്രങ്ങൾ നേരാകുമോ? ചരിത്രങ്ങൾ കള്ളമെന്നു വരുമ്പോൾ ബൈബിൾമാത്രം സത്യമാകുമോ? ഈ ബിംബപ്രതിബിംബദൃഷ്ടാന്തത്തിൽത്തന്നെ ഇനിയും ഒരു ദോഷമിരിക്കുന്നു. ഈ ദൃഷ്ടാന്തം അപരിപൂർണ്ണ വസ്തുവിലല്ലാതെ പരിപൂർണ്ണവസ്തുവിൽ ചേരുകയില്ല. സൂര്യൻ ആകാശത്തു നിൽക്കുന്നു. ജലം താഴത്തും ഇരിക്കുന്നു. സൂര്യൻ ഇരിക്കുന്നിടത്ത് ജലവും ജലം ഇരിക്കുന്നിടത്ത് സൂര്യനും ഇല്ല. ആയതുകൊണ്ട് സൂര്യൻ പ്രതിബിംബിക്കുന്നു. സൂര്യൻ ഇടവിടാതെ എങ്ങും പരിപൂർണ്ണനായിരുന്നുവെങ്കിൽ ജലം ഇരിക്കുന്നതിനു സ്ഥലവുമില്ല. അപ്പോൾ പ്രതിബിംബമുണ്ടാകയില്ല. നിങ്ങൾ പിതാവിനെ പരിപൂർണ്ണനെന്നു പറയുന്നുമുണ്ട്. ആ സ്ഥിതിക്ക് പിതാവിന്റെ പ്രതിബിംബമാണ് യേശു എന്നു പറയുന്നത് ഒരിക്കലും ശരിയായിട്ടുള്ളതല്ല.

ഇനി വേറെ ഒരു ഉപമാനം പറഞ്ഞുനോക്കാം. അതായത് രജ്ജുവിൽ സർപ്പവും കാനലിൽ ജലവുംപോലെയാകുന്നു. ഇതിൽ ഉപമേയം കയറിന്റെ സ്ഥാനത്ത് പിതാവും പാമ്പിന്റെ സ്ഥാനത്ത് യേശുവും ആകുന്നു. ഇനി ഇതിലുള്ള ദോഷം എങ്ങനെയെന്നാൽ, കയറിൽ പാമ്പും കാനലിൽ ജലവും എങ്ങനെ മിഥ്യയോ, എങ്ങനെ സങ്കല്പം മാത്രമായിട്ടിരിക്കുന്നോ (അങ്ങനെ) കയറിനേയും കാനലിനേയും ഒഴിച്ചു

സർപ്പവും ജലവും എങ്ങനെയില്ലയോ അപ്രകാരം തന്നെ യേശുവും മിത്ഥ്യാഭൂതനും, പിതാവിനെ ഒഴിച്ചു വേറെ ഇല്ലാത്തവനും ആകുന്നു. കയറിൽ മയക്കംഹേതുവായിട്ടു കാണപ്പെടുന്ന പാമ്പും കാനലിൽ തോന്നുന്ന ജലവും ഒരു സ്ത്രീയുടെ ഉദരത്തിൽ ചെന്നു ജനിക്കുമോ? [8]ചിജ്ജഡകർമ്മങ്ങളിലെന്തിനെ (ചിത്, ജഡവസ്തു എന്നിവയുടെ കർമ്മങ്ങൾ) എങ്കിലും ചെയ്യുമോ? ഇല്ലല്ലോ. ഇതു ശുദ്ധമേ നുണ തന്നെയാണ്. അപ്രകാരംതന്നെ യേശു എന്നൊരാൾ ഉണ്ടായിരുന്നെന്നും അനേകകാര്യങ്ങളെ ചെയ്തുവെന്നും പറയുന്നതു കള്ളമായിത്തീരും. കയറിൽ തോന്നുന്ന പാമ്പിനെയും കാനലിൽ തോന്നുന്ന ജലത്തേയും പോലെയാണെന്നു പറഞ്ഞേച്ചു പിന്നെ യേശു എന്നൊരാൾ വാസ്തവമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് ആരെങ്കിലും പറയുമോ? ഈ സ്ഥിതിയിലുള്ള ഒരാളെക്കുറിച്ച് ഒരു മതവും വേണമെന്നുണ്ടോ? ഉള്ളപക്ഷം ആ മതത്തെ ബുദ്ധിമാന്മാർ അനുസരിക്കണമെന്നും അതിനെ സത്യമായിട്ടുള്ളതാണെന്നും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരായിരിക്കുന്ന പണ്ഡിതന്മാരുടെ മുമ്പാകെ പ്രസംഗിക്കണമെന്നുംകൂടിയുണ്ടോ? കഷ്ടം! കഷ്ടം!

പിതാവ്, പുത്രൻ, ആത്മാവ് ഈ മൂന്നുപേരും ഒന്നാണെന്നുള്ളതിലേക്ക് ഇനിയും ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം പറയുന്നു. അതായത് (സൂര്യൻ) പ്രകാശം, വർണ്ണം, ഉഷ്ണം ഈ മൂന്നും ഒന്നായിരിക്കുന്നതു പോലെ ഈ മൂന്നുപേരും ഒരുവൻതന്നെ എന്നാകുന്നു. ഇതുകൊണ്ട് ഓരോ പദാർത്ഥങ്ങൾക്കും ഇതുപോലെതന്നെ ദ്വൈകത്വം, ത്രൈ്യകത്വം, ചതുരൈകത്വം, പഞ്ചൈകത്വം, ഷഡൈകത്വം, അഷ്ടൈകത്വം മുതലായ അനേക ഏകത്വങ്ങൾ പറയേണ്ടിവരും. പൃഥിവിക്കു കഠിനഗുണം ഇരിക്കകൊണ്ട് ഏകൈകത്വമെന്നും ആ പൃഥിവിക്കുതന്നെ കഠിനത്തോടുകൂടി ഗന്ധം, രസം, രൂപം, സ്പർശം, ശബ്ദം, വർണ്ണം, ജഡത്വം, പ്രകാശം അല്ലെങ്കിൽ അപ്രകാശം; ഉഷ്ണം അല്ലെങ്കിൽ ശീതം ഇവകളും ഇരിക്കയാൽ ക്രമത്തിനു ദ്വൈകത്വം, ത്രൈ്യകത്വം, ചതുരൈകത്വം, പഞ്ചൈകത്വം, ഷഡൈകത്വം, സപ്തൈകത്വം, അഷ്ടൈകത്വം, നവൈകത്വം, ദശൈകത്വം എന്നും ഇങ്ങനെ ഗുണങ്ങൾ പലതായിരിക്കയാൽ ഓരോ വസ്തുവിന് ഒന്നു മുതൽ അനേകൈകത്വം പറയേണ്ടതായി വരും. സൂര്യനു നിങ്ങൾ (ക്രിസ്ത്യന്മാർ) പറയുന്നപ്രകാരം പ്രകാശം, നിറം, ഉഷ്ണം ഈ മൂന്നു ഗുണങ്ങൾ മാത്രമല്ല സ്പർശം, ജഡം, ദൂരം, വൃത്തം, അളവ്, ആകൃതിവിശേഷം മുതലായ ഗുണങ്ങളും ഇരിക്കുന്നു. പിതാവ്, പുത്രൻ, ആത്മാവ് ഇവർ മൂന്നുപേരും ഗുണങ്ങളാണെങ്കിൽ അതിനു [9]ഗുണി (ഗുണമുള്ളവൻ) ഏത്? ആ ഗുണിക്ക് ഈ ഗുണങ്ങൾ ഭിന്നങ്ങളോ, അഭിന്നങ്ങളോ? ഗുണിക്ക്

ഗുണങ്ങൾ അഭിന്നങ്ങളാണെന്ന് ഉള്ളത് ആർക്കും അനുഭവമത്രേ. ഗുണങ്ങളായവ ഗുണിയോടു വേർപെട്ട് തനിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുമോ? ഉദരത്തിൽ ചെന്നു ജനിച്ച് അന്തഃകരണ-ബഹിഷ്ക്കരണങ്ങളോടുകൂടി മനുഷ്യാകൃതി എടുത്ത് ഉണ്ടുടുത്ത് വാഴ്ന്ന് ചിരിച്ചു കരഞ്ഞ് മരിക്കുമോ? ഇതു തീരെ ചേർച്ചയില്ലാത്തതാകയാൽ ഇച്ചെയ്തികളോടുകൂടിയ പിതാവ്, പുത്രൻ, ആത്മാവ് ഈ മൂവരും ഗുണങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ലാത്തതാകുന്നു.

ഇനി ചിലർ ഹസ്തകരപാണി എന്നപോലെ ഒന്നെന്നു പറയുന്നു. ഇത് ഒരു വസ്തുവിനുതന്നെ മൂന്നു നാമങ്ങളാണ്. ഇങ്ങനെ ഒരുവനുതന്നെ പിതാവ്, പുത്രൻ, ആത്മാവ് എന്നു മൂന്നുനാമങ്ങളായിരിക്കേണ്ടതാണ്. അങ്ങനെയാകുമ്പോൾ പിതാവ് ഒരു സ്ഥലത്തും പുത്രൻ വേറൊരു സ്ഥലത്തും ആത്മാവ് മറ്റൊരിടത്തും ഇരുന്നുകൂടാ. ഒരു സ്ഥലത്ത് ഹസ്തവും ഒരു സ്ഥലത്ത് കരവും ഒരു സ്ഥലത്ത് പാണിയും വേറെ വേറെയിരിക്കുന്നുണ്ടോ? ഇല്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഈ ഉപമാനവും ചേരുന്നില്ല.

മനുഷ്യൻ ഒരുത്തൻതന്നെ ജീവനും ദേഹവും എന്നു രണ്ടും ആയിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ ഒരുത്തൻ മൂന്നു പേരായിരിക്കുമെന്നു പറയുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ എടുത്തുകൊണ്ടുവരുന്ന [9]ദൃഷ്ടാന്തത്തിനു പറഞ്ഞ [10]ദാർഷ്ടാന്തികം ചേരുകയില്ല. [11]നിസ്സർഗ്ഗേണ, ചേതനത്വം, അചേതനത്വം, രൂപം, അരൂപം, വ്യാപകത്വം, വ്യാപ്യത്വം, [12]പ്രേരകത്വം, [13]പ്രേര്യത്വം, അനന്തത്വം, അന്തത്വം മുതലായ ധർമ്മങ്ങളിൽ (എല്ലാത്തിലും കൂടി) ഉൾപ്പെടാത്ത സ്വഭാവമുള്ള ജീവനും ദേഹവും രണ്ടും ഒന്നായിച്ചേർന്ന് ഒരുത്തൻ ആകുമെന്നുള്ളത് തന്നെ ചേതനത്വം ചേരും. അല്ലാതെ തനിയേ വ്യാപകത്വം, പ്രേരകത്വം, നിത്യത്വം മുതലായ ധർമ്മങ്ങളെക്കൊണ്ടു തുല്യസ്വഭാവങ്ങൾ ഉള്ളവരായ പിതാ, പുത്രൻ, പവിത്രാത്മാ എന്നുപേരുള്ള മൂന്നുപേരും ഒരുത്തനാകുന്നു എന്നുള്ളതും ഈ ദൃഷ്ടാന്തംകൊണ്ടു സിദ്ധിക്കപ്പെട്ടില്ല. അല്ലാതെയും (ധർമ്മങ്ങളെക്കൊണ്ട് തുല്യഭാവങ്ങൾ അല്ലാതെയും) ജീവനേയും ദേഹത്തേയും ഒന്നിച്ചിരിക്കുമ്പോഴല്ലാതെ മൂന്നുപേരും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ദൈവമെന്നു പറയപ്പെടുന്നതുപോലെ വേറെ വേറെ മനുഷ്യൻ എന്നു പറയുന്നത് ചേരാത്തതായിട്ടേ ഭവിക്കൂ. മേലും സുതൻ പാടുപെട്ടപ്പോൾ പിതാവും അദ്ദേഹത്തിനെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടുതന്നെ അവരു രണ്ടുപേരും തുല്യന്മാരല്ലെന്നു തെളിവായിരിക്കുന്നു.

യേശു സ്നാനം ചെയ്തപ്പോൾ പരമണ്ഡലത്തിൽനിന്നും പവിത്രാത്മാവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തുവരേണ്ടതായിരുന്നതുകൊണ്ടും

തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ നോക്കിക്കൊണ്ടു ഞാൻ വാനലോകത്തേക്കു പോയാലല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് പവിത്രാത്മാവിനെയും അയച്ചുതരുന്നതിലേക്ക് ഇടയില്ലാ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടും അവർ രണ്ടുപേരും ഒരുത്തനല്ലാ എന്നും, ഇതിനുമുമ്പിൽ ക്രിസ്തു ചരിതത്തിൽ തെളിവായി കാണിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ ക്രിസ്തു വാനലോകമായ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പോയില്ലാ എന്നുള്ളത് സത്യമാകകൊണ്ടും, ക്രിസ്ത്യന്മാരായ ശിഷ്യന്മാർക്കും നിങ്ങൾക്കും ക്രിസ്തു അങ്ങുപോയാലല്ലാതെ വരാൻ ഇടയില്ലെന്നും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പവിത്രാത്മാവ് വന്നിട്ടില്ലെന്നും ആ സ്ഥിതിക്ക് നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെല്ലാം ദുരിതകാരണങ്ങളായിരിക്കേയുള്ളൂ എന്നും നരകത്തിൽ പോയാൽ തിരിച്ചു കരേറ്റമില്ലെന്നുള്ളതും അതിനാൽ പാതാളത്തിൽ പോയ ക്രിസ്തുവിനും മടങ്ങി കരേറ്റവും വാനലോകപ്രവേശവും ഇല്ലാത്തതുംകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് ഇനി മേലും ഒരുകാലത്തും പവിത്രാത്മാവ് വരികയില്ലെന്ന് ഊഹിക്കാനേ മാർഗ്ഗം കാണുന്നുള്ളൂ. ആയതുകൊണ്ടും പിതാവ്, പുത്രൻ, പവിത്രാത്മാവ് ഈ മൂന്നുപേരും ഒരുവനാണെന്നു പറയുന്നതു ചേരുകയില്ല.

ഇങ്ങനെ ത്രൈ്യകത്വത്തെക്കുറിച്ചു വിചാരിച്ചതിലും ദൈവലക്ഷണമില്ലെന്നു സാധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

കുറിപ്പുകൾ

1. പാൽ തൈരാകുന്നത്, പാലിന്റെ ഗുണങ്ങൾക്കു മാറ്റംസംഭവിച്ച് തൈരിന്റെ വികാരങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പൂർണ്ണമാറ്റമാണ്. അവിടെ പാലു നശിച്ചാണ് തൈരാകുന്നത്. പാലു തൈരായശേഷം പാലും തൈരും ഒന്നുതന്നെയാണ് എന്നുവാദിക്കുന്നത്, രണ്ടിനും അഭേദം കല്പിക്കുന്നത്, പൂർണ്ണത്വദോഷമാണ്.
2. പാലു തൈരായാൽ പിന്നെ ഒന്നേ ഉള്ളു, തൈരുമാത്രം. രണ്ടുസ്ഥലത്ത് പാലും തൈരുമായിട്ടിരിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല.
3. ക്ഷീരദധിദൃഷ്ടാന്തം - പാലാണ് തൈരായിട്ടു മാറിയത് എന്നപോലെ പിതാവു പുത്രനായി എന്നത്
4. മറുപടിയും = വീണ്ടും (തമിഴ്)
5. ശംഖിന്റെ കഴുത്ത് ഇടുങ്ങിയിരിക്കുന്നതുപോലെ ഇടുങ്ങിയാണല്ലൊ കുടത്തിന്റെ കഴുത്ത് ആകാരം പ്രാപിക്കുന്നത്, അഥവാ രൂപംകൊള്ളുന്നത്.
6. അനവസ്ഥാദോഷം = കാര്യങ്ങൾക്കു സുനിശ്ചിതത്വമില്ല എന്ന ദോഷം
7. തച്ചരിത്രങ്ങൾ = അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്രങ്ങൾ

8. ചിജ്ജഡകർമ്മങ്ങൾ = ചിത്, ജഡവസ്തു എന്നിവയുടെ കർമ്മങ്ങൾ
9. ഗുണി = ഗുണമുള്ളവൻ
10. ഇവിടെ ദൃഷ്ടാന്തം - ജീവനും ദേഹവുമാണ്. ദാഷ്ടാന്തികം-പിതാവ് പുത്രൻ പരിശുദ്ധാത്മാവ്. ജീവനും ദേഹവും ചേർന്ന ഒന്നിനെ ഒരാളെന്നു പറയുന്നു. അതുപോലെ പിതാവ് പുത്രൻ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഇവ മൂന്നും ചേർന്ന് ഒന്നാണെന്നു ബൈബിൾപ്രകാരം തെളിയുന്നില്ല.
11. ദൃഷ്ടാന്തികം = പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്, ആജ്ഞ
12. നിസ്സർഗ്ഗേണ = പരിപൂർണ്ണമായ സൃഷ്ടികൊണ്ട്
13. പ്രേരകത്വം = പ്രേരിപ്പിക്കാനുള്ള യോഗ്യത
14. പ്രര്യത്വം = പ്രേരണയ്ക്കു യോഗ്യമായതേതോ, അത് പ്രേര്യം

പശുപ്രകരണം

ഉത്പത്തി

അല്ലയോ ക്രിസ്തീയപ്രസംഗികളെ,

ദൈവം മനുഷ്യന്റെ മൂക്കിന്റെ ഓട്ടയിൽക്കൂടെ ജീവശ്വാസത്തെ ഊതി, അതുകൊണ്ട് അവൻ ജീവാത്മാവോടുകൂടിയവനായി എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നല്ലോ. ജീവശ്വാസംതന്നെ ആത്മാവായി എന്നു സമ്മതിക്കുന്നപക്ഷം അത് അണുകൂട്ടമായ ഭൂതത്തിൽ ഒന്നായി ജഡമായി നശ്വരവസ്തുവായിരിക്കും. അല്ലാതെ ചേതനവസ്തു ആകയില്ല. ആയതുകൊണ്ടും നിദ്രയിൽ പ്രാണവായു യാതൊന്നും അറിയുന്നതായി കാണാത്തതുകൊണ്ടും ഈ പറയുന്നതു ചേരുകയില്ല. അതിനെ കൂടാതെ വേറെ ഒരു ആത്മാവ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതായി വിചാരിക്കുന്നു എങ്കിൽ, അതിനു വാക്യപ്രമാണവും ഇല്ല.

ഇനി ജീവശ്വാസത്തെ ആകട്ടെ, അല്ലെങ്കിൽ വേറെ ഏതിനെ എങ്കിലും ഒന്നിനെ ആകട്ടെ, ആത്മാവ് എന്നു സമ്മതിക്കുന്നപക്ഷം ആത്മാവ് അനാദിയിലേ ഉള്ളതായിരുന്നു. ഇടയ്ക്ക് ദൈവത്തിനാൽ വിശേഷപ്പെടുത്തി ശരീരത്തോടുകൂടി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു എങ്കിൽ അതൊരുവിധം നമുക്കും സമ്മതമാകും. ഇടയ്ക്ക് നൂതനമായിട്ടാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതെങ്കിൽ അത് ഒരുപ്രകാരത്തിലും ചേരുകയില്ലെന്നുള്ളതിലേക്ക് പല ന്യായങ്ങളെയുംകൂടി കാണിക്കാം. എങ്ങനെ എന്നാൽ,

ആദ്യം ഇല്ലാതിരുന്ന ആത്മാവിനെ നൂതനമായിട്ടു സൃഷ്ടിക്കുന്നതിലേക്കു യാതൊരു നിമിത്തവും ഇല്ലാ.

നമുക്ക് അറിവാൻ പാടില്ലാതെ ഒരു നിമിത്തം ഉണ്ടായിരിക്കയും ആ നിമിത്തം അനാദിയായിട്ടുള്ളതെന്നുവരികയും ചെയ്തു എങ്കിൽ സൃഷ്ടിയും അനാദിയായിട്ടുള്ളതാണെന്നു പ്രസംഗിക്കേണ്ടിവരും.

ഇടക്കാലത്ത് ജീവൻ താനായിട്ടുതന്നെ വന്നതെന്നോ അന്യന്മാരാൽ വന്നതെന്നോ പറയുന്നുവെങ്കിൽ ദൈവം സർവ്വകർത്താവല്ലെന്ന്

ആയിത്തീരും. ദൈവത്തിനാൽ ചെയ്യപ്പെട്ടതാകുന്നു എങ്കിൽ ആ നിമിത്തത്തെ ചെയ്യുന്നതിന് വേറെ ഒരു നിമിത്തം വേണ്ടിവരും. ഇപ്രകാരം ഒരു വരമ്പില്ലാതെ അനവസ്ഥ വന്നുപോകും.

ആത്മാവിനെ [1]ഉപാദാനകാരണത്തിൽനിന്നും സൃഷ്ടിച്ചുവെങ്കിൽ അതു പിന്നീടും നശിച്ച് ആ കാരണത്തിൽത്തന്നെ ഒടുങ്ങിപ്പോകും. ശൂന്യത്തിൽനിന്നും സൃഷ്ടിച്ചുവെങ്കിൽ അതു പിന്നീടും അങ്ങനെ തന്നെ അഴിഞ്ഞു ശൂന്യമായിപ്പോകും. എന്നുതന്നെയല്ല, ശൂന്യത്തിൽനിന്നും സൃഷ്ടിയെന്നു പറയുന്നതേ ചേരുകയില്ലാ. സ്ഥാവരങ്ങളെയും മനുഷ്യശരീരത്തെയും മത്സ്യങ്ങളെയും സൃഷ്ടിക്കുന്നതിലേക്ക് മണ്ണിനെയും ജലത്തെയും ഉപാദാനകാരണമായിട്ട് എടുത്ത ദൈവം ഉപാദാനകാരണം കൂടാതെ ശൂന്യത്തിൽനിന്നും സൃഷ്ടിക്കയില്ലാ.

ദേവസമാനമായിട്ടു ശുദ്ധി, ജ്ഞാനം, ആനന്ദം ഇവകൾ ഉള്ളതായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ആത്മാവിന് അനന്തരം ശരീരത്തെയുംകൂടി കൊടുക്കണമെന്നില്ലല്ലോ. ആത്മാവിനു സഹജമായി പ്രകാശിച്ചിരുന്ന ജ്ഞാനത്തെയും ആനന്ദത്തെയും തെളിയിക്കുന്നതിലേക്കു ശരീരം വേണമെങ്കിൽ, ആത്മാവ് ശുദ്ധജ്ഞാനിയായിട്ടല്ല സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതെന്നും ആത്മാവിന്റെ ജ്ഞാനം, കൃത്യം, പ്രകാശം ഇവകൾക്കു തടവുണ്ടായിരുന്നു എന്നും ആ തടവിനെ ഉണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ടു ദൈവം കൃപയില്ലാത്തവനെന്നും സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും. ആത്മാക്കൾക്ക് ആദ്യം കൊടുത്ത ശരീരം ശുദ്ധശരീരംതന്നെ ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിനു വിശപ്പ് മുതലായ ദോഷങ്ങൾ ഉണ്ടാവാൻ ഇടയില്ലാ. ആ സ്ഥിതിക്കു സ്ഥാവരഭോജനം വിധിച്ചു എന്നും ഒരു പഴം തിന്നു എന്നും പറയുന്നതു കള്ളമായിപ്പോകും. ശുദ്ധജ്ഞാനികൾക്കു ശുദ്ധശരീരം പോലും വേണമെന്നില്ലല്ലോ. ശുദ്ധജ്ഞാനികളായ മോക്ഷവാസികൾ എന്നെന്നേക്കും ശുദ്ധജ്ഞാനികളായിരിക്കുമെന്നു ബൈബിളിൽ കാണുന്നുവെങ്കിൽ (2 കൊളന്തിയക്കാർ 4-അ. 18-വാ.) കാണപ്പെട്ടവ അനിത്യങ്ങളാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞപ്രകാരം തന്നെ മോക്ഷവാസികളും ശരീരത്തോടുകൂടിയവരാകയാൽ അഴിഞ്ഞുപോകുമെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാകുന്നു. ആദിമനുഷ്യശരീരം വിശപ്പുമുതലായവയോടുകൂടി ഇരുന്നതുകൊണ്ട് മോക്ഷവാസികൾക്കും അതുപോലെ വിശപ്പു മുതലായവ സംഭവിക്കുകയും ബൈബിൾ കള്ളമായിപ്പോകുകയും ചെയ്യും. ആകയാൽ ശുദ്ധജ്ഞാനികൾക്കു കൊടുക്കപ്പെട്ട ശരീരം ശുദ്ധമുള്ളതല്ലാ. ഒരുവേള ശുദ്ധമുള്ളതെന്നു വരികിലും ആയത് വേണമെന്നുള്ളതല്ല.

ആദ്യം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടപ്പോഴെതന്നെ ആത്മാവിനു ശുദ്ധിയും ജ്ഞാനവും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ആയതിനു വിധിയെ നിഷേധ മെന്നും നിഷേധത്തെ വിധിയെന്നും മയങ്ങി വിപരീതമായിട്ടു ധരിക്കു ന്നതിലേക്കു (തെറ്റിദ്ധരിച്ച്) കാരണമായ അജ്ഞാനം എങ്ങനെയു ണ്ടായി? ആ മയക്കം പിശാചിനാൽ വന്നതാകുന്നു എന്നാൽ, പുറമേ യുള്ള കാരണമായ ആയിരം പിശാചു കൂടിയാലും ഉള്ളിലെ കാരണ മായ അജ്ഞാനമില്ലാത്തപ്പോഴെങ്ങും മയക്കത്തെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ കഴി കയില്ല.

ഇനി സർവ്വജ്ഞാനത്തിന്റെ ഇല്ലായ്മയാണ് മയക്കത്തിലേക്കു കാരണം എങ്കിൽ, മോക്ഷവാസികളും മയക്കമുള്ളവരായിപ്പോകും. അല്ലാതെയും സർവ്വജ്ഞാനശൂന്യം എന്നത് എത്താത്ത കാര്യങ്ങളെ അറിയാതെ ഇരിക്കുന്നതിനു കാരണമായി ഭവിക്കും എന്നല്ലാതെ, എത്തി അറിഞ്ഞകാര്യത്തെ വിപരീതമായി ധരിച്ചുകൊള്ളുന്നതിനു കാര ണമാകയില്ലാ.

ആത്മാവിനു ദൈവത്തിനാൽ കൊടുക്കപ്പെട്ട സ്വാധികാരമാണ് മയ ക്കത്തിന്റെ ഉൾക്കാരണമെങ്കിൽ സ്വാധികാരം എന്നതു വേറൊന്നിന്റെ വശപ്പെട്ട മയക്കത്തിനു കാരണമാകുന്നതല്ലാ. തന്റെ വശപ്പെട്ടു മയ ങ്ങാതെയിരിക്കുന്നതിലേക്കു കാരണമായിരിക്കുന്നതാണ് എന്നുള്ളതു യുക്തിസിദ്ധമായിരിക്കെ അതാണ് മയങ്ങുന്നതിനു കാരണമെന്നു പറ യുന്നത്. പുക കാണുകകൊണ്ട് അഗ്നി ഇല്ലാ എന്നു പറയുന്നതുപോലെ വിരോധമാകുന്നു.

എന്നാൽ ഒരു കാരണവും കൂടാതെ ചുമ്മാ മയങ്ങിപ്പോയി എങ്കിൽ അപ്രകാരംതന്നെ മോക്ഷവാസികളും ഒരു കാരണവും കൂടാതെ മയ ങ്ങിപ്പോകുമെന്നുവരും. അല്ലാതെയും ഒരു മോക്ഷവാസി ആന്തരകാര ണമായിട്ടു യാതൊന്നും ബാഹ്യകാരണമായ പിശാചും കൂടാതെ തന്നെ ത്താനെ മയങ്ങിത്തിരിഞ്ഞു പിശാചായിപ്പോയി എന്നു ബൈബിൾ പറ കകൊണ്ട് മുക്തിസിദ്ധിച്ചവരും ചിലപ്പോൾ മയങ്ങി പാപികളായി നര കത്തിലേക്കു പോകുമെന്നും ആ സ്ഥിതിക്ക് ആ മുക്തി അനിത്യമായി ഭവിക്കുമെന്നും ആകയാൽ അതിനെ പ്രാപിച്ചിട്ടു ഫലമില്ലെന്നുംകൂടി നിശ്ചയമാകും.

ഇനിയും ദൈവം ആദ്യം ഇല്ലാതിരുന്ന ആത്മാക്കളെ ഇടക്കാല ത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞല്ലൊ? അദ്ദേഹം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു മുമ്പിൽ ആത്മാക്കൾ ഒരുത്തരുമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരാൽ ചെയ്യ

പ്പെട്ട യാതൊരു കാര്യങ്ങളും ഇല്ലാതെതന്നെയിരിക്കും. അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോൾ ദൈവം ആത്മാക്കളിൽ ചിലരെ ഉത്തമശരീരികളായിട്ടും, ചിലരെ മദ്ധ്യമശരീരികളായിട്ടും, ചിലരെ അധമശരീരികളായിട്ടും, ചിലരെ കുരുടന്മാരായിട്ടും, ചിലരെ ചെകിടന്മാരായിട്ടും, ചിലരെ മുടന്തന്മാരായിട്ടും, ചിലരെ സർവ്വേന്ദ്രിയശാലികളായിട്ടും, ചിലരെ നിത്യവ്യാധിമാന്മാരായിട്ടും, ചിലരെ നിത്യസ്വസ്ഥന്മാരായിട്ടും, ചിലരെ സമ്പന്നന്മാരായിട്ടും, ചിലരെ ദരിദ്രന്മാരായിട്ടും, ചിലരെ വിദ്വാന്മാരായിട്ടും, ചിലരെ മൂഢന്മാരായിട്ടും, ചിലരെ ആര്യന്മാരായിട്ടും, ചിലരെ മ്ലേച്ഛന്മാരായിട്ടും, ചിലരെ സ്വാമിമാരായിട്ടും, ചിലരെ ദാസന്മാരായിട്ടും, ചിലരെ ദുഷ്ടന്മാരായിട്ടും, ചിലരെ ശിഷ്ടന്മാരായിട്ടും, ഇനിയും പലമാതിരികളിലാക്കി ചിലരെ ഭോഗഭുവനങ്ങളിലും, ചിലരെ വനങ്ങളിലും, ചിലരെ മലകളിലും, ചിലരെ സമുദ്രങ്ങളിലും, ചിലരെ ശീതഭൂമികളിലും, ചിലരെ ഉഷ്ണഭൂമികളിലും ഇരുത്തി, ചിലരെ ഗർഭപിണ്ഡത്തിലും, ചിലരെ ജനനകാലത്തിലും, ചിലരെ ശിശുപ്രായത്തിലും, ചിലരെ യൗവനകാലത്തിലും, ചിലരെ വാർദ്ധക്യകാലത്തിലും കൊന്ന്, ചിലരെ ശിവമതത്തിലും, ചിലരെ വിഷ്ണുമതത്തിലും, ചിലരെ ബൗദ്ധമതത്തിലും, ചിലരെ യഹൂദമതത്തിലും, ചിലരെ യേശുമതത്തിലും, ചിലരെ വേറെ മതത്തിലും ചേർത്ത് ജനനം മുതൽക്കേ ഇപ്രകാരം അനേകഭേദഗതികളോടുകൂടി സൃഷ്ടിക്കുന്നതിലേക്ക് കാരണം എന്ത്?

അതിനുകാരണം യാതൊന്നുമില്ല, ദൈവം എല്ലാം തന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ അപ്രകാരംതന്നെ മനുഷ്യർ മരിച്ചതിന്റെ ശേഷം അനുഭവിപ്പാനുള്ള സുഖദുഃഖങ്ങൾക്കും യാതൊരു കാരണവും വേണമെന്നില്ലെന്നും, തന്റെ മനസ്സുപോലെ ചിലരെ മോക്ഷത്തിലും ചിലരെ നരകത്തിലും ആക്കി സുഖദുഃഖങ്ങളെ അനുഭവിപ്പിക്കുമെന്നും പറയേണ്ടതാണ്. അപ്രകാരമല്ലാതെ അവരവർ ചെയ്ത ഗുണദോഷങ്ങൾക്കു തക്കതായ ഫലങ്ങളെ കൊടുക്കുന്നെന്നു പറയുന്നപക്ഷം അതുപോലെതന്നെ ചിലർ സുഖത്തോടു കൂടിയവരായും ചിലർ ദുഃഖത്തോടുകൂടിയവരായും ജനിക്കുന്നതിലേക്ക് തക്കതായ കാരണം ഉണ്ടായിരിക്കണം.

അല്ലാതെയും ആ ദൈവം ഒരു കാരണവും കൂടാതെ ഒരുവനു സുഖത്തെയും ഒരുവനു ദുഃഖത്തെയും കൊടുത്തു എന്നുവരികിൽ അവൻ നീതി, കൃപ, പരിശുദ്ധി, സർവ്വജ്ഞാനം മുതലായ ഗുണങ്ങളൊന്നുമില്ലാത്തവനും പക്ഷപാതിയുമായി പോകുമല്ലോ.

ചെറിയ അറിവുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻപോലും തന്റെ പുത്രന്മാർക്കെല്ലാപേർക്കും താൻ സമ്പാദിച്ച ദ്രവ്യങ്ങളെ പക്ഷപാതം കൂടാതെ ന്യായ

പ്രകാരം വീതിച്ചുകൊടുക്കേയുള്ളൂ. അങ്ങനെയല്ലാതെ ഒരുവനെ വഞ്ചിച്ച് മറ്റവനു കൊടുത്താൽ ആയവനെ മഹാദ്രോഹിയെന്നു ലോകർ പറയും. ആ സ്ഥിതിക്കു സർവ്വജീവി ദയയും സർവ്വ സാമർത്ഥ്യവുമുള്ളവനായും, ഒരുവനോടു സ്നേഹവും മറ്റൊരുവനോടു ദ്വേഷവും ഇല്ലാത്തവനായും, സർവ്വലോകവ്യാപകനായും ഇരിക്കുന്ന ദൈവം ചിലർക്കു സ്നേഹംകൊണ്ടു സുഖത്തെയും ചിലർക്കു ദ്വേഷം കൊണ്ടു ദുഃഖത്തെയും കൊടുത്തു എന്നു പറയുന്നതിനെ ലോകർ കൈക്കൊള്ളുമോ?

അല്ലാതെയും കൂന്, കുരുട്, ചെകിട്, മുടന്ത് മുതലായ ഏതെങ്കിലും ഒരു കുറവുള്ള പൈതൽ ദൈവത്തെ നോക്കിക്കൊണ്ട് അയ്യയ്യോ! എന്റെ രക്ഷിതാവേ, എന്റെ ജ്യേഷ്ഠനെ അതിസുന്ദരനായും ആരോഗ്യശാലിയായും സകലസൽഗുണസമ്പന്നനായും അടിയനെ കുരൂപിയായും രോഗിയായും ദുർഗ്ഗുണനിമഗ്നനായും നിന്തിരുവടി സൃഷ്ടിച്ചല്ലോ. എന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ നിന്തിരുവടിക്കു ചെയ്ത ഉപകാരമെന്താണ്? അടിയൻ ചെയ്ത അപകാരമെന്താണ്? എന്റെ ദൈവമേ എന്നു പറഞ്ഞു നിലവിളിച്ചാൽ ആ ദൈവം, അതിനെക്കുറിച്ച് നീ ചോദിച്ചുപോകരുതെന്നു പറയുമോ? എന്റെ മനസ്സുപോലെ ചെയ്തു, നീ ഇനി അതിനെക്കുറിച്ച് എന്തിനായിട്ടു ചോദിക്കുന്നു എന്നു ചോദിക്കുമോ? വലിപ്പമെന്നും ചെറുപ്പമെന്നും ഇല്ലാതേയിരുന്നാൽ ലോകത്തെ ശരിയായി നടത്തുന്നതിലേക്ക് നമ്മാലെ കഴികയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ ചെയ്തിരിക്കയാണ് എന്നു പറയുമോ? ആദത്തിന്റെ വിന വഴിയായി ജനിച്ചതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്കു രണ്ടുപേർക്കും അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു എന്നു പറയുമോ? ഒരു കുശവൻ മൺപാത്രങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ ചില പാത്രങ്ങൾ ദോഷപ്പെട്ടു പോകുന്നില്ലയോ? അതുപോലെ ഞാനും സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ പ്രമാദംകൊണ്ടു സംഭവിച്ചുപോയതിലേക്ക് ഇനി എന്തു ചെയ്യാം? എന്നു പറയുമോ? ആ ബാലൻ ഇപ്രകാരമെല്ലാം കിടന്നു നിലവിളിക്കുന്ന ശബ്ദത്തെ ആ ദൈവം കേൾക്കതന്നെയില്ലയോ? അതല്ല, കേട്ടുകൊണ്ടു മൗനമായിരുന്നുകളയുമോ? എന്തോന്നു ചെയ്യും? എങ്ങനെയായാലും ഇതുകളിൽ ഒന്നുംതന്നെ ചേരുകയില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ദൈവത്തിനാൽ ജീവന്മാർ ഇങ്ങനെയുള്ള ഭേദഗതികളോടുകൂടി സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നതിലേക്കു കാരണം ഉണ്ടായിരിക്കണം. ആ കാരണവും ആ ജീവന്മാർക്ക് അനാദിയായിട്ട് അടങ്ങിക്കിടന്ന ഫലകർമ്മം തന്നെയെന്നും വരും. അപ്പോൾ ജീവന്മാരും അനാദിയായിട്ടുള്ളവരാകുന്നു എന്നല്ലാതെ ഇടക്കാലത്ത് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവരല്ലെന്നുതന്നെ സാധിക്കയും, അതുനിമിത്തം ജീവന്മാരെ ഇടയ്ക്കു

സൃഷ്ടിച്ചു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നത് അല്പവും ചേരുകയില്ലെന്നു തെളിവാകയും ചെയ്യും.

ഇങ്ങനെ ഉത്പ്പത്തിയെക്കുറിച്ചു വിചാരിച്ചതിലും ജീവലക്ഷണ മില്ലെന്നു സാധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

കുറിപ്പുകൾ

1. ഉപാദാനകാരണം-ബൈബിൾ പറയുന്നത് ദൈവം ഭൂമിയിലെ പൊടികൊണ്ടു മനുഷ്യനെ രൂപപ്പെടുത്തി എന്നാണ്. ആത്മാവിനെയും ഇതുപോലെ രൂപപ്പെടുത്തിയെങ്കിൽ ഭൂമിയിലെ പൊടിയാണ് ഉപദാന കാരണം.

മൃഗാദി

അല്ലയോ ക്രിസ്തീയപ്രസംഗികളേ,

മനുഷ്യർക്കു മാത്രമല്ലാതെ മൃഗാദികൾക്ക് നിത്യാത്മാവ് ഇല്ലെന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നുവല്ലോ. ആയത് എന്തു ന്യായം കൊണ്ടെന്ന് അറിയുന്നില്ല. ഉണ്ടെന്നോ ഇല്ലെന്നോ നിശ്ചയിക്കുന്നതിനു മുമ്പിൽത്തന്നെ ആത്മാവിനെക്കുറിച്ച് ഒന്നു ചിന്തിക്കാം.

ആത്മാവിന് ജ്ഞാനമാകുന്നു സ്വാഭാവികമായിട്ടുള്ളത്. ജ്ഞാനമെന്നത് അറിവാകുന്നു. അറിവാകട്ടെ അഞ്ചുവിധമായും ഇരിക്കുന്നു. അവയ്ക്കു ജ്ഞാനേന്ദ്രിയം എന്നു നാമം. ശ്രോത്രം, ത്വക്ക്, ചക്ഷു, ജിഹ്വാ, ഘ്രാണം ഇവകളാകുന്നു അതിന്റെ പ്രത്യേക നാമങ്ങൾ. ഇതുകളിൽ ശ്രോത്രംകൊണ്ട് ശബ്ദത്തെയും ത്വക്കുകൊണ്ടു സ്പർശത്തെയും ചക്ഷുസ്സ്കൊണ്ട് രൂപത്തെയും ജിഹ്വകൊണ്ടു രസത്തെയും ഘ്രാണംകൊണ്ടു ഗന്ധത്തെയും മനസ്സായ അറിവ് അറിഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ഈ അഞ്ച് ഇന്ദ്രിയങ്ങളിൽ ചിലത് ഇല്ലാതിരുന്നാലും അറിവില്ലെന്നു വന്നുപോകയില്ല. ശ്രോത്രേന്ദ്രിയമില്ലാത്ത പൊട്ടന് അറിവില്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. അഞ്ചുമില്ലാത്തവനേ അറിവില്ലാത്തവനെന്നു പറഞ്ഞുകൂടൂ. മനസ്സായ അറിവില്ലാത്തവന് ഈ അഞ്ചിന്ദ്രിയങ്ങളിൽ ഒന്നുമിരിക്കയില്ല. ഈ അവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന ശരീരത്തെയാണ് ആത്മാവ് ഇല്ലാത്ത പിണം എന്നു പറയുന്നത്. ആത്മാവ് എവിടെയുണ്ടോ അവിടെ ഒരറിവ് എങ്കിലും ഇരിക്കും. എവിടെ ആത്മാവില്ലയോ അവിടെ ഒരറിവുപോലും ഇരിക്കയുമില്ല. ഇത് എല്ലാവർക്കും സമ്മതമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഇപ്രകാരം ജ്ഞാനസ്വരൂപിയായ ആത്മാവ് മൃഗങ്ങൾക്കില്ല എന്നു പറയുന്നുവെങ്കിൽ ഗർഭം, ജനനം, ശ്വാസം, ഭക്ഷണം, നിദ്ര, മൈഥുനം, സ്നേഹം, ദ്വേഷം, നിനപ്പ്, മറപ്പ്, ഭയം, സന്തോഷം, ദുഃഖം, മരണം മുതലായവ എല്ലാ മനുഷ്യരിലും മൃഗാദികളിലും ഒരുപോലെ കാണപ്പെടുന്നു. അഞ്ചിന്ദ്രിയങ്ങൾകൊണ്ട് അഞ്ചു വിഷയങ്ങളെയും അറിയുന്നു. മൃഗങ്ങളിലൊന്നായ നായ്ക്കാകട്ടെ യജമാനൻ മറഞ്ഞിരുന്നു പേരിനെച്ചൊല്ലി വിളിച്ചാൽ ഓടിവരുന്നതുകൊണ്ട് ശബ്ദജ്ഞാനവും, ചോറും മണ്ണും ഉരുട്ടിവെച്ചാൽ മണ്ണിനെ തള്ളിയേച്ച്

ചോറിനെ തിന്നുന്നതുകൊണ്ട് രസജ്ഞാനവും, യജമാനനെ കാണു ന്നിടത്തു സന്തോഷിച്ചു ചാടുകയും കളിക്കയും ശരീരത്തെ നക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് രൂപജ്ഞാനവും, അടിക്കാൻ ചെല്ലുമ്പോൾ ഓടു കയും അടിച്ചാൽ വേദനപ്പെട്ടു കുരയ്ക്കുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്നതു കൊണ്ട് സ്പർശജ്ഞാനവും, തന്റെ ജാതിയിൽ ആണെന്നും പെണ്ണെന്നും ഉള്ള തിരിച്ചറിവും ശവമെന്നും ജീവനുള്ളതെന്നും ഭക്ഷ്യ മെന്നും അഭക്ഷ്യമെന്നും മണത്തറികകൊണ്ട് ഗന്ധജ്ഞാനവും ഉണ്ട്. ഇതിനാൽ മൃഗങ്ങൾക്ക് അഞ്ചറിവും ഉണ്ടെന്നുള്ളതു സ്പഷ്ടമാകുന്നു.

ജ്ഞാനമുണ്ടെങ്കിലും സാമാന്യജ്ഞാനമല്ലാതെ വിശേഷജ്ഞാനം (പകുത്തറിവ്) ഇല്ലല്ലോ. ഞങ്ങൾ വിശേഷജ്ഞാനത്തെയാണ് ആത്മാവ് എന്നു പറയുന്നത് എങ്കിൽ,

ഇത് ന്യായമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഒരു പൈസ വിലയ്ക്ക് നാലു വീതം വിൽക്കുന്ന, കാൽഫാറത്തിൽ രണ്ടംഗുലം വീതിയും നീളവു മുള്ള പുസ്തകം എങ്ങനെ പുസ്തകംതന്നെയോ അതുപോലെ 4000 ഫാറത്തിൽ 500 രൂപ വിലയ്ക്കുള്ള ഒരു പുസ്തകവും പുസ്തകം തന്നെ. അല്ലാതെ വലുതിനെ പുസ്തകമെന്നും ചെറുതിനെ പുസ്തക മല്ലെന്നും പറവാൻ പാടില്ല. വലിയ രൂപമുള്ള ആനയും ചെറിയ രൂപ മുള്ള മുയലും ഭേദം കൂടാതെ മൃഗജാതികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേർത്തു ഗണിക്കപ്പെടുന്നു. അറിവുഭേദത്താലത്രേ ആത്മാവ് ഉണ്ടെന്നും ഇല്ലെന്നും ഏർപ്പെടുന്നത്; എങ്കിൽ, സകലശാസ്ത്രപണ്ഡിതനെ ആത്മാവെന്നും അക്ഷരജ്ഞാനം ഇല്ലാത്തവനെ ജഡമെന്നും പറയേ ണ്ടിവരും. അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്തവനായാലും അൽപ്പമെങ്കിലും തിരി ച്ചറിവ് ഇരിക്കകൊണ്ട് ആത്മാവ് എന്നു പറയാമെങ്കിൽ തിരിച്ചറിവി ല്ലാത്ത ഒരുമാസം ചെന്ന കുട്ടിക്കും ആത്മാവില്ലെന്നു വരും; കുട്ടികൾക്ക പ്പോൾ ആത്മാവില്ല; മൃഗമായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. ആത്മാവ് വരുമ്പോ ഴാണ് പകുത്തറിവ് ഉണ്ടാകുന്നത് എങ്കിൽ, എത്ര വയസ്സിൽ ആത്മാവ് വരും? ഇത്ര വയസ്സിൽ എന്നു നിർണ്ണയിച്ചാൽ ഒരേ സമയത്ത് എന്നു വരേണ്ടതാണ്. ആയത് എത്രാമത്തെ സംവത്സരത്തിൽ, ഏതയനം, ഏതു ഋതു, ഏതു യാമം, ഏതു മണി, ഏതു നാഴിക, ഏതു നിമിഷം, ഏതു ക്ഷണം? ഏതെങ്കിലും ഒരു കാലത്തെ നിർണ്ണയിച്ചു പറഞ്ഞാൽ ആയത് എല്ലാവർക്കും ശരിയായിട്ടു വരുന്നതാണോ? കുട്ടികൾക്കെല്ലാ വർക്കും ഒരേ കാലത്തിൽത്തന്നെ പകുത്തറിവ് വരുമെന്നുള്ളത് പ്രത്യ ക്ഷാനുഭവത്തിനു വിരോധമായിരിക്കുന്നല്ലോ. അല്ലാതെയും ജ്ഞാന സ്നാനം കഴിയാത്ത കുട്ടികളും മരിച്ചതിന്റെ ശേഷം ആത്മാവില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് മൃഗങ്ങളുടെ മരണാനന്തരം എങ്ങനെയോ അങ്ങനെയല്ലാതെ

യാതൊരു വിശേഷവും ഉള്ളതായി പറഞ്ഞുകൂടാ എന്നുവരും. അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം തെറ്റിപ്പോകയും ചെയ്യുമല്ലോ. പിന്നെയും പകുത്തറിവുണ്ടാകുമ്പോൾ മാത്രമേ ശരീരത്തിൽ ആത്മാവ് വരുന്നുള്ളൂ എങ്കിൽ,

വയസ്സു ചെന്നശേഷം ഭ്രാന്തു പിടിച്ചു പകുത്തറിവില്ലാതെയിരിക്കുന്നവർക്ക് ആത്മാവും ഇല്ലയോ? ഇല്ലെങ്കിൽ ഔഷധത്തിനാൽ ഭ്രാന്തു ശമിച്ചു പകുത്തറിവുണ്ടാകുമ്പോൾ ആത്മാവും വന്നു, അല്ലയോ? മനുഷ്യന്റെ മരണംവരെ പത്തു പ്രാവശ്യം ഭ്രാന്തു വന്നു ശമിച്ചു എങ്കിൽ ദൈവം ആത്മാവിനെയും പത്തു പ്രാവശ്യവും കൊണ്ടുവരികയും കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്തതായിരിക്കും. ഭ്രാന്തു ശമിച്ചില്ലെങ്കിൽ ആത്മാവിനെ മടക്കിക്കൊണ്ടുവന്നുമില്ലായിരിക്കും. ഇത് "അതിശയം അതിശയം! വലിയ അതിശയം തന്നെ." അതുമിരിക്കട്ടെ. പ്രതിദിനം, ജാഗ്രത്തും സ്വപ്നവും കടന്ന് ഒന്നും അറിയാതെ ഉറങ്ങുമ്പോൾ സാമാന്യജ്ഞാനവും വിശേഷജ്ഞാനവും കാണുന്നില്ലല്ലോ. സാമാന്യജ്ഞാനമുള്ള മൃഗാദികൾക്കുപോലും ആത്മാവില്ലെന്നു പറയുന്നവർ എങ്ങനെയാണ് ഒന്നും അറിയാത്ത സുഷുപ്തിയവസ്ഥയിൽ ആത്മാവുണ്ടെന്നു പറയുന്നത്? മൂർച്ഛാവസ്ഥയിലോ പിന്നെ ചോദിക്കേണ്ടതില്ലല്ലൊ. ഈ സമയങ്ങളിലും ദൈവം ആത്മാവിനെ കൊണ്ടുപോയി സുഷുപ്തി, മൂർച്ഛ ഇവകൾ വിടുമ്പോൾ തിരിച്ചു കൊണ്ടുവിടുമായിരിക്കാം. അതും ഇരിക്കട്ടെ. ശസ്ത്രക്രിയകൊണ്ടു ചികിത്സിക്കുമ്പോൾ വേദന അറിയാതെ ഇരിക്കുന്നതിനു ഡോക്ടർ ക്ലോറോഫാറത്തെ എടുത്തു മൂക്കിൽ പിടിക്കുമ്പോൾ സാമാന്യജ്ഞാനവും വിശേഷജ്ഞാനവും ഇല്ലാതെപോകുന്നുവല്ലോ. അപ്പോൾ ദൈവം ആത്മാവിനെ കൊണ്ടുപോകയും കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുകയാണോ? കൊള്ളാം! കൊള്ളാം!

ഇതിനെക്കുറിച്ച് ക്രിസ്ത്യന്മാരായ യൂറോപ്യപണ്ഡിതന്മാർ പ്രത്യക്ഷമായി കണ്ട് എഴുതിയിട്ടുള്ളവയിൽ ചിലതിനെ ഇവിടെ കാണിക്കുന്നു. മൃഗത്തിന്റെ അറിവ് മനുഷ്യരുടെ അറിവിനോടു മുഴുവനും ശരിയായിട്ടിരിക്കുന്നു. മൃഗത്തിന്റെ വിശേഷജ്ഞാനത്തിനും മനുഷ്യന്റെ യുക്തിക്കും ഏറെ ഭേദമില്ല. മനുഷ്യശരീരമായത് പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട മൃഗശരീരമാകുന്നു. മനുഷ്യാത്മാവോ? വർദ്ധിക്കപ്പെട്ട മൃഗാത്മാവുതന്നെയാണ് (Burmeister).

മൃഗങ്ങൾക്ക് മനസ്സ്, ബുദ്ധി, ചിത്തം ഈ അന്തഃകരണങ്ങൾ ഇല്ലെന്നുള്ളത് അനുഭവത്താൽ നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (Czolde). മൃഗങ്ങൾക്ക്, അന്തഃകരണമില്ലെന്നു നിഷേധിക്കുന്നതു വലിയ അറിവുകേ

ടാകുന്നു. അവകൾക്ക് ആലോചനയുണ്ട്, ഓർമ്മയുണ്ട്, സ്നേഹദ്വേഷങ്ങൾ ഉണ്ട്. അതുകളുടെ ഇന്ദ്രിയജ്ഞാനം നമ്മുടേതിനേക്കാളും അതിസൂക്ഷ്മമായിരിക്കുന്നു (Systeme de le Nature). ബോർണിയോ, സുമാത്രാ, വാളനിഷ്യ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെ കാടുകളിൽ കുരങ്ങിനെപ്പോലെയുള്ള ജനങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവ ആകൃതികൊണ്ടും അറിവുകൊണ്ടും കുരങ്ങിനേക്കാൾ വിശേഷമുള്ളവരെന്നു തോന്നുന്നില്ലാ. അവർ ജ്ഞാപകവും എണ്ണവും ഭൂതഭാവിവർത്തമാനകാലങ്ങളെപ്പറ്റിയാതൊന്നും ഇല്ലാത്തവരായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. വിശപ്പ് ഒരുകൂട്ടം മാത്രമേ അവർക്ക് ദുഃഖത്തെ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. കുരങ്ങുകൾക്കുള്ള തന്ത്രഗുണമല്ലാതെ വേറെ മനോവ്യാപാരം ഒന്നുംതന്നെ ഇല്ല (Hope). പദാർത്ഥങ്ങളുടെ ഉത്പത്തിയെക്കുറിച്ച് ആരാഞ്ഞിട്ടുള്ളവരെല്ലാപേരും മൃഗാത്മാവിനും മനുഷ്യാത്മാവിനും ഗുണംകൊണ്ടു വ്യത്യാസം ഇല്ലാ; അളവുകൊണ്ടു മാത്രമേ വ്യത്യാസപ്പെടുന്നുള്ള എന്നു നല്ലതിൻവണ്ണം സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യർക്കു വിശേഷഗുണമുള്ളതായിട്ടു യാതൊരു അന്തഃകരണവും ഇല്ല. മൃഗങ്ങളുടെ അന്തഃകരണപ്രവൃത്തികളെ മനുഷ്യൻ തന്നെ ഉന്നതപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി സാമാന്യജ്ഞാനമെന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളുകയാണ്.

കാൽപ്പുലിക്കും (കരടി), വാലില്ലാക്കുരങ്ങിനും തമ്മിൽ എന്തു വ്യത്യാസം? അന്റ്വെർപ്പി (Antwerp)ലുള്ള ഒരു തോട്ടത്തിൽ ഒരു വാലില്ലാക്കുരങ്ങ് തന്റെ കൂട്ടിനകത്ത് ഒരു കിടക്ക ഉണ്ടാക്കി രാത്രിയിൽ അതിൽ പോയി കിടന്ന് മനുഷ്യരെപ്പോലെ പുതച്ചുകൊള്ളുന്നതിനെ കണ്ടു (Dr. Louis Buchner).

ജീവരാശികളുടെ ചരിത്രാചാര്യൻ കീർത്തിമാനായ ബഫൺ പറഞ്ഞത്:– ലീടസ് എന്ന പട്ടണത്ത് ഒരു സർജൻ നൊണ്ടിയായ ഒരു സ്പാനിയൽ നായയെ കണ്ടു. അതിനെ വിളിച്ചു ഭവനത്തിൽ കൊണ്ടു ചെന്ന് കാലിനു കായം കെട്ടി രണ്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം അവിടെനിന്നും വെളിയിലേക്ക് ഓടിച്ചുകളഞ്ഞു. ആ നായ കാലു നല്ലതിൻവണ്ണം ഗുണപ്പെടുന്നതുവരെ ആ സർജന്റെ ഭവനത്തിലേക്കു ദിവസംതോറും കാലത്തു വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. കുറെ ദിവസം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ആ പട്ടി കാൽ നൊണ്ടിയായ വേറെ ഒരു പട്ടിയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ട് ആ സർജന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. തനിക്കു ചെയ്തതുപോലെ തന്റെ സ്നേഹിതനും ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നുള്ള ഭാവനയിൽ വിവേകത്തോടും ആദരവോടും എളിയമുഖത്തെ കാണിച്ചു മനസ്സിലാക്കിച്ചു. ഇത് ഓർമ്മയിനാലും അനുഭവത്തിനാലും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണെന്ന് അറിഞ്ഞുകൂടയോ? ഇതിനെ വെറും സാമാന്യജ്ഞാനത്തോടുകൂടിയ

കാര്യമാണെന്ന് ഒരുവനും പറകയില്ല. ഒരുവൻ തനിക്കു മുമ്പേ ഗുണം ചെയ്ത ഒരു സമർത്ഥനായ സർജന്റെ അടുക്കൽ കൈ ഒടിഞ്ഞ തന്റെ സ്നേഹിതനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുമെന്നുവരികിൽ, ഇന്നതിനെ ചെയ്താൽ ഇന്നഫലം സിദ്ധിക്കുമെന്നുള്ള തിരിച്ചറിവുകൊണ്ടാണെന്ന് അല്ലയോ നിശ്ചയിക്കേണ്ടത്. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതുതന്നെയാണ് ബുദ്ധിക്കു ശ്രേഷ്ഠതയായിട്ടുള്ളത്.

ഇദ്ദേഹംതന്നെ ഒരു കുറുക്കനെക്കുറിച്ച് മനുഷ്യരെക്കാൾ ബുദ്ധിയുള്ളതായിട്ട് എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

പിന്നെയും ചില യൂറോപ്യപണ്ഡിതന്മാർ നീർനായ, പക്ഷി, ഉറുമ്പ് മുതലായ ജന്തുക്കളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെ ഓർക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യരെക്കാൾ വിശേഷബുദ്ധിയുള്ളവകളാണെന്നു നിരൂപിച്ചുപോകും. അതിൽ ചിലതിനെയെങ്കിലും ഇവിടെ കാണിക്കാം എന്നുവെച്ചാൽ പുസ്തകം വിസ്താരമായിപ്പോകുമെന്നു കരുതി ഇവിടെ വിരമിക്കുന്നു.

ഇനിയും മൃഗങ്ങൾക്ക് അറിവുണ്ടെന്നതിലേക്കു പ്രമാണം (ആദ്യപുസ്തകം 3-അ. 1-വാ). യഹോവായായ ദൈവം ഉണ്ടാക്കിയ എല്ലാ ജന്തുക്കളെക്കാളും അധികം കൗശലമുള്ളതായിരുന്നു പാമ്പ് (യശായ 1-അ. 3-വാ.) കാള തന്റെ ഉടയവനെയും, കഴുത തന്റെ യജമാനന്റെ പുൽക്കൂടിനെയും അറിയുന്നു. എന്നാൽ ഇസ്രായേൽ അറിയുന്നില്ല. എന്റെ ജനം വിചാരിക്കുന്നില്ല. (പത്രോസ് 2-അ. 16-വാ.) ഊമയായുള്ള കഴുത മനുഷ്യരുടെ ശബ്ദമായിട്ടു സംസാരിച്ച് ദീർഘദർശിയുടെ മൂഢതയെ വിരോധിച്ചു (സോളമൻ-നീതി വാക്യം) എറുമ്പിനോടു പഠിക്ക എന്നു നിങ്ങളുടെ ബൈബിളിലും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഇനി ദൈവം ഒരുവനുണ്ടെന്നുള്ള അറിവ് മൃഗാദികൾക്കില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ആത്മാവും ഇല്ലായെങ്കിൽ നാസ്തികന്മാർ മുതലായവർക്കും ആത്മാവില്ലെന്നു പറയേണ്ടതാണ്. അതു കൂടാതെയും ആത്മാവാകട്ടെ എന്തെങ്കിലും ഒരു സാധനത്തെക്കൊണ്ടല്ലാതെ അറികയില്ല എന്നിരിക്കയാലും, ദൈവം ഒരുവനുണ്ടെന്നുള്ള ഒരറിവിനെ ജനിപ്പിക്കുന്നതിലേക്കു വേണ്ടതായ സാധനം മൃഗാദികൾക്കില്ലാത്തതുകൊണ്ടും ദൈവം ഉണ്ടെന്ന് അറിയുന്നില്ലാ-ആ സാധനം ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ മനുഷ്യരെപ്പോലെതന്നെ മൃഗാദികളും അറിയും. ഇല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു മൃഗാദികളെപ്പോലെതന്നെ മനുഷ്യരും അറികയില്ല. ഇങ്ങനെ ആ സാധനംമാത്രം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ആത്മാവും ഇല്ലെന്നു പറയുന്നപക്ഷം, പിറവികുരുടന്മാർ, പിറവിചെകിടന്മാർ മുതലായവർക്കും ശ്രുതി, ഗുരു ഇവ ഇല്ലാത്തവർക്കും ആത്മാവില്ലെന്നു

വരും. ആകയാൽ ആ സാധനം മാത്രം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് മൃഗാദികൾക്ക് ആത്മാവും ഇല്ലെന്നുള്ളതു അല്പവും യുക്തമാകയില്ല. നശിച്ചുപോകുമെങ്കിൽ രണ്ടു വകക്കാരുടെ ആത്മാവും നശിച്ചുപോകും. ഇല്ലെങ്കിൽ രണ്ടും ഇല്ലാ.

എന്നാൽ മൃഗാദികൾ സംസാരിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ആത്മാവും ഇല്ലായെന്നു പറയുന്നു എങ്കിൽ ഊമകൾക്കും ആത്മാവില്ലെന്നു പറയേണ്ടതാണ്. അല്ലാതെയും മൃഗാദികൾ സംസാരിക്കയില്ലെന്ന് എങ്ങനെ പറയാം? മേൽഭാഗത്തു പരുന്ത് വട്ടമിട്ടു പറക്കുന്നതിനെക്കണ്ടു കോഴികൾ കൊക്കരൽ ഇടുമ്പോൾ ആ അടയാളത്തിനെ അറിഞ്ഞ് അതിന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെല്ലാം ഓടിവന്ന് അതിന്റെ ചിറകിനകത്ത് ഒളിക്കുകയും ചാവൽക്കോഴി പോരിനായിട്ട് അറകൂകുമ്പോൾ ആ ശബ്ദത്തെ കേട്ട ഉടൻതന്നെ പോരിനു വിളിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞ് അതിലേക്കായിട്ടു വേഗം ചെല്ലുകയും ആപത്തു വരുമ്പോൾ തന്റെ ഇനങ്ങളെ വിളിച്ചാൽ ആ വിളിയെ അറിഞ്ഞ് ആ ജാതികളെല്ലാം വന്നുകൂടുകയും ഭക്ഷണത്തെ കണ്ടാൽ അപ്പോൾത്തന്നെ ശബ്ദങ്ങളെക്കൊണ്ട് അതാതിന്റെ കൂട്ടുകാരെ അറിയിക്കയും അപ്രകാരംതന്നെ അവറ്റകൾ അറിഞ്ഞുവന്ന് ഒരുമിച്ചു കൂടിയിരുന്നു ഭക്ഷിക്കകയും ചെയ്യുന്നല്ലോ. ഇങ്ങനെതന്നെ മൃഗങ്ങൾക്കും പക്ഷികൾക്കും അതാതിനുതക്കവയായ ഭാഷകളുണ്ട്. അവകളെ അതാതുജാതികൾക്കു മാത്രമേ നല്ലവണ്ണം അറിയാവൂ. അല്ലാതെയും നമ്മുടെ ഭാഷകളെപ്പോലും കിളി, മലഞ്ചിത്തിര മുതലായ പക്ഷികൾ സംസാരിക്കുന്നില്ലയോ? അതുകൊണ്ട് മൃഗാദികൾക്കും ഓരോ അടയാളഭാഷകളുണ്ടെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാകുന്നു.

ഇനിയും മൃഗാദികളെ മനുഷ്യർക്ക് ആഹാരമായിട്ടാണു സൃഷ്ടിച്ചത് എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നുവല്ലോ. നായ, നരി, പുലി, കരടി, കാക്ക, ഈച്ച, പേൻ, മൂട്ട മുതലായവ മനുഷ്യരാൽ ആഹാരമായിട്ടു സ്വീകരിക്കപ്പെടാത്തതുകൊണ്ടും പരമാണുവിനെക്കാളും ചെറുതായ ജന്തുക്കളെ ആഹാരമായിട്ടെടുപ്പാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ടും ആയതും ചേരുന്നില്ല. എന്നാൽ അവകൾ ആഹാരമായില്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യർക്ക് ഉപകാരമാകുന്നു എങ്കിൽ,

സിംഹം, പുലി, ആന, കരടി, പാമ്പ്, തേൾ, പഴുതാര മുതലായതുകൾ മനുഷ്യർക്ക് ഉപകാരപ്പെടുന്നില്ല എന്നു മാത്രമല്ല, ഭയപ്പെടുത്തുകയും കൊല്ലുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട്, അപകാരപ്പെടുന്നു എന്നും കൂടി പറയേണ്ടിയിരിക്കുകയാൽ നിങ്ങളുടെ ഈ വാക്കും ശരിയായിരുന്നില്ല.

മനുഷ്യർ തെറ്റു ചെയ്തതുകൊണ്ട് അവർക്ക് മൃഗാദികൾ കീഴട ങ്ങാതെപോകട്ടെ എന്നു യഹോവാ ശപിക്കനിമിത്തം അപ്രകാരം ആയി പ്പോയി എങ്കിൽ,

ആട്, മാട്, പോത്ത്, പന്നി, പട്ടി, കോഴി, പൂച്ച മുതലായ ജന്തു ക്കൾ മനുഷ്യർക്കു കീഴടങ്ങിയിരിക്കകൊണ്ടു ശപിച്ചു എന്നു പറയു ന്നത് കള്ളമായിപ്പോകുകയും, മനുഷ്യർക്കു പുലി മുതലായവ കീഴട ങ്ങാതെ പോകുകയും മാട് മുതലായവ കീഴടങ്ങുകയും ചെയ്യട്ടെ എന്നാണ് ശപിച്ചതെങ്കിൽ അപ്രകാരമല്ലാതെ ഓരോ സമയങ്ങളിൽ പാമ്പ് മുതലായവ ഓരോരുത്തന് കീഴടങ്ങുകകൊണ്ടും മാട് മുതലായവ ഓരോരുത്തരെ കൊന്നിരിക്കകൊണ്ടും ആയതും ശരിയല്ല.

അതെല്ലാം ഇരിക്കട്ടെ. നിങ്ങളുടെ ബൈബിളിലെ വേദന്യായപ്ര മാണമായ പത്തു കല്പനകളിൽ ഒരു കല്പന കൊല്ലരുതെന്നുള്ളതാ ണല്ലോ. അതിനെയും നിങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്നവരാകുന്നുവല്ലോ. സമ സൃഷ്ടങ്ങളെ, അതായത് മനുഷ്യരെ കൊല്ലരുതെന്നു മാത്രമേ ഇതി നർത്ഥമുള്ളൂ എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നുവെങ്കിൽ, മൃഗങ്ങളെന്നോ മനു ഷ്യരെന്നോ നിർദ്ദേശിക്കാതെ പൊതുവെ കൊല്ലരുതെന്നു പറഞ്ഞ ആ വാക്യത്തിന് ഇപ്രകാരം ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുന്നതു ശരിയാകയില്ല. ആയതിലേക്ക് അടിസ്ഥാനവുമില്ല.

എന്നാൽ അതിലേക്ക് അടിസ്ഥാനമുണ്ട്. അതായത് (അപ്പോസ്ത ലർ പ്രവൃത്തികൾ 10-അ. 11-ാം വാ.) ആകാശം തുറന്നിരിക്കുന്നതും വലിയൊരു തുപ്പട്ടിപോലെ നാലു കോണും കെട്ടി ഭൂമിയിലേക്കിറക്കി വിട്ടൊരു പാത്രം വരുന്നതും അവർ കാണുന്നു. (ടി. പുസ്തകം 12-ാം വാ.) അതിൽ ഭൂമിയിലെ സകലവിധ നാൽക്കാലികളും ഇഴജാതികളും ആകാശത്തിലെ പറവകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. (ടി. പുസ്തകം 13-ാം വാ.) പത്രോസേ, എഴുന്നേറ്റു, അറുത്തു ഭക്ഷിക്കുക എന്ന് അവനോട് ഒരു ശബ്ദമുണ്ടായി (ടി. പുസ്തകം 14-ാം വാ.) എന്നാൽ പത്രോസ് പറ ഞ്ഞത് ഒരിക്കലും വഹിയാ കർത്താവേ. മലിനമോ അശുദ്ധമോ ആയു ള്ളതൊന്നും ഞാൻ ഒരുനാളും ഭക്ഷിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ. (ടി. പുസ്തകം 15-ാം വാ.) ആ ശബ്ദം പിന്നെയും രണ്ടാംപ്രാവശ്യം അവൻ കേട്ടു 'ദൈവം ശുദ്ധീകരിച്ചതിനെ നീ മലിനമെന്നു വിളിക്കരുത്.' (ടി. പുസ്തകം 16-ാം വാ.) ഇതു മൂന്നു പ്രാവശ്യമുണ്ടായി. ഉടനെ പാത്രം ആകാശ ത്തിലേക്ക് എടുത്തുകൊള്ളപ്പെട്ടു. ഇപ്രകാരം ദൈവം തന്നെ കല്പി ച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ആ വ്യാഖ്യാനം ശരിയായിട്ടുള്ളതാണ് എന്നു പറ

യുന്നുവെങ്കിൽ, മറ്റുള്ള കല്പനകൾക്കും ഇപ്രകാരം ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്‌വാൻ ബൈബിളിൽനിന്നു ധാരാളം പ്രമാണങ്ങൾ കിട്ടും.

എങ്ങനെയെന്നാൽ (1 രാജാക്കന്മാർ, 22-ാം അ.) യഹോവാ ഒരാത്മാവിനെ അയച്ച് കള്ളം പറയിച്ച് ആകാബ് എന്നവനെയും അവന്റെ സേനകളെയും കൊന്നു. (പുറപ്പാട് പുസ്തകം. 13-ാം അ.) മിസ്രയിം ദേശത്തുള്ള എല്ലാ കടിഞ്ഞൂൽകുട്ടികളെയും പാതിരാത്രിയിൽ കൊന്നു. പറവോന്റെ ഹൃദയത്തെ കഠിനപ്പെടുത്തി. തന്റെ കല്പനയെ കൈക്കൊള്ളാതെ വിലക്കിക്കൊണ്ട് അവനേയും സേനകളേയും സമുദ്രത്തിൽ മുക്കിക്കൊന്നു. (ലേവിയ പുസ്തകം 16-ാം അ. 1-ാം വാ.) തന്റെ സന്നിധിയിൽ വന്ന അഹരോന്റെ പുത്രന്മാരെ രണ്ടുപേരെ കൊന്നു. (ശമുവേൽ 1-ാം പുസ്തകം 25-ാം അ. 38-ാം വാ) നാബാൻ എന്നവനെ അടിച്ചുകൊന്നു. പിന്നെയും ഇസ്രയേൽ ജനങ്ങളുടെയും മറ്റു പലരുടെയും ഇടയിൽ അനേകം കലഹങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി വളരെ കൊല ചെയ്തു എന്നു കാണുന്നതുകൊണ്ട്, കൊല്ലരുതെന്ന കല്പനയ്ക്ക് സമസ്യഷ്ടങ്ങളെ അതായത്, മനുഷ്യരെ എന്നാണെന്നുള്ള നിങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം ചേരുന്നില്ലെന്നുതന്നെയല്ല മനുഷ്യരെ കൊല്ലാമെന്നുള്ള അർത്ഥംകൂടി സിദ്ധിക്കുന്നു. (പുറപ്പാട് പുസ്തകം 11-ാം അ.) ഇസ്രായേലന്മാരെ അയൽക്കാരോട് ആഭരണങ്ങളെ വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ട് ഒളിച്ചുപോകാൻ കല്പിച്ചു. ഇത്യാദി പ്രമാണങ്ങളാൽ അന്യന്മാരുടെ മുതലിനെ ആഗ്രഹിക്കരുത് എന്ന കല്പനയുടെ മുമ്പിൽ വേണ്ടായെന്നു തോന്നുമ്പോളെന്നും, ഇനിയും; (പുറപ്പാടുപുസ്തകം 1-ാം അ.) വയറ്റാട്ടികളായ സിപ്രായും പൂയായും കള്ളം പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു. (1. രാജാക്കന്മാർ 22-ാം അ.) ഒരാത്മാവിനെ അയച്ചു കള്ളം പറയിച്ചു. ഇത്യാദി പ്രമാണങ്ങളാൽ അസത്യം പറയരുത് എന്ന കല്പനയുടെ മുമ്പിൽ ആവശ്യമില്ലെന്നു തോന്നുമ്പോൾ എന്നും ഇനിയും (2. ശമുയേൽ 12-ാം അ.) ദാവീദ് എന്നവൻ ഉറിയാവിന്റെ ഭാര്യയെ പിടിച്ച് ദാവീദിന്റെ സ്ത്രീകളെ അവന്റെ അയൽക്കാരനോടു ശയിക്കാൻ കല്പിച്ചു. (ഹോശയാ 1-ാം അ. 2-ാം വാ.) നീ ചെന്ന് നിനക്കു വേശ്യാവൃത്തിയുള്ള ഒരു ഭാര്യയെയും വേശ്യാവൃത്തികളിലെ പൈതങ്ങളെയും എടുത്തുകൊൾക. ഇത്യാദി പ്രമാണങ്ങളാൽ വ്യഭിചരിക്കരുത് എന്ന കല്പനയുടെ മുമ്പിൽ ധാതുപുഷ്ടിയില്ലാത്തപ്പോഴും വേണ്ടെന്നു തോന്നുമ്പോഴും എന്നും, ഇനിയും ക്രിസ്തു ഒരു ജനക്കൂട്ടത്തിൽവെച്ച് തന്നെ അന്വേഷിച്ചു ദുഃഖിച്ചു വന്ന മാതാവിനോട് അനാദരവായി സംസാരിച്ചു; ഇത്യാദി പ്രമാണങ്ങളാൽ അച്ഛനമ്മമാരെ ഉപചരിക്കുക എന്ന കല്പനയുടെ മുമ്പിൽ, 'വേണമെന്നു തോന്നുമ്പോൾ'

എന്നും ചേർക്കേണ്ടിവരും. ആയതിനാൽ ഈ കൽപ്പനകളെ ആചരിക്കണമെന്നു നിർബന്ധമില്ലെന്നും അവനവന്റെ മനസ്സുപോലെ, അതായത് തോന്ന്യാസമായിട്ടാകാമെന്നും സിദ്ധിക്കും. ഇങ്ങനെ തോന്ന്യാസമായിട്ടുള്ളതിലേക്ക് ഒരു കല്പനയോ നിയമമോ മതമോ ആവശ്യമില്ലാ. ആവശ്യമില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ഈ കല്പനകൾ (ബൈബിൾ) വെറുതേയുള്ളതെന്നും വെറുതേയുള്ളതിനെ, വേണമെന്നു കല്പിച്ച ആൾ, അറിവില്ലാത്തവനെന്നും സിദ്ധിക്കും.

ഇനിയും മൃഗാദികളെ മനുഷ്യർ ഭക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവർക്കായിട്ടാണ് അവകളെ സൃഷ്ടിച്ചതെങ്കിൽ, മനുഷ്യരെയും നായ, പുലി, കടുവ മുതലായ ജന്തുക്കൾ തിന്നുന്നതുകൊണ്ട് മൃഗാദികൾക്ക് ആഹാരമായിട്ടാണ് മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചതെന്നും പറയേണ്ടതാണ്.

ആകയാൽ മൃഗാദികളെ സൃഷ്ടിച്ചത് മനുഷ്യർക്ക് ആഹാരത്തിലേക്കു വേണ്ടിയല്ലെന്നുള്ളത് നിശ്ചയമാകുന്നു. ഈ വാസ്തവത്തെ അറിഞ്ഞിരുന്നിട്ടും നമുക്ക് ആഹാരത്തിനായിട്ടാണ് മൃഗാദികളെ സൃഷ്ടിച്ചതെന്നും അവകൾക്കു നിത്യാത്മാവില്ലെന്നും, അവിവേകികൾ കെട്ടിമെനഞ്ഞുണ്ടാക്കിയ ബൈബിളിനെ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് ഈ മഹാ കഠിനതയെ ചെയ്തുപോകുന്നല്ലോ. അതിൻ അപ്രകാരം പറഞ്ഞിരുന്നാലും മൃഗങ്ങളെ അടിക്കയും മറ്റും ചെയ്യുമ്പോൾ അവകൾക്കുണ്ടാകുന്ന വേദനകളെ കണ്ടുകൊണ്ട്, കാണാത്തവരെയും അറിയാത്തവരെയുംപോലെ അല്പവും കരുണ കൂടാതെ ആ മൃഗാദികളെ അടിച്ചും അറുത്തും വെള്ളത്തിൽ മുക്കിയും, കൈകാലുകളെ കെട്ടി തീയിൽ ഇട്ടും മറ്റും പലവിധത്തിൽ കഷ്ടപ്പെടുത്തി കൊന്നുതിന്നുന്നത് നീതിയോ? അയ്യയ്യോ! ദയാഹീനന്മാരെ! നിങ്ങളുടെ ബൈബിൾ (ആദിപുസ്തകം 7-അ. 1-വാ.) ജീവശ്വാസമുള്ള മാംസജന്തുക്കൾ എല്ലാം നോവായുടെ അടുക്കൽ പെട്ടകത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു എന്നു കാണുന്നു. മനുഷ്യർക്കും ഈ ജീവശ്വാസത്തെത്തന്നെയല്ലെ ഊതിയത്. അതുകൊണ്ടു രണ്ടു വകക്കാർക്കും ഒരേ ജീവശ്വാസം തന്നെ എന്നു കാണുകയാൽ, ഒരുത്തർക്ക് ആയത് ഉണ്ടെന്നും, ഒരുവകക്കാർക്ക് ആയത് ഇല്ലെന്നും എങ്ങനെ പറയാം? ദോഷമില്ലാത്ത പ്രമാണങ്ങൾ ഒന്നും നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയിൽ കേറുകയില്ലല്ലോ? എന്തു ചെയ്യാം, പാപശക്തി തന്നെ.

ഇപ്രകാരമുള്ള ദോഷങ്ങൾ നിമിത്തം വരുന്ന പാതകങ്ങൾ ഒഴിയുന്നത് ഏതു കാലത്തോ? അതിരിക്കട്ടെ, മേൽക്കാണിച്ച ന്യായങ്ങളെക്കൊണ്ട് മൃഗാദികൾ മനുഷ്യർക്ക് ആഹാരത്തിനുവേണ്ടി സൃഷ്ടി

ക്കപ്പെട്ടവയല്ലെന്നും പൂർവ്വജന്മകർമ്മംനിമിത്തം അപ്രകാരം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ജന്തുക്കളാകുന്നു എന്നും നിശ്ചയമായിട്ട് [1]ഉണർന്നു കൊള്ളുവിൻ.

ഇങ്ങനെ മൃഗാദികളെക്കുറിച്ചു വിചാരിച്ചതിലും സത്യലക്ഷണമില്ലെന്നു കാണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

കുറിപ്പുകൾ

1. ഉണർന്നുകൊള്ളുക = അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക

മൂന്നാമത്

പാശപ്രകരണം

ജന്മപാപം

അല്ലയോ ക്രിസ്തീയപ്രസംഗികളെ!

ആദിമനുഷ്യർ പാപികളായിത്തീർന്നതുകൊണ്ട് അവരുടെ ശുക്ല ശോണിതവഴിയായി ജനിക്കുന്ന എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും ജന്മപാപമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നല്ലോ. ഓ! ഹോ! പാപമെന്നത് എന്തോന്നാണ്? ഒരു ദ്രവ്യമോ ഗുണമോ? രണ്ടുമല്ലല്ലോ. അത് വിലക്കിയതിനെ ചെയ്ത കർമ്മമായിട്ടും, വിധിച്ചതിനെ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നുള്ള കർമ്മത്തിന്റെ ഇല്ലായ്മയായിട്ടും അല്ലയോ ഇരിക്കുന്നത്? ആ സ്ഥിതിക്കു കർമ്മവും കർമ്മത്തിന്റെ ഇല്ലായ്മയും ഒരു വസ്തുവിൽ തോന്നി തൽക്ഷണംതന്നെ നശിക്കയും ചെയ്യും. ആകയാൽ ആയത് ഒരുത്തരിൽത്തന്നെ ചിരകാലം ഇരുന്നുകൊണ്ട് അവരുടെ വിന്ദുവഴി മറ്റുള്ളവരിലും പ്രവേശിക്കുമെന്നു പറയുന്നത് ചേർച്ചയില്ലാത്തത്. കൂടാതെയും അച്ഛനമ്മമാരുടെ വിന്ദുവിനാൽ ഉണ്ടാകുന്നതു ശരീരമാകുന്നു. അല്ലാതെ ആത്മാവ് അല്ല. ശരീരം ജഡമായും ആത്മാവ് ചിത്തായും ഇരിക്കയാൽ അതിന്റെ സ്വഭാവം വേറെ, ഇതിന്റെ സ്വഭാവം വേറെ, ആകയാൽ അതിനോട് ഇതിന് അല്പവും സംബന്ധം ഇല്ലാ.

ഈ ആത്മാവ് അച്ഛനമ്മമാരുടെ ആത്മാവിൽനിന്ന് ഒരു അംശം അല്ലാ. ഒരു അംശം എന്നു വരികിൽ ജ്ഞാനസംബന്ധംകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ആ ആത്മാവ് ഖണ്ഡിക്കപ്പെടത്തക്കതെന്നു പറയുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ആകയാൽ അതിനും ഇതിനും യാതൊരു സംബന്ധവും ഇല്ലല്ലോ. ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഒരാത്മാവ് ചെയ്ത കുറ്റം മറ്റൊരു ആത്മാവിനെ പറ്റിപ്പിടിക്കുമെന്നു പറയുന്നതു ന്യായമാണോ?

മേലും ശുക്ലംവഴിയായി പാപം സംബന്ധിക്കുമെങ്കിൽ കുരുട്, ചെകിട് മുതലായ ഊനമുള്ളവർക്കു നല്ല സൗന്ദര്യമുള്ള കുട്ടികളും നിത്യരോഗികൾക്ക് അരോഗികളായ പുത്രന്മാരും ദുഷ്ടനായ പിതാവിന് ശിഷ്ടനായ പുത്രനും ശിഷ്ടനായ പിതാവിന് ദുഷ്ടനായ

പുത്രനും ജനിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്? ഈ സംഗതികളാലും വിന്ദുവഴിയായി പാപസംബന്ധമുണ്ടാകുമെന്നു പറയുന്നത് അല്പവും യുക്തമല്ലാ. ഇനിയും അപ്രകാരംതന്നെ പാപം കൂടെ തുടർന്നു ചെല്ലുമെങ്കിലും ആ പാപം താനേ പൊയ്ക്കളയുമോ? ഇല്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ദൈവംതന്നെ അതിനെ ഇല്ലാതെ ആക്കേണ്ടതല്ലയോ? അങ്ങനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഒരുത്തൻ ചെയ്ത പാപത്തെ മറ്റൊരുത്തന്റെ പേരിൽ ചുമത്തുകയാൽ ആ ദൈവം മഹാ അന്യായക്കാരൻ അല്ലയോ?

ഈ ലോകത്തിലുള്ള രാജാക്കന്മാർപോലും ഒരുവൻ കുറ്റം ചെയ്താൽ അവനെ ദണ്ഡിപ്പിക്കയല്ലാതെ അതിലേക്കുവേണ്ടി മറ്റൊരുത്തനെ ദണ്ഡിപ്പിക്കയില്ല. ആ സ്ഥിതിക്ക് സർവ്വജ്ഞനായും, സർവ്വദയാലുവായും, പരിപൂർണ്ണനായും, സ്നേഹദ്വേഷരഹിതനായും ഇരിക്കുന്ന ദൈവം ഒരാത്മാവു ചെയ്ത കുറ്റത്തെ മറ്റൊരു ആത്മാവിന്റെ മേലാക്കി ദണ്ഡിപ്പിക്കും എന്നു പറയുന്നതു ന്യായമല്ലാത്തതാകുന്നു. ഇങ്ങനെ ജന്മപാപത്തെക്കുറിച്ചു വിചാരിച്ചതിലും, പാശലക്ഷണം ഇല്ലെന്നു തെളിവായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

നാലാമതു

ഗതിപ്രകരണം

മുക്തിസാധനം

അല്ലയോ ക്രിസ്തീയപ്രസംഗികളെ!

താൻ കൊടുത്ത കല്പനയെ കടന്നു മനുഷ്യർ പാപം ചെയ്തതു കൊണ്ട് ദൈവം അവരെ ന്യായപ്രകാരം ശപിച്ചു എങ്കിലും അനന്തരം കൃപതോന്നി അവർക്കുവേണ്ടി പാപബലിയാവുന്നതിനു തന്റെ പുത്രനെ അയച്ചുവെന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നുവല്ലോ. എന്നാൽ ദൈവം ആ സമയത്തു ശപിച്ചതുതന്നെ അനീതിയായിപ്പോയി എന്നു മുമ്പിൽകൂട്ടി കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. അല്ലാതെയും,

താൻ വിധിച്ച കല്പനയെ അതിക്രമിച്ചുകൊണ്ട് വർദ്ധിച്ച പാപത്തിലേക്കു പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്വാൻ മനുഷ്യർ ശക്തന്മാരായി ഭവിക്കയില്ലല്ലോ എന്നു ദയവുതോന്നി അതിനായിട്ടു തന്റെ പുത്രനെ അയച്ച ദൈവം താൻ വിധിക്കുന്ന കല്പനകൊണ്ടു മനുഷ്യർ പാപികളായിപ്പോകുമെന്നുള്ളതിനെ മുമ്പിൽകൂട്ടി അറിഞ്ഞു വിധിക്കാതെ തന്നെ ഇരുന്നുകളയരുതാഞ്ഞോ? ആകട്ടെ, അതിലേക്ക് ഇടയായില്ലെങ്കിലും തന്റെ ശാപത്തെ മനുഷ്യർക്കു തടുക്കുവാൻ കഴിയില്ലെന്നു കൃപതോന്നി ശപിക്കാതെ ഇരിക്കരുതാഞ്ഞോ? അല്ലാത്തപക്ഷം താൻ സൃഷ്ടിപ്പാൻ തുടങ്ങിയാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള സങ്കടങ്ങളും ദോഷങ്ങളും സംഭവിക്കുമെന്ന് ആദ്യമേ അറിഞ്ഞ് തന്റെ പാട്ടിന് അനങ്ങാതെകണ്ടിരിപ്പാൻ കഴികയില്ലാഞ്ഞോ?

താൻതന്നെ മഹാവേദനയെ വരുത്തുകയും വിലക്കുകയും ചെയ്തത് തന്റെ നീതിയേയും കൃപയേയും അന്യന്മാരെ ബോധിപ്പിക്കയും തന്നെ സ്തുതിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി ആകുന്നുവെങ്കിൽ അതൊരുപ്രകാരത്തിൽ ചേരും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ യഹോവായുടെ പ്രവൃത്തികളെല്ലാം തനതുകാര്യത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ലാതെ അന്യന്മാരുടെ സുഖത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ലാ. ആകയാൽ നിത്യാനന്ദവും നീതിയും കൃപയും ഇല്ലാത്തവൻതന്നെയാണ്.

ഇനി തന്റെ പുത്രനെ അയച്ചുവെന്നു പറയുന്നുവല്ലോ. പുത്രനെ തന്ന പിതാവ് മുമ്പനെന്നും, പിതാവിനാൽ തരപ്പെട്ട പുത്രൻ പിമ്പൻ എന്നും പിതാവിനാൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് പുത്രൻ പരതന്ത്രൻ എന്നും വെളിവായി കാണുകയാൽ പിതാവും പുത്രനും ഒരുവനാണെന്നും തുല്യ ന്മാരാണെന്നും നിങ്ങൾ പറയുന്നത് മഹാവിരുദ്ധമാകുന്നു.

പുത്രനായ ക്രിസ്തു ഭർത്താവില്ലാതെ ഗർഭം ധരിച്ച കന്യകയുടെ വയറ്റിൽ ജനിച്ചവനെന്നും അദ്ദേഹത്തിനു ദൈവത്വം ഉണ്ടെന്നും ജന്മ പാപം ഇല്ലെന്നും, അത്ഭുതങ്ങളെ ചെയ്തെന്നും, മരിച്ചതിന്റെ ശേഷം ജീവിച്ചെന്നും നിങ്ങൾ പറയുന്നതു ശുദ്ധനുണയാണെന്നും ആ ക്രിസ്തു, ദേവനല്ലാ മനുഷ്യൻതന്നെ എന്നും മുമ്പേകൂട്ടി സ്ഥാപിച്ചുവല്ലോ.

ക്രിസ്തു മനുഷ്യർ അനുഭവിക്കേണ്ടതായ ദണ്ഡത്തെ താൻ അനു ഭവിച്ചു എന്നു പറയുന്നല്ലോ. അവനവൻ ചെയ്ത കുറ്റത്തിന് അവന വൻതന്നെ ദണ്ഡമനുഭവിക്കേണ്ടതല്ലാതെ മറ്റൊരുവൻ ദണ്ഡിപ്പിക്ക പ്പെടുന്നതു നീതിയാണോ? ഒരുത്തന്റെ വിശപ്പു മറ്റൊരുത്തൻ ഭക്ഷണം കഴിച്ചതുകൊണ്ടു ശമിക്കുമോ? ഒരുവന്റെ വ്യാധി മറ്റൊരുവൻ മരുന്നു സേവിച്ചാൽ ശമിക്കുമോ? (ഹെസക്കൽ 18-ാം അ. 20-ാം വാ.) പാപം ചെയ്യുന്ന ആത്മാവോ അതു മരിക്കും. പുത്രൻ പിതാവിന്റെ അതിക്ര മത്തെ വഹിക്കയില്ലാ, പിതാവു പുത്രന്റെ അതിക്രമത്തെ വഹിക്കുക യുമില്ല. നീതിമാന്റെ നീതി അവന്റെമേൽ ഇരിക്കും. ദുഷ്ടന്റെ ദുഷ്ടത അവന്റെമേൽ ഇരിക്കും. (ആവർത്തനപുസ്തകം 24-ാം അ. 16-ാം വാ.) പുത്രന്മാർക്കുവേണ്ടി പിതാക്കന്മാർ കൊലചെയ്കപ്പെടുകയും അരു ത്. അവനവൻതന്നെ തന്റെ പാപം നിമിത്തം കൊലചെയ്യപ്പെടണം. ഇപ്രകാരം നിങ്ങളുടെ ബൈബിൾ പറയുമെങ്കിൽ മനുഷ്യർ അനുഭവി പ്പാനുള്ള ദണ്ഡത്തെ ക്രിസ്തു താൻതന്നെ അനുഭവിച്ചു എന്നു പറ യുന്നത് അല്പം എങ്കിലും ശരിയാകുമോ?

ഇനിയും, ക്രിസ്തു വേദനപ്പെട്ടു, അതുകൊണ്ട് നിത്യാനന്ദനല്ലാ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനുഷ്യത്വമല്ലാതെ ദേവത്വം വേദനപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നു വരികിൽ, മനുഷ്യർ കല്പനയെ അതിക്രമിച്ചു ചെയ്ത പാപം മനു ഷ്യർ പാടുപെട്ടതുകൊണ്ട് നിവൃത്തിയാകില്ലാ എന്നു നിങ്ങൾതന്നെ പറകകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനുഷ്യത്വം മാത്രമേ പാടുപെട്ടൊള്ളു എങ്കിൽ പാപമോചനം വന്നിട്ടുമില്ലാ. നിശ്ചയം.

അല്ലാതെയും 'ക്രിസ്തു താനേ ദണ്ഡിക്കപ്പെട്ടു രക്ഷിച്ചു' എന്ന് പറഞ്ഞേച്ചു പിന്നീട് മനുഷ്യത്വം പാടുപെട്ടു ദേവത്വം രക്ഷിച്ചു എന്നു പറയുന്നതു കളവല്ലയോ?

പിന്നെയും അനന്തകോടി ജീവന്മാർ നിത്യകാലവും അനുഭവിക്കേണ്ടതായ സകല വേദനകളെയും ക്രിസ്തു തനിച്ച് അല്പകാലംകൊണ്ട് അനുഭവിച്ചുകളഞ്ഞു എന്നുള്ളതു ശരിയാകുമോ? അങ്ങനെ ചെയ്തുവെങ്കിൽ അല്പകാലം പോലും താൻ വേദനപ്പെടാതെ സർവ്വസാമർത്ഥ്യംകൊണ്ട് അന്യന്മാരുടെ വേദനകളെ വിലക്കിക്കളയരുതാഞ്ഞോ?

ദൈവം മനുഷ്യർക്ക് ഈ ജന്മത്തിൽ യാതൊരു കാരണവും കൂടാതെ തന്റെ തിരുവുള്ളപ്രകാരം മാത്രം സുഖദുഃഖങ്ങളെ കൊടുക്കുന്നു എന്നും മനുഷ്യർ ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്ന പാപങ്ങളെ കാരണമാക്കിക്കൊണ്ട് അവരെ മരിച്ചതിന്റെ ശേഷം നരകത്തിൽ തള്ളി നിത്യവേദനകളെ അനുഭവിപ്പിക്കുമെന്നും നിങ്ങൾ പറകകൊണ്ട് ക്രിസ്തുവും ഈ ജന്മത്ത് അനുഭവിച്ച സകല ദുഃഖങ്ങളും ഒരു കാരണവും കൂടാതെ ദൈവത്തിന്റെ തിരുവുള്ളപ്രകാരം വന്നു ചേർന്നതെന്നും അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യർക്കും പാപമോചനമാകയില്ലെന്നും ഈ ജന്മത്ത് ക്രിസ്തു സകലമനുഷ്യരുടെ പാപങ്ങളെയും ഏറ്റുകൊണ്ടു എന്നു പറയുന്നത് സത്യമെന്നുവരികിൽ പരത്തിൽ നിത്യനരകവേദന അനുഭവിക്കുമെന്നു നിശ്ചയിച്ചുകൊള്ളാം അല്ലയോ?

അല്ലാതെയും ഇഹത്തിൽ അല്പം പാപം ചെയ്തവരും പരത്തിൽ നിത്യവേദന അനുഭവിക്കുമെന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നുവല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്ക് എല്ലാ മഹാപാപങ്ങളെയും തന്നിൽ ഏറ്റുകൊണ്ടു ക്രിസ്തു ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അത്യന്തഘോരവേദനകളെ നിത്യവും അനുഭവിക്കേണ്ടതാണ് എന്നുള്ളതിനു സന്ദേഹമില്ലല്ലോ.

തന്റെ പുത്രനെന്ന വാത്സല്യംകൊണ്ട് യഹോവാ ഇദ്ദേഹത്തിനെ നരകത്തിൽ തള്ളാതെകണ്ട് വിട്ടയയ്ക്കും എന്നുവരികിൽ യഹോവാ പക്ഷപാതം ഉള്ളവനായിപ്പോകും.

മേലും മനുഷ്യർ മുമ്പേ ചെയ്തുപോയ പാപങ്ങളുടെ നിവൃത്തിക്കായിട്ടു മാത്രമല്ലാ പിന്നീടു ചെയ്‌വാൻ പോകുന്ന പാപങ്ങളുടെ നിവൃത്തിക്കായിട്ടുംകൂടി പാടുപെട്ടു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നല്ലോ? ഒരുത്തന് ഇനി വരുവാൻപോകുന്ന സംവത്സരത്തിലെ വിശപ്പിനെയുംകൂടി തീർത്തുകളയുന്നതിലേക്കു മറ്റൊരുത്തൻ ഇപ്പോൾത്തന്നെ ഉണ്ടുകളഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞാൽ ആയതിനെ കുഞ്ഞുങ്ങൾപോലും വിശ്വസിക്കുമോ?

ഇങ്ങനെയെല്ലാമിരിക്കകൊണ്ട് മനുഷ്യരുടെ പാപങ്ങൾക്കായിട്ടു ക്രിസ്തു ദണ്ഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടു എന്നു പറയുന്നത് അല്പവും ചേരുകയില്ലല്ലോ.

ക്രിസ്തു പാപവിമോചനം ചെയ്തു എന്നു പറയുന്നല്ലോ; അങ്ങനെ ചെയ്തു എങ്കിൽ പാപം പിന്നീട് ലോകത്തിൽ എങ്ങാനും ഇരിക്കുമോ? ഒരു മനുഷ്യൻ കല്പനയെ അതിക്രമിച്ചതുകൊണ്ട് ഉണ്ടായ പാപം എല്ലാ മനുഷ്യരെയും പിടികൂടി എന്നു പറയുന്ന നിങ്ങൾക്ക് ഒരുവൻ വിമോചനം ചെയ്തതുകൊണ്ട് കഴിഞ്ഞ പാപം തൽക്ഷണംതന്നെ എല്ലാവരിൽനിന്നും വിട്ടുമാറിപ്പോയി എന്നുള്ള അഭിപ്രായം എന്താ കൊള്ളുകയില്ലയോ?

ക്രിസ്തു എല്ലാവരുടെയും മുൻപുണ്ടായിരുന്നതും പിന്നീട് ഉണ്ടാവാൻപോകുന്നതുമായ പാപങ്ങളെയും നിവാരണംചെയ്തു എങ്കിൽ ആ ക്ഷണത്തിൽത്തന്നെ സകലരും പാപത്തിൽനിന്നും വേർപെട്ടു മുക്തന്മാരായി ഭവിക്കേണ്ടതാണ്. അങ്ങനെ ഭവിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ക്രിസ്തു പാപവിമോചനത്തെ ചെയ്തില്ലാ എന്നത് നിശ്ചയമാകുന്നു.

മേലും ഒരു രാജാവാകട്ടെ താൻ വിധിച്ച കല്പനകളെ ചില ജനങ്ങൾ അതിക്രമിച്ചുപോയെന്നുവരികിൽ അതിലേക്കായിട്ട് അവരെ ശിക്ഷിക്കയല്ലാതെ വിമോചനംചെയ്തു വിടുക എന്നും, ആ കുറ്റത്തിനു താനായിട്ട് നിവൃത്തിയുണ്ടാക്കുക എന്നും തന്റെ തലയിൽ മണ്ണുവാരി ഇട്ടുകൊള്ളുക എന്നും അന്യർക്കായിക്കൊണ്ടു തന്റെ മകനെ ദണ്ഡിപ്പിക്ക എന്നും ഉള്ളതെല്ലാം നീതിയും, മഹിമയും, ബുദ്ധിയും, ന്യായവും ആണോ?

ആകയാൽ മനുഷ്യരുടെ പാപത്തിനെ അവർക്ക് അനുഭവിപ്പാൻ ഇടവരാതെ അവർക്കുവേണ്ടി ക്രിസ്തു വിമോചനംചെയ്തു എന്നുള്ളത് അല്പവും സത്യമായിട്ടുള്ളതല്ല.

ഇനി വിശ്വാസമാണ് മുക്തിയെ തരുന്ന സാധനം എന്നും സ്നാനം ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പോ, ചെയ്തതിന്റെ ശേഷമോ മരിച്ച കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് മോക്ഷമുണ്ടെന്നും നിങ്ങൾ പറയുന്നല്ലോ. ആ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് വിശ്വാസം ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ? – ആ സ്ഥിതിക്ക് അവർക്ക് മുക്തിസാധനം എന്തോന്നാ? ആയത് അവരെക്കുറിച്ചുള്ള കൃപയാകുന്നു എങ്കിൽ വിശ്വാസം ഇല്ലാത്ത എല്ലാ ആത്മാക്കളെക്കുറിച്ചും ആ കൃപയുണ്ടാകാത്തത് എന്ത്?

ഇങ്ങനെ മുക്തിസാധനനിരൂപണംകൊണ്ടും ഗതിലക്ഷണമില്ലെന്നു സാധിക്കപ്പെട്ടു.

[1]നിരയം

അല്ലയോ ക്രിസ്തീയപ്രസംഗികളെ!

ദൈവം പാപികളെ നരകത്തിലിട്ടു നിത്യകാലവും ഒരുപോലെ ദണ്ഡിപ്പിക്കുമെന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നുവല്ലൊ, അത് അല്പവും ചേരു കയില്ലാ. സമസ്തനായകനായ ദൈവത്തെ ദുഷിക്കയും, ഒരുവനെ കൊല്ലുകയും ഒരു വസ്തുവിനെ മോഷ്ടിക്കയും, കള്ളുകുടിക്കയും, വ്യഭിചാരം ചെയ്യുകയും, കള്ളം പറകയും, ഗുരുവിനെ നിന്ദിക്കയും ഇങ്ങനെ പല വർഗ്ഗങ്ങളായ സകല പാതകങ്ങളെയും മുഴുവനും ചെയ്തവർക്കും അവയിൽ ഏതിനെ എങ്കിലും ഒന്നിനെമാത്രം ചെയ്ത വർക്കും ഒരേ ശിക്ഷതന്നെ എന്നും പറഞ്ഞുകൂടല്ലോ.

അല്ലാതെ, ഒരു വേശ്യയോടു ചേരുകയും, ഒരു കന്യകയോടു ചേരു കയും, അന്യന്റെ ഭാര്യയോടു ചേരുകയും ഗുരുവിന്റെ ഭാര്യയോടു ചേരു കയും മാതാവിനോടു ചേരുകയും സഹോദരിയോടു ചേരുകയും ചെയ്താൽ ഇവകളെല്ലാം ഒരു വർഗ്ഗത്തിലുൾപ്പെട്ട പാപങ്ങളാകുന്നു എന്നു വരികിലും ഒന്നിനൊന്ന് അതിഭാരമായിരിക്കയാൽ അവയെ ചെയ്തവർക്കെല്ലാവർക്കും ഒരുവിധമായ ശിക്ഷയെ ഒരുപോലെ കൊടുക്കും എന്നു പറഞ്ഞുകൂടല്ലോ.

ഇനിയും ഒരു വർഗ്ഗത്തിലുള്ള ഒരേ വിധമായ ഒരു പാപത്തെ ത്തന്നെ ഒരു നിമിഷത്തിൽ ചെയ്കയും ഒരു നാഴികവരെ ചെയ്കയും ഒരു മുഹൂർത്തംവരെ ചെയ്കയും, ഒരു യാമംവരെ ചെയ്കയും, ഒരു ദിവസംവരെ ചെയ്കയും, ഒരു വാരംവരെ ചെയ്കയും ഒരു പക്ഷം വരെ ചെയ്കയും, ഒരയനം വരെ ചെയ്കയും ഉള്ളനാൾ മുഴുവനും ചെയ്കയും ചെയ്താൽ അവകളെല്ലാം സമമെന്നും ഇങ്ങനെ ചെയ്ത വർ എല്ലാവരും ഒരേ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞുകൂടല്ലോ. (യോഹന്നാൻ 19-അ. 11-വാ.) എന്നെ നിന്റെ കൈയിൽ ഏൽപ്പിച്ചവന് അധികപാപം ഉണ്ട് എന്നു പറയപ്പെട്ടതിനാലും പാപതാരതമ്യം ഉണ്ടെന്നു സാധിക്കപ്പെടും.

അപ്രകാരം അവരവർ ചെയ്ത പാപത്തിനു തക്കതായ ശിക്ഷയെ തക്കതായ കാലംവരെയും ചെയ്ക എന്നല്ലാതെ, അവരെ എല്ലാവ

രെയും നിത്യവും ഒരുപോലെ ദണ്ഡിപ്പിക്കുന്നതു നീതിയല്ലല്ലോ. ഈ ലോകത്തിൽ രാജാക്കന്മാരും തന്റെ പ്രജകളിൽ ആരെങ്കിലും ഒരുവൻ കുറ്റം ചെയ്താൽ അവൻ ചെയ്ത കുറ്റത്തിന്റെ വർഗ്ഗം, അളവുകാലം എന്നിവയെ നന്നായി തീർച്ചയാക്കിക്കൊണ്ട് തക്കതായ ശിക്ഷയെ ചെയ്യുന്നു. കിഞ്ചിജ്ഞന്മാരായ മനുഷ്യർ കൂടിയും ഇപ്രകാരം ചെയ്ക എന്നു വന്നാൽ സർവ്വജ്ഞനായ ദൈവം അവരവർ ചെയ്ത പാപങ്ങളുടെ വർഗ്ഗം മുതലായവയെ അറിഞ്ഞ് തക്കതായ ദണ്ഡനം ചെയ്കയല്ലാതെ എങ്ങനെയുള്ള പാപികളെയും ഒന്നുപോലെ നിത്യകാലവും വേദനപ്പെടുത്തി ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുമോ?

ഒരുവൻ തന്റെ കുഞ്ഞ് കുറ്റം ചെയ്താൽ, ആ കുഞ്ഞിനെ പിന്നീടും അങ്ങനെ ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി തൂണിലോ മറ്റോ പിടിച്ചുകെട്ടി ഒരു നല്ല [2]ചുള്ളിപ്പിരമ്പുകൊണ്ട് അടിച്ചും വേറെ പല ഉപായങ്ങളെ ചെയ്തും നല്ല മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചും ശരിയായി വരുത്തിക്കൊള്ളാം. അല്ലാതെ ഉള്ളകാലം മുഴുവനും കഠിനോപദ്രവങ്ങളെ ചെയ്കയില്ല. ഇതാണ് കൃപയുള്ള പ്രവൃത്തി. ഒരു മനുഷ്യൻപോലും ഇത്രത്തോളം കൃപയുള്ളവനാണെങ്കിൽ ദൈവം എത്രത്തോളം കൃപയുള്ളവനായിരിക്കണം? ആ സ്ഥിതിക്ക് ദൈവം തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളായ ആത്മാക്കളെ അല്പവും കൃപയില്ലാതെ നിത്യവും കഷ്ടപ്പെടുത്തുമോ?

പിന്നെയും നരകത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവരിൽ ചിലർ ഇടവിടാതെ യേശുവിനെ വിളിച്ച് ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണേ എന്ന് അപേക്ഷിച്ച് ഏറിയ വിശ്വാസം വച്ചാൽ അവരെ രക്ഷിക്കുമോ? രക്ഷിക്കില്ലയോ? രക്ഷിക്കുമെങ്കിൽ നിത്യനരകം ഇല്ലാതെയാകും. രക്ഷിക്കയില്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹം സർവ്വജീവദയാപരനല്ലെന്നും, വിശ്വാസം മുക്തിയെ തരുമെന്നുള്ളതു കള്ളമെന്നും വന്നുപോകും.

ഇനിയും ഒരുവൻ താൻ ചെയ്ത പാപംകൊണ്ട് നിത്യവും നരകത്തിൽ കിടന്നു വേദനപ്പെടുമെന്നുവരികിൽ താൻ ചെയ്ത പുണ്യങ്ങളുടെ ഫലത്തെ തീരെ കൈവിട്ടുപോകുമെന്നു പറയേണ്ടതാണ്.

ഒരുവൻ തന്റെ പാപത്തിലേക്കുവേണ്ടി ദുഃഖത്തെ അനുഭവിക്കുമെങ്കിൽ പുണ്യത്തിലേക്കുവേണ്ടി സുഖത്തെയും അനുഭവിക്കുമെന്നല്ലയോ പറയേണ്ടത്? അങ്ങനെയല്ലാതെ പുണ്യത്തിലേക്കുള്ള ഫലമായ സുഖത്തെ അനുഭവിക്കാതെ കൈവിട്ടുപോകുമെന്നു പറയുന്നത് നീതിയാണോ? അതു നീതിയാണെങ്കിൽ പാപത്തിന്റെ ഫലമായ ദുഃഖത്തെയും അനുഭവിക്കേണ്ട എന്നുതന്നെ പറയാം.

എന്നാൽ എപ്പോഴും പുണ്യം ചെയ്യുന്നതാണ് മനുഷ്യർക്ക് കടമ യായിട്ടുള്ളത്. ആകയാൽ പുണ്യം ചെയ്തവർ സുഖത്തെ അനുഭവി ക്കേണ്ടാ എന്നും, പാപം ചെയ്യുന്നത് ദൈവത്തിനു വിരോധമാക കൊണ്ടു പാപികൾ നിത്യനരകത്തിൽ പോകുന്നതു നീതി എന്നും പറ യുന്നു എങ്കിൽ, മനുഷ്യർ ചെയ്യുന്ന സകല പുണ്യങ്ങളെയും കടമയാ ണെന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ആ പുണ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് യാതൊരു ഫലവും ഇല്ലെന്നു തീർച്ചയായി. ആ സ്ഥിതിക്ക് എങ്ങനെയുള്ള പുണ്യത്തെ ചെയ്താലും അതുകൊണ്ട് ഒരുത്തർക്കും മോക്ഷപ്രാപ്തി പാടില്ലല്ലോ.

ആകയാൽ ഒരുത്തരും ഒരിക്കലും മനോവാക്കായങ്ങളാൽ യാതൊരു പുണ്യകർമ്മവും ചെയ്യണമെന്നില്ല. ചെയ്ത പാപത്തിലേ ക്കുവേണ്ടി പശ്ചാത്താപപ്പെടുക. ക്രിസ്തുവേ വിശ്വസിക്ക, സ്നാനം ഏൽക്ക, നൽകരുണ സ്വീകരിക്ക, [3]മുഴങ്കാലിൽ നിന്ന് കൈകളെ രണ്ടി നേയും മലർത്തി, മേൽപ്പോട്ടു നോക്കി കണ്ണുകളെ മൂടിക്കൊണ്ടു ക്രിസ്തുവിനെ പ്രാർത്ഥിക്ക, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൽപ്പനയെ പ്രചാരിക്ക, പുണ്യങ്ങളിൽ യാതൊന്നിനെയും ചെയ്യാതെ എല്ലാപേരും സുഖമാ യിരുന്ന് മുക്തിയെ പ്രാപിക്കാമല്ലോ.

അങ്ങനെയല്ലാ, മുക്തിസിദ്ധിക്ക് ഈ പുണ്യങ്ങൾ വേണമെങ്കിൽ മനോവാക്കായങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചെയ്യുന്ന ഈ പുണ്യങ്ങളും മുക്തി സാധനങ്ങൾതന്നെ എന്നു സമ്മതിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ പുണ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു പ്രയോജനമില്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. (ലൂക്കോസ് 14-അ. 13, 14-വാ.) എന്നാൽ നീ ഒരു വിരുന്നു കഴിക്കുമ്പോൾ ദാരിദ്ര ക്കാരെയും, ഊനമുള്ളവരെയും, മുടന്തരെയും, കുരുടരെയും വിളിക്ക; അപ്പോൾ നീ ഭാഗ്യവാനാകും. അത് എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിനക്കു പ്രതിഫലം ചെയ്‌വാൻ അവർക്കില്ല. എന്നാൽ നീതിമാന്മാരുടെ ഉയർപ്പി ങ്കൽ നിനക്കു പ്രതിഫലം ചെയ്യപ്പെടും താനും. (മത്തായി 6-അ. 3, 4-വാ.) എന്നാൽ നീ ധർമ്മം ചെയ്യുമ്പോൾ നിന്റെ ധർമ്മം രഹസ്യമാ യിരിപ്പാനായിട്ട് നിന്റെ വലത്തുകൈ ചെയ്യുന്നതിനെ നിന്റെ ഇടത്തുകൈ അറിയരുത്, എന്നാൽ രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്നവനായ നിന്റെ പിതാവ് താൻതന്നെ പരസ്യമായി നിനക്കു പ്രതിഫലം തരും. ഇപ്രകാരം നിങ്ങ ളുടെ ബൈബിൾ പുണ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഫലമുണ്ടെന്നു പറയുമ്പോൾ നിങ്ങൾ പുണ്യങ്ങളെല്ലാം കടമ എന്നു പറയുന്നത് ഒക്കുമോ?

മേലും മനുഷ്യരാൽ ചെയ്യപ്പെടുന്ന പാപങ്ങൾ അവർക്കു മാത്രമേ ദുഃഖപ്രദങ്ങളായി ഭവിക്കൂ. ആകയാൽ അവ മനുഷ്യർക്കു വിരോധം

എന്നു പറകയല്ലാതെ അവകളെ സംബന്ധിച്ച യാതൊരു ദോഷങ്ങളും പറ്റാത്ത ദൈവത്തിന് അവ വിരോധമെന്നു പറയുന്നത് അല്പവും നന്നാകയില്ല. ആകയാൽ ഒരുവൻ പുണ്യപാപങ്ങളെ രണ്ടിനെയും സമമായിട്ടെങ്കിലും ഒന്നിനൊന്ന് അധികമായിട്ടെങ്കിലും ചെയ്തിരുന്നാൽ ആ രണ്ടിന്റെയും ഫലങ്ങളെ അവൻ അനുഭവിക്കുമെന്നല്ലാതെ ഒന്നിനെ വിട്ടേച്ച് ഒന്നിനെ മാത്രമേ അനുഭവിക്കൂ എന്നു പറയുന്നത് അല്പവും നീതിയല്ലാത്തതാകുന്നു. അതിനാൽ പല പുണ്യങ്ങളെ ചെയ്തവനും ഒരു പാപത്തെ ചെയ്തതുകൊണ്ട് [4]മീളാത്ത നരകത്തിൽ വീണ് നിത്യവും ദുഃഖം അനുഭവിക്കും എന്നു പറയുന്നത് ബുദ്ധികേടാകുന്നു.

മേലും, നിങ്ങൾ പറയുന്ന നരകമായത് ഇടയിലുണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാകയാലും ഖണ്ഡിതമായ ഒരു സ്ഥലം എന്നു പറകകൊണ്ടും അഗ്നി, ഗന്ധകം, കൃമി മുതലായ നിത്യപദാർത്ഥങ്ങളോടുകൂടിയതാകകൊണ്ടും അതിൽ ഇരിക്കുന്നവർ ശരീരികൾ ആകകൊണ്ടും കാണപ്പെട്ടവ അഴിയുമെന്നു നിങ്ങളുടെ ബൈബിൾ പറകകൊണ്ടും അത് എന്നുകൂടിയിട്ടെങ്കിലും അഴിഞ്ഞുപോകുന്നതല്ലാതെ നിത്യമായിരിക്കയില്ലല്ലോ.

ആകയാൽ പാപികൾ നരകത്തിൽ നിത്യവേദന അനുഭവിക്കുമെന്നത് ഒരുവിധത്തിലും ചേരുകയില്ലാ. ഇങ്ങനെ നിരയത്തെക്കുറിച്ചു വിചാരിച്ചതിലും നരകലക്ഷണമില്ലെന്നു സാധിക്കപ്പെട്ടു.

കുറിപ്പുകൾ

1. നിരയം = നരകം, പാപം
2. പിരമ്പ് = ചൂരൽ
3. മുഴങ്കാലിൽനിന്ന് = മുട്ടുകാലിൽ നിന്ന്
4. മീളാത്ത = തിരിയെ എടുക്കാത്ത

മുക്തി

അല്ലയോ ക്രിസ്തീയപ്രസംഗികളെ!

തന്നെ വിശ്വസിച്ചവർ മുക്തിയിൽ ഇരുന്ന് നിത്യകാലവും പരമാനന്ദത്തെ അനുഭവിക്കുമെന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നല്ലോ.

നരകത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവരും താന്താങ്ങൾ ചെയ്ത പാപത്തിനു തക്കവണ്ണം ദുഃഖം അനുഭവിക്കുന്നതുപോലെ മുക്തിയിൽ ഇരിക്കുന്നവരും അവനവൻ തന്റെ മനോവാക്കായങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചെയ്ത പുണ്യത്തിനു തക്കതായ സുഖം അനുഭവിക്കും എന്നല്ലാതെ സകലരും ഒരേ സമമായി നിത്യസുഖത്തെ അനുഭവിക്കുമെന്നതു ചേരുകയില്ലാ.

അല്ലാതെയും, ആത്മാക്കൾ ശരീരത്തോടുകൂടി മുക്തിയിൽ ഇരിക്കുമെന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നല്ലോ.

ഈ ലോകത്തിൽ ആത്മാക്കൾ തന്റെ സ്വാഭാവികമായ പ്രകാശത്തിലേക്ക് [1]ഒരുതടവ് ഇരുന്നതുകൊണ്ട് ആയതിനെ മാറ്റി സ്വയം പ്രകാശമായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നതിലേക്കുവേണ്ടി ദൈവത്തിനാൽ സാധനമായിട്ടു കൊടുക്കപ്പെട്ട ശരീരങ്ങളെ എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

താൻ താനായിട്ടിരിക്കുന്നതത്രേ സുഖം, അല്ലാതെ അതിൽനിന്നു വേറായ ശരീരത്തോടുകൂടിയിരിക്കുന്നതു സുഖമല്ലാ, ദുഃഖം തന്നെയാണ്. ആകയാൽ ശരീരം മുതലായവ നീങ്ങി സ്വാഭാവികചൈതന്യമയമായി ശോഭിച്ചിരിക്കുന്നതുമാത്രമേ നിത്യപരമസുഖമായിരിക്കുന്ന മോക്ഷമാകയുള്ളൂ. അപ്രകാരമല്ലാതെ [2]ആഗന്തുകമായ ശരീരത്തോടുകൂടി ദുഃഖികളായിരിക്കുന്നവരെ നിത്യപരമസുഖമുള്ളവർ എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നത് അല്പവും വാസ്തവമാകയില്ല.

മേലും നിങ്ങൾ പറയുന്ന മുക്തിയായത് ശരീരികൾ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലമായും ഇടയ്ക്കുണ്ടാക്കപ്പെട്ടതായും സമമായ നീളവും അകലവും ഉള്ള ചതുഷ്കോണമായും സൂര്യകാന്തമണികൊണ്ടു ചെയ്യപ്പെട്ട മതിലുള്ളതായും ശുദ്ധസ്വർണ്ണംകൊണ്ടു ചെയ്യപ്പെട്ട പട്ടണമായും മതിലുകളുടെ ഭിത്തിമൂലകൾ പന്ത്രണ്ടും സൂര്യകാന്തം, നീലം, താമ്രമണി,

മരതകം, വൈഡൂര്യം, ശോണരത്നം, ചന്ദ്രകാന്തം, ഗോമേദകം, പത്മ രാഗം മുതലായ പന്ത്രണ്ടു രത്നങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ളതായും പന്ത്രണ്ടു മുത്തുകളെക്കൊണ്ടു ചെയ്യപ്പെട്ട പന്ത്രണ്ടു വാതിലും ശുദ്ധസ്വർണ്ണം പൊതിഞ്ഞ പളുങ്കുനിറമായ വീഥികളും ദൈവവും ആട്ടുങ്കുട്ടിയായ യേശുവും ഇരിക്കുന്ന സിംഹാസനത്തിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടുവന്ന പളു ങ്കുപോലെ തെളിഞ്ഞ ജലമുള്ള നദിയും പന്ത്രണ്ടുവിധമായ കനികളെ ചുമന്ന് മാസംതോറും ഓരോ കനിയെ കൊടുക്കുന്ന അമൃതവൃക്ഷവും ഉള്ളതായും ദേവന്റെ നാമചിഹ്നത്തെ നെറ്റിയിൽ അണിഞ്ഞുംകൊണ്ടു വഴിപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സേവകന്മാർ വസിക്കുന്നിടമായും ധർമ്മപുരം എന്ന പേരോടുകൂടിയതായും ഇരിക്കുന്ന സ്ഥാനമാണ് മുക്തി എന്നാണ് ബൈബിളിൽ പറയപ്പെടുന്നത്. അവിടം ഒരു ഖണ്ഡിതസ്ഥലമായും, ഇരിക്കുന്നവർ ശരീരികളായും, വാനലോകവുമഴിയുമെന്നു ബൈബിൾ പറഞ്ഞുമിരിക്കകൊണ്ട് ആ മുക്തി എന്നുകൂടിയെങ്കിലും അഴിയുമെ ന്നല്ലാതെ നിത്യമാകയില്ലാ.

അല്ലാതെ, മോക്ഷവാസികളിൽ ചിലർ ഉൾക്കാരണമായ മയക്കവും പുറക്കാരണമായ പിശാചും കൂടാതെ ചുമ്മാ മയങ്ങി പിശാചായിപ്പോയി എന്നു ബൈബിൾ പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് എല്ലാ മോക്ഷവാസികൾക്കും ഓരോരോ കാലംകൊണ്ട് അധഃപതനം ഉണ്ടായിപ്പോകുമെന്നു നിശ്ചയം.

ഇങ്ങനെ മുക്തിയെക്കുറിച്ചു വിചാരിച്ചതിൽ മുക്തിലക്ഷണം ഇല്ലെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഇനിയും ക്രിസ്തുമതം എങ്ങും നിറഞ്ഞും ക്രിസ്ത്യന്മാരുടെ സംഖ്യ അധികപ്പെട്ടും ഇരിക്കകൊണ്ടുതന്നെ ഈ മതം ഉന്നതമായും ശരിയായും ഉള്ളതെന്ന് മുന്നും പിന്നും നോക്കാതെ പാതിരിമാർ മുത ലായവർ പറകയും ഹിന്ദുക്കളിലും ചിലർ ഇതിനേ കേട്ടു ശരിയെന്നു വിശ്വസിക്കയും ചെയ്തുവരുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് സത്യവും ന്യായവും ചിലേടത്തും, അസത്യവും അന്യായവും പലയിടത്തും ഉണ്ടായിരിക്ക കൊണ്ട് കൂടുതലായിരിക്കുന്ന അസത്യവും, അന്യായവും തന്നെ പ്രധാ നവും ഉത്തമവും ആയിട്ടുള്ളതെന്നു പറയേണ്ടിവരും. ആയതുകൊണ്ട് നിറഞ്ഞും കുറഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നതിനെ കണക്കാക്കി മേന്മ, താഴ്മ പറ യുന്നതു ന്യായമല്ല.

കുറിപ്പുകൾ

1. ഒടുതടവ് = ഒടുതവണ
2. ആഗന്തുകം = യദൃച്ഛയാ വരാൻപോകുന്നത്

കൂട്ടക്കൊലകൾ

ഈ ക്രിസ്തുമതം ഇങ്ങനെ നിറഞ്ഞുവന്നത് ന്യായംകൊണ്ടോ, മറ്റുവല്ലവിധമോ എന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു പര്യാലോചിക്കാം.

ക്രിസ്തു ജനിച്ച് 300 സംവത്സരങ്ങൾക്കു ശേഷം നിസ്സ എന്ന ദിക്കിലെ ജനങ്ങളുടെ സഹായംകൊണ്ട് കാൺസ്ടെൻറ്റയിൻ എന്ന ആൾ റോമാപുരത്തേക്കു രാജാവായി വന്നു. അനന്തരം ഉപകാരം ചെയ്ത ആ ജനങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു കൈക്കൊണ്ടിരുന്ന ചില അഭിപ്രായങ്ങളെ ചേർത്ത് ഒരു മതമാക്കി അതിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിലേക്കുവേണ്ടി ക്രിസ്ത്യന്മാരാകുന്നവർക്ക് ആളൊന്നിന് 12 പൊന്നും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വെള്ളവസ്ത്രവും കൊടുത്ത്, പന്തീരായിരം പുരുഷന്മാരെയും അസംഖ്യം സ്ത്രീകളെയും ചെറിയ കുട്ടികളെയും ഒരു സംവത്സരംകൊണ്ടു ചേർത്തു (Gibbon's Decline, and Fall, Vol.ii.P.472-3) ആയാൾതന്നെ ഇതരമതങ്ങളെ നാശം ചെയ്യുന്നതിന് തക്കവയായ അനേകചട്ടങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി. ആരെങ്കിലും പഴയ ദേവതകൾക്കു ബലിയിട്ടാൽ സ്വത്തുക്കളെ അപഹരിച്ചുകൊണ്ട് അവരെ കൊന്നുകളക പതിവായിരുന്നു. ക്രി-ജ-380-ാം സംവത്സരം മുതൽ 394 വരെ രാജാവായിരുന്ന തിയോഡോഷിയസ് എന്ന ആൾ ഇതരമതസ്ഥന്മാരെ സഭ കൂട്ടിക്കൂടാ എന്നും, കൂടുന്ന കെട്ടിടങ്ങൾ രാജാവിനാൽ അപഹരിക്കപ്പെടുമെന്നും ക്രിസ്തുമതത്തെ അനുസരിക്കാത്തവർക്ക് യാതൊരു സ്വാതന്ത്ര്യവും ഇല്ലെന്നും ഉത്തരവു നടത്തി. (Gibbon's Decline and Fall, V, iii. P. 412)

അക്കാലത്തിൽ ക്രിസ്ത്യന്മാരാകാത്തവരുടെ മുതൽകാര്യങ്ങളെ വിട്ടുകൊടുക്കാത്തപക്ഷം ജീവനെ വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടിവരും.

5-ാമതു നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇപാതിയാ എന്നു ഒരു സ്ത്രീ സ്വന്തമതത്തെ ബോധിപ്പിച്ച് ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയെ അതിൽ ചേർക്കുന്നതിലേക്ക് ആരംഭിച്ചതിനാൽ അവളെ ക്രിസ്ത്യൻപള്ളിയിലേക്കു പിടിച്ചിഴച്ചു കൊണ്ടു ചെന്നു വസ്ത്രങ്ങളെ ഉരിഞ്ഞ് ദേഹത്തെ ഭിന്നഭിന്നമാക്കി മാംസത്തെ അറുത്തെടുത്ത് ബൈബിൾ പുറപ്പാടുപുസ്തകം 22-അ. 20 വാക്യത്തെ ആധാരമാക്കിക്കൊണ്ട് അവളെ തീയിലിട്ടുകൊന്നു. അർമേനിയ എന്ന

ദേശത്തിൽ തിയൊഡറാ എന്ന ചക്രവർത്തിനിയുടെ കാലത്തിൽ ലക്ഷം പേരുവരെ കൊല്ലപ്പെട്ടു. 10-ാമതു നൂറ്റാണ്ടിൽ ഫ്രാൻസ്ദേശത്തെ രാജാവായ ചാറത്സ് എന്ന ആൾ ക്രിസ്ത്യനാകുന്നപക്ഷം തന്റെ മകളെയും സമ്പത്തിനെയും കൊടുക്കാമെന്നു നാർമെൻദേശത്ത് റൊലോ എന്ന ആളിനോടു സമ്മതിച്ചു പറയുകയും അയാൾ അപ്രകാരം ക്രിസ്ത്യനായും ക്രിസ്തുമതം ഇന്നതെന്നുപോലും അറിയാത്ത സ്വദേശികളെ എല്ലാവരെയും ക്രിസ്ത്യന്മാരാക്കുകയും ചെയ്തു. ടി 10-ാമതു നൂറ്റാണ്ടിൽ പോളണ്ടുദേശത്തെ രാജാവ് തന്റെ ഭാര്യയെ കരുതി, ക്രിസ്ത്യനായ വർത്തമാനത്തെ മൂന്നാമത് പോപ്പ് ജോൺ എന്ന ആൾ കേട്ടറിഞ്ഞ് ആ പട്ടണവാസികളെ ക്രിസ്ത്യന്മാരാക്കുവാൻ അനേകപാതിരിമാരെ അയച്ചു. എന്നിട്ടും ആരുംതന്നെ ക്രിസ്ത്യന്മാരാകാത്തതുകൊണ്ട് അന്യായചട്ടങ്ങളെ ഏർപ്പെടുത്തി. അവരെ ദണ്ഡനം ചെയ്തു. അതു സഹിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ആ ദിക്കുകാർ എല്ലാം ക്രിസ്ത്യന്മാരായി.

ടി. 10-ാമത് നൂറ്റാണ്ടിൽ റഷ്യാദേശത്തെ രാജാവ് ഗ്രീസു ദേശത്തെ ക്രിസ്ത്യാനിസ്ത്രീയെ കല്യാണം കഴിച്ച് അവളുടെ നിർബ്ബന്ധത്തിൻപേരിൽ താനും അതുനിമിത്തം ജനങ്ങളും ക്രിസ്തുമതത്തെ അനുസരിച്ചു. ടി. 10-ാമത് നൂറ്റാണ്ടിൽ ഒട്ടൊ എന്നവൻ ഡെൻമാർക്ക് ദേശക്കാരെ ജയിക്കയും അനന്തരം ജനങ്ങളോട് നിങ്ങളെല്ലാവരും ക്രിസ്ത്യന്മാരാകുമെങ്കിൽ സമാധാനപ്പെട്ടുകൊള്ളാം എന്നു പറയുകയും ചെയ്കയാൽ മറ്റൊരാശ്രയം ഇല്ലാത്ത ആ ജനങ്ങൾ എല്ലാവരും ക്രിസ്ത്യന്മാരായി. ഇപ്രകാരം നോർവ്വെദേശക്കാരും ക്രിസ്ത്യന്മാരായി.

6-ാമത് നൂറ്റാണ്ടിൽ ചിൽട്ടെരിക്ക് എന്നവൻ ഫ്രാൻസ്ദേശത്തെ യഹൂദന്മാരെ നിർബ്ബന്ധിച്ച് ക്രിസ്ത്യന്മാരാക്കി.

5-ാമത് നൂറ്റാണ്ടിൽ എഫീയസ്സ് എന്ന ദിക്കിൽ നടന്ന വലുതായ പാതിരിസമൂഹത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനു വിരോധമായിട്ടു പറഞ്ഞവനായ പ്ലെവിയാസ് എന്ന പാതിരിയെ കൊല്ലുകയും അയാളുടെ കക്ഷിയിൽ ചേർന്നവരെ തല്ലുകയും ചെയ്തു.

1229-ാം വർഷത്തിൽ ടുലോസ് എന്ന ദേശത്തുനിന്നു വലിയ മീറ്റിങ്ങിൽ, ദേശങ്ങൾതോറും സഭകളും സഭ ഒന്നിന് ഒരു ഗുരുവും രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരും ആ സഭക്കാർ അതാതു ദിക്കിലെ ക്രിസ്ത്യന്മാരാകാത്ത എല്ലാവരെയും ബലാൽക്കാരമായി പിടിച്ചു ക്രിസ്ത്യന്മാരാക്കുകയും തീരെ ആകയില്ല എന്നു പറയുന്നവരെ കൊല്ലുകയും വേണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. ഇതിന്നു മേൽവിചാരണക്കാരൻ ഒൻപതാമതു ഗ്രിഗറിയും

ആയിരുന്നു. ക്രിസ്ത്യന്മാരാകാത്തവരെ നഗ്നന്മാരായിട്ടു നിർത്തുക, മൊട്ടയടിക്കുക, മഹാവേദനപ്പെടുത്തുന്ന യന്ത്രത്തിൽ വെച്ച് അമർത്തുക മുതലായ കഠിനകൃത്യങ്ങളെ ടി. സഭക്കാരും അവരോടു പിന്നെ ചേർന്നവരും ചെയ്തു എന്ന് സിവിലി എന്ന ദിക്കിന്റെ വിചാരണകർത്താവായിരുന്ന ആളിന്റെ കൈപ്പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരുന്നു. ഇതിനെ വിസ്താരമായിട്ട് അറിയണമെങ്കിൽ ഡോക്ടർ റൂൾ എന്ന ആളിനാൽ എഴുതപ്പെട്ട ടി. വിചാരണ ചരിത്രപുസ്തകത്തിൽ കാണാം. (Appendix Vol.I.P.339 to 359 Fd. in. 1874) മനുഷ്യരെ വെച്ച് അമർത്തി കൊല്ലുവാനുള്ള ചിവോലെറ്റ് (Chevolet) എന്ന യന്ത്രത്തിൽ നല്ലതിൻവണ്ണം അമർത്തി തൊണ്ടവരെയും തുണിയെ ചെലുത്തി കൊല്ലുകയും മറ്റും ചെയ്തു. ടി. സഭക്കാർ സ്പാനിയാദേശത്തിൽ 31912 പേരെ, പച്ച ഉയിരോടെ തീയിലിട്ടു കൊന്നു. 291450 പേരെ അതിക്രൂരമായിട്ടു ദണ്ഡിപ്പിച്ച് അനേകം കുടുംബങ്ങളെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്തു.

1492-ാം വർഷം മാർച്ചുമാസത്തിൽ സ്പെയിൽദേശത്തിലെ ക്രിസ്തുരാജാവ് അനേക നൂതനചട്ടങ്ങളെ ഏർപ്പെടുത്തി. ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേരാത്തവരായ പുരുഷന്മാർ, സ്ത്രീകൾ, കുട്ടികൾ, വൃദ്ധന്മാർ, ഏഴകൾ, ധനവാന്മാർ മുതലായ എല്ലാ യഹൂദന്മാരും ജൂലായ് മാസത്തിനകം ദിക്കു വിട്ടു പൊയ്ക്കൊള്ളണമെന്നും പോകുമ്പോൾ പൊൻ, വെള്ളി മുതലായ സ്വത്തുക്കളെ ഒന്നിനെയും കൊണ്ടുപൊയ്ക്കൂടാ എന്നും, വർദ്ധകചരക്കുകളെയോ പാത്രങ്ങളെയോ എടുത്തുകൊണ്ടുപോകാം എന്നും മറ്റും ആയിരുന്നു കല്പന. യഹൂദന്മാർ അപ്രകാരം എല്ലാ സ്വത്തുക്കളെയും കൈവിട്ട് സ്വദേശത്തുനിന്നു പോകുമ്പോൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നവരായ അനേകപാതിരിമാർ [1]ബഹുരാഗമായിട്ട് വീഥികളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് യഹൂദന്മാർക്ക് ഒരുവിധത്തിലും ഉപകാരം ചെയ്തുപോകരുതെന്നു പ്രസംഗിച്ചു. ടി ജൂലായിമാസം വന്നപ്പോൾ എല്ലായിടത്തും യഹൂദന്മാരുടെ നിലവിളിഘോഷംതന്നെ ആയിരുന്നു. അവർ ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുകരഞ്ഞുകൊണ്ടു പോകുമ്പോൾ, ഉപകാരം യാതൊന്നും ഇവർക്കു ചെയ്തുപോകരുതെന്ന് പിന്നെയും കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു. ആഹാരമില്ലാതെയും, കുടിക്കുന്നതിനു ജലമില്ലാതെയും, അനേകായിരം ജനങ്ങൾ മരിച്ചു.

1502-ാം സംവത്സരം ഫെബ്രുവരിമാസത്തിൽ സ്പെയിൽദേശത്ത് ഈർഡിതാൻസ് എന്ന രാജാവ് തന്റെ രാജ്യത്ത് ബഹുകാലമായിട്ടു കുടിപാർത്തിരുന്നവരായ തുലുക്കന്മാരിൽ ക്രിസ്ത്യന്മാരാകുവാൻ കഴിയില്ലാ എന്നു പറഞ്ഞ മുപ്പതുലക്ഷം പേർ ഏപ്രിൽ മാസത്തിനുമുമ്പ് ദിക്കുവിട്ടു പൊയ്ക്കൊള്ളണമെന്നും പോകാത്തവരെ കൊന്നുകളയു

മെന്നും അവരുടെ പൊൻ, വെള്ളി മുതലായ യാതൊരു വകകളെയും എടുത്തുകൊണ്ടുപോകരുതെന്നും മറ്റ് അനേക അന്യായചട്ടങ്ങളെ നിർമ്മിച്ചുംകൊണ്ട് അവരെ നാടുകടത്തിക്കളഞ്ഞു.

6-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെയും ഇംഗ്ലീഷുകാർ, ക്രിസ്ത്യരായിട്ടില്ലായി രുന്നു; എന്നുതന്നെയുമല്ലാ, ക്രിസ്ത്യന്മാരെ കണ്ടാൽ ദേഷ്യപ്പെട്ടു പുച്ഛിച്ചു സംസാരിക്കുകയുംകൂടി ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെയിരിക്കു മ്പോൾ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ കെന്റ് എന്ന സ്ഥലത്ത് രാജാവായിരുന്ന ഏതെൻബെർട്ട് എന്നവൻ പാരീസ്ദേശത്ത് ക്രിസ്ത്യരാജപുത്രിയായ ബെർതാ എന്നവളെ വിവാഹംചെയ്തു. അവൾ വരുമ്പോൾ ചില പാതി രിമാരെക്കൂടെ കൊണ്ടുവന്ന് ഒരു പള്ളി കെട്ടിച്ച് അവരെ അതിൽ പാർപ്പിച്ച് ആദരവോടുകൂടി രക്ഷിക്കുകയും, തന്റെ പ്രിയനായ ഏതൻബർട്ടിനെ ക്രിസ്ത്യനാക്കുകയും ചെയ്തു. അതുഹേതുവായിട്ട് അവിടെയുള്ള ജനങ്ങളെയും ക്രിസ്ത്യന്മാരാക്കി. അക്കാലത്ത് ഇംഗ്ല ണ്ടിൽ നാർത്താമ്പെറിയാ എന്ന ദേശത്തിലെ രാജാവ് മറ്റുള്ള എല്ലാ രാജാക്കന്മാരെക്കാളും ബലവാനായിരുന്ന ഏതർബർട്ട് എന്നവനും തദ്ദേ ശവാസികളും ക്രിസ്തുമതവിരോധികളുമായിരുന്നതിനാൽ, അനേകം പാതിരിമാരെ ചെസ്റ്റർ എന്ന ദേശത്തുവെച്ച് കൊല്ലുകയുംകൂടി ചെയ്തു. 617-ാം സംവത്സരത്തിൽ അവന്റെ പിൻവാഴ്ചരാജാവായി വന്ന എഡ്വിൻ എന്നവനും ക്രിസ്തുമതവിരോധിയായിത്തന്നെ ഇരുന്നു എങ്കിലും ക്രിസ്ത്യനായ ടി. കെന്റ് ദേശരാജാവിന്റെ പുത്രിയെ വിവാഹംചെയ്ത തിനാൽ അവളുടെ നിർബ്ബന്ധത്തിൻപേരിൽ അവനും അവന്റെ നിർബ ന്ധത്തിൻ പേരിൽ ജനങ്ങളും മറ്റുള്ളവരും പിൽക്കാലം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ക്രിസ്തുമതത്തെ അനുസരിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടുദേശത്തിൽ പ്രോട്ടസ്റ്റാണ്ടു മതം ഉല്പത്തിയായ ഉടൻ 1539-ാം വർഷത്തിൽ ആറു വിധികൾ ഏർപ്പെ ടുത്തപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ അവയെ അനുസരിക്കാത്ത 500 പേരെ ജയിലി ലേക്ക് ഇരയാക്കി; അനേകം പേരെ തീയിലിട്ടും കൊന്നു. ആറാമത് എഡ്വേർഡിന്റെ കാലത്തിൽ ജോൺ പോക്കറിനെ ജീവനോടെ തീയിലും അനേകം പേരെ തൂക്കിലും ഇട്ടു. മേരി എന്ന റാണിയുടെ കാലത്ത് റോമൻ കത്തോലിക്കാ ക്രിസ്ത്യന്മാർ പ്രോട്ടസ്റ്റാണ്ടു ക്രിസ്ത്യ ന്മാരിൽ 277 പേരെ തീയിലിട്ടു കൊന്നു. അവരിൽ 55 സ്ത്രീകളും 4 കുഞ്ഞുങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. എലിസബത്ത് എന്ന റാണിയുടെ കാലത്ത് പരിഷ്കാരം ചെയ്യപ്പെട്ട (എപ്പിസ്കോപ്പൽ) മിഷനാൽ റോമൻ കത്തോലിക്കാ ക്രിസ്ത്യന്മാരും പ്രോട്ടസ്റ്റാണ്ടു ക്രിസ്ത്യന്മാരും കൊല്ല പ്പെട്ടു. ടി. രണ്ടു മതസ്ഥന്മാരും ഒരുത്തർക്കൊരുത്തർ തങ്ങളും മത ത്തിൽ ചേരുന്നില്ലെന്നു പറയുന്നവരെ അനങ്ങുവാൻ പാടില്ലാത്ത വിധ

ത്തിൽ കൈകാലുകളെ അമർത്തിക്കെട്ടി തീയിലിട്ടു കൊല്ലുകയും തൂക്കിലിടുകയും ജയിലിലടയ്ക്കയും സ്വത്തുക്കളെ അപഹരിക്കയും ചെയ്തു. ഇതുപോലെ എത്ര ദോഷങ്ങൾ ചെയ്തു!

അയർലാന്തുപ്രദേശത്തെ പ്രോട്ടസ്റ്റാണ്ടുമതത്തിലുൾപ്പെടാത്ത റോമൻ കത്തോലിക്കാ പാതിരിമാരെ നാടുകടത്തിവിട്ടു. പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട പ്രോട്ടസ്റ്റാണ്ടുമതസംബന്ധമായ നടപടികൾക്ക് ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത റോമൻ കത്തോലിക്കന്മാർക്ക് അപരാധം നിശ്ചയിക്കുകയും ജയിലിൽ വയ്ക്കുകയും അഞ്ചു മൈലിനുമേൽ പൊയ്ക്കൂടാ എന്ന നിബന്ധന ചെയ്കയും ചെയ്തു. 1694-ാം സംവത്സരത്തിൽ കത്തോലിക്കാമതസ്ഥന്മാർ തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ അന്യദേശങ്ങളിൽ പഠിക്കുന്നതിലേക്കയച്ചുകൂടാ എന്നും 1709-ാം വർഷത്തിൽ കത്തോലിക്കാകുട്ടികൾക്ക് അമ്മതസ്ഥന്മാർ പാഠം ചൊല്ലിക്കൊടുത്തുകൂടാ എന്നും നിബന്ധന ചെയ്തു. 1703-ാം വർഷത്തിൽ കത്തോലിക്കാമതത്തിൽനിന്നു പ്രോട്ടസ്റ്റാണ്ടായി വരുന്നവർക്കു മാത്രമേ തന്റെ പിതുരാർജ്ജിതസ്വത്തിനവകാശമുള്ളൂ എന്നും കത്തോലിക്കാ കുട്ടികൾക്ക് യാതൊരു സംബന്ധവുമില്ലെന്നും പ്രോട്ടസ്റ്റാണ്ടുകൾ കത്തോലിക്കരായാൽ തന്റെ പിതൃസ്വത്തിനവകാശമില്ലെന്നും കത്തോലിക്കന്മാർ കൃഷിയിടുന്ന നിലത്തിനു കൊടുക്കുന്ന വരിയിൽ മൂന്നിലൊരു ഭാഗം ആദായം കിട്ടത്തക്കവിധമേ കൃഷി ഇറക്കാവൂ. അധികമാദായം എടുത്താൽ അതിനെ തെര്യപ്പെടുത്തുന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റാണ്ടുകാരന് ആ നിലത്തിനെ ഒഴിഞ്ഞുകൊടുത്തുകൊള്ളണമെന്നും, കത്തോലിക്കന്മാർ 5 പൗണ്ടിലധികം വിലപിടിപ്പുള്ള കുതിരകളെ ഉപയോഗിച്ചുപോകരുത്, ഒരുവേള 10 പൗണ്ട് വിലയുള്ളതിനെ ഉപയോഗിച്ചുപോയാൽ ആ വിവരത്തിനെ അറിയപ്പെടുത്തുന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റാണ്ടുമതസ്ഥന് ആ കുതിരയെ 5 പൗണ്ട് വിലയ്ക്കു കൊടുത്തുകൊള്ളണമെന്നും, സ്കോട്ടുലാണ്ടുദേശത്ത് 1670-ാം വർഷത്തിൽ ഉത്തരവുകൂടാതെ പ്രസംഗിച്ചുകൂടാ എന്നും ചട്ടമുണ്ടായി. 1674-ാം വർഷത്തിൽ ന്യായം പറയുന്ന അഡ്വക്കേറ്റന്മാരെ നാടുകടത്തി വിട്ടു. 1678 ൽ മലയിൽ ഇരുന്ന ഹൈലണ്ടർമാരെ വരുത്തി അവരുടെ ഇഷ്ടം പോലെ ജനങ്ങളെ കൊല്ലുകയും മോഷ്ടിക്കുകയും തീ കൊളുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിന് അനുവാദം കൊടുത്തു. ആയുധപാണികളായ 8000 ഹൈലണ്ടർമാരെ സ്കോട്ട്ലാണ്ട് വടക്കുഭാഗത്തുള്ള ഗ്രാമത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു. അവർ അപ്രകാരം ചെന്ന് ജനങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളെ അപഹരിക്കയും സ്ത്രീകളെ നഗ്നകളാക്കി അനേകം അക്രമങ്ങളെ ചെയ്യുകയും രണ്ടുപേരെ ഒന്നിച്ചുകെട്ടി രണ്ടുപേരുടെയും പെരുവിരലുകളെ ഒന്നിച്ചു ചേർത്തു മുറുക്കി മരത്തിൽ തൊങ്ങലിടുകയും, ഒരു പെൺപിള്ളയെ

ജപാലയപ്രധാനിയുടെ വീടിനകത്തുള്ള തവള മുതലായ ജന്തുക്കൾ നിറഞ്ഞ ഒരു വലിയ പള്ളത്തിൽ എടുത്തു തള്ളിക്കളയുകയും ഒരു സ്ത്രീയുടെ വിരലുകളെ വളരെനേരംവരെ തീക്കുറ്റികൊണ്ടു ചുടുകയും ഈ ഉപദ്രവങ്ങളെ സഹിക്കാൻ വഹിയാതെ അവൾ ചില ദിവസം കൊണ്ട് മരിച്ചുപോകയും, ടർക്വിമെട എന്നവൻ അധികാരം നടത്തിയ 18 സംവത്സരത്തിനകം ക്രിസ്തുമതവിരോധികളായ 10220 പേരെ കൊല്ലുകയും, 97321 ആളുകളുടെ സ്വത്തുക്കളെ അപഹരിച്ച് അവരെ ജീവപര്യന്തം ജയിലിലിടുകയും ചെയ്തു. (History of the Inquisition by Dr. W.H. Rule, Vol.I. Page 150)

ഇവൻതന്നെ ചലമാൻക എന്ന ദിക്കിൽ ജൂതമതസ്ഥാഭിപ്രായത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നു എന്നുവെച്ച് 6000 ശാസ്ത്രങ്ങളെ തീയിലിട്ടു ചുട്ടു. (Draper's Conflict of Religion and Science, page 149). 1481-ാം വർഷത്തിൽ ആന്റുലൂഷ്യായിൽ 4-ാമത് പോപിചിക്ടസ് എന്നവനാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട വിചാരണസഭക്കാർ 2000 പേരെ ജീവനോടെ തീയിലിട്ടുകൊല്ലുകയും 17,000 പേർക്ക് അപരാധവും ജീവപര്യന്തം ദണ്ഡനവും വിധിക്കയും ചെയ്തു. അങ്കരി (ഹംഗറി) എന്ന ദിക്കിൽ കിസ്കാ ഉസൈട്ട എന്നവൻ പിക്ടാസ് എന്നൊരു വകക്കാരെ കൊല ചെയ്തു. ജർമ്മനി ദേശത്തിൽ പ്രോട്ടസ്റ്റാണ്ടുമതത്തെ ഉണ്ടാക്കിയ ലൂതർ എന്നയാൾ കള്ളന്മാരെ കഴുവേറ്റുന്നപോലെ ഗുരുക്കന്മാരായ പോപ്പന്മാരെ എല്ലാവരെയും കൊന്നു. അവരുടെ രക്തത്തിൽ ഇനി എപ്പോഴാണ് കൈ കഴുകുന്നതെന്നു വ്യസനിച്ചു. (Spanish Inquisition La Maistre, P.67, Ed. 1838) (ഈ കർക്കശനെയാണ് വളരെ പരിഷ്കാരം ചെയ്തവൻ എന്നു പ്രോട്ടസ്റ്റാണ്ടുകാരു കൊണ്ടാടുന്നത്.) ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ഉഷരി എന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റാണ്ടുമതപാതിരി തനിക്കു തുല്യന്മാരായ 11 ബിഷപ്പുകൾ കയ്യെഴുത്തിട്ട ഒരു പത്രത്തിൽ റോമൻ കത്തോലിക്ക പോപ്പുകളോടു ക്ഷമകാട്ടുന്നതു മഹാപാതകമായിട്ടുള്ളതാണെന്ന് എഴുതിവായിച്ചു. നോക്സ് എന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റാണ്ടുക്രിസ്ത്യൻ, കത്തോലിക്കാഗുരുക്കന്മാരെയും രാജസ്ത്രീയെയും ജനങ്ങൾ നിർബ്ബന്ധമായി കൊല്ലണമെന്നും ഇംഗ്ലീഷ് പാർലിമെണ്ടുസഭക്കാരും ദൈവമഹിമയെ പ്രസിദ്ധമാക്കുന്നതിലേക്കു ബലാല്ക്കാരം ചെയ്യുന്നതു ശരിയായിട്ടുള്ളതെന്നും, സ്കോട്ട്ലാണ്ടു പാർലിമെണ്ടുകാർ വിഗ്രഹാരാധന ചെയ്യുന്ന കത്തോലിക്കന്മാരെ കൊല്ലുന്നതു പ്രോട്ടസ്റ്റാണ്ടുമതനിർബന്ധമാണെന്നും പറഞ്ഞു. (അക്കാലത്തെ പാർലിമെണ്ടുകാരുടെ മാതിരികളെ നോക്കുവിൻ.) ഇപ്പോഴത്തെ പാർലിമെണ്ടുകാർ ഇപ്രകാരം ചെയ്‌വാൻ തുനിയുമോ? ഇങ്ങനെ അക്രമങ്ങൾ ചെയ്‌വാൻ ഇപ്പോൾ ചട്ടമുണ്ടോ?

ഇപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷ് പാർലിമെണ്ടു (ഗവർമ്മെണ്ട്) എത്രയോ പരിഷ്കാരമായിപ്പോയി. 1550-ാം വർഷം 8-ാമതു ഹെന്റിക് മന്ത്രിയായിരുന്ന ഗ്രാമ്നരെന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റാണ്ടു ക്രിസ്ത്യൻ, തന്റെ മതത്തിൽ വരാത്ത 5 പുരുഷന്മാരെ കൊല്ലുകയും ഒരു സ്ത്രീയുടെ വിരലിൽ എണ്ണത്തുണി ചുറ്റി തീകൊളുത്തുകയും ചെയ്തു. (Student’s History of England, Hume, P.291). ആൽവാ, താൻ പരിപാലനം ചെയ്ത നാലഞ്ചു സംവത്സരത്തിനുള്ളിൽ 18,000 പേരെ കൊന്നു എന്നു മിടുക്കുപറഞ്ഞു. ഒരു വർഷത്തിൽ 8000 പേർ ദഹിപ്പിക്കപ്പെടുകയും വധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പാരീസ്പട്ടണത്തിൽ 1172-ാം വർഷം ആഗസ്റ്റ് മാസം 24-ാം തീയതി ഹിയൂർക്കനാട എന്ന് ഒരുവക ആളുകളിൽ 1400 പേരെ ഓടിച്ചുകൊണ്ട് രാജാവ് തന്റെ അരമനയിലെ ജനലിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് ബാണപ്രയോഗം ചെയ്ത് അവരെ പക്ഷികളെ കൊല്ലുംപോലെ കൊന്നു. പിന്നെയും ചേരാഞ്ഞവരെ പിടിച്ച് നന്നായിക്കെട്ടി വേദനയായ യന്ത്രത്തിനകത്തു ചെലുത്തി അവരുടെ വായ്കളിൽ വിരിഞ്ഞ വായുള്ള കുഴൽകളെ തിരുകി നിറുത്തി അതിൽക്കൂടി തൊണ്ണയിൽ ഇറങ്ങത്തക്കവണ്ണം ദ്രാക്ഷാരസം കുമുകുമിനെ ഒഴിച്ചു കഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും, മുഴുവനും നഗ്നന്മാരാക്കി, അസംഖ്യം അപമാനങ്ങളെ ചെയ്തു. തലമുതൽ കാൽവരെ [2]കുണ്ടുദൂശികളെ കുത്തിച്ചെരുകി പേനാക്കത്തികൊണ്ടു വെട്ടി തീയിലിട്ടു. നല്ലവണ്ണം പഴുപ്പിച്ച [3]പറ്റുകുരടുകൊണ്ട് അവരുടെ മൂക്കുകളെ പറിച്ചെടുത്തുകളകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം നടന്ന അന്യായങ്ങളും അക്രമങ്ങളും കൊലപാതകങ്ങളും ഇത്രമാത്രമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അവസാനിക്കയില്ല. ഇവിടെ വളരെ ചുരുക്കമായിട്ട് എഴുതിയതാണ്. എങ്കിലും ക്രിസ്തുമതം ഇത്രത്തോളം വർദ്ധിച്ചുവന്നതിന്റെ കാരണങ്ങൾ നല്ലതിൻവണ്ണം തെളിവായല്ലോ. സഹിപ്പാൻ വഹിയാത്ത ഇങ്ങനെയുള്ള ഹിംസകളെ ചെയ്താൽ ആരാണു ചേരാതിരിക്കുന്നത്? മരണഭയമുള്ള എല്ലാവരും ചേരുകതന്നെ ചെയ്യും. അല്ലാതെ ഇത്തരം മതങ്ങളെയും ക്രിസ്തുമതത്തെയും ആരാഞ്ഞു നോക്കി ഗുണദോഷങ്ങളെ അറിഞ്ഞു ക്രിസ്തുമതം തന്നെ നല്ലതെന്ന സമ്മതത്തോടുകൂടി യാതൊരുത്തരും ആ മതത്തെ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലാ. ഈ ദേശത്തെ മഹമ്മദീയർ എത്രയോ അക്രമങ്ങളെ ചെയ്താണ് ഹിന്ദുക്കളെ അവരുടെ മതത്തിൽ ചേർത്തത്. എങ്കിലും ക്രിസ്ത്യന്മാർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതിൽ ലക്ഷത്തിലൊരംശംപോലും ആകയില്ല. എന്നാൽ ഇക്കാലങ്ങളിലോ യൂറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലും ബൈബിളിനു വിരോധമായ ഭൂഗോളശാസ്ത്രം, ശാസ്ത്രം, തർക്കശാസ്ത്രം, ഗണിതശാസ്ത്രം, വൈദ്യശാസ്ത്രം മുതലായ വിദ്യകൾ നല്ലപോലെ അഭ്യസിച്ച് തർക്കശാസ്ത്രം മുഖേന വാസ്തവം ഇന്നപ്രകാരമെന്ന് അറിഞ്ഞതി

നാൽ ക്രിസ്തുമതം മറ്റുള്ള മതങ്ങളിൽനിന്ന് എഴുതി എടുത്ത കെട്ടു കഥയാണെന്നു നിശ്ചയമായതുകൊണ്ട് ബൈബിളിനെക്കുറിച്ചുണ്ടായി രുന്ന ദുരഭിമാനം വിട്ടുപോകയും ചെയ്കയാൽ ചട്ടങ്ങളെ ഏർപ്പെടുത്തി പക്ഷപാതം കൂടാതെ ജനങ്ങളെ രക്ഷിച്ചുവരികയും അതുകൊണ്ട് ആംഗ്ലീയഗവർമെണ്ട് രാജ്യഭരണത്തിലുൾപ്പെട്ട എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും ന്യായം സമമായിട്ടു ലഭിക്കയും ഈവിധം നാഗരികം വർദ്ധിച്ചുവരു ന്തോറും ക്രിസ്ത്യന്മാരുടെ ദുർമ്മാർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം സൂര്യോദയത്തിങ്കൽ, ഹിമകണങ്ങളെന്നപോലെ ഓടിപ്പോകയും മുമ്പിലത്തെ അന്യായങ്ങളും ഹിംസകളും ഇപ്പോൾ ചെയ്‌വാൻ വഹിയാത്തതുകൊണ്ട് പാതിരിമാർ ദ്രവ്യം പ്രത്യക്ഷഭോഗവസ്തുക്കൾ ഇവകളെ ഉപയോഗിച്ചു ക്രിസ്ത്യ ന്മാരാക്കുകയും ക്രിസ്തുവിനെയും തന്മതത്തെയും നമ്മുടെ കൂട്ടുകാർ വിശ്വസിക്കാത്തതുകൊണ്ട് തടുക്കാൻ കഴിയാത്ത ഏതോ വലിയ ആപ ത്തിൽ അകപ്പെട്ടു വലയുന്നപോലെയും അവർ ഇതിനെ കണ്ടു വ്യസ നിച്ച് ഉപദേശിക്കുന്നതായിട്ടും വിശ്വസിപ്പിച്ചു. ക്രിസ്ത്യന്മാരായാൽ ടി. ആപത്തുകളിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുമെന്നപോലെയും ക്രിസ്ത്യന്മാരായ വരെല്ലാപേരും രക്ഷപെട്ടുപോയതായിട്ടും നടിച്ചുകൊണ്ട് പാതിരിമാർ തേൻപോലെയും പാലുപോലെയും സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നല്ലാതെ, അവരുടെ അടുക്കൽ ന്യായം, ദയ മുതലായ ഗുണങ്ങൾ അല്പമെങ്കിലുമുണ്ടെന്നു വിചാരിപ്പാൻ പാടില്ല. ഇനിയും പാതിരിമാർ യൂറോപ്യന്മാരുടെ നാഗരികത്തിനും നീതിയിലും ക്രിസ്തുമതമാണ് കാരണമെന്നു മടികൂടാതെ പറയുന്നത് ഒരിക്കലും ശരിയല്ലെന്നുള്ളി ലേക്കു മുൻകാണിച്ച അന്യായങ്ങളും ഹിംസകളും, നാഗരികത്തിനും നീതിക്കും കാരണമായ ശാസ്ത്രങ്ങൾ ബൈബിളിനു മുഴുവിരോധമാ കുന്നു എന്നും അവകളിരുന്ന പുസ്തകശാലകളോടുകൂടി തീയിട്ടു ചുടു കയും അതുകളെ പഠിച്ചറിഞ്ഞവരായ എല്ലാ പാതിരിമാരേയും ജയി ലിൽ ഇരുത്തിയതും ഹിംസിച്ചുകൊണ്ടു ചെയ്തിട്ടുള്ളതുംതന്നെ സാക്ഷികളാകുന്നില്ലയോ?

വിദ്യാശാലകൾക്കു പാതിരിമാർ പ്രധാനികളായിരുന്ന കാലത്ത് ടി. ശാസ്ത്രങ്ങളെ പാഠം വയ്ക്കാതെ ബൈബിളിലെ (ക്രിസ്തുമതവി ഷയമായ) പാഠങ്ങളെ മാത്രം വയ്ക്കയാൽ ടി. ശാസ്ത്രങ്ങൾ അക്കാ ലത്ത് പരിപാലിക്കപ്പെടാതെപോകയും ടാർക്കിമാട് എന്ന ആൾ ഹീബ്രു വിൽ എഴുതിയിരുന്ന ശാസ്ത്രപുസ്തകങ്ങളെ ചുടുകയും സ്പാനി യാവിൻ ശാസ്ത്രങ്ങളെ തീയിലിടുകയും ചാലമാൻക എന്ന ദേശത്ത് 6000 ശാസ്ത്രപുസ്തകങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതിലേക്ക് ഉത്സാഹിച്ചവരായ 119 ശാസ്ത്രിമാരെ ജയിലിൽക്കൊണ്ടിട്ടു കൊല്ലു കയും ഫ്രാൻസിൽ രസവാദശാസ്ത്രങ്ങളും മറ്റുള്ള ശാസ്ത്രങ്ങളും

പഠിച്ചുകൂടാ എന്നും, ക്രിസ്തുമതവിരോധമായ ഏതു പുസ്തകങ്ങളെയും ക്രിസ്തുമതപ്രധാനിയുടെ ഉത്തരവുകൂടാതെ അച്ചിട്ടുകൂടാ എന്നും ഉത്തരവുണ്ടാക്കയും 1619-ാം വർഷത്തിൽ [4]പാണിനി എന്ന തർക്കശാസ്ത്രിയെ ദലൂസ എന്ന ദിക്കിൽ നാക്കിനെ പറിച്ച് കൊല്ലുകയും ചെയ്തല്ലൊ. ഇനിയും അനേകമുണ്ട്, സമയം പോരാഞ്ഞതിനാൽ നിർത്തുന്നു.

1. മേൽവിവരിച്ച പ്രബലന്യായങ്ങളെക്കൊണ്ട് പിതാവ്, പുത്രൻ, പവിത്രാത്മാവ് ഇവർ ദൈവലക്ഷണമുള്ളവരല്ലെന്നും, ക്രിസ്തുവിന്റെ പാപബലിയും വിശ്വാസവും മുക്തിസാധനമാകയില്ലെന്നും, മുക്തിലക്ഷണവും പാപികൾ നിത്യനരകത്തെ അനുഭവിക്കുമെന്നുള്ളതും അല്പംപോലും ചേരുന്നവയല്ലെന്നും, ബൈബിൾ അപ്രമാണമാണെന്നും മറ്റും നല്ലതിൻവണ്ണം സാധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

2. ഇനി ചിലർ പല ദൂഷണങ്ങളെയും ആഭാസന്യായങ്ങളെയും വിളിച്ചെഴുന്നള്ളിച്ചുകൊണ്ട് ഇതിലേക്കും മറുപടി എഴുതിവിടുന്നു എന്നുവരികിൽ നാമെന്തു ചെയ്യും? കമന്നുവീണു മുഖം ഭൂമിയിൽ തല്ലിയിട്ടും മീശയിൽ മണ്ണുപുരണ്ടില്ലെന്നു ഡീക്കുപറയുന്നവരും, മനസ്സിലൊന്നും വാക്കിലൊന്നുമായിട്ട് ശമ്പളത്തിനുവേണ്ടി കിടന്നു മാറടിക്കുന്നവരുമായ ഈ കൂട്ടക്കാരോട് എന്തൊക്കെ എത്രയൊക്കെ പറഞ്ഞാൽത്തന്നെയെന്താ? ഈ അസംബന്ധങ്ങളെയൊക്കെ തള്ളിയേച്ച് ന്യായമാർഗ്ഗമായിട്ടു ഖണ്ഡിച്ചു വ്യവഹരിച്ചു സ്ഥാപിക്കുന്നു എന്നുവരികിൽ ആ അഭിപ്രായത്തിൽ നാമും ചേർന്നുകൊള്ളുന്നതിലേക്കു തയാർ.

3. ക്രിസ്തുമതം ഇന്ന സ്ഥിതിയിലുള്ളതാണെന്ന് ഇതിനെ വായിക്കുന്നവർക്ക് അറിവുകിട്ടും. അതുകൊണ്ട് മലയാളികളായ ഹിന്ദുക്കൾക്ക് ഇത് ഏറ്റവും ഉപകാരമായി ഭവിക്കുമാറാകണമെന്ന എന്റെ അത്യാഗ്രഹം സഫലമായി ഭവിക്കുന്നതിലേക്ക് സാക്ഷാൽ പരമശിവന്റെയും പുരാതനമഹാത്മാക്കളുടെയും സജ്ജനങ്ങളുടെയും ഈ വിഷയത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഉത്സാഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമായ ഗുരുക്കന്മാരുടെയും പൂർണ്ണാനുഗ്രഹത്തെത്തന്നെ ആശ്രയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

4. അല്ലയോ ഹിന്ദുക്കളെ, നിങ്ങൾ ദയവുചെയ്ത് ഈ പുസ്തകത്തെ ചിത്തസമാധാനത്തോടുകൂടി ആദ്യം തുടങ്ങി അവസാനംവരെയും വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കുകയും ഇതിൽ കാണിച്ചി

ട്ടുള്ള ന്യായങ്ങളാൽ ക്രിസ്തുമതം ഛേദിക്കപ്പെട്ടോ ഇല്ലയോ എന്നു നല്ലതിൻവണ്ണം ചിന്തിച്ചുനോക്കുകയും ചെയ്‌വിൻ.

അവർ നിങ്ങളെ അവരുടെ ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേർക്കുന്നതിലേക്ക് ഉത്സാഹിച്ചു വന്നു വാദിക്കുമ്പോൾ, ആ വാദങ്ങളെ ഒക്കെയും നല്ല പ്രബലന്യായങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഖണ്ഡിച്ചു വിട്ടുംകളഞ്ഞ് പരിപൂർണ്ണദൈവമായിരിക്കുന്ന പരമശിവനെ ഭജിച്ച് സൽഗതിയെ പ്രാപിക്കുന്നവരായി ഭവിപ്പിൻ.

ഇനിയും അടുത്തപോലെ കാണാം.

കുറിപ്പുകൾ

1. ബഹുരാഗമായിട്ട് = അത്യാഹ്ലാദമായിട്ട്
2. കണ്ടുദൂശി = മൊട്ടുസൂചി
3. പറ്റുകുരട് = കൊടിൽ
4. പാണിനി = യൂറോപ്പിലെ ഒരു ഭാഷാപണ്ഡിതൻ

XII

ദേവീമാനസപൂജാ സ്തോത്രം